

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K
Att.: Fuldmægtig Casper Hvilsted Nørgaard

Pr. e-mail: ens@ens.dk; cc: chn@ens.dk

25. oktober 2017

Høring over udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder og udkast til bekendtgørelse om forrentningsrats for netvirksomheders fremadrettede aktivbase samt udkast til ændringer af bekendtgørelse om fjernaflæste elmålere og måling af elektricitet i slutforbruget og bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne

Tak for muligheden for at kommentere udkastene.

Vi har følgende kommentarer af revisions- og regnskabsmæssig karakter:

I § 46, stk. 1, nævnes, at virksomhederne skal lade reguleringsregnskabet revidere, men det fremgår ikke, hvem der skal revidere.

Der bør præciseres, at det skal revideres af en statsautoriseret eller registreret revisor.

Med venlig hilsen

Jeanette Staal
formand for FSR – danske revisors
Forsyningsarbejdsgruppe

Mads Heldbo Jensen
student

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 4183
Konto nr. 2500102295

Dok. ansvarlig: HJV
Sekretær:
Sagsnr: s2017-005
Doknr: d2017-16100-5.0
24. oktober 2017

Intelligent Energis hørings svar - indtægtsrammebkg. og innovation

Branchefællesskab for Intelligent Energi takker hermed for muligheden for at kommentere på *Udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder*, idet vi alene kommenterer på §10, stk. 3, pkt. 2 om innovation. Der henvises i øvrigt til hørings svar fra Dansk Energi.

Den økonomiske regulering af forsyningssektorerne skal sikre en effektiv drift både på kortere og længere sigt. Det skal den gøre ved at give forsyningsselskaberne mulighed for at deltage i forsknings-, udviklings- og demonstrationsprojekter, som kan understøtte omstilling af energisystemet og sikre effektiviseringsgevinster på den korte og lange bane. Sker det ikke, får vi ikke udviklet og afprøvet de løsninger, som er nødvendig for, at vores forsyningssektorer også i fremtiden kan være internationalt førende i at levere ydelser af en høj kvalitet til den rigtige pris inden for el, varme, gas og vand-sektorerne.

Hvis den økonomiske regulering ikke giver rum til investeringer i afprøvning af nye, umodne teknologier og løsninger, kan videreudviklingen af vores energisystem ikke sikres. Dette er uforeneligt med de forandringer og udfordringer, vi står med både i forhold til omkostningseffektiv indpasning af fluktuerende energi og ift. effektiv drift samt asset management i alle forsyningssektorer. Derfor er det nødvendigt, at forsyningsselskaberne får rum ift. den økonomiske regulerings benchmark til at deltage i innovationsprojekter med deres indsigt i forsyningsinfrastrukturen, herunder kompetencer ift. dataanvendelse og drift af tekniske anlæg.

Det er positivt, at det i indtægtsrammebekendtgørelsen sikres, at "*omkostninger til udviklings- og demonstrationsprojekter, hvor der er offentlig medfinansiering*", ikke indgår i benchmark. Sætningen bør dog være i overensstemmelse med den almindelige sprogbrug og således nævne "forskning" dvs. "*omkostninger til forsknings-, udviklings- og demonstrationsprojekter ...*".

Vi ser formuleringen af §10, stk. 3 nr. 2 i Bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder som et vigtigt skridt i den rigtige retning, men opfordrer samtidig til, at investeringer i nye teknologier, som ikke modtager offentlig medfinansiering, også holdes uden for benchmark. Danmark kan hente inspiration fra Norge, hvor net-selskaber har lov til at investere R&D-midler svarende til 0,3 % af deres netaktiver, forudsat at myndigheden i Norge har godkendt R&D-projektforslagene og offentliggjøre godkendte projekter på deres hjemmeside.

I Danmark kunne en tilsvarende model implementeres ved, at netselskab og partnere ansøger om EUDP- eller MUDP-midler, og myndigheden accepterer, at netselskabets del af investeringsudgiften ikke indgår i deres benchmark – ”også i de tilfælde, hvor projektet ikke tildeles offentlig støtte, fordi der ikke er midler hertil, men hvor projektet af EUDP/MUDP vurderes at være af en sådan kvalitet, at det kan godkendes og offentliggøres af EUDP/MUDP”.

Hvis reguleringen ikke åbner op for en sådan model, er der så at sige tale om et innovationsloft, der ligger låg på netselskabernes videre udvikling, fordi de forsyningsselskaber, som ikke modtager offentlig støtte, ikke kan afholde innovationsudgifter udenfor benchmark. De straffes økonomisk og kommer til at fremstå ineffektive i benchmark-sammenligningen.

Ifølge en rapport fra den europæiske brancheorganisation for elselskaber, Eurelectric, ligger Danmark bagerst i feltet, når det handler om elnetselskabers muligheder for at indgå i samarbejder med erhvervslivet for at udvikle nye innovative løsninger. Rapporten fokuserer på de europæiske reguleringsregimers incitamenter til teknologiudvikling og innovation - og for Danmarks vedkommende er der bremseklodser i reguleringen. I rapporten fremhæves det, at hvis innovation bliver behandlet som alle andre omkostninger, er reguleringen ikke neutral, men mindsker innovation. Dette er i vid udstrækning tilfældet i dag, hvorfor vi med fordel kan lade os inspirere af løsninger udenfor landets grænser.

Det er Intelligent Energis erfaring, at der både på tværs af forsyningsarter og inden for forsyningsarter savnes en fleksibilitet, der kan sikre, at forsyningsselskaberne kan involvere sig i afprøvning af umodne innovative teknologier og smart energi-løsninger, der kan forbedre deres effektivitet til gavn for kunder og samarbejde om nye løsninger til gavn for vækst, beskæftigelse og eksport. Der opfordres derfor til, at der som led i det videre arbejde med forsyningsstrategien og den energipolitiske aftale implementeres en helhedsorienteret regulering, der fremmer innovation og videreudvikling i forsyningssektorerne. Vi vil i den forbindelse ikke forsømme at gøre opmærksom på, at det danske (energi-)afgiftssystem i sig selv ikke bør forhindre og skævvride udvikling og implementering af nye teknologier og løsninger, der understøtter den grønne omstilling.

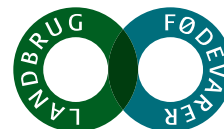
I dag anvender forsyningsselskaberne ressourcer på at navigere i komplekse og uensartede regler på tværs af forsyningsarter. Disse ressourcer kunne med fordel anvendes til at identificere og implementere de aktiviteter, der giver mere innovation ift. en effektiv drift i selskaberne. Herved kunne kunden sikres det bedste produkt i form af kvalitet og pris for ydelsen samt en produktionsmetode, der er bæredygtig og understøttende for den grønne omstilling.

Vi står gerne til rådighed for en uddybning af ovenstående model for bedre rammer for innovation i forsyningsselskaberne, herunder en drøftelse af de innovative cases, der vanskeliggøres uden det efterspurgte råderum for innovation i reguleringen.

Med venlig hilsen

Helle Juhler-Verdoner,
Branchefællesskab for Intelligent Energi

Landbrug & Fødevarer FmbA

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000

F +45 3339 4141

E info@lf.dk

W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København
Att.: Casper Hvilsted Nørgaard chn@ens.dk

Høring af udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder og udkast til bekendtgørelse om forrentningssats for netvirksomheders fremadrettede aktivbase og udkast til ændringer af bekendtgørelsen om fjernaflæste elmålere og måling af elektricitet i slutforbruget og bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne

Landbrug & Fødevarer har en række kommentarer til ovenstående udkast og ændringer til diverse bekendtgørelser, som fremgår herunder.

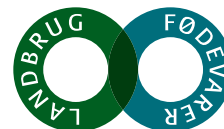
Landbrug & Fødevarer bakker op om opstramninger af el-reguleringen og indsatsen for større effektivitet og forbedrede konkurrencevilkår i el-forsyningssektoren, herunder forbedret økonomisk regulering. Det har længe været et politisk ønske, at der skal ske en stramning af reglerne og opstilles flere effektiviseringskrav for netvirksomheder. Landbrug & Fødevarer mener, at der stadig er mulighed for yderligere forbedring af reguleringen af monopolselskaberne, men ser den nye Elforsyningslov og dette bekendtgørelsesstof, som vigtige skridt mod en mere effektiv elsektor.

Som generel kommentar mener Landbrug & Fødevarer, at der er brug for et langt stærkere tilsyn på dette område, som både har flere ressourcer, flere sanktionsmuligheder og autonomi i forhold til at åbne tilsynssager.

Bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder

I forhold til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder har Landbrug & Fødevarer både nogle overordnede kommentarer og mere paragraf-specifikke kommentarer, som følger herunder:

- Overordnet støtter Landbrug & Fødevarer generelt bedre rammer og tiltrængt og nødvendig opstramning i forhold til indtægtsrammer, omkostningsrammer og effektiviseringskrav for netvirksomheder.
- Landbrug & Fødevarer støtter, at der ikke kan opnås justeringer af indtægts- og omkostningsrammer i forbindelse med, at muligheden for innovations- og forskningsfinansiering af netselskaber begrænses.
- Vedrørende omkostninger forbundet med realisering af energibesparelser, nævnes det i §3, at disse holdes regnskabsmæssigt adskilt af indtægtsrammen. I den forbindelse vil Landbrug & Fødevarer opfordre til, at de gøres offentligt tilgængelige af gennemsigtighedshensyn for forbrugerne.
- Det er Landbrug & Fødevarers overbevisning, at der så vidt muligt bør opstilles eksplicite frister for fastsættelse og udmelding af selskabernes individuelle indtægtsrammer (§4), individuelle effektiviseringskrav og benchmarking (§10). For at sikre gennemsigtighed og mulighed for planlægning er det afgørende, at

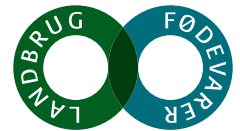

selskaberne kender rammerne inden overgangen til en ny reguleringsperiode, så de har bedre mulighed for at varsle forbrugere om evt. prisstigninger eller -fald. Det kræver, at tilsynet giver tidligt varsel til netselskaberne.

- Vedrørende fastsættelse af forrentning (§7 og kapitel 6, samt separat bekendtgørelse herom), ser Landbrug & Fødevarer positivt på, at ekspertgruppen for WACC-udvalgets (hvor Landbrug & Fødevarer selv deltog) anbefalinger i vid udstrækning fremgår af den nye bekendtgørelse. Dog med en væsentligt undtagelse vedrørende renteperiode (10-årig). Det følger naturligvis af Elforsyningsloven, men synes stadig bemærkelsesværdigt. Ekspertgruppen anbefalede en 5-årig renteperiode med argumentet om at minimere risiko for rentearbitrage. Ekspertudvalgets formand, Nationalbankens bestyrelsesformand, Søren Bjerre-Nielsen har udtrykt sin indvending herom i personligt høringsvar.
- Landbrug & Fødevarer ønsker en præcisering af et "passende forsigtighedshensyn" nævnt i §11 (stk. 3). Det forventes, at modellen for udregning af effektiviseringskrav er robust og sikker, hvorfor behovet for et forsigtighedshensyn som udgangspunkt må være begrænset.
- Vedrørende leveringskvalitet (kapitel 4 og §54) fremgår det uklart, hvad målet for leveringskvaliteten er. Det er naturligvis afgørende, at vi som udgangspunkt fastholder den høje forsyningssikkerhed og -kvalitet, som vi har i Danmark. Omvendt skal der være et hensyn til omkostningseffektivitet i forhold til hvad det optimale mål for leveringskvalitet er. Reguleringen skal ikke skabe incitament til, at der investeres unødigt i opgradering af el-nettet, hvis ikke det er nødvendigt og samfundsøkonomisk effektivt. I forlængelse heraf, mener Landbrug & Fødevarer, at såfremt der foretages investeringer af hensyn til forsyningssikkerhed (eks. kabellægning af luftledninger §29), skal disse kunne retfærdiggøres og dokumenteres.
- Vedrørende nettab (kapitel 5, §18) fremgik det af Skatteministeriets PSO-analyse fra maj 2016 (s. 23), at el-forbrugerne betalte 5,3 procent mere i PSO, end det fremgik af PSO-tariffen som følge af, at elselskabernes PSO-omkostning til nettab overvælttes på forbrugerne. Det bemærkes i den henseende, at netselskabernes omkostninger til PSO vil være væsentligt lavere i 2017 end i 2016 som følge af den politiske aftale om udfasning af PSO, og at omkostningerne vil falde yderligere i årene frem mod den endelige afskaffelse. Dette bør reguleringen naturligvis kunne tage højde for, således at netselskabernes besparelser kommer el-forbrugerne til gode frem for blot at blive hobet op i selskaberne. Som §18 er udformet er, det ikke klart, at de - alt andet lige - reducerede omkostninger til nettab vil komme forbrugerne til gode. Det bør revideres, så det står helt klart, at justeringer også kan ske med sænkninger af rammen. Det bemærkes her, at "sidste år af den foregående reguleringsperiode" - dvs. 2017 - indeholder en PSO-tarif på ca. 15 øre/kWh (gennemsnit over året), der vil være helt væk i slutningen af reguleringsperioden. Ved en ellers konstant spotpris på elektricitet vil det give en markant forskel i den gennemsnitlige, vægtede pris på elektricitet mellem den faktisk indkøbspris i 2022 og den fastsatte 2017-pris (der indeholder PSO).

- Vedrørende ændret aktivitetsniveau i forhold til elmålere (§23) fremgår det, at der ikke justeres ned i omkostningsrammen ved færre elmålere, selvom det omvendte gør sig gældende. Det stiller Landbrug & Fødevarer sig uforstående overfor og anbefaler lige praksis.
- Vedrørende myndighedspålæg (§25) og ændrede opgaver (§26) bakker Landbrug & Fødevarer op om, at der skal ske en nedjustering af omkostningsrammen, såfremt opgaver senere bortfalder. Det er generelt bydende nødvendigt, at der ikke kan kompenseres for opgaver, som netselskaberne ikke reelt udfører.
Ydermere opfordrer Landbrug & Fødevarer til, at hvis der ved ændrede opgaver (§26) er sket en overkompensation til netselskabet, dvs. hvis omkostningerne har været lavere end forventet, bør der tilbagebetales differencer i forbrugernes favør (kapitel 8). Det bør indgå separat.
- Vedrørende bekendtgørelse om tredjemand (eks. §30 og §44) har Landbrug & Fødevarer fra en række medlemmer erfaret, at netselskaber kan have vidt forskellig praksis og indstilling i forhold til ejerskab af eksempelvis transformerstationer ved erhvervskunder. Nogle netselskaber søger (og, i visse tilfælde er oplevelsen, kræver) at sælge aktiver fra, mens det andre steder kan være vanskeligt for erhvervskunder at erhverve transformerstationer, de ellers ønsker at købe. Det er vigtigt, at indtægtsrammereguleringen ikke skaber incitament for netselskaberne til at indtage en position, der hverken er i samfundsøkonomisk eller aftagerens interesser. Det er eksempelvis uheldigt, hvis en stor fabrikkkunde fastholdes på et højere nettarifniveau (end hvis fabrikken ejede transformerstationen) alene med henblik på at undgå, at netselskabets indtægtsramme nedjusteres. Det er uklart for Landbrug & Fødevarer, om formuleringen i §44 om netvirksomhedernes afskrivningsgrundlag også gælder i de tilfælde, hvor tredjemand køber eksisterende anlæg, jf. §30, uden at anlæg rent fysisk skrottes. Hvis det er tilfældet, kan det eventuelt være hensigtsmæssigt at gøre dette klart. Hvis det ikke er tilfældet, bør muligheden overvejes, da reguleringen ellers vil give incitament til at foretage nye anlægsinvesteringer, hvor eksisterende anlæg ellers kunne anvendes.
- Vedrørende differencer (kapitel 8) bakker Landbrug & Fødevarer op om, at tilsynet i højere grad skal kunne træffe afgørelser i differencesager og ikke kun henstille til anbefalet praksis. Det er Landbrug & Fødevarers klare holdning, at store og pludselige tarifstigninger på baggrund af differenceopkrævninger skal begrænses, ligesom der bør kunne kræves en længere opkrævningsperiode ved store stigninger. Afviklingsperioden for difference i kunders favør skal minimeres, idet forbrugere skal kunne få deres penge hurtigere tilbage. Mht. 25 %-grænsen for differencesaldo i netvirksomheders favør bakker Landbrug & Fødevarer op om en maksimum grænse, men ønsker en præcisering af, hvorfor netop denne grænse er valgt.
- Landbrug & Fødevarer bakker op om at tilsynet skal have beføjelse til at fastsætte skønnede værdier for netselskabers reguleringsregnskab (§47) og klarere frister fastsat af tilsynet (§48). Landbrug & Fødevarer bakker desuden op om klarere og mere vidtrækkende sanktionsmuligheder (§51). Det er noget Landbrug & Fødevarer har efterspurgt længe.

Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om fjernaflæste elmålere og måling af elektricitet i slutforbruget

- Såfremt det er nødvendigt at afskrive over 15 år, bør den umiddelbare tariffstigning være begrænset. Landbrug & Fødevarer opfordrer derfor til, at det ikke kan bruges til urimelige tariffstigninger, som det har været tilfældet i enkelte konkrete sager.
- Det er Landbrug & Fødevarers helt klare holdning, at omkostninger ved installation af elmålere bør dækkes på rimelig vis - og dermed ikke kollektivt, hvis det er til skade for enkelte kundegrupper, der skal betale en uforholdsmæssig stor del.
- Det bør være et krav, at omkostninger til elmålere udelukkende skal kunne opkræves over abonnement og ikke nettariffen, ligesom Tarifmodel 2.0 anbefaler.
- Standardiserede forudsætninger skal kunne evalueres løbende af Energitilsynet, så der ikke sker en overkompensation. Evt. difference ved underkompensation skal frafalde.

Landbrug & Fødevarer vil gerne forbeholde muligheden for at vende tilbage med yderligere kommentarer, hvis vi finder det nødvendigt.

Med venlig hilsen

Jens Astrup Madsen
Afdelingsleder

Energi, Klima- og Planter

D +45 3339 4222

M 2724 5722

E ja@lf.dk

Høringssvar til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder

Dansk Energi takker for muligheden for at kommentere på udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder, udkast til bekendtgørelse om forrentningssats for netvirksomheders fremadrettede aktivbase, udkast til ændring af bekendtgørelse om fjernaflæste elmålere og måling af elektricitet i slutforbruget, samt udkast til ændring af bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne som blev sendt i høring den 22. september 2017.

Nærværende høringssvar er opdelt i fire kapitler:

1. Indledning og opsummering af en række vigtige pointer.
2. Bemærkninger til indtægtsrammebekendtgørelsen.
3. Bemærkninger til WACC-bekendtgørelsen.
4. Bemærkninger til ændringsbekendtgørelse om fjernaflæste elmålere mv. og ændringsbekendtgørelse om it-beredskab.

1. Indledning og opsummering af en række vigtige pointer

Dansk Energi kvitterer for de gode takter, der ligger bag den nye indtægtsrammebekendtgørelse. Bekendtgørelsen udmønter det fremadrettede økonomiske grundlag for de danske elnetselskaber og har afgørende betydning for, at der findes en fornuftig balance mellem pris og kvalitet ved brug af elnettet – også for morgendagens husholdninger og virksomheder. Derfor skal bekendtgørelsen sikre en stabil, robust og ordentlig ramme for de netselskaber, der skal levere herpå. Det er Dansk Energis vurdering, at bekendtgørelsen i sin substans kommer et godt stykke ad vejen, selvom der er rum til forbedringer. Derudover vil vi gerne rose, at bekendtgørelsen i sine bestemmelser generelt set finder en god balance i forhold til at beskrive reguleringens rammer så tilpas, at det bidrager til forudsigelighed og stabilitet omkring netselskabernes økonomi og netbrugernes tariffer samtidig med, at der også er en vis fleksibilitet i udmøntningen.

Der er dog tale om meget svært og komplekst stof, og Dansk Energi ser et behov for en grundig gennearbejdning for at gøre bekendtgørelsen endeligt klar til brug som administrationsgrundlag. Her er høringen vigtig, fordi den kan bidrage med netkundernes, elnetselskabernes og Energitilsynets input og forslag på baggrund af deres erfaringer med den nuværende regulering og indtægtsrammebekendtgørelse. Disse input er efter Dansk Energis opfattelse nødvendige for, at bekendtgørelsen kan udformes på en måde, så den udgør et godt

administrationsgrundlag i praksis. Derfor håber vi også på, at der som udløb af høringen tilrettelægges en efterfølgende proces, så der samles op på særligt de dele af bekendtgørelsen, som kan give anledning til tvivl og usikkerhed, så disse kan blive præciseret. Her bidrager Dansk Energi gerne.

Hensigten må være, at de enkelte bestemmelser bliver helt klare og entydige, og at de spiller korrekt sammen. Derved vil Energitilsynet hurtigst muligt kunne implementere reguleringen således, at der ikke igen går 12 år, inden netselskaberne får udmeldt deres endelige indtægtsrammer.

Da den nye regulering træder i kraft den 1. januar 2018, er der meget begrænset tid til at implementere den for Energitilsynet og for elnetselskaberne. Det er en udfordring, der delvist er afspejlet i bekendtgørelsen, hvor det først forventes, at Energitilsynet kan udmelde foreløbige indtægtsrammer for 2018 i sommeren 2018, og at en række afgørelser relateret til perioden før 2018 først skal være truffet medio 2020. Udover at Energitilsynet skal implementere reguleringen i modeller, vejledninger mv., vil netselskaberne også skulle indrette deres økonomiregistreringer, rapporteringer og ikke mindst deres tariffer til det nye regulatoriske setup.

Netselskaberne vil altså – i bedste fald – i de første par år af den nye regulering skulle agere under en væsentlig usikkerhed. Som indikeret ovenfor er Dansk Energi bekymret for, at der kan blive tale om en endnu længere periode med en betydelig usikkerhed om indtægtsrammerne og dermed også om tarifferne. Dansk Energi opfordrer derfor myndighederne til at overveje og agere på denne problemstilling, herunder indstille sig på, at netselskaberne – når der kommer klarhed om det endelige tarifieringsgrundlag – kan ende med differencer, der herefter skal afregnes med kunderne. Under alle omstændigheder er der behov for, at der hurtigst muligt udformes regler for bl.a. regnskabsaflæggelse og ansøgninger, som er definerende for netselskabernes registreringsbehov, der ikke kan foretages på bagkant. Dansk Energi bidrager gerne til dette arbejde.

Det er vigtigt at holde sig for øje, at de danske elkunder har en leveringskvalitet, der er i absolut europæisk top. De behøver ikke bekymre sig om, hvorvidt der er strøm i kontakten. Derfor finder Dansk Energi det også meget uhensigtsmæssigt, at bekendtgørelsen lægger op til en regulering af kvaliteten, som er strammere end den, der allerede findes i dag. Det er problematisk, fordi dette potentielt vil være meget dyrt i form af øgede omkostninger, hvis de strammere krav skal honoreres. Dansk Energi anbefaler, at denne del af bekendtgørelsen ikke udstedes endnu, men at der arbejdes videre med udformningen af reguleringen af kvalitet i leveringen. Der er alligevel lagt op til, at den nye regulering af kvalitet ikke finder anvendelse før 2019.

Endeligt ønsker Dansk Energi at understrege, at benchmarking er en svær og teknisk øvelse, som involverer mange detaljer og forsimplinger. Det er derfor vigtigt, at bekendtgørelsen indeholder nogle rammer for, hvordan benchmarkingen anvendes og en beskrivelse af, hvilke formål den tjener. Her kommer bekendtgørelsen et stykke ad vejen, men da benchmarking er så indgribende et redskab, finder Dansk Energi behov for mere udførlige rammer. Dette skal også ses i lyset af, at retssikkerhed bør være et afgørende hensyn i al dansk lovgivning. Erfaringen viser, at i tilfælde af en klagesag vil Energiklagenævnet forholde sig til de rammer og formål, der fremgår af loven og bekendtgørelsesteksten. Hvis bekendtgørelsen ikke beskriver de væsentligste rammer for benchmarkingen, da bliver selskaberne i praksis

afskåret fra at kunne påklage et helt centralt element i reguleringen, hvilket forekommer uhensigtsmæssigt for retssikkerheden. Dansk Energis anmodning går i dette tilfælde således blot på at sikre fair og rimelige muligheder for, at Energitilsynets afgørelser reelt kan prøves ved en anden instans.

Nedenfor opsummeres en række vigtige pointer i høringssvaret.

<p>Vigtige pointer om indtægtsrammebekendtgørelsen</p> <p>Bekendtgørelsen skal kunne fungere som et stabilt administrationsgrundlag, der hurtigt kan implementeres</p> <p>Indtægtsrammebekendtgørelsen beskæftiger sig med et komplekst stofområde, og de enkelte bestemmelser udformning har stor økonomisk betydning. Bekendtgørelsen kommer et godt stykke ad vejen med at finde en god balance i forhold til at beskrive reguleringens rammer så tilpas, at det bidrager til forudsigelighed og stabilitet omkring indtægtsrammer og tariffer samtidig med, at der også er en vis fleksibilitet i udmøntningen.</p> <p>Dansk Energi ser dog behov for, at der i forlængelse af høringen tilrettelægges en efterfølgende proces, så de dele af teksten, der kan give anledning til tvivl og usikkerhed omkring fortolkningen, præciseres. Dette er nødvendigt for at gøre bekendtgørelsen endeligt klar som administrationsgrundlag. Her bidrager Dansk Energi gerne.</p>
<p>Den beskrevne model for kvalitet i levering vurderes uhensigtsmæssig</p> <p>Udmøntning af denne del af bekendtgørelsen bør afvente, at der gennemføres et arbejde, som sikrer en helstøbt og velfungerende regulering af kvalitet i leveringen. De danske elkunder har en leveringskvalitet i absolut europæisk top. Alligevel lægges der op til at stramme modellen for kvalitet i levering. Det er meget uhensigtsmæssigt, fordi det potentielt vil være meget dyrt i form af øgede omkostninger, hvis de strammere krav skal honoreres.</p>
<p>Der bør fastsættes rammer for og formål med benchmarkingen af hensyn til retssikkerheden</p> <p>Når det kommer til benchmarkkrav, bør bekendtgørelsen stille rammerne for udmøntning, mens Energitilsynet bør fastsætte selve kravene. Dansk Energi ser behov for en mere udførlig beskrivelse af rammer for og formål med benchmarkingen, da netselskaberne ellers i praksis afskæres fra at kunne påklage benchmarkkrav.</p> <p>Der er tale om overordnede hensyn, som rettelig bør fastsættes i bekendtgørelsen, da benchmarkingen er et helt centralt reguleringselement med en meget stor økonomisk betydning. Konkret bør bekendtgørelsen fastslå hensyn såsom at benchmarket, som netselskaber måles op imod, skal være repræsentativt. Herunder at benchmarket er meningsfyldt ift. branchen og ikke rummer selskaber med utilfredsstillende leveringskvalitet. Det bør også fremgå, at krav udmøntes i en hastighed, så effektiviseringerne reelt kan gennemføres. Dette skal sikre, at benchmarkingen ikke fører til uholdbare effektiviseringskrav, men understøtter udviklingen af en fortsat effektiv sektor med en fortsat høj leveringkvalitet – også for morgendagens kunder.</p>
<p>Fokus på stigende reinvesteringer</p> <p>Den fremtidige økonomiske regulering baseres på årene 2012-2014, hvor de fleste netselskaber har ligget i bunden af deres investeringscyklus. Det må derfor forventes, at reinvesteringerne vil stige i de kommende år, og det er derfor vigtigt, at indtægtsrammereguleringen og benchmarkingen helt generelt sikrer de rigtige rammer for selskaber, der bevæger sig ind i en periode med stigende reinvesteringer, herunder at der arbejdes videre med en aftalebaseret regulering.</p>
<p>Der bør skabes mere stabilitet omkring rammerne for nettab</p> <p>Netselskaber kan kun i begrænset omfang påvirke størrelsen på deres nettab, og i dele af landet har udbredelsen af decentral produktion betydet, at nettabet har været kraftigt stigende. Det er dermed ikke rimeligt, at nettab kan indgå i benchmarkingen som en omkostning, der sammenlignes på tværs af selskaber. Det er Dansk Energis forståelse, at Energitilsynet med nærværende bekendtgørelse har mulighed for at vurdere, at nettab skal undtages ikke benchmarking. Der har dog løbende været foretaget analyser, bl.a. af Energitilsynet og benchmarking-ekspertgruppen, som alle viser, at det ikke er muligt at lave en rimelig model for nettab. Dansk Energi foreslår, at der nu kommer mere stabilitet omkring rammerne for nettabet ved, at det indskrives i bekendtgørelsen, at nettab undtages benchmarking.</p>
<p>Lovens mulighed for at forlænge reguleringsperioder bør implementeres i bekendtgørelsen</p> <p>Elforsyningsloven giver hjemmel til, at reguleringsperioderne for et netselskab kan forlænges i forbindelse med eksempelvis en fusion for at øge selskabets incitament til at indhente effektiviseringer. Denne bestemmelse er en af de store nyskabelser i elforsyningsloven og et første skridt på vej mod en aftalebaseret regulering. Dansk Energi mener derfor, at den bør udmøntes i bekendtgørelsen.</p>
<p>Minimér administrativt bøv l omkring regnskabsregler</p> <p>Bekendtgørelsen bør sikre, at der er en klar forbindelse mellem de regler, der gælder i årsregnskabsloven, og de regler, Energitilsynet skal fastsætte for udarbejdelse af reguleringsregnskaberne. Årsregnskabslovens principper og begreber bør anvendes, og særregler bør minimeres, så det ikke bliver unødigt byrdefuldt for netselskaberne at aflægge regulatorisk regnskab.</p>
<p>Gamle benchmarkkrav bør ikke videreføres til den nye regulering</p> <p>Det er en sammenblanding af to reguleringsregimer, at benchmarkkrav givet i perioden 2015-2017 kan overføres til de fremtidige omkostningsrammer. Disse krav er givet med den gamle såkaldte "netvolumenmodel", som Elreguleringsudvalget vurderede ikke skulle benyttes under den nye regulering, hvor der indføres generelle effektiviseringskrav og en ny benchmarking-model.</p>
<p>Der bør være en rimelig mulighed for at justere indtægtsrammen, når der kommer nye omkostninger</p>

De muligheder, bekendtgørelsen giver for forhøjelse af indtægtsrammen, er primært rettet mod forhold, som netselskaberne ikke selv kan gardere sig imod, fx politiske ønsker. I det lys er de foreslåede væsentlighedskriterier for forhøjelse af indtægtsrammen meget høje. Dansk Energi kan godt se det administrative hensyn ved at indføre væsentlighedskriterier, men foreslår dog, at de sænkes fra det nuværende meget høje niveau.

Endvidere er det med disse væsentlighedskrav vigtigt, at det præciseres, at samlede projektkomplekser vurderes samlet (fx ændringer en række steder på en ny letbanestrækning over en årrække).

Kun selskaber med uhensigtsmæssig adfærd bør få prædikatet ”vedvarende ineffektiv”

Elnetselskabernes omkostninger er ikke konstante fra år til år. Der kan være år med særligt store omkostninger, fx fordi nye arbejdsgange og systemer implementeres, eller fordi der skal reinvesteres i særlig grad. Ligeledes kan der være år, hvor omkostningerne er særligt lave. Det er derfor afgørende, at reguleringen er balanceret, og at den ikke kommer til at binde selskabernes indtægtsrammer på det laveste niveau i deres omkostningscyklus.

Bekendtgørelsen lægger op til, at et netselskab skal udtages til konkret gennemgang af Energitilsynet, såfremt netselskabets omkostninger, der dækkes af omkostningsrammen, overstiger omkostningsrammen med 5 pct. Set i lyset af ovenstående forekommer dette som et stramt krav. Dansk Energi foreslår derfor, at der arbejdes med de 10 pct. overskridelse af omkostningsrammen, der fremgår af bilag 4.

Der bør ikke være væsentlighedskriterier ved tab på elhandlere

Netselskaberne har reelt ingen mulighed for at gardere sig mod tab ved elhandlers konkurs, bortset fra at skærpe kravene til sikkerhedsstillelse. Det er dermed ikke rimeligt at stille så forholdsvis høje krav til at kunne få godtgjort tab ved elhandlers konkurs. Dansk Energi finder således, at der ikke bør være et væsentlighedskriterie herfor, eller at dette i det mindste reduceres markant, så det bliver til en bagatelgrænse.

Bekendtgørelsen skal ændres, når der kommer nye regler for tilslutning af VE

Bekendtgørelsen afspejler, at omkostninger ved tilslutning af VE og afledte omkostninger til drift af og nettab i opsamlingsnet håndteres særskilt fra indtægtsrammereguleringen i regi af udligningsordningen. Regeringen har imidlertid indgået politisk aftale om at ændre reglerne for tilslutning af VE i forbindelse med ny udbudsmodel for sol og vind. Når denne aftale implementeres i lovgivningen, vil det betyde, at indtægtsrammereguleringen skal justeres, fordi de nye regler forventes at stille krav om, at VE-developere selv betaler deres nettilslutning. Dermed vil denne betaling skulle rummes i indtægtsrammen.

Metode til sikring mod dobbelttælling skal være robust

Det er vigtigt, at der undgås dobbelttælling i forbindelse med udmøntning af effektiviseringskrav. Den model, der foreslås herfor, er efter Dansk Energis vurdering robust og rimelig. Det er derfor en unødigt kilde til usikkerhed, at Energitilsynet kan ændre denne metode.

WACC'en bør afspejle den reelle kapitalbindingsomkostning

WACC'en bliver efter Dansk Energis foreløbige beregninger fastsat i omegnen af 3,65 pct. (nominelt og før skat) for den første reguleringsperiode. Dette er for lavt til at afspejle den reelle kapitalbindingsomkostning. WACC'en bør derfor korrigeres for de nuværende lave statsobligationsrenter, jf. Brattle Group for EU-Kommissionen og Erhvervsstyrelsen på teleområdet. Ligeledes bør regulatorisk/politisk risiko og aktivernes illikviditet også indgå i en samlet justering for at sikre, at WACC'en faktisk afspejler et risikojusteret, markedsbaseret afkast.

Generelle effektiviseringskrav er problematiske og bør baseres på et mere robust datagrundlag

Produktivitetudviklingen i andre sektorer kan ikke uden videre overføres til den regulerede elnetsektor, bl.a. fordi elnetsektoren ikke som andre sektorer kan øge sin produktivitet ved at øge produktionen. Derudover er produktivitetindekset for særligt bygge- og anlægssektoren meget konjunkturfølsomt. Hvis der indføres generelle effektivitetskrav, så foreslår Dansk Energi, at de som minimum baseres på et 10-års gennemsnit, så datagrundlaget bliver mere robust, således at enkeltårs udsving ikke får afgørende effekt.

2. Bemærkninger til indtægtsrammebekendtgørelsen

I det følgende er Dansk Energis bemærkninger struktureret i forhold til hvert kapitel i udkastet til indtægtsrammebekendtgørelsen. Hvert afsnit starter med eventuelle overordnede bemærkninger, og derefter følger mere tekstnære bemærkninger til de enkelte bestemmelser. Endelig er der i en række afsnit indsat en afsluttende boks med detailkommentarer. Da der er tale om meget komplekst stof, har vi ikke nødvendigvis fået alle kommentarer med.

2.1 Generelle bestemmelser (kap. 1)

§ 2 indeholder en række definitioner til brug ved læsning af bekendtgørelsen.

I nr. 1 defineres *afskrivninger*. Da bekendtgørelsen opererer med en lang række aktivrelaterede begreber, foreslår Dansk Energi, at det i definitionen gøres helt klart, at afskrivninger både angår:

- Afskrivninger på en netvirksomheds netaktiver idriftsat senest den 31. december 2017, og
- Afskrivninger på en netvirksomheds aktiver til brug for den bevillingspligtige aktivitet, som ikke er netaktiver, som er idriftsat senest den 31. december 2017, og
- Afskrivninger på en netvirksomheds aktiver til brug for den bevillingspligtige aktivitet idriftsat fra og med den 1. januar 2018.

Nr. 2 definerer *andre indtægter, som netselskabet opnår ved driften af den bevillingspligtige aktivitet*. Det fremgår, at der er tale om indtægter ved salg til tredjemand, men hvor de forbundne omkostninger afholdes af netselskabet med henblik på effektiv drift af den bevillingspligtige aktivitet. Der kan efter Dansk Energis forståelse fx være tale om salg af overskydende lagerkapacitet, udlejning af antenneplads på et stationsareal eller udlejning af netselskabets maskinel på tidspunkter, hvor dette er ledigt. Andre driftsmæssige indtægter afholdes under indtægtsrammen og medfører derfor lavere nettariffer.

Det bør stå klart, at andre driftsmæssige indtægter *ikke* angår indtægter til dækning af omkostninger i medfør af § 44. § 44 omhandler aktiver, der af netselskabet er etableret, ændret eller drives af hensyn til tredjemand. Efter Dansk Energis forståelse angår dette fx PSO-udlignede aktiver og omkostninger samt omkostninger til flytning af en elmast i det tilfælde, hvor en virksomhed ønsker at udvide sit etageareal. Indtægter til at dække disse omkostninger indgår efter Dansk Energis forståelse ikke under indtægtsrammen (med mindre de overstiger de dermed forbundne omkostninger), jf. nr. 7 og § 44, stk. 2.

Da bekendtgørelsen i begge tilfælde benytter ordet "*tredjemand*", foreslår Dansk Energi, at det i nr. 2 præciseres, at der ikke er tale om indtægter, der dækker omkostninger i medfør af § 44.

I nr. 5 og 6 defineres henholdsvis *fremadrettet forrentningsgrundlag* og *historisk forrentningsgrundlag*. Begreber, der benyttes senere i bekendtgørelsen, men som reelt ikke er det grundlag, som henholdsvis den fremadrettede og historiske forrentningssats ganges på. Dette kan virke forvirrende, og det bør overvejes, om der kan findes nogle mere retvisende benævnelser, fx "*fremadrettet aktivbase*" og "*historisk aktivbase*", da der er tale om faktiske aktivværdier opgjort i reguleringsregnskabet.

Dansk Energi foreslår endvidere, at der af hensyn til at mindske bekendtgørelsens kompleksitet indføres et begreb for summen af de faktiske aktivværdier opgjort i reguleringsregnskabet. Dette kan fx kaldes "*den samlede aktivbase*".

Bekendtgørelsen kalder endvidere i bl.a. § 7 det grundlag, som forrentningssatserne ganges på, for henholdsvis *den historiske aktivbase* og *den fremadrettede aktivbase*. Dette kan også lede til forvirring, fordi der her reelt er tale om forrentningsgrundlaget. Det foreslås derfor, at disse kaldes for henholdsvis "*det historiske forrentningsgrundlag*" og "*det fremadrettede forrentningsgrundlag*", hvor sidstnævnte er en beregningsteknisk størrelse.

Det foreslås også her, at der indføres et udtryk for summen af det historiske og fremadrettede forrentningsgrundlag, fx kaldet "*det samlede forrentningsgrundlag*". Dette vil også videreføre de tanker om et sådan samlet forrentningsgrundlag, som er afspejlet i Elreguleringsudvalgets rapport og i lovbemærkningerne.

I forhold til nr. 5 om *fremadrettet forrentningsgrundlag* foreslås, at det for god ordens skyld præciseres, at definitionen omfatter anlægsaktiver til brug for den bevillingspligtige aktivitet, men dog ikke goodwill. Dermed indgår omsætningsaktiver ikke, da disse er dækket af det tillæg på 2 pct., som indregnes i aktivbasen.

Nr. 7 definerer reguleringsregnskabet *indtægter*. I den forbindelse fremgår, at indtægter, som netselskabet oppebærer fra anlægsinvesteringer betalt af tredjemand, ikke indgår i det omfang, disse indtægter alene dækker medgåede omkostninger, jf. § 44¹. Dansk Energi foreslår, at det præciseres, at dette omfatter indtægter til alle omkostninger forbundet med anlægsinvesteringen (fx også drift), såfremt de alene dækker medgåede omkostninger.

Der sker endvidere typisk gennemfaktureringer fra underliggende bynet til et overliggende netselskabs 50/60 kV-net. Det bør præciseres, at gennemfaktureringer til overliggende net ikke skal indregnes i netselskabets indtægter, men i en kategori for sig. Dette er i øvrigt i overensstemmelse med gældende praksis.

I nr. 10 bør definitionen ændres til "*stationer*", da der er tale om både hovedstationer og netstationer, hvor der findes mindst én transformer.

I nr. 11 defineres reguleringsregnskabet *omkostninger*. Det bør til definitionen tilføjes, at beløb, som netselskabet modtager til hel eller delvis dækning af et tab fra elhandelsvirksomheder, og forsikringsindtægter skal regnskabsføres som negative omkostninger, jf. § 46, stk. 2. Det fremgår, at omkostninger, som netselskabet oppebærer fra anlægsinvesteringer betalt af tredjemand, jf. § 44², ikke indgår i opgørelsen af omkostningerne. Det bør i den forbindelse præciseres, at dette omfatter alle omkostninger forbundet med anlægsinvesteringen (fx også drift), i det omfang de er dækket af en modsvarende indtægt fra tredjemand.

Endvidere bør det – ligesom for indtægter – præciseres, at gennemfaktureringer til overliggende net ikke skal indregnes i netselskabets omkostninger, men i en kategori for sig, som det i øvrigt er i gældende praksis.

Det kan endvidere komme til at give anledning til forvirring, at definitionen rummer det, der traditionelt har været benævnt driftsomkostninger og afskrivninger i reguleringen. Dansk Energi foreslår, at begrebet 'omkostninger' udgår, eller at der som minimum laves en definition for *driftsomkostninger* – et begreb, der benyttes (udefineret) i bekendtgørelsens § 9, § 35, stk. 3 og bilag 1.

I nr. 14 bør formuleringen – for at undgå tvivl og eventuelt bøvl omkring aktiver, der aktiveres til nytår – ændres, så idriftsættelse er det tidspunkt, et anlæg er idriftsat i henhold til årsregnskabsloven.

¹ Såfremt Energistyrelsen ikke mener, at udligningsordningen er omfattet af § 44, så bør der også tages højde for denne.

² Såfremt Energistyrelsen ikke mener, at udligningsordningen er omfattet af § 44, så bør der også tages højde for denne.

2.2 Omfang og beregning af indtægtsramme (kap. 2)

Det er positivt, at bekendtgørelsen i kapitel 2 giver en detaljeret beskrivelse af, hvordan indtægtsrammerne fastlægges. Dette giver stabilitet i reguleringen, da det minimerer usikkerhederne og giver netselskaberne bedre mulighed for at forudsige, hvilke rammer de er underlagt.

Kapitel 2 er et meget centralt kapitel i bekendtgørelsen, da det beskriver selve beregningen af indtægtsrammerne. Det er af samme årsag også komplekst, hvilket nok ikke kan undgås. Dansk Energi foreslår derfor, at der på bagkant af høringen og i dialog med høringsparterne er en særlig fokus på at gennemgå dette kapitel og sikre, at det ikke indeholder fejl, og at risikoen for uklarheder ved fortolkning reduceres mest muligt.

I det følgende har vi påpeget en række elementer, som det kunne gavne at arbejde videre med. Der vil dog formentlig komme behov for yderligere justeringer, fordi reguleringens kompleksitet gør, at der er mange interne afhængigheder og henvisninger. Dialog om teksten mellem flere parter kan her være medvirkende til, at så meget som muligt opfanges.

En mulighed for at reducere reguleringens administrative kompleksitet kunne fx være i forbindelse med håndteringen af tillæg og fradrag som følge af afgørelser efter §§ 25-34 ved overgang mellem reguleringsperioder. Disse kunne nøjes med at blive indregnet som separate tillæg og fradrag indenfor den periode, hvor de for første gang påvirker indtægtsrammen. Herefter kunne de integreres i indtægtsrammen ved overgang til næste reguleringsperiode (udkastet til bekendtgørelse foreslår, at tillæg og fradrag kun integreres helt, efter at de har haft effekt i en hel reguleringsperiode).

Det vil være administrativt tungere for Energitilsynet og netselskaberne at holde styr på, hvornår enkelte tillæg eller fradrag har været gældende en fuld reguleringsperiode. Ligeledes vil der over reguleringsperioder skulle holdes styr på, hvilke af de automatiske indikatorer, der angår forhold, der gives separate tillæg for, for at sikre, at de ikke påvirker indtægtsrammen to gange. Fuld integration af tillæg ved overgangen mellem reguleringsperioder vil medføre, at antallet af separate tillæg og indikatorer bliver nulstillet ved hver overgang mellem reguleringsperioder.

Indtægtsrammens omfang (§ 3)

Dansk Energi foreslår, at § 3, stk. 1 justeres, så det fremgår, at netselskaberne indenfor indtægtsrammen altid skal kunne opnå et risikojusteret, markedsbaseret afkast ved effektiv drift. Det er kun rimeligt, at et reguleret selskab har mulighed for at dække sine effektive omkostninger under indtægtsrammen, og dette var da også en af Elreguleringsudvalgets centrale betragtninger, hvorfor det bør reflekteres i bekendtgørelsesteksten.

Det fremgår af lovbemærkningerne til § 69 (side 40), at omkostninger, der indeholder et identificeret effektiviseringspotentiale, som endnu ikke er udmøntet som effektiviseringskrav, er omfattet af begrebet 'effektiv drift'. Det er relevant, at dette ligeledes reflekteres i stk. 1.

Frister for indtægtsrammen (§ 4)

Dansk Energi ser positivt på, at der indføres klare frister for udmeldingen af netselskabernes indtægtsrammer. Dette er vigtigt for, at netselskaberne løbende har klarhed omkring de økonomiske rammer, der bl.a. skal tariferes og investeres indenfor.

Indtægtsramme (§ 5)

Det bør fremgå af § 5, at der ved fastsættelse af indtægtsrammen sker justering af effektiviseringskravene for dobbelttælling, jf. § 13, da denne justering netop sker i forbindelse med fastsættelse af indtægtsrammen.

§ 5, stk. 2 og stk. 3 adskiller sig lidt fra den nuværende reguleringsmodel for nettabskompensation og kan være lidt svær at forstå i sammenhæng med bestemmelserne i § 18. Det er Dansk Energis forståelse, at nettab ikke indgår i omkostningsrammen, og at det er en beløbsmæssig justering af indtægtsrammen, som skal dække nettabsomkostninger. Denne har dermed karakter af en "*nettabsramme*", der ligesom omkostningsrammen justeres for udvikling i pris og i en indikator, i dette tilfælde den leverede mængde.

Beregningen af den beløbsmæssige justering ved nettab sker ved at tage udgangspunkt i et gennemsnit af den samlede nettabsomkostning i den foregående reguleringsperiode. Inden der tages et gennemsnit, justeres hvert års nettabsomkostning med den procentuelle udvikling i den leverede mængde og i nettabsomkostningen pr. kWh fra året til det 5. år af den foregående periode. Derefter tages et gennemsnit, og der opnås den beløbsmæssige justering primo reguleringsperioden. Hvert år i reguleringsperioden justeres den beløbsmæssige justering primo perioden med den procentuelle udvikling i nettabsomkostningen pr. kWh og den procentuelle udvikling i den leverede mængde. Energistyrelsen bedes bekræfte denne forståelse.

Omkostningsramme (§ 6)

I § 6, stk. 1, nr. 3, mfl. kunne det med fordel præciseres, at der kun skal justeres for den andel af et tillæg eller fradrag, som vedrører afskrivninger og/eller driftsomkostninger.

Såfremt man vil integrere tillæg og fradrag hurtigere i indtægtsrammen, kan der tilføjes en ny § 6, stk. 1, nr. 5, som tillægger tillæg og fradrager fradrag for det sidste år i den foregående reguleringsperiode. Følgelig ville § 6, stk. 5, kunne udgå, mens det dog ville skulle indskrives i § 36 om afgørelser om justering af indtægtsrammen, at forhøjelser og sænkninger alene skal gives frem til udgangen af den reguleringsperiode, hvor de for første gang påvirker indtægtsrammen.

Dansk Energi skal også bemærke, at når omkostningsrammen (og for den sag skyld også forrentningsrammen) beregnes, er rækkefølgen for indregning af tillæg og fradrag, automatiske indikatorer og pristal vigtig.

I stk. 3 nedsættes omkostningsrammen, såfremt selskabet i foregående reguleringsperiode er vurderet vedvarende ineffektivt. Der er udfordringer forbundet med, at denne justering sker i omkostningsrammen, fordi selskabet dermed risikerer at blive fanget i en nedadgående spiral, jf. bemærkninger til § 39 nedenfor.

Forrentningsrammen (§ 7)

I forhold til den måde beregningen af forrentningsrammen er beskrevet på i Elreguleringsudvalgets rapport, vurderer Dansk Energi, at § 7 er affattet forkert. Ved den nuværende tekst vil der kun ske pristalskorrektur af den fremadrettede aktivbase og ikke af den historiske aktivbase (aktivbase anvendes her i Energistyrelsens definition, og ikke de justerede definitioner, der foreslås til § 2). Dette vil betyde, at der ikke er mulighed for at fastholde realværdien af

de samlede aktiver. Endvidere korrigeres forholdet mellem den historiske og fremadrettede aktivbase primo perioden, hvilket leder til, at løbende afskrivninger af det historiske forrentningsgrundlag ikke bliver indregnet i den fremadrettede aktivbase over perioden. Det er Dansk Energis forståelse, at der derimod netop år for år skal ske forskydning imellem den historiske og fremadrettede aktivbase i takt med, at den historiske aktivbase afskrives.

Det er vigtigt, at der sondres klart mellem faktiske aktivværdier og et beregningsteknisk forrentningsgrundlag jf. i øvrigt bemærkninger til § 2 nr. 5 og 6.

Endvidere er vi bekendt med, at der kan forekomme aktiver anskaffet før 1. januar 2018, som ikke er netaktiver og dermed ikke indgår i den historiske aktivbase. Sondringen mellem historiske aktiver og netaktiver indgår i den nuværende § 7, og vi har også arbejdet videre med denne sondring i det nedenstående. Da det dog forventes at dreje sig om forsvindende få aktiver, der ikke er netaktiver, kunne sondringen med fordel begrænses til at gælde i første reguleringsperiode (dvs. § 60). Derefter kunne sondringen af administrative hensyn ophøre ved beregningen af den samlede aktivbase i overgangen mellem første og anden reguleringsperiode, som beskrives i § 7.

§ 7 bør skrives om, så følgende proces med 8 skridt anvendes ved fastsættelsen af forrentningsgrundlagene, som danner grundlag for forrentningsrammen. Det skal bemærkes, at metoden for indregning af tillæg ved recalibrering mellem perioder er justeret som foreslået ovenfor.

1. Der tages udgangspunkt i de samlede bogførte aktivværdier for hvert år i den foregående reguleringsperiode, som opgjort i reguleringsregnskaberne. Dog ikke værdierne af aktiver anskaffet før 1. januar 2018, som ikke er netaktiver.
2. For hvert år renses værdien for den andel af aktivmassen, som der er givet tillæg eller fradrag for, jf. §§ 25-34.
3. Hvert års værdier fremskrives herefter med pristal og indikatorer til niveauet i det 5. år i perioden.
4. Der tages et gennemsnit. Dette er det samlede forrentningsgrundlag primo en ny reguleringsperiode.
5. Det samlede forrentningsgrundlag tillægges tillæg eller fradrages fradrag, jf. §§ 25-34, som havde virkning i den foregående periodes 5. år.
6. Det samlede forrentningsgrundlag reguleres i hvert år i en reguleringsperiode med pristal og indikatorer. Endvidere tillægges eller fradrages tillæg eller fradrag efter §§ 25-34. Endelig tillægges hvert år den indenfor reguleringsperioden akkumulerede værdi af afskrivninger på aktiver anskaffet før 1. januar 2018, som ikke er netaktiver. Endelig tillægges 2 pct. Hermed opnås den samlede aktivbase for året.
7. For hvert år dekomponeres den samlede aktivbase for året i den historiske aktivbase og den fremadrettede aktivbase. Den historiske aktivbase opgøres i årets reguleringsregnskab som den bogførte værdi af netaktiver anskaffet før 1. januar 2018 + 2 pct. Den fremadrettede aktivbase opnås ved at trække den historiske aktivbase fra den samlede aktivbase i året.
8. Den historiske aktivbase og den fremadrettede aktivbase forrentes efter §§ 41-42.

Herved bliver forrentningsrammerne for de enkelte år fastsat korrekt. Dansk Energi foreslår derfor, at § 7 bliver affattet på følgende måde (fortsat med de begreber, der er anvendt i udkastet til bekendtgørelsen):

”

§ 7. En netvirksomheds forrentningsramme består af forrentningen af netvirksomhedens historiske aktivbase og fremadrettede aktivbase, som fastsat efter stk. 2-8. Ved beregningen anvender Energitilsynet forrentningssatsen for netvirksomhedens historiske aktivbase, jf. § 41 og forrentningssatsen for den fremadrettede aktivbase, jf. § 42.

Stk. 2. Den historiske aktivbase består af den i året bogførte værdi af netselskabets netaktiver, som er anskaffet før 1/1 2018 + 2 pct.

Stk. 3. Den fremadrettede aktivbase er en beregningsteknisk størrelse, som beregnes efter stk. 4-7.

Stk. 4. Ved beregning af forrentningsrammen tages gennemsnittet af virksomhedens samlede bogførte aktivværdier i årene i den foregående reguleringsperiode, hvor de enkelte års værdier inden gennemsnitsberegningen er justeret for følgende:

- 1) Udvidelser og indskrænkninger, som Energitilsynet har truffet afgørelse om på baggrund af forhold omfattet af §§ 25-34, som har påvirket størrelsen af netselskabets samlede aktiver. Udvidelser fradrages og indskrænkninger tillægges.
- 2) Ændringer i indikatorer og pristalsudvikling til og med udgangen af foregående reguleringsperiode.
- 3) Fradrag for værdien af aktiver anskaffet før 1/1 2018, som ikke er netaktiver.

Stk. 5. Den beregnede gennemsnitlige værdi efter stk. 4 tillægges tillæg og fradrages indskrænkninger til og med den foregående reguleringsperiodes 5. år. Denne størrelse kaldes 'det samlede regulatoriske forrentningsgrundlag primo perioden'.

Stk. 6 Det samlede regulatoriske forrentningsgrundlag efter stk. 5 justeres inden for indeværende reguleringsperiode til og med reguleringsåret for:

- 1) den akkumulerede værdi indenfor reguleringsperioden af afskrivninger på aktiver anskaffet før 1/1 2018, som ikke er netaktiver
- 2) udvikling i indikatorer og pristalsudvikling og
- 3) justeringer som følge af afgørelser, som Energitilsynet har truffet på baggrund af forhold omfattet af §§ 25-34, som er påvirket af netselskabets samlede aktiver og som er gældende for reguleringsåret.

Stk. 7. Det justerede samlede regulatoriske forrentningsgrundlag beregnet jf. stk.6 tillægges 2 pct. og udgør årets samlede aktivbase.

Stk.8. Hvert år i reguleringsperioden dekomponeres den samlede aktivbase på følgende måde: Den samlede aktivbase fratrækkes den historiske aktivbase i året, og det resterende beløb er den fremadrettede aktivbase i året.

”

Det skal bemærkes, at vi i § 2 anbefaler, at begreberne forrentningsbase og aktivbase anvendes anderledes, og at dette vil medføre konsekvensrettelser i ovenstående.

Foreløbig indtægtsramme (§ 8)

Det kunne med fordel fremgå i § 8, at de foreløbige indtægtsrammer for netselskaberne kun er vejledende, og at netselskaberne er bundet af deres endelige indtægtsrammer, jf. § 5. Det vil sige, at et netselskab godt må opkræve et beløb, der ikke svarer til den foreløbige indtægtsramme, hvis selskabet forventer, at den endelige indtægtsramme bliver anderledes. Dette vil være afgørende for, at der løbende opstår færrest muligt differencer, og at netselskaberne dermed har mulighed for at tarifere så præcist som muligt.

Detailkommentarer til omfang og beregning af indtægtsrammer (kap. 2)

§ 5 stk. 2: I denne samt en række efterfølgende bestemmelser benyttes "leveret mængde elektricitet". "Leveret elektricitet" er allerede defineret i § 2 som en mængde (et antal kWh'er), og det bør derfor overvejes, om tilføjesen af ordet "mængde" er nødvendig, eller om det kan føre til unødigt tvivl om, hvorvidt der er tale om samme begreb.

§ 6 stk. 1: Det bør fremhæves eksplicit, at omkostningsrammen tager gennemsnittet af driftsomkostninger og afskrivninger i foregående reguleringsperiode.

§ 6 stk. 1 nr. 2: Det fremgår, at der ved beregning af omkostningsrammen skal tages højde for tillæg og fradrag som følge af elhandlere. Dette er lidt forvirrende, da tillæg og fradrag som følge af tab på elhandelsvirksomheder lægges direkte på den samlede indtægtsramme, jf. § 5. Der må menes, at der skal korrigeres for omkostninger til tab på eller indtægter fra debitorer, som er indregnet i omkostningerne i foregående reguleringsperiode, og som indtægtsrammen er justeret som følge af.

§ 7 stk. 9: Det er uklart, hvad begrebet "aktiver" dækker over. Er det aktiver til brug for den bevillingspligtige aktivitet, der er økonomisk idriftsat fra og med den 1. januar 2018? eller er det alle aktiver til brug for den bevillingspligtige aktivitet? Dette bør klarlægges.

2.3 Effektiviseringskrav (kap. 3 + bilag 1)

Det er positivt, at den grundlæggende tanke med den nye indtægtsrammeregulering bliver, at der skabes et mere entydigt incitament til, at elnetselskaberne af egen drift foretager effektiviseringer, der løbende deles med forbrugerne. Det er vigtigt at have for øje, at dette er reguleringens hovedinstrument til at fremme effektiviseringer hos elnetselskaberne, mens effektiviseringskrav er sekundære. Indførelsen af generelle og individuelle effektiviseringskrav kan kun have det formål at give en forbrugerdeling hurtigere end de 5 år, der ligger i indtægtsrammernes grundlæggende mekanismer.

Anvendelse af generelle og individuelle krav medfører en risiko for, at selskaberne ikke i praksis har mulighed for at følge med de beregnede effektiviseringskrav, og at de dermed ikke har mulighed for at dække deres effektive omkostninger, inklusiv et risikojusteret, markedsbaseret afkast. Det skyldes bl.a. betydelige usikkerheder i benchmarkingmodellen samt usikkerhed om, hvorvidt elnetselskabernes effektivitet kan antages at følge andre erhvervssektors produktivitetsudvikling.

Det er derfor afgørende, at det – udover en metode for at imødegå dobbelttælling – fremgår, at der i forbindelse med anvendelsen af benchmarkmodellen skal tages betydelige forsigtighedshensyn, både i forhold til fastlæggelsen af effektiviseringspotentialet og i udmøntningen af effektiviseringskravene.

Benchmarking med udmøntning af individuelle effektiviseringskrav kan få afgørende betydning for det enkelte netselskabs økonomi. Det har været tilfældet både historisk i elsektoren og i andre regulerede sektorer. Det er vigtigt, at bekendtgørelsen sætter klare rammer for anvendelsen af et så væsentligt reguleringsinstrument. Der er derfor behov for en generel beskrivelse af hensigten med benchmarkingen. Herunder at Energitilsynet skal anvende en robust model, sikre at benchmarket er repræsentativt, at der skal tages højde for rimelige individuelle forhold, og at metoden skal være at anvende det bedste af to modelestimater.

Det bør desuden fremgå eksplicit, at der ikke kan fastlægges samlede krav, der sænker et selskabs indtægtsramme til under niveauet for selskabets effektive omkostninger inklusiv et risikojusteret, markedsbaseret afkast.

Generelle effektiviseringskrav

Generelle effektiviseringskrav er efter Dansk Energis vurdering overflødige på grund af de indbyggede incitamenter i indtægtsrammereguleringen. Dertil kommer, at det i praksis sagligt er meget svært at opføre en generel produktivitetsudvikling for elnetselskaberne.

Anvendelse af andre produktivtetsindeks er en pragmatisk, men ikke særlig præcis metode til fastlæggelse af produktivtetsudviklingen for elnetselskaber. Dansk Energi har noteret sig, at der er valgt en metode, der delvist imødekommer nogle af de metodemæssige udfordringer, idet der dels tages et forsigtighedshensyn, dels tages højde for dobbelttælling i opgørelsen af de generelle og individuelle effektiviseringskrav i hvert fald i 2019.

Det fremgår af § 9, stk. 2, at de generelle effektiviseringskrav skal beregnes som et vægtet gennemsnit af de foregående 5 års observationer af udviklingen i to arbejdsproduktivtetsindeks. Dansk Energi har analyseret den historiske udvikling i det vægtede gennemsnit af de to indeks og kan konstatere, at der historisk har været store udsving.

Idet arbejdsproduktiviteten er opgjort som værditilvæksten over antal arbejdstimer, er nøgletallet relativt følsomt over for konjunkturudsving. Det skyldes, at produktiviteten er et nøgletal for, hvor meget der faktisk produceres ved givet input, og ikke for hvor meget der kan produceres. En højkonjunktur med stigende efterspørgsel vil typisk hæve produktiviteten og omvendt ved lavkonjunkturer.

Lovbemærkningerne side 42 nævner, at perioder med negativ produktivtetsudvikling ikke vil give negativt effektiviseringskrav. Men vi forstår bestemmelsen i § 9 således, at eventuel negativ produktivtetsudvikling medtages i beregningen af det vægtede gennemsnit af de foregående 5-års udvikling. Dette ønsker vi at få en bekræftelse på. Derudover må et beregnet negativt generelt effektiviseringskrav, der ikke kan påvirke indtægtsrammen i det pågældende år, blive modregnet i det efterfølgende første år med et positivt generelt krav.

Dansk Energi kan konstatere, at der historisk har været så store udsving, at det kan medføre negative effektiviseringskrav. Det kan der i nogen grad repareres på, ved at der tages et gennemsnit over en 10-årig periode i stedet for over en 5-årig periode. Dermed vil der også være anvendt data for en fuld konjunkturcyklus.

I metode 1 i bilag 1 fremgår den konkrete beregningsmetode for korrektionen, der indebærer, at der ikke fastsættes generelle effektiviseringskrav til afskrivninger og nettab. For at dette kan lykkes korrekt, skal nettab også trækkes fra driftsomkostningerne i tælleren i formlen, dette bør rettes. Det er i øvrigt Dansk Energis forståelse, at det ligger implicit, at der ikke pålægges generelle effektiviseringskrav på omkostningerne til Energisparsindsatsen. Energi-styrelsen bedes bekræfte dette.

Detailkommentarer til afsnittet generelle effektiviseringskrav og tilhørende bilag (kap. 3, bilag 1)

Det følger af § 9, stk. 3, at det generelle effektiviseringskrav skal korrigeres for forholdet mellem afskrivninger, driftsomkostninger og nettab i de første 4 år af en reguleringsperiode. Dansk Energi foreslår, at det præciseres, at det er de første 4 år af den foregående reguleringsperiode. Dansk Energi antager, at denne andel ligger fast, når det generelle krav beregnes årligt indenfor reguleringsperioden, jf. § 9, stk. 1. Det skal i øvrigt bemærkes, at driftsomkostninger ikke er klart defineret, jf. kommentarer til § 2.

I metode 3-4 i bilag 1 bør det præciseres, om der er tale om de beløbsmæssige effektiviseringskrav (i kr.), eller om der er tale om procentuelle effektiviseringskrav. I metode 3 bør det være de beløbsmæssige effektiviseringskrav i kr., da den indtægtsramme hhv. omkostningsramme, som procentsatserne fraregnes, ikke er samme størrelse fra år til år.

Individuelle effektiviseringskrav (§11-§12)

Det fremgår af § 11, at der skal bruges en benchmarkingmodel til at fastlægge individuelle effektiviseringskrav. Individuelle effektiviseringskrav er et særdeles indgribende redskab at tage i anvendelse over for et netselskab. Der er derfor positivt, at bekendtgørelsen stiller nogle rammer for, hvordan benchmarkingen skal foregå og benchmarkresultater anvendes. Dansk Energi er enig i de formulerede krav om, at modellen skal være robust. Her er det særligt vigtigt, at benchmarket, som andre selskaber måles op imod, er repræsentativt for branchen.

Det er dog kritisk, at der kommer nogle flere rammer omkring benchmarkingen og i særdeleshed, at der kommer rammer for selve udmøntningen af effektiviseringskrav. Det vil være de rammer og formål, som fremgår af bekendtgørelsen, som et Energiklagenævn vil lægge til grund, såfremt der på et tidspunkt måtte komme en klagesag over en benchmarkafgørelse. Så ud over det almindelige hensyn til at få sat rammer for et så centralt reguleringselement er rammerne også nødvendige af hensyn til netselskabernes retssikkerhed.

Det er eksempelvis positivt, at der tages forsigtighedshensyn, og at regulator skal forholde sig til individuelle forhold. Her er det dog vigtigt, at det forhold, at krav ikke udmøntes hurtigere, end de kan omsættes til faktiske effektiviseringer, ikke misforstås som et forsigtighedshensyn.

Dansk Energi anser det således for helt naturligt, at effektiviseringskrav for et år eller en periode maksimalt kan udmøntes som den andel af et beregnet potentiale, som kan forventes reelt at kunne omsættes til faktiske effektiviseringer. Dette vil Dansk Energi bede Energistyrelsen bekræfte.

Bekendtgørelsen undtager nogle få udvalgte omkostningsposter fra benchmarkingen. Energitilsynet må dog til enhver tid kunne vurdere, om der er omkostninger, udover dem der er nævnt, som ikke skal indgå i benchmarkingen. Dette kunne fx være ekstraordinære omkostninger ved eksempelvis et søkabelbrud, eller omkostninger som ikke er egnet til benchmarking såsom tab på elhandlere.

Det bør også præciseres, at intet netselskab kan pålægges effektiviseringskrav, der overstiger selskabets effektiviseringspotentialer. I overensstemmelse med reguleringseftersynets anbefalinger bør et selskab nemlig altid kunne få dækket sine omkostninger ved effektiv drift inklusiv et risikojusteret markedsmæssigt afkast.

Erfaringen viser, at det i praksis er meget svært at udarbejde en benchmarkingmodel, der tilstrækkeligt præcist kan opgøre netselskabernes effektiviseringspotentialer. Dette skyldes bla. måleforskelle i datagrundlaget, og at der er rammebetingelser, som påvirker de enkelte selskaber, men som modellen ikke kan tage højde for. Det kan simpelthen også skyldes, at modellen ikke får beskrevet alle de relevante forskelle i de ydelser, de enkelte selskaber le-

verer. Endelig ses det i nogle lande, at selskaber, der ikke er repræsentative for branchen, alligevel kommer til at danne benchmark.

Selv hvis der tages højde for disse forhold, ændrer det ikke på, at der vil være usikkerhed forbundet med selv den bedste benchmarkmodel. Benchmarkmodeller er i sagens natur et forenklet forsøg på at beskrive en kompleks virkelighed, og selv ved den bedste benchmarkmodel skal man være varsom med at udmønte effektiviseringskrav baseret på resultaterne. Ellers risikerer man at stille effektiviseringskrav til selskaber, der reelt er effektive, hvilket vil få konsekvenser for disse selskabers drift og investeringer.

Dansk Energi kan konstatere, at den af ministerens nedsatte Benchmarkingekspertgruppe har leveret en benchmarkingmodel for elnetbranchen, der ikke umiddelbart kan tages i anvendelse. Dette afspejles bl.a. ved, at den anbefalede model for nuværende giver kontra-intuitive resultater. En følsomhedsanalyse, som Dansk Energi har gennemført, viser eksempelvis, at spaltens større netselskaber i mindre netselskaber, falder deres samlede estimerede effektiviseringspotentialer. Noget der i øvrigt ikke harmonerer med modelforudsætningen om konstant skalaafkast.

Benchmarkingekspertgruppen nævner også selv en række centrale forhold, der skal ses på fremadrettet. Der foreligger bl.a. et omfattende arbejde med at udvide datagrundlaget og hæve kvaliteten i de data, der anvendes, herunder i forhold til at øge sammenligneligheden mellem selskaber. Derfor bør modellen ikke anvendes til at udmønte individuelle krav, før der foreligger en gennemarbejdet og færdig model. Ekspertgruppen har også anbefalet, at effektiviseringspotentialerne estimeres som det laveste af estimaterne fra to beregningsmetoder. Dette bør også fastsættes i bekendtgørelsen.

Dansk Energi har i den forbindelse noteret sig, at der er lagt op til, at Energitilsynet skal foretage en vurdering af modellens robusthed jf. § 12, stk. 3. Der er imidlertid brug for, at vurderingen af robusthed anskues bredere, end det er tilfældet med de kriterier, som fremgår nu. Det er eksempelvis ikke et tegn på robusthed, at to modeller giver de samme resultater. Det kan blot være et udtryk for, at de to modeller er tæt på at være ens. Omvendt ville det være oplagt at analysere, hvad data siger om skalaafkastet.

Der er behov for, at det i tillæg til hensynene i § 10, stk. 2 sikres, at de mest effektive selskaber, som de øvrige selskaber måles op imod, er repræsentative for karakteristika for hele branchen. I modsat fald er der betydelig risiko for, at effektiviseringspotentialerne er forkert opgjorte. Det foreslås derfor, at der indsættes en sætning om: *"Metoden skal anvendes, så de netselskaber der fremstår som de mest effektive i benchmarkingen er repræsentative for alle selskaber, hvormed det skal forstås, at de skal have alle spændingsniveauer og skal være størrelsesmæssigt repræsentative i forhold til, hvordan de øvrige netselskaber er sammensat"*.

Det fremgår af § 10, stk. 3, hvilke data der med sikkerhed ikke indgår i benchmarkingen. Derudover er det Dansk Energis forståelse, at Energitilsynet til enhver tid kan vurdere, at andre omkostninger ikke indgår, jf. § 10 stk. 2. Energistyrelsen bedes bekræfte denne forståelse.

Nettab er en omkostning, som selskaberne har meget svært ved at påvirke selv på mellem-lang sigt. Ofte vil nettab være påvirket af eksterne faktorer såsom mængden af decentral produktion, mængden af strømtyverier mv. Dertil kommer, at erfaringerne såvel i Danmark som i Storbritannien har vist, at man ikke i praksis kan benchmarke nettab. Derfor bør nettab ikke indgå i benchmarkingen, og der bør indsættes et nyt pkt. 4 om omkostninger til nettab.

Netselskaberne har ligeledes de facto ingen anden mulighed for at påvirke omkostningerne ved tab på elhandlere ud over at ændre kravene til sikkerhedsstillelse. Disse omkostninger vil også optræde aperiodisk, og det er ikke meningsfyldt at medtage dem i benchmarkingen. Derfor er det rimeligt, at tab på elhandlere også eksplicit undtages benchmarking.

Ændrede oplysninger bør i udgangspunktet føre til en genberegning af benchmarkingmodellen, så det sikres, at ingen selskaber uretmæssigt har fået stillet for høje effektiviseringskrav. Dansk Energi foreslår derfor, at bestemmelserne i § 10, stk. 7 samt § 11, stk. 4 om korrektioner ændres. Det afgørende er, om nogle selskaber uretmæssigt har fået stillet for høje effektiviseringskrav som følge af ikke korrekte oplysninger. Dansk Energi anerkender dog, at det kan give små ændringer i effektiviseringspotentialerne hos mange selskaber, som det ikke vil være hensigtsmæssigt fører til ændringer i afgørelserne, med mindre ændringerne er store. Her skal det bemærkes, at en ændring på 10 pct. i effektiviseringspotentialer er så højt, at det gør muligheden for at foretage rettelser tæt på illusorisk. Af hensyn til Energitilsynets administration foreslås derfor, at Energitilsynet kun skal ændre effektiviseringskravene for selskaber, hvis en genberegning ændrer deres effektiviseringskrav med mindst 1 pct. af effektiviseringspotentialer.

Det bør i § 10, stk. 8 nævnes, at modelværktøjet også skal gøres offentligt tilgængeligt. Dette er god forvaltningsskik. Derudover anbefalede reguleringseftersynet, at benchmarkmodellen havde maksimal transparens, blandt andet ved at beregningsmodellen udleveres til branchen, så netselskaber har mulighed for selv at simulere deres resultater (Reguleringsudvalgets rapport s. 147,161).

Vedrørende §11 er det vigtigt, at det kommer til at fremgå tydeligt, at Energitilsynets fastsættelse af individuelle effektiviseringskrav på baggrund af benchmarkmodellen sker på baggrund af en samlet individuel vurdering af hvert enkelt selskab, således som det også er et krav efter forvaltningsloven. På denne måde vil det også være muligt at tage højde for enkelte selskabers særlige individuelle forhold, som benchmarkmodellen ikke kan behandle. Derfor bør effektiviseringskrav ikke "beregnes". Betegnelsen bør ændres til at effektiviseringskrav "fastsættes" på baggrund af den foretagne benchmarking. I øvrigt anvendes begrebet "fastsættes" også i § 12, hvorfor der vil være tale om en ensretning af begreberne.

I § 11, stk. 1 bør det tilføjes, at effektiviseringskrav skal udmøntes i en hastighed, hvor de rent faktisk kan omsættes til faktiske effektiviseringer. Desuden bør det præciseres, at Energitilsynet skal tage passende hensyn til individuelle, dokumenterede og fordyrende forhold (jf. formuleringen i § 12, stk. 4).

I § 11, stk. 2 sidste punktum fremgår, at "Der kan dog beregnes individuelle effektiviseringskrav på baggrund af eventuelle genberegninger af benchmarkingen". Formålet med denne sætning er uklart, og den foreslås derfor slettet.

I § 11, stk. 3 fremgår, at Energitilsynet i fastsættelsen af effektiviseringskravet tager et passende forsigtighedshensyn, der afspejler usikkerheden i estimatet for effektiviseringspotentialet "f.eks. ved kun at udmønte en andel af potentialet". Denne sætning bør præciseres betydeligt, da der kunne være risiko for, at den kunne læses som om, at det er et forsigtighedshensyn ikke at udmønte hele effektiviseringspotentialet i et årligt effektiviseringskrav. I stedet foreslås følgende formulering:

"Stk. 3. Energitilsynet skal ved beregningen af det individuelle effektiviseringskrav benytte et passende forsigtighedshensyn, der afspejler usikkerheden i estimatet for effektiviseringspotentialet, f.eks. ved at nedskalere den del af potentialet, der udmøntes i form af effektiviseringskrav for det enkelte netselskab."

I § 12, stk. 3 omtales, hvorledes Energitilsynet skal vurdere, om benchmarkmetoden er robust. Dansk Energi mener ikke, at de foreslåede tests alene kan anvendes til at konkludere, om modellen er robust. De foreslåede metoder (test af korrelationen mellem forskellige beregningsmetoder og test for valg af dataår) vil således ikke give nye informationer – eksempelvis opererer benchmarkspertudvalget i deres anbefalinger med to beregningsmetoder, der er udformet med meget ens antagelser. Det fører til, at modellerne har tæt korrelerede, men ikke desto mindre kontraintuitive resultater. I stedet foreslår Dansk Energi, at der for det første stilles et generelt krav om, at de mest effektive selskaber er repræsentative for branchen (i § 10, stk. 1), samt at robusthedstesten omfatter en test af, om antagelserne af skalaafkast understøttes af data.

I § 12 stk. 6 fremgår det, at der ikke justeres for dobbelttælling ved afgørelse om individuelle effektiviseringskrav. Det bør fremgå enten i § 5 eller § 13, hvornår denne justering så finder sted.

Sikring mod dobbelttælling (§13)

Dansk Energi har tidligere understreget det problematiske i risikoen for dobbelttælling ved at den samme underliggende generelle effektiviseringstendens ville indgå i det generelle effektiviseringskrav og de individuelle effektiviseringskrav. Dansk Energi har noteret sig, at der nu indgår en metode, der søger at tage højde herfor i metode 4 i bilag 1. Dansk Energi finder løsningen velfungerende og operationel og ser ingen grund til at denne metode skal kunne ændres efterfølgende. Det skaber øget usikkerhed og står i kontrast til reguleringens generelle princip om, at væsentlige reguleringsmekanismer kun ændres mellem reguleringsperioder.

Evalueringer (§14)

Dansk Energi er enig i, at det er fornuftigt at gennemføre evalueringer af, om reguleringen fungerer hensigtsmæssigt. Her bør fokus dog ikke lægges på effektiviseringskravene, men på om der er tilstrækkelige incitamenter i selve indtægtsrammereguleringen til at effektivisere.

Det er samtidigt ikke hensigtsmæssigt at gennemføre ændringer i reguleringen for ofte, da det medfører regulatorisk usikkerhed, der kan få selskaberne til at være tilbageholdende med investeringer og effektiviseringer.

I § 14, stk. 1 om evaluering af de generelle effektiviseringskrav bør det tilføjes, at indstillingen skal indeholde en anbefaling om, hvilke andre indeks fra Danmarks Statistik, der bedre kan beskrive den produktivitetsudvikling, der kan forventes af sektoren.

I § 14, stk. 2 fremgår det, at evalueringen skal undersøge, om der er sket en uhensigtsmæssig udvikling i eldistributionssektoren. Dansk Energi finder det problematisk, at det her er uklart, hvad der forstås ved hensigtsmæssigt eller uhensigtsmæssigt. Formuleringen bør ændres, så det fremgår: *stk. 2 Såfremt evalueringen fører til, at Energitilsynet finder, at de anvendte produktivitsindeks ikke egner sig til anvendelse i eldistributionssektoren, eller der er andre indeks fra Danmarks statistik, der egner sig bedre, indstiller Energitilsynet til energiforsynings- og klimaministeren, at et andet eller andre indeks anvendes.*

§ 15 er også bygget op omkring, hvad der er hensigtsmæssigt, uden at hensigten er eksplicit beskrevet. Endvidere antyder formuleringen, at incitamenter til effektiviseringer følger af pålagte effektiviseringskrav. Imidlertid er det Dansk Energis forståelse, at incitamenter til effektivisering, følger af indtægtsrammereguleringen, mens effektiviseringskravene er betinget i ønsket om en hurtigere forbrugerdeling. Det bør i stedet fremgå klart, at det analyseres, hvorvidt netselskaberne har tilstrækkeligt incitament til at effektivisere, herunder om effektiviseringskravene svækker dette incitament, idet effektiviseringsgevinsterne reduceres.

2.4 Leveringskvalitet (kap. 4 + bilag 2)

Dansk Energi anbefaler, at Energistyrelsen venter med at fastsætte ændrede regler om leveringskvalitet i stedet for at haste de foreslåede regler igennem nu. Den nuværende model for regulering af leveringskvalitet bør fortsætte, indtil en ny og gennearbejdet model kan tages i anvendelse. Dansk Energi kan dermed ikke støtte den vurdering og regulering af leveringskvalitet, som udkast til bekendtgørelses kapitel 4 og bilag 2 lægger op til.

De danske elkunder er vant til en meget stabil elforsyning. Med strøm i stikkontakten i gennemsnit på mere end 99,99 pct. af tiden er Danmark et af de europæiske lande, der har den allerhøjeste leveringssikkerhed, både hvad angår antallet af strømafbud og varigheden af de enkelte afbrydelser.

Udkast til bekendtgørelse stiller strammere krav til netselskabers leveringskvalitet end den nuværende regulering, fordi udkastet vil medføre:

1. Skrappere krav til kvalitet, fordi gennemsnitlige tærskelværdier øges i forhold til nuværende tærskelværdier for god og tilstrækkelig leveringskvalitet.
2. Skærpet udmåling af straf til netselskaber fordi:
 - a. Straf skal udmøntes i forhold til netselskabets indtægtsramme i stedet for netselskabets "påvirkelige omkostninger"³
 - b. Straf øges markant for selskaber, som i mere end to år i træk ikke opfylder tærskelværdier for leveringskvalitet.
 - c. Nuværende bagatelgrænse fjernes i vurderingen af kvalitet på enkeltkunde-niveau (regel om, at mere end 1 procent af netvirksomhedens kunder skal

³ driftsomkostninger eksklusiv nettab og eventuelle konkrete ekstraordinære driftsomkostninger

opleve utilstrækkelig leveringskvalitet før netvirksomheden pålægges straf på enkeltkundeniveau).

Dansk Energi mener, at den nuværende leveringskvalitet er meget tilfredsstillende. Kvaliteten bør fastholdes på trods af, at kabelnettet gradvis bliver ældre, så flere aldersbetingende fejl må forventes. Det vil være samfundsøkonomisk urentabelt at stille krav om, at netvirksomheder skal øge omkostningerne og tariffer for at opnå en endnu højere leveringskvalitet.

Dansk Energi anbefaler, at den nuværende regulering af leveringskvalitet fortsætter, mens der udvikles en ny regulering, som fx kan have fokus på:

1. Gennemsigtighed i modellerne for benchmark af kvalitet i levering – såvel på aggregatet som på enkeltkundeniveau, og såvel for danske elforbrugere som for netselskaber.
2. Der indføres nye faste mål gældende for en lang årrække for netselskabers afbrudshyppighed og -varighed.
3. Tilladte tærskelværdier for gennemsnitlige afbrudshyppighed og -varighed fastsættes pr. spændingsniveau (0,4 kV, 1-24 kV og 25-60 kV) og er identiske for alle netselskaber (kun normeret i forhold til kundemassen).
4. Der indføres på enkeltkundeniveau et nyt samfundsøkonomisk islæt. Metoden skal give incitamenter til højest kvalitet til erhvervskunder (fordi samfundsøkonomiske tab er større ved utilstrækkelig kvalitet til erhvervskunder end til fx fritidshuse).
5. Aftalebaseret dialog med netvirksomheder, som i mere end 2 år i træk overskrider tærskelværdier. Dialogen skal føre til aftaler om konkrete tiltag i netvirksomheden, som sigter på at øge leveringskvaliteten.

Nedenstående er konkrete bemærkninger til udkast til bestemmelser om regulering af leveringskvalitet. Bemærkningerne skal ses i det lys, at vi grundlæggende anbefaler, at der hurtigt udvikles en bedre regulering af kvalitet med fokus på ovenstående fem punkter – og at *Dansk Energi ikke kan støtte den vurdering og regulering af leveringskvalitet, som udkast til bekendtgørelses kapitel 4 og bilag 2 lægger op til.*

§ 16 stk. 2 medfører en urimelig skærpelse af krav til leveringskvalitet (tærskelværdier).

Udkast til bestemmelse medfører, at tærskelværdier løbende skal genberegnes hvert 5. år på baggrund af et vægtet gennemsnit af netvirksomheders kvalitet i de foregående 5 år.

Dansk Energi mener, at løbende beregning af 5-årige mål er uhensigtsmæssigt. Dansk Energi ønsker, at mål for netvirksomheders leveringskvalitet skal ske på baggrund af kendte og mere langsigtede mål for leveringskvalitet. Sådanne kendte og langsigtede kvalitetsmål er et nødvendigt pejlemærke for netvirksomheders planlægning af for eksempel beredskab, vedligeholdelse og udbygning af nettet.

Dansk Energi ønsker i tråd med Elreguleringsudvalgets anbefalinger, at der for en længere periode end blot 5 år fastsættes tærskelværdier for leveringskvalitet. Dansk Energi anbefaler, at de nye tærskelværdier skal afspejle den "strukturelle" leveringskvalitet, som netvirksomheder har leveret de seneste 7-10 år, og som kan forventes i en længere fremtidig periode under hensyntagen til, at nettet gennemsnitligt bliver lidt ældre. Det er Dansk Energis vurdering, at den "strukturelle" leveringskvalitet ikke kan fastsættes på baggrund af fx en 5-årig periode fra 2012-2016 jf. udkast til bekendtgørelse § 53 stk. 8. Der er behov for en længere

statistikperiode for at undgå for stor påvirkning af stokastiske udsving i den målte årlige leveringskvalitet. Det bør også tages i betragtning, at den gradvise aldring af nettet – alt andet lige – trækker i retning af større afbrudshyppighed, og derfor vil en løbende fastsættelse af tærskelværdier på baggrund af seneste historiske 5-årige perioder indebære, at netselskabers kvalitet hele tiden måles i forhold til en periode, hvor nettet i gennemsnit var nyere.

Dansk Energi bemærker i øvrigt, at det er uklart, hvad der i bestemmelsens første sætning menes med, at mål for leveringskvalitet fastsættes ens for alle netvirksomheder. Udkast til bekendtgørelses bilag 2 beskriver en vurdering af kvalitet, hvor selskabsspecifikke vægtninger med både antal kunder og antal km net medfører forskellige krav til kvalitet i netvirksomheder. Dansk Energi opfordrer til, at det analyseres, om tilladte tærskelværdier for gennemsnitlig afbrudshyppighed og -varighed beregnet pr. spændingsniveau bør være ens i alle netvirksomheder (normeret i forhold til kundemassen), med det formål at kunder på samme spændingsniveauer i alle netvirksomheder kan have samme forventninger til gennemsnitlig afbrudshyppighed og -varighed.

Bilag 2 Leveringskvalitet

Principalt opfordrer Dansk Energi til, at hele metoden til vurdering af kvalitet og udmøntning af krav jf. bilag 2 revurderes igen, og at den nuværende regulering af kvalitet fortsætter, indtil en ny og gennemarbejdet metode er fastlagt. Som inspiration til en ny regulering henviser vi til de fem fokuspunkter, som nævnes i vores generelle bemærkninger til udkast til bekendtgørelsens kapitel 4.

Subsidiært er nedenstående bemærkninger specifikt knyttet til udkast til bekendtgørelsens bilag 2.

I tabel 1 angives målkategorien for vurdering af kvalitet på aggregeret niveau som: "gennemsnit for alle spændingsniveauer". Dansk Energi antager for det første, at der med spændingsniveauer menes "0,4 kV", "1-24 kV" og "25-60 kV". For det andet er det uklart, hvad der menes med "gennemsnit". Efter vores opfattelse skal der ikke i den beskrevne metode beregnes et egentligt gennemsnit af leveringskvaliteten på de forskellige spændingsniveauer. Ved anvendelse af den beskrevne metode bør netselskabets gennemsnitlige afbrudshyppighed (og -varighed) på de forskellige spændingsniveauer adderes til ét samlet mål for henholdsvis netselskabets gennemsnitlige afbrudshyppighed og -varighed.

Dansk Energi mener, at fastsættelse af mål for kvalitet på aggregeret niveau baseret på løbende 5-årige intervaller (jf. udkast til bilag 2s afsnit 2.1) vil give incitamenter til overinvesteringer og for høje tariffer i forhold til et samfundsøkonomisk rentabelt niveau for leveringskvalitet. Dansk Energi ønsker ikke, at kvalitetskravene skal være et "bevægeligt mål". Vi ønsker langsigtede mål for leveringskvalitet, som afspejler den faktiske leveringskvalitet i den seneste 7-10-årige periode, og som tager et vist hensyn til, at nettet gradvist bliver ældre på mellem- og lang sigt. Sådanne mål giver netvirksomheder muligheder for langsigtet planlægning af de investeringer og øvrige langsigtede tiltag, der er nødvendige for at fastholde den nuværende høje strukturelle kvalitet.

Dansk Energi stiller spørgsmålstejn ved det hensigtsmæssige i den komplicerede vægtning med selskabsspecifikke tal for både antal kunder og antal km net (jf. udkast til bilag 2s afsnit 2.3). Den komplicerede dobbelte vægtning giver følgende udfordringer:

1. Vanskelig at forstå rationale bag vægtingen og den efterfølgende skalering ved multiplicering med faktor 0,5.
2. Vurdering af leveringskvalitet kompliceres unødigt.
3. Tærskelværdierne er efter vægting og skalering på niveauer, som er helt afkoblet fra den afbrudshyppighed og -varighed, som kunderne i virkeligheden oplever.

I udkast til bilag 2 afsnit 4 fastsættes en straf som en procentvis reduktion af netvirksomhedens indtægtsramme. I den nuværende regulering beregnes den procentvise reduktion af netvirksomhedens **påvirkelige omkostninger**⁴, som ikke indeholder afskrivninger på distributionsnettet.

Med brug af **indtægtsrammen** som grundlag for udmøntning af straf gennemtvinges en markant skærpelse af den økonomiske straf til netvirksomheder. Dansk Energi ser ikke behov for at stramme reguleringen, fordi leveringskvaliteten er på et højt og tilfredsstillende niveau. En strammere regulering vil give incitamenter til højere omkostninger og tariffer, som næppe er samfundsøkonomisk rentable.

Detailkommentarer til bilag 2

Bilag 2 afsnit 4 definerer, hvornår sanktionsloftet forhøjes. Teksten umiddelbart under tabel 2 bør formuleres: *"Hvis antallet af år i træk, hvor netvirksomheder ikke har opfyldt målet, er mindre end tre år ($n < 3$), ..."*

Beskrivelsen af x i formlen sidst i bilag 2s afsnit 4 er uforståelig – og henvisning til tabel 4 ved beskrivelse af formlens b giver ikke mening.

2.5 Justeringer af rammer (kap. 5 + bilag 3 og 4)

Dansk Energi kvitterer for, at bekendtgørelsens kapitel 5 søger at sikre, at indtægtsrammen indenfor en reguleringsperiode på rimelig vis justeres for forhold af en vis størrelse, som der ikke er taget højde for i indtægtsrammen – både i opad og nedadgående retning. Dermed vil indtægtsrammen løbende afspejle et netselskabs faktiske opgaver og omkostninger samtidig med, at indtægtsrammens iboende effektiviseringsincitament bibeholdes. Dette stemmer godt overens med Elreguleringsudvalgets anbefalinger og lovbemærkningerne.

Indledningsvis bemærkes det, at der i kapitlet fremgår en række forskellige væsentlighedskriterier, hvoraf to er defineret. Sidstnævnte er henholdsvis væsentlighedskriteriet for dækning af tab på elhandelsvirksomheder i § 21 og væsentlighedskriteriet i § 35 for mer- eller mindreomkostninger til nye eller bortfaldne opgaver mv. (et antal paragraffer), som kan lede til indtægtsrammejustering.

Derudover fremgår ordet 'væsentligt' i to andre sammenhænge i kapitlet, konkret i § 19 om særligt stigende nettab og i § 33 om udvikling i eksogene faktorer. Dansk Energi finder genbrugen af ordet uheldigt, fordi de fastlagte væsentlighedskriterier i praksis kan komme til at definere niveauet de steder, hvor væsentlighed ikke er defineret. I stedet kunne fx "betydeligt" benyttes i § 19 og 33.

⁴ driftsomkostninger eksklusiv nettab og eventuelle konkrete ekstraordinære driftsomkostninger

Det bemærkes, at Dansk Energi nedenfor ofte benytter *justering af indtægtsrammen* som en forkortelse for *justering af omkostningsrammen og den fremadrettede aktivbase*.

Omkostninger til nettab (§§ 18-19)

§ 18, stk. 1 og stk. 2 omtaler den vægtede gennemsnitlige pris netselskabet betaler for nettab. Her bør ordet 'pris' undgås. Der er efter Dansk Energis opfattelse tale om en beregnet gennemsnitlig nettabsomkostning pr. kWh, og dette kunne med fordel præciseres.

Endvidere bør stk. 2 håndtere, at en række netselskaber får udlignet nettab gennem udligningsordningen. Dansk Energi finder det mest retvisende, såfremt det præciseres, at det udlignede nettab og de dertil hørende udlignede nettabsomkostninger ikke skal indgå i opgørelsen efter § 18.

§ 19, stk. 1 lægger op til, at et netselskab kan få forhøjet sin indtægtsramme, såfremt selskabet på grund af udvikling i eksogene forhold "*oparbejder et væsentligt negativt resultat af den primære drift*". Det er en forudsætning for forhøjelse, at udviklingen i eksogene forhold afviger væsentligt fra de forudsætninger, der ligger til grund for den compensation, som ydes gennem indtægtsrammen. Da begrebet "*væsentligt*" er defineret andetsteds i bekendtgørelsen, bør det som nævnt ovenfor ikke benyttes her.

Dansk Energi finder, at det forhold, at udviklingen i eksogene forhold afviger betydeligt fra de forudsætninger, der ligger til grund ved beregning af indtægtsrammen, i sig selv bør være nok til at udløse en indtægtsrammejustering. Der er netop tale om en betydelig udvikling i eksogene forhold, som selskabet ikke kan påvirke. Kriteriet om, at netselskabet samtidig skal have et væsentligt negativt resultat af den primære drift (dvs. resultat før renter og skat), forekommer derfor ganske vidtgående. Der kan således være mange andre forhold, der har betydning for, om netselskabet har et negativt resultat, hvorfor kriteriet de facto vil ramme tilfældigt.

Kriteriet om negativt resultat af den primære drift bør altså udgå. Dermed vil bestemmelsens første og andet punktum også kunne skrives sammen, således at det af paragraffens første punktum fremgår, at den omhandler en situation, der vedrører nettab.

Af stk. 2 fremgår, at en forhøjelse efter stk. 1 fastsættes skønsmæssigt. Det bør hertil tilføjes, at hensigten med den skønsmæssige forhøjelse er, at indtægtsrammen herefter indeholder et beløb målrettet dækning af selskabets faktiske nettabsomkostninger. Dette er særligt afgørende i det tilfælde, at den foreslåede justering af stk. 1 ikke foretages, fordi forhøjelsen alternativt nærliggende kunne blive på størrelse med det negative resultat, hvilket som beskrevet ville være vilkårligt.

Bindende midlertidig prisnedsættelse (§ 20)

Det er Dansk Energis forståelse, at indberetningen, der ikke efterfølgende kan revideres, og som nævnes i § 20, sidste punktum, er indberetningen til Energitilsynet af det beløb, som den bindende midlertidige prisnedsættelse forventes at reducere indtægterne med. Dette kunne blive klarere ved at ombytte sidste og næstsidste punktum i bestemmelsen.

Tab på grund af manglende betaling fra elhandelsvirksomheder (§§ 21-22)

I § 21, stk. 2 fastsættes betydelige væsentlighedskriterier for, hvornår et netselskab gennem indtægtsrammeforhøjelse kan få dækket tab på debitorer relateret til elhandelsvirksomheder. Der blev i foråret 2015 lavet en lovændring⁵, som gav netselskaberne mulighed for dækning af disse tab. Der var på dette tidspunkt ingen tale om, at der skulle være et væsentlighedskriterie herfor.

Elnetselskaberne kan de facto kun påvirke tab på elhandelsvirksomheder gennem krav til sikkerhedsstillelse, og et væsentlighedskriterie kan således ikke begrundes med, at det skulle give netselskaberne et særligt incitament til at undgå tab. Opgørelse af tab på debitorer er endvidere administrativt enkelt, og der er derfor heller ikke en administrativ begrundelse for et væsentlighedskriterie her. Samlet finder Dansk Energi, at det ikke er rimeligt med et væsentlighedskriterie for tab på elhandelsvirksomheder og foreslår derfor, at det fjernes helt eller i hvert fald reduceres markant, således at det alene vedrører bagatelagte beløb.

Ændret aktivitetsniveau (indikatorer) (§ 23)

Det fremgår i § 23, stk. 1 og 2, at ændring i indikatorer kun medfører ændring af den fremadrettede aktivbase. Dette bør, jf. bemærkningerne til § 7 ovenfor, justeres, så det fremgår, at ændring i indikatorer medfører en justering af *det samlede forrentningsgrundlag* (defineret som foreslået under bemærkninger til § 2, nr. 5 og 6), inden *den historiske aktivbase* (som defineret i bekendtgørelsen) fratrækkes. Dette gælder i øvrigt for en række yderligere paragraffer i kapitlet (vi gentager det dog ikke nedenfor).

Det fremgår af stk. 3, at der ikke justeres for ændringer i antallet af elmålere og stationer, som er omfattet af en forhøjelse af et netselskabs omkostningsramme på baggrund af § 27. Også andre justeringer kan potentielt angå forhold, der påvirker indikatorerne, hvorfor Energistyrelsen bør overveje, om stk. 3 skal udvides. Det kan endvidere overvejes, om der er behov for en bemærkning om, at stationer og målere, der ikke indregnes som indikatorer, skal indgå, når indtægtsrammen justeres ved overgang mellem reguleringsperioder.

Ændrede opgaver for netvirksomheder (§ 26)

§ 26, stk. 1 og 2 giver mulighed for, at et netselskab af Energitilsynet kan få justeret indtægtsrammen, såfremt selskabet får væsentligt flere hhv. færre omkostninger som følge af ændrede krav ved lov, herunder anlægslov om infrastrukturprojekt, forordning, bekendtgørelse eller forskrift udstedt af Energinet.dk. Stk. 3 og 4 giver mulighed for at få justeret indtægtsrammen som følge af flere eller færre omkostninger til forhold nævnt i bilag 3 (omkostninger afholdt i forbindelse med myndighedsbetaling og krav givet under den nuværende regulering vedrørende målerudrulning og indsendelse af tilmeldte forbrugsdata samt tilmelding til en it-sikkerhedstjeneste).

Da der er nogle forskelle mellem de nævnte begivenheder, kan Energistyrelsen overveje, om denne paragraf med fordel kan deles op i tre bestemmelser:

1. Væsentligt flere hhv. færre omkostninger som følge af ændrede krav ved lov, forordning, bekendtgørelse eller forskrift udstedt af Energinet.dk.

⁵ Lov nr. 577 om ændring af lov om elforsyning (Justering og udskydelse af Engrosmodellen og udskydelse af leveringspligten) af 4. maj 2015.

2. Væsentligt flere omkostninger afholdt i forbindelse med infrastrukturprojekter.
3. Omkostninger til forhold nævnt i bilag 3.

Ad.1. om ændrede krav ved lov, forordning, bekendtgørelse eller forskrift

Dette angår forhold, som skal være væsentlige efter § 35, og hvor indtægtsrammejusteringen beregnes efter § 36.

Ad. 2. om omkostninger afholdt i forbindelse med infrastrukturprojekter

Dette angår også forhold, som skal være væsentlige efter § 35, og hvor indtægtsrammejusteringen beregnes efter § 36. Dansk Energi læser endvidere bestemmelsen som om, at der skal være tale om infrastrukturprojekter, der fremgår af lov, fx en anlægslov eller finanslov. Dansk Energi finder, at bestemmelsen bør justeres, således at det ikke er et krav, at der foreligger en lov. Her bør der lægges vægt på det forhold, at hvis meromkostningerne er væsentlige efter § 35, så bør dette i sig selv berettige justering af indtægtsrammen.

Dette er efter Dansk Energis forståelse også i tråd med lovbemærkningerne på side 46 om justeringer af indtægtsrammen, hvor 1 og 2 nævnes hver for sig som: "*ændrede krav til netvirksomheder som følge af individuelle myndighedspålæg eller ændrede krav i lov eller bekendtgørelse, herunder bortfald af opgaver*" og "*store infrastrukturprojekter, der indebærer væsentlige investeringer for en netvirksomhed*".

Der foreligger ikke altid en lov i forbindelse med infrastrukturprojekter. Her kan fx være tale om projekter, som udspringer af kommunal planlægning. Konkrete eksempler er renoveringen af Nørreport station, istandsættelsen af Israels plads med tilhørende underjordisk p-anlæg samt etableringen af den nye Nordhavnsvej.

Ad. 3. om omkostninger til forhold nævnt i bilag 3

I bilag 3 nævnes omkostninger afholdt i forbindelse med myndighedsbetaling og krav givet under den nuværende regulering vedrørende målerudrulning og indsendelse af timemålte forbrugsdata samt tilmelding til en it-sikkerhedstjeneste. Disse forhold er efter Dansk Energis forståelse ikke underlagt væsentlighedskriteriet i § 35. Det fremgår også af § 36, stk. 15, at omkostninger vedrørende målerudrulning og indsendelse af timemålte forbrugsdata samt tilmelding til en it-sikkerhedstjeneste ikke er underlagt *metoden* til justering af indtægtsrammen i § 36. Det fremgår ikke, hvilken metode justeringen da skal foretages efter, men det er Dansk Energis forståelse, at undtagelsen er foretaget for at give mulighed for at videreføre de nuværende forhøjelsesmetoder, jf. også bemærkninger til § 36 nedenfor.

Af de årsager kunne det måske være hensigtsmæssigt at dele § 26 op.

Af § 26 stk. 5 fremgår, at Energitilsynet skal offentliggøre en liste over de ændrede krav, som kan give anledning til justering i medfør af stk. 1 og 2. Dansk Energi anmoder Energistyrelsen om at bekræfte, at der med stk. 5 er tale om en oplysningsforpligtelse, der skal skabe gennemsigtighed og give netselskaberne klarhed om, hvilke forhold der skal indberettes i henhold til § 38. Dvs. at der ikke med denne bestemmelse kan fastlægges yderligere kriterier for, hvad der kan give anledning til forhøjelse af indtægtsrammen, end de der allerede fremgår af § 26, stk. 1.

Ændringer på transmissionsniveau (§ 28)

Det fremgår af § 28, stk. 1 og 2, at et netselskab kan få justeret indtægtsrammen, såfremt selskabet får væsentligt flere hhv. færre omkostninger, som følge af ændringer i systemstrukturen på transmissionsniveau foretaget af Energinet.dk, som nødvendiggør ændringer i netselskabets aktiver.

Dansk Energi foreslår, at "*systemstrukturen på transmissionsniveau*" erstattes med "*system- og transmissionsstrukturen samt system- og transmissionsdriften*". Dermed vil den situation, hvor Energinet indsætter nogle komponenter for at styre driften af transmissionsnettet eller udskifter en transformer, som ikke direkte kan relateres til systemstrukturen, være omfattet af første del. Forhold såsom reaktiv effektregulering og frekvensaflastning vil være dækket under anden del. Endvidere foreslås, at bestemmelsen ikke forudsætter en ændring i netselskabets aktiver men blot væsentligt ændrede omkostninger.

Til ovenstående bemærkes, at det forekommer rimeligt, at netselskaberne får mulighed for at dække sådanne nye omkostninger under indtægtsrammen, såfremt omkostningerne overføres til netselskaberne fra Energinet.

Bortfald af indtægter (§ 32)

§ 32 omhandler reduktion af et netselskabs indtægtsramme, såfremt der er bortfald af andre driftsmæssige indtægter, og de forbundne omkostninger ikke længere bæres af netselskabet. Denne bestemmelse er videreført fra den nuværende indtægtsrammeregulering, men det er Dansk Energis vurdering, at den ikke har tilsvarende relevans i den nye regulering.

Under den nuværende regulering er indtægtsrammerne fastsat på baggrund af *indtægterne* i 2004 og recalibreres aldrig. Såfremt der bortfalder en anden driftsmæssig indtægt, og de forbundne omkostninger ikke længere bæres af netselskabet, er det dermed rimeligt, at beløbet fremadrettet tages ud af selskabets indtægtsramme, fordi dette ellers aldrig vil ske.

Under den nye regulering bliver indtægtsrammerne fastsat på baggrund af *omkostninger*, og Dansk Energi ser derfor ikke samme behov for fokus på bortfald af *indtægter*. Endvidere recalibreres indtægtsrammen hvert femte år for at give incitament til effektivisering. Såfremt et netselskab har mulighed for at udleje overskydende (nødvendig) kapacitet og dermed opnå en anden driftsmæssig indtægt, da bør netselskabet gøre det. Denne indtægt skal afholdes under indtægtsrammen og reducerer dermed den indtægt, der kan opkræves fra kunderne, og giver derfor lavere tariffer. Såfremt netselskabet risikerer at miste en del af sin indtægtsramme, fordi det fx i en periode har udlejet overskydende kapacitet, så forringes incitamentet til at forsøge at udleje overskydende kapacitet og dermed reducere tarifferne.

Væsentlig afvigelse i udviklingen i eksogene forhold (§ 33)

Parallelt til bemærkningerne til § 19 om nettab ovenfor finder Dansk Energi, at ordet "*væsentligt*" bør erstattes i § 33, stk. 1. Ligeledes finder Dansk Energi parallelt til bemærkningerne til § 19, at kriteriet om, at udviklingen i eksogene forhold afviger betydeligt fra de forudsætninger, der ligger til grund ved beregning af indtægtsrammen, bør være det bærende og eneste kriterie i denne sammenhæng. Ligeledes bør det til stk. 2 tilføjes, at hensigten med den skønsmæssige forhøjelse er, at indtægtsrammen herefter indeholder et beløb målrettet dækning af selskabets forøgede omkostninger som følge af udviklingen i eksogene forhold.

Force majeure (§ 34)

Kernen i "force majeure"-begrebet er efter Dansk Energis forståelse, at en aftaleretlig forpligtelse som følge af force majeure suspenderes, indtil man hurtigst muligt kan leve op til forpligtelsen igen. Frem til at man når til det punkt, hvor man igen kan leve op til forpligtelsen, vil man dog typisk skulle afholde nogle omkostninger. Dansk Energi finder det rimeligt, at netselskaberne i medfør af § 34 har mulighed for at få dækket sådanne omkostninger, såfremt de er væsentlige i medfør af § 35.

Vi finder det dog en smule forvirrende, at det forhold, at et netselskab ikke kan varetage sine forpligtelser under bevillingen, bliver et krav i bestemmelsen. På det tidspunkt, hvor selskabet ansøger om forhøjelse, vil der typisk være rettet op på situationen igen, således at selskabet igen kan varetage sine forpligtelser. Dette ændrer dog ikke på, at der for at komme dertil har været afholdt nogle ekstraordinære omkostninger, som det berørte netselskab bør få mulighed for at få dækket ved forhøjelse af indtægtsrammen. Dansk Energi foreslår, at bestemmelsen omformuleres i det lys.

Endvidere bør bestemmelsens stk. 2 præcisere, at hensigten med den skønsmæssige forhøjelse er, at indtægtsrammen herefter indeholder et beløb målrettet dækning af force majeure-omkostningen.

Fælles bestemmelser om justering af omkostningsramme og fremadrettet aktivbase (§§ 35-38)

§ 35 indeholder regler om, hvornår en mer- eller mindreomkostning i henhold til en række bestemmelser om justering af indtægtsrammen er væsentlig.

Af stk. 1 fremgår, at det er en forudsætning for justering, at de forventede mer- eller mindreomkostninger (for det reguleringsår, hvor dokumentationen for ansøgningen eller indberetningen indgår i reguleringsregnskabet og efterfølgende reguleringsår) er væsentlige. Dansk Energi foreslår en præcisering af denne bestemmelse, fordi man kan komme til at læse det sådan, at væsentlighedskriterierne i stk. 2 går på et enkelt års mer- eller mindreomkostning, mens de reelt går på netto-nutidsværdien af både driftsomkostninger og afskrivninger.

Af stk. 2 fremgår, hvordan væsentlighedskriteriet er fastsat. Konkret fastsættes, at netto-nutidsværdien af mer- eller mindreomkostningen skal overstige enten 10 mio. kr., 50 kr. pr. målepunkt eller 5.000 kr. pr. leveret GWh. Dansk Energi finder disse væsentlighedskriterier meget høje, når det tages i betragtning, at der er tale om forhold, der ikke i forvejen er dækket i indtægtsrammen, og som netselskaberne i vidt omfang ikke kan gardere sig imod.

Udgangspunktet må være, at disse omkostninger, som er vurderet til ikke at være indeholdt i indtægtsrammen, kan lede til forhøjelse. Som Dansk Energi forstår det, så finder Energistyrelsen, at der af administrative hensyn bør være et væsentlighedskriterie. Det hensyn har Dansk Energi taget til efterretning, bl.a. fordi der er tale om en rammeregulering, og fordi Energitilsynet skal ind og beregne hver forhøjelse. Men de konkret valgte væsentlighedskriterier er som nævnt meget høje, hvorfor Energistyrelsen opfordres til at sænke dem, herunder bør det absolutte kriterium sænkes til 5 mio. kr.

For god ordens skyld anmoder Dansk Energi om, at Energistyrelsen bekræfter, at et netselskab alene skal have opfyldt ét af de tre væsentlighedskriterier for, at der skal foretages en

justering af indtægtsrammen – og at dette tilsvarende gælder for væsentlighedskriterierne i § 21, stk. 2.

Det fremgår af stk. 4, at omkostninger der vedrører separate forhold eller begivenheder af samme type ikke kan lægges sammen for at opfylde væsentlighedskriteriet. Dansk Energi anmoder i stedet Energistyrelsen om at præcisere, at omkostninger, der vedrører samme forhold, begivenhed eller projektkompleks, skal lægges sammen, uanset om disse foretages forskellige geografiske steder eller over flere år. Her tænkes fx på etablering af en letbane eller motorvej, hvor netselskabet som konsekvens over en årrække skal foretage netomlægning på en række steder på strækningen.

§ 36 indeholder regler om, hvordan indtægtsrammen skal justeres som følge af mer- eller mindreomkostninger til nye opgaver mv. Dansk Energi finder denne paragraf svær at forstå og foreslår derfor, at der arbejdes videre med denne. Der gives nedenfor og i boks med detailkommentarer til afsnittet en række forslag til præciseringer.

Dansk Energi forstår bestemmelsen sådan, at der reelt kommer til at blive justeret for sparede omkostninger til drift, vedligeholdelse og fornyelse på erstattede eller overflødiggjorte anlæg to gange (eller at det i hvert fald fremgår to gange i paragraffen, at der skal justeres herfor). I bestemmelsens stk. 2 gives der således indtægtsrammejustering for mer- eller mindreomkostninger til afskrivning, drift og vedligehold af de berørte anlæg. Fordi der her tages højde for mer- eller mindreomkostninger (og ikke bare nye omkostninger), så er indtægtsrammen på dette tidspunkt justeret korrekt. Eksempelvis har netselskabet ikke fået forhøjelse for den del af nye omkostninger, der allerede er dækket i indtægtsrammen i form af indtægtsramme til omkostninger, der nu er sparede.

Men herefter modregnes i stk. 5, tredje punktum, et beløb, der dækker de omkostninger, som netselskabet ville have haft til drift, vedligeholdelse og fornyelse på erstattede eller overflødiggjorte anlæg, og på den måde bliver der taget højde for disse sparede omkostninger to gange (eller de nævnes i hvert fald to gange). Dansk Energi foreslår, at Energistyrelsen fjerner tredje punktum i stk. 5 for at sikre en korrekt justering af indtægtsrammen.

Til ovenstående skal dog bemærkes, at det er uklart, hvad der konkret menes med omkostninger til fornyelse. Fornyelse af anlæg vil typisk komme efter en årrække, og på det tidspunkt vil justeringen (modsat indtægtsrammeforhøjelser under den nugældende regulering) være en integreret del af indtægtsrammen gennem den rekalkibrering, der sker hvert femte år.

Endelig bemærkes, at stk. 2 også omtaler indtægter. Her er det Dansk Energis forståelse, at der er tale om indtægter som følge af et erstattet anlæg i form af skrotværdi eller lignende, og at der *ikke* er tale om indtægter som følge af et tilslutningsbidrag eller lignende, som jo skal kunne dækkes under indtægtsrammen, og som derfor ikke kan modregnes i forhøjelsen heraf. Energistyrelsen bedes bekræfte denne forståelse.

Stk. 4 beskriver, hvordan den *fremadrettede* aktivbase justeres for ændringer i anlægsværdier i både den *fremadrettede* og *historiske* aktivbase. Det vil dog ikke være retvisende at foretage alle justeringer i den fremadrettede aktivbase. Dansk Energi foreslår, at bestemmelsen tilpasses, så det fremgår, at afgørelsen om justering foregår på det samlede forrentningsgrundlag (som foreslået defineret under bemærkninger til § 2), jf. også bemærkninger til § 7.

I stk. 10 fremgår, at Energitilsynet i det fjerde år af en reguleringsperiode gennemgår bl.a. standardlevetider. Dansk Energi foreslår, at det præciseres, at der her er tale om de standardlevetider, jf. stk. 7, som anvendes i forbindelse med forhøjelse af indtægtsrammen, og ikke de standardlevetider, der fremgår i bilag 5. Det bør endvidere være et krav, at de standardlevetider, som anvendes i forbindelse med forhøjelse af indtægtsrammen, ikke konflikter med de spænd for levetider, der er fastlagt i bilag 5, idet indtægtsrammen og de faktiske afskrivninger så ville komme ud af fase.

Det fremgår af stk. 14, at Energitilsynet skal offentliggøre de standardværdier, som anvendes ved beregningen af justeringerne. Dansk Energi anmoder om, at det ligeledes fremgår, at Energitilsynet skal offentliggøre modeller og ansøgningskrav. Kun derved har netselskaberne mulighed for at tilpasse deres registreringssystemer og arbejdsgange, så de præcist og hurtigt kan indberette og dokumentere de forhold, der skal indgå i ansøgninger. I den forbindelse bemærkes, at registreringer og dokumentation sker løbende, og at krav hertil derfor helst skal kendes i god tid forud for ansøgningstidspunktet, som ligger på bagkant af den konkrete begivenhed, ansøgningen er relateret til.

Af stk. 15 fremgår, at paragraffen ikke finder anvendelse på forhøjelser efter bekendtgørelse om fjernaflæste elmålere og måling af elektricitet i slutforbruget og bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne. Dansk Energi anmoder Energistyrelsen om at bekræfte, at årsagen, til at § 36 ikke finder anvendelse for fjernaflæste målere og it-sikkerhed, skyldes, at der allerede er specifikke metoder for at beregne tillæg herfor, og at disse tillæg i øvrigt indgår i omkostnings- og forrentningsrammen på samme vis som alle andre tillæg, fx i §§ 6 og 7.

Endelig kunne det et passende sted i § 36 med fordel fremgå, at den del af tillæggene, der gives for at dække driftsomkostninger, skal være pristalsregulerede, da dette passer med den rækkefølge, hvormed de indregnes i omkostningsrammen i § 6.

I § 37, stk. 3 fastsætter Energitilsynet dokumentationskrav for ansøgningerne efter stk. 1. Dokumentation for ansøgninger omfattet af stk. 1, herunder for opfyldelse af væsentligheds-kriterier, indgår i reguleringsregnskabet. Dansk Energi foreslår, at dette krav udgår, da det forekommer urimeligt byrdefuldt for netselskaberne at indhente revisionspåtegning i forbindelse med ansøgninger. Dvs. at det da er kravet efter stk. 1, hvorved ansøgninger skal indsendes *sammen med* reguleringsregnskabet, der gælder. Under alle omstændigheder bør den efterfølgende dialog mellem Energitilsynet og selskaberne, der ofte er i forbindelse med ansøgninger, ikke skulle revisorpåtegnes.

§ 38 omhandler netselskabernes pligt til at indsende oplysninger, når selskabet har færre omkostninger til en række nærmere specificerede forhold. Af stk. 2 fremgår, at netselskabet har pligt til at indberette oplysningerne *uanset, om omkostningspåvirkningen er væsentlig*. Dansk Energi anmoder på det kraftigste Energistyrelsen om at overveje proportionaliteten i dette krav for hvert enkelt forhold.

Dansk Energi finder særligt, at kravet er uproportionalt, hvad angår forhold nævnt i § 28, stk. 2, (omkostningsbesparelser som følge af ændringer på transmissionsniveau) og forhold nævnt på Energitilsynets offentliggjorte liste, jf. 26, stk. 5, (omkostningsbesparelser som følge af ændrede krav ved lov, forordning, bekendtgørelse eller forskrift udstedt af Energi-

net.dk). Ændringer på transmissionsniveau vil fx løbende lede til mer- eller mindreomkostninger hos netselskaberne, hvor årsagen ikke nødvendigvis kan observeres. Derudover vil justeringer af bekendtgørelser løbende lede til småændringer i administrative omkostninger i forskellige administrative funktioner i netselskaberne. Det vil reelt ikke være muligt for netselskaberne løbende at monitorere og indberette disse mindre ændringer.

I henhold til § 38, stk. 3 fastsætter Energitilsynet dokumentationskrav for indberetninger efter stk. 1. Dokumentationen indgår i reguleringsregnskabet. I lighed med kravet i § 37, stk. 3 forekommer dette krav urimeligt byrdefuldt, og det vil formodentligt være umuligt for en revisor at påse, om opgaver er bortfaldet. Dansk Energi foreslår på den baggrund, at det udgår.

Vedvarende ineffektive netvirksomheder (§ 39)

Elnetselskabernes omkostninger er ikke konstante fra år til år. Der kan være år med særligt store omkostninger, fx fordi nye arbejdsgange og systemer implementeres, eller fordi der skal reinvesteres i særlig grad. Ligeledes kan der være år, hvor omkostningerne er særligt lave. Det er derfor afgørende, at reguleringen er balanceret, og at den ikke kommer til at binde selskabernes indtægtsrammer på det laveste niveau i deres omkostningscyklus.

I § 39, stk. 1 fastsættes det, at et netselskab skal udtages til konkret gennemgang af Energitilsynet, såfremt netselskabets omkostninger, der dækkes af omkostningsrammen, overstiger 105 pct. af omkostningsrammen. Set i lyset af ovenstående forekommer dette som et stramt krav. Dansk Energi foreslår derfor, at der arbejdes med de 110 pct., der fremgår af bilag 4.

Det er vigtigt, at et selskab ikke kan få prædikatet ”vedvarende ineffektiv” ud fra automatiske beregningsmekanismer, men at der forud herfor foretages en konkret vurdering af Energitilsynet. Dette lægger bekendtgørelsen også op til. Af stk. 2 fremgår, at Energitilsynet skal fastsætte krav til den dokumentation, netselskabet skal fremsende i forbindelse med denne vurdering.

Dansk Energi finder det dog vigtigt, at netselskabet også har mulighed for at indsende yderligere dokumentation, såfremt dette måtte være nødvendigt for at forklare selskabets stigende omkostninger. Og at denne dokumentation skal indgå i Energitilsynets vurdering efter stk. 3.

Endvidere forstår Dansk Energi lovbemærkningerne (side 45) sådan, at det med loven er hensigten, at også brug af Asset Management eller konkrete effektiviseringsinitiativer, netselskabet har foretaget med henblik på at reagere på de pålagte effektiviseringskrav, skal indgå i vurderingen efter stk. 3. Såfremt netselskabet har foretaget reelle effektiviseringsinitiativer, men det blot ikke har været muligt at effektivisere yderligere, da kan selskabet næppe med rette kaldes vedvarende ineffektivt.

I stk. 5 gives Energitilsynet mulighed for at pålægge effektiviseringskrav fra den foregående reguleringsperiode på omkostningsrammen for et vedvarende ineffektivt selskab. Dette kan være rimeligt, såfremt et selskab, der kunne have reageret på reguleringens incitamenter, slet ikke har effektiviseret.

Det er dog vigtigt, at disse krav ikke kommer til at indgå i beregningen efter stk. 1 (og bilag 4) ved overgangen til den efterfølgende reguleringsperiode, fordi dette kan medføre en nedadgående spiral for selskabet, som kan være svær at komme ud af igen. Dvs. det bør sikres, at

selskabet ikke straffes i efterfølgende reguleringsperioder ved at blive udtaget til gennemgang, såfremt det i løbet af reguleringsperioden er lykkedes med at rette op på de forhold, der betød, at det blev vurderet vedvarende ineffektivt. En løsning kunne være at pålægge effektiviseringskrav, der videreføres mellem reguleringsperioder, på indtægtsrammen. Eller at disse blot udtages af omkostningsrammen ved efterfølgende sammenligninger efter stk. 1.

Endvidere fremgår af stk. 5, at Energitilsynet ved mindre overskridelser af omkostningsrammen kan fastsætte rammen under hensyn til en andel af de pålagte effektiviseringskrav i foregående reguleringsperiode. Det bemærkes, at der også kan være en situation, hvor omkostningsrammen er overskredet betydeligt, men hvor dette primært skyldes eksogene faktorer, og hvor det således også kan være relevant for Energitilsynet alene at pålægge en andel af foregående reguleringsperiodes effektiviseringskrav.

Endeligt anmoder Dansk Energi Energistyrelsen om at bekræfte, at der ikke med § 39 (eller nogen anden bestemmelse i bekendtgørelsen) kan afviges fra elforsyningslovens § 69, stk. 1, hvoraf det fremgår, at en indtægtsramme årligt fastsættes af Energitilsynet med henblik på dækning af en netvirksomheds omkostninger ved en effektiv drift af den bevillingspligtige aktivitet og forrentning af den investerede kapital.

Detailkommentarer til justeringer af rammer (kap. 5 + bilag 3 og 4)

§ 36, stk. 9: Der henvises til stk. 6, hvor det rettelig skal henvises til stk. 7.

§ 36, stk. 10: Der bør henvises til stk. 7, så der ikke er tvivl om, at bestemmelsen omhandler gennemgang af forhold fastsat i medfør af stk. 7.

§ 36, stk. 11: Omhandler det tidspunkt, hvorfra indtægtsrammen justeres i forbindelse med en afgørelse, *der angår anlæg*. Sidstnævnte fremgår dog ikke eksplicit, ligesom der ikke fremgår tidspunkt for justering af indtægtsrammen for afgørelser, der *ikke* angår anlæg.

§ 36, stk. 12: Ordene "hvor omkostningerne begyndte at ændre netvirksomhedens omkostninger" bør ændres til fx "hvor omkostninger relateret til afgørelsen er regnskabsført". Dermed tages der bl.a. højde for, at anlæg kan være under opførelse i en årrække, inden de idriftsættes økonomisk. Sætningen: "[...] tager Energitilsynet i sin justering af omkostningsrammen og den fremadrettede aktivbase højde for, at netvirksomhedens omkostningsramme og fremadrettede aktivbase kan indeholde delvis dækning af omkostningerne og forrentning af justeringen af den fremadrettede aktivbase." hænger ikke sammen. Den bør fx omformuleres til: "[...] tager Energitilsynet i sin justering af omkostningsrammen og den fremadrettede aktivbase højde for, at netvirksomhedens omkostningsramme og forrentningsramme kan indeholde delvis dækning af omkostninger og forrentning forbundet med afgørelsens givenhed."

§ 36, stk. 13: Ordene "hvor omkostningerne påvirkede netvirksomhedens omkostninger i hele reguleringsperioden" bør ændres til fx "hvor omkostningerne relateret til afgørelsen var afspejlet i netvirksomhedens reguleringsregnskaber for hele reguleringsperioden". Dermed tages der bl.a. højde for, at anlæg kan være under opførelse i en årrække inden, de idriftsættes økonomisk. Sætningen: "For efterfølgende reguleringsperioder justeres der ikke for justeringerne som følge af afgørelsen ved overgangen til en ny reguleringsperiode jf. § 6, stk. 5, og § 7, stk. 8." er uklar i forhold til, hvornår "efterfølgende reguleringsperioder" er. Det bør præciseres, så det klart fremgår, at den gælder ved overgang til reguleringsperioder, der er omfattet af første punktum i stk. 13.

§ 37, stk. 2: Ordene "hvor omkostningen er afholdt" bør erstattes med "hvor omkostningen er regnskabsført". Dermed tages der bl.a. højde for, at anlæg kan være under opførelse i en årrække inden, de idriftsættes økonomisk. Endvidere bør sætningen: "Der vil fortsat kunne ansøges om forhøjelse til dækning af de forventede omkostninger i efterfølgende reguleringsår, såfremt der ansøges om dette senest ved indsendelse af reguleringsregnskabet for **det efterfølgende reguleringsår.**" præciseres. Den kan fx erstattes med: "Der vil fortsat kunne ansøges om forhøjelse til dækning af de forventede omkostninger i efterfølgende reguleringsår, såfremt der ansøges om dette senest ved indsendelse af reguleringsregnskabet for **det reguleringsår, som forhøjelsen skal have virkning fra.**"

§ 38, stk. 1: Ordene "hvor netvirksomheden har fået færre omkostninger" bør erstattes med "hvor netvirksomheden har regnskabsført færre omkostninger".

2.6 Fastsættelse af forrentning (kap. 6)

Forrentningsrammen for den første reguleringsperiode reguleres primært i bekendtgørelsens kapitel 13 om ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser. Der er dog også nogle overgangsbestemmelser i kapitel 6. Dansk Energi er enig i, at det er nødvendigt at sikre, at der er en glidende overgang mellem den nuværende og kommende indtægtsrammeregulering, og at det er et vigtigt hensyn at tage for at få en velfungerende første reguleringsperiode.

På den baggrund finder vi det også hensigtsmæssigt, at der i overgangsbestemmelsernes § 57, stk. 2, nr. 5 gives mulighed for at opkræve et beløb svarende til under den nuværende regulering allerede pålagte, men endnu ikke gennemførte merforrentningsreduktioner, ligesom konsekvensen (en reduktion af den historiske forrentningssats) også videreføres. Beløbet pålægges i medfør af § 57, stk. 2, nr. 5 omkostningsrammen, hvilket potentielt kan give anledning til forvirring, bl.a. i forbindelse med rekalkulering af indtægtsrammerne mellem reguleringsperioder.

Tilbagebetaling af merforrentning må ligeledes forventes at tage højde for princippet om allerede pålagte men ikke fuldt ud gennemførte reduktioner af indtægtsrammen. Dvs. hvis et selskab betaler merforrentning tilbage, så bør hele det beløb, som det har været muligt at opkræve som følge af den konkrete merforrentning, betales tilbage.

Dansk Energi foreslår derfor, at justeringen i stedet sker i den difference, der videreføres fra den nuværende til den nye regulering. Dvs. at der videreføres en positiv difference svarende til 67 pct. af merforrentningsbeløb opstået for første gang i 2016 og 167 pct. af merforrentningsbeløb opstået for første gang i 2017.

Forrentning af den historiske aktivbase (§ 41)

I § 41, stk. 1 beskrives, at forrentningen af den historiske aktivbase fastsættes til den laveste af den lange byggeobligationsrente + 1 procentpoint og et selskabs maksimalt mulige forrentning indenfor indtægtsrammen i årene 2012-2014. Da det kan have væsentlig økonomisk betydning, hvordan sidstnævnte konkret beregnes, foreslår Dansk Energi, at beregningsmetoden specificeres i bekendtgørelsen.

Det er Dansk Energis forståelse, at beregningen sker ved, at indtægtsrammen (eksklusiv energispareaktivitet) i hvert af årene 2012-2014 fratrækkes årets driftsomkostninger og afskrivninger. Dvs. forhold såsom midlertidige prisnedsættelser og andet fratrækkes *ikke*. Dette beløb deles så med årets netaktiver, jf. reguleringsregnskabet, tillagt 2 pct. Herefter tages et gennemsnit af de tre år. Såfremt Energistyrelsen ikke ønsker at uddybe metoden i bekendtgørelsen, anmoder Dansk Energi Energistyrelsen om at bekræfte, at princippet er forstået korrekt.

I stk. 2 foreslår Dansk Energi, at det tydeliggøres, at når den historiske forrentning korrigeres for merforrentning, så henvises der til merforrentning som er opnået i årene 2013-2017, som under nuværende regulering ville føre til indtægtsrammereduktion i årene 2015-2019. Indtægtsrammereduktioner pålagt i årene 2012-2014 er allerede indregnet i indtægtsrammerne og er dermed automatisk indregnet i den mulige historiske forrentning. Hvis man benytter forslaget ovenfor til § 57, stk. 2, nr. 5, om at indregne merforrentningsbeløb opstået i 2016 og 2017 som en positiv difference ved indgangen til den nye regulering, så skal hele korrektionen af den historiske forrentningssats ske ved overgangen til den nye regulering.

Det er Dansk Energis forståelse, at de samme reduktionsbeløb ikke regnes med flere gange, men at bestemmelsen henviser til princippet om allerede pålagte, men endnu ikke fuldt gennemførte reduktioner af indtægtsrammen som nævnt i indledningen til nærværende afsnit. Der skal altså opgøres det beløb, der ville have medført indtægtsrammereduktion under den nuværende indtægtsrammeregulering.

Dansk Energi foreslår, at stk. 4 justeres, så forrentning af merforrentning, som tilbagebetales, først løber fra det tidspunkt, hvor merforrentningen er kendt, dvs. når der foreligger en afgørelse om årets indtægtsramme.

Forrentning af den fremadrettede aktivbase (§ 42)

Der henvises til bemærkninger til bekendtgørelse om forrentningsssats for netvirksomheders fremadrettede aktivbase.

Detalkommentarer til fastsættelse af forrentning (kap. 6)

§ 41, stk. 6: Det fremgår, at et selskab kan få reduktion af fradrag. Der må menes, at en forhøjet merforrentning som følge af afgørelser kan tilbagebetales ved en midlertidig nedsættelse af indtægtsrammen, mod at den ikke får effekt på opgørelsen af den gennemsnitlige forrentningsssats 2012-2014.

2.7 Værdiopgørelse og afskrivning mv. (kap. 7 + bilag 5)

Værdiopgørelse og afskrivning mv. (§ 43)

Opgørelsen af henholdsvis nyt og historisk forrentningsgrundlag samt afskrivninger kan give anledning til tvivl og kan læses på flere måder. Dansk Energi foreslår derfor, at dette afsnit justeres, så følgende fremgår klart: Reguleringen befatter sig med netselskabets anlægsaktiver, som danner afskrivningsgrundlag, og ved forrentning tillægges disse anlægsaktiver 2 pct. For aktiver anskaffet før 1. januar 2018 er forrentningsgrundlaget og afskrivningsgrundlaget måske forskelligt, da der er enkelte aktiver såsom domicilbygninger, som regulatorisk kan afskrives, men ikke forrentes. Ellers er afskrivningsgrundlag og forrentningsgrundlag enslydende (de 2 pct. undtaget). For aktiver anskaffet fra og med 1. januar 2018 er forrentningsgrundlaget og afskrivningsgrundlaget altid enslydende (de 2 pct. undtaget). Dette bør fremgå eksplicit, så der ikke kan opstå tvivl herom.

§ 43, stk. 4 handler om *bogførte anskaffelsespriser inkl. byggerenter*. For at undgå at introducere et nyt begreb her foreslår Dansk Energi i stedet at anvende udtrykket "*kostpris inkl. byggerenter*", jf. årsregnskabsloven.

Anlægsinvesteringer betalt af tredjemand (§ 44)

Bestemmelserne kunne med fordel eksplicit nævne, at anlæg finansieret af udligningsordningen er at betragte som tredjemandsanlæg. Dette har været hidtidig praksis, men det ville fjerne al uklarhed herom, hvis det nedfældes i bekendtgørelsen.

Detalkommentarer til værdiopgørelse og afskrivning mv. (kap. 7)

Da afsnittet også omhandler indtægter og løbende omkostninger ved tredjemandsanlæg, kunne overskriften med fordel ændres til det mere generelle "*Anlæg betalt af tredjemand*".

§ 44, stk. 4: Her henvises til § 51, stk.4, men bekendtgørelsen rummer ingen sådan bestemmelse.

2.8 Differencer (kap. 8)

Bekendtgørelsens § 45 omhandler opståen og afvikling af differencer.

Energitilsynet har først i løbet af primært 2016 og 2017 udmeldt elnetselskabernes endelige indtægtsrammer tilbage til og med 2005. En række selskaber har endvidere påklaget deres afgørelse, og disse selskabers historiske indtægtsrammer er dermed fortsat uafklaret. De mange år uden kendskab til selskabernes præcise indtægtsrammer har i nogle tilfælde medført en betydelig akkumuleret difference. Det er vigtigt, at selskaberne, som der lægges op til i bekendtgørelsesudkastet, får mulighed for at afvikle disse differencer under den nye regulering. Dansk Energi vurderer, at bekendtgørelsens overgangsmetode med et selskabsspecifikt loft er rimelig, om end en smule administrativt tung. Vi foreslår således, at der på grund af den betydelige usikkerhed forbundet med de historiske rammer ikke lægges begrænsninger på størrelsen af differencer i den første reguleringsperiode.

Energitilsynet har nu et stort arbejde foran sig med at udmønte den nye regulering. Der er en risiko for, at den – ligesom den nugældende regulering – ikke når at komme på plads hurtigt nok til at overholde samtlige af bekendtgørelsens frister for udmelding af indtægtsrammer.

Såfremt Energistyrelsen ikke finder ovenstående forslag om intet loft for differencer i første reguleringsperiode hensigtsmæssigt, foreslår Dansk Energi, at Energitilsynet bemyndiges til at udvide reglerne for afvikling af differencer i sådanne tilfælde, evt. ved brug af en (tilpasset) formulering som i gasindtægtsrammebekendtgørelsens⁶ § 22, stk. 3 (om overdækning) og § 23, stk. 5 (om underdækning). Her førstnævnte:

§ 22. [...]

Stk. 3. Hvis der opstår en i forhold til indtægtsrammen uforholdsmæssigt stor overdækning, kan Energitilsynet beslutte, at udbetaling sker over en anden tidsperiode end angivet i stk. 2.

Dette skal også ses i sammenhæng med, at Energitilsynet, jf. § 53, stk. 6 først den 31. maj 2020 skal have truffet afgørelse om en række forhold, som vedrører indtægtsrammer for perioden før 2018.

Netselskabet har en naturlig interesse i at opkræve indtægter, der svarer overens med indtægtsrammen og dermed undgå differencer. Det skyldes, at der er et rentetab forbundet med ikke at få opkrævet de fulde tilgodehavender straks, og at differencer, når de efterfølgende afvikles, giver udsving i tarifferne. Uanset hvor godt netselskabet end prøver at få indtægterne til at stemme overens med indtægtsrammen, er det umuligt at ramme indtægtsrammen præcist i et givent reguleringsår. Hvis der opstår differencer i kundernes favør, kan det have sin rimelighed, at kunderne kompenseres for de for meget opkrævede beløb, indtil differencer i kundernes favør er afviklet. Der lægges pt. op til en forrentning af differencer i kundernes favør på i praksis ca. 8 pct., hvilket er en meget høj rente, når der som før beskrevet er en del usikkerhed forbundet med at opkræve de præcise indtægter. På den baggrund foreslår Dansk Energi, at forrentningssatsen af differencer i kundernes favør i stedet fastsættes til WACC + 1 procentpoint.

⁶ Bekendtgørelse nr. 768 af 23. juni 2016 om indtægtsrammer og åbningsbalancer for naturgasdistributionsselskaber.

Endvidere foreslår Dansk Energi, at forrentning af differencer i kundernes favør først har virkning fra det tidspunkt, hvor indtægtsrammerne udmeldes. Dels er det forventningen, at de endelige indtægtsrammer først kendes efter at reguleringsåret er gået, og dels vil den endelige opgørelse for perioden før 2018 først foreligge medio 2020.

I § 45, stk. 2 bør det præciseres, at alle differencer, der i henhold til den nuværende regulering (inklusiv Energitilsynets afgørelser) kan opkræves i 2018 eller derefter, videreføres til den nye regulering. Dvs. ikke kun den difference, der er opstået i 2017.

Dansk Energi bemærker, at der i bekendtgørelsens ordinære differencebestemmelse i § 45 flere steder (i stk. 2, 8 og 9) indgår overgangsbestemmelser. Dette bør justeres, således at overgangsbestemmelserne udskilles til kapitel 13 om ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

Detailkommentarer til differencer (kap. 8)

§ 45, stk. 2: Tredje punktum: "Beløb til afvikling af en differencesaldo i kundernes eller netvirksomhedens favør, jf. stk. 10, indgår ikke i beregningen af årets difference." bør justeres, idet den pt. reelt vil have den effekt, at afvikling af en difference ikke nedbringer differencesaldoen. Dette skal ses i sammenhæng med første og andet punktum, hvoraf det fremgår, at et tidligere års difference afvikles i form af en difference i afviklingsåret, dvs. gennem "årets difference". Tredje punktum er en rest fra den nugældende regulering, der opererer med et andet differencesystem.

§ 45, stk. 5: Dette stk. kan skrives mere simpelt som: "En differencesaldo i kundernes favør forrentes fra den 1. juli i det reguleringsår, **den er opgjort for**, med en procentsats fastsat i henhold til § 5, stk. 1, i renteloven, jf. dog stk. 6 og 7, til den 1. juli i det følgende reguleringsår." Jf. dog også øvrige kommentarer ovenfor til bl.a. procentsatsens størrelse.

§ 45, stk. 7: Skæve forrentningstidspunkter er uheldigt for administrationen. Forrentningen bør altid løbe fra 1. juli i et nærmere specificeret reguleringsår, se stk. 5 og 6. Jf. dog også øvrige kommentarer ovenfor om bl.a., at en forrentning af en difference ikke bør løbe, førend differencen er kendt.

§ 45, stk. 9: Bestemmelsen kan alene benyttes i forbindelse med, at Energitilsynet i 2019 træffer afgørelse om indtægtsrammer for 2018. Dette harmonerer ikke med fristen i § 53, stk. 6 om, at Energitilsynet først den 31. maj 2020 skal have truffet afgørelse om en række forhold, som vedrører indtægtsrammer for perioden før 2018.

§ 45, stk. 10: Bestemmelsen forekommer umiddelbart overflødig. Afvikling af differencer sker i medfør af stk. 2.

2.9 Regnskaber mv. (kap. 9)

Reguleringsregnskabet tager udgangspunkt i et elnetselskabs årsregnskab i henhold til årsregnskabsloven, som tilpasses til de krav, reguleringen stiller for opgørelse af posterne. Af-læggelse af reguleringsregnskabet skal dermed som princip følge årsregnskabslovens regler og principper bredt forstået.

Det bør fastslås, at de regler Energitilsynet kan fastsætte for reguleringsregnskabet, i lighed med andre væsentlige elementer i reguleringen, meldes ud inden en reguleringsperiode og som udgangspunkt kun justeres ved overgang mellem reguleringsperioder. Endvidere bør disse regler være i overensstemmelse med årsregnskabsloven.

Derudover foreslår Dansk Energi, at Energitilsynet forpligtes til at udarbejde en revisionsinstruks. Dansk Energi er bekymret for, at bekendtgørelsen i sin nuværende form stiller en række krav, som kan gøre de fremtidige reguleringsregnskaber meget vanskelige at revidere.

Dansk Energi er enig i, at det kan være rimeligt at sætte frister for hvornår et netselskab kan ændre et enkelt års reguleringsregnskab. Disse regler om forhold, som reelt omhandler forældelse, kunne som udgangspunkt fastsættes efter de almindelige principper om forældelse på fx skatteområdet, hvor forhold forældes efter 3 år.

Regnskaber mv. (§§ 46-48)

Dansk Energi foreslår, at det i § 46, stk. 1 præciseres, at Energitilsynet skal lave og offentliggøre regler for aflæggelse af reguleringsregnskaberne, inden en reguleringsperiode påbegyndes. Endvidere bør det fremgå, at Energitilsynet ikke kan fastsætte regler, som er i strid med årsregnskabsloven, fx bør der ikke kunne rejses krav om regnskabsaflæggelse tidligere end 31. maj året efter regnskabsåret.

Dansk Energi vurderer, at det kan være fint, at Energitilsynet i medfør af stk. 2 kan fastsætte regler for muligheden for at korrigerer reguleringsregnskaber. Det bør dog fremgå, at fundamentale fejl altid kan korrigeres, og at ethvert kriterium her skal være symmetrisk. Historisk har der været anvendt et forskelligt kriterium for korrektion af fejl afhængigt af, om de førte til forhøjelse eller reduktion af indtægtsrammerne, hvilket er urimeligt, da sådanne korrektioner kan være uden for selskabets kontrol.

Dansk Energi finder det u hensigtsmæssigt, at korrektioner af data, som fører til reduktioner af indtægtsrammen i medfør af § 48, stk. 3 og 4, kan have tilbagevirkende kraft. Korrektioner med tilbagevirkende kraft er helt generelt administrativt tunge. Der kan altså ikke være tale om et administrativt hensyn for, at nogle datakorrektioner kan have tilbagevirkende kraft. Princippet bør ensrettes, så korrektioner, uanset indtægtsrammeeffekten, generelt kun har fremadrettet virkning, medmindre der er tale om fundamentale fejl. Dette ville lette den administrative byrde hos både netselskaber og tilsyn og bibringe en større stabilitet i indtægtsrammerne.

Ved overgangen mellem reguleringsperioder er det Dansk Energis opfattelse, at tanken er, at indtægtsrammen fremadrettet skal afspejle et netselskabs faktiske omkostninger. Derfor bør der i den forbindelse ikke i medfør af stk. 5 kunne fastsættes begrænsninger for, hvilke korrektioner der skal medregnes, da den fremadrettede indtægtsramme bør fastsættes på mest muligt retvisende grundlag. Endvidere bør disse korrektioner kunne indsendes til en senere frist end fristen for korrektioner til det enkelte års reguleringsregnskab.

Detailkommentarer til regnskaber mv. (kap. 9)

§ 48 stk. 3 og 4: Disse henviser til, korrektioner fremsendt efter den frist som Energitilsynet har sat, men som overholder reglerne, Energitilsynet har fastsat, jf. § 48 stk. 2. Der må menes krav, da regler i denne sammenhæng dækker både frister og krav til korrektioner. Stk. 3 og 4 omhandler eksplicit et tilfælde, hvor fristerne ikke er overholdt.

2.10 Fusion og spaltning (kap. 10)

Fusion og spaltning (§§ 49-51)

Dansk Energi finder det vigtigt, at bekendtgørelsen giver kendte rammer for, hvordan den regulerede økonomi påvirkes af en fusion eller spaltning af netselskaber. Det er godt, at dette adresseres eksplicit i bekendtgørelsen.

Dansk Energi mener, at det i bekendtgørelsen bør fremgå, at omkostninger i forbindelse med en fusion friholdes fra benchmarkingen, idet disse er midlertidige omkostninger, som derfor ikke giver et retvisende billede af et selskabs effektivitet.

Energistyrelsen kan overveje, om det i § 49 ville være hensigtsmæssigt at tilføje, at differencer og diverse afgørelser ligeledes videreføres for det fusionerede selskab.

I § 50, stk. 1 fremgår det, at indtægtsrammen for spaltede selskaber skal henføres til det spaltede selskab. Dette forekommer administrativt tungt, hvis ikke umuligt. Dansk Energi foreslår at opdele både omkostningsramme og forrentningsramme i forhold til den andel af aktivværdierne, der går til hvert af de nye selskaber. Dette ville også være i overensstemmelse med hidtidig praksis. Dette princip bør ligeledes benyttes i stk. 3.

Energistyrelsen kan overveje, om det i § 50 ville være hensigtsmæssigt at tilføje, at differencer og diverse afgørelser ligeledes spaltes med aktiverne som fordelingsnøgle, med mindre de mere specifikt kan henføres til ét af de fortsættende selskaber (dette kan fx være relevant i forbindelse med afgørelser om forhøjelse af indtægtsrammen i forbindelse med tilslutning af et nyt forsyningsområde, der specifikt kan henføres til ét af de fortsættende selskaber).

2.11 Klageadgang (kap. 11)

Klageadgang (§ 51)

Adgangen til at klage over Energitilsynets afgørelser vedr. netselskabernes indtægtsrammer er væsentlig for retssikkerheden. Klageadgangen er fastslået i elforsyningslovens § 89.

Det er imidlertid beklageligt, at Energiklagenævnet efter udflytningen til Viborg er "lagt ned", og at sagsbehandlingstiden i nævnet, der er klageinstans for Energitilsynet, ifølge nævnets fungerende formand, professor Ole Gram Mortensen, er blevet endnu længere end normalt. Hvis der skal være retssikkerhed forbundet med den lovfæstede klageadgang, er det naturligvis en forudsætning, at Energiklagenævnet har de fornødne ressourcer og den nødvendige faglighed til at sikre en ordentlig og korrekt forvaltning, ligesom energilovgivningen bør være med til at sikre, at nævnet ikke "oversvømmes" af for mange klagesager, uden at retssikkerheden kompromitteres.

Dansk Energi ser med bekymring på den foreslåede afskæring af klagemulighed for så vidt angår Energitilsynets afklaring af delspørgsmål i et større sagskompleks, som i sidste ende skal munde ud i en (samlet) indtægtsrammeafgørelse for det enkelte netselskab. Opmærksomheden henledes specifikt på udkastets forslag til § 51, stk. 2, hvoraf det fremgår, at forhold, som der tidligere er truffet afgørelse om, og som uændret lægges til grund for indtægtsrammen, ikke skal kunne påklages i forbindelse med en klage over den endelige afgørelse vedrørende indtægtsrammen.

For det første er Dansk Energi ikke umiddelbart overbevist om, at der er hjemmel i elforsyningsloven til at afskære en klageadgang som foreslået ved en bestemmelse herom på bekendtgørelsesniveau.

For det andet er det ikke åbenlyst, at Energitilsynets forsøg på at finde en foreløbig afklaring af et delspørgsmål til anvendelse i et samlet sagskompleks - og dermed en samlet afgørelse

vedrørende netselskabets indtægtsrammer - i sig selv konstituerer en forvaltningsretlig selvstændig afgørelse på linje med fx afgørelser om aktindsigt. En klages opsættende virkning er heller ikke åbenlys; heller ikke selvom Energitilsynet - af egen drift - tilføjer underretningen af netselskabet herom en formel klagevejledning, klagefrist mv.

Udsondring af visse delspørgsmål til *særskilt afklaring* er snarere udtryk for en beslutning af mere processuel karakter vedrørende sagens samlede oplysning i forbindelse med myndighedens valg af relevante oplysningsskridt i sagen.

Virkningen af en bestemmelse som den foreslåede må derudover have den konsekvens, at Energitilsynet selv vil blive bundet af "delafgørelsen", og at denne derfor skal lægges uændret til grund på det senere tidspunkt, hvor der træffes afgørelse om indtægtsrammerne. Med den valgte formulering i forslag til § 51, stk. 2 er der imidlertid lagt op til, at Energitilsynet skal kunne ændre den tidligere trufne "delafgørelse" i forbindelse med, at den indgår i den samlede afgørelse vedrørende indtægtsrammen.

Det må anses for retssikkerhedsmæssigt betænkeligt på den ene side at afskære netselskabets klagemulighed, og på den anden side tillade, at Energitilsynet skifter mening, inden den endelige afgørelse træffes. Netselskaberne må have berettigede forventninger om at Energitilsynets udmeldinger i relevante delspørgsmål står til troende, også i forbindelse med den endelige afgørelse om indtægtsrammerne.

Henset til ovenstående omkring Energiklagenævnets udfordringer vil forslaget heller ikke tjene til at gøre reguleringen mere administrerbar, idet særskilte klager over "delafgørelser" - efter alt at dømme - vil skulle tillægges opsættende virkning, og sådanne vil alt andet lige forlænge Energitilsynets samlede sagsbehandlingstid betragteligt.

2.12 Sanktioner (kap. 12)

Sanktioner (§ 52)

Ved sanktionering af regler, der udstedes i henhold til elforsyningsloven, kan der fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i bekendtgørelser eller for overtrædelse af vilkår og påbud udstedt i henhold til reglerne.

Bestemmelserne i den foreslåede § 52 har således hjemmel i elforsyningslovens § 88.

Dansk Energi bemærker, at der ikke er nogen kongruens mellem de nugældende sanktioner i indtægtsrammebekendtgørelsens § 34 og de foreslåede straffebestemmelser i forslaget til § 52.

2.13 Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser (kap. 13)

Dansk Energi bemærker, at overgangsbestemmelserne i denne bekendtgørelse må forventes at få markant økonomisk effekt for netselskaberne. Det er af den grund afgørende, at overgangsbestemmelserne er helt klare. Dansk Energi foreslår derfor, at der på bagkant af høringen og i dialog med høringsparterne er særlig fokus på at gennemgå dette kapitel og sikre, at det ikke indeholder fejl, og at risikoen for uklarheder ved fortolkning reduceres mest muligt.

Det skal endvidere understreges, at Dansk Energi ikke finder det hverken rimeligt eller nødvendigt, at benchmarkkrav fastsat med netvolumenmodellen under den nuværende regulering kan have effekt på de fremadrettede indtægtsrammer, sådan som udkastet til bekendtgørelse lægger op til. Det er besluttet, at netvolumenmodellen skal afskaffes, og at der skal indføres en ny benchmarkingmodel. Det vil være at sammenblende den nuværende og fremtidige regulering at overføre effektiviseringskrav fra det tidligere regime til de fremtidige indtægtsrammer.

Dansk Energi finder, at der mangler en overgangsbestemmelse, som gør det muligt at opkræve gældsforpligtelser til tjenestemandspensioner optaget før 1. januar 2000 i den situation, hvor omkostningerne ikke kommer løbende, men hvor netselskabet har overdraget forpligtelsen til en anden part, fx en kommune eller forsikringsselskab, mod betaling. Disse bør ikke optræde som en ordinær omkostning, som det ellers fremgår af § 2, nr. 11. I stedet bør det være muligt at ansøge om indtægtsrammeforhøjelse i de år, hvor et selskab måtte vælge at afskrive på betalingen for overdragelse af disse forpligtelser. Såfremt Energistyrelsen ikke finder denne løsning hensigtsmæssig, kunne forpligtelserne optages som en difference i netselskabets favør pr. 1. januar 2018, som til enhver tid kan indregnes uafhængigt af øvrige differencer.

Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser (§ 53)

§ 53 stk. 8 bør udgå. Der bør ikke udmeldes krav for kvalitet i leveringen, førend en ny og helstøbt model herfor foreligger. Dansk Energi finder det uhensigtsmæssigt, at effektiviseringskrav opnået under den nugældende regulering overføres til de fremtidige økonomiske rammer. Dette gælder også krav for kvalitet i leveringen.

Differencer (§ 55)

Der er ingen overgangsbestemmelser, der behandler, hvordan differencer i netselskabernes favør overføres fra den hidtidige til den fremtidige regulering. Dansk Energi forstår ved bekendtgørelsens § 45, stk. 2, at et netselskabs samlede difference ultimo 2017 videreføres til den nye regulering. Dette bør nævnes eksplicit i overgangsbestemmelserne.

Beløb til dækning af omkostninger til nettab i første reguleringsperiode (§ 56)

Det bør fastslås, at de data, der lægges til grund for beregningen af omkostningsdækningen for nettab, fastslåes til de data, der fremgår af de revisionspåregnede reguleringsregnskaber 2014-2016, så efterfølgende korrektioner til nettabet i forbindelse med korrektioner og saldoafregninger ikke påvirker beregningsgrundlaget.

Omkostningsramme i første reguleringsperiode (§§ 57-59)

Fastlæggelsen af omkostningsrammen i den første reguleringsperiode er en kompleks øvelse. Derfor er det afgørende, at bestemmelserne er klare og præcise.

Der savnes i den forbindelse en mere detaljeret stillingtagen til konkret, hvilke forhøjelser og sænkninger fra den nugældende regulering der skal indregnes og hvordan, altså en henvisning til de konkrete paragraffer i nugældende bekendtgørelse. Dette er nødvendigt, da sænkninger og forhøjelser i nugældende regulering ofte har været fokuseret på et selskabs indtægter og ikke nødvendigvis på dets omkostninger eller afskrivninger. Der kan også være givet varige forhøjelser som følge af korrektioner i forbindelse med Energitilsynets indtægtsrammegennemgang, som det ikke vil give mening at justere for.

Der henvises også til sænkninger efter de nugældende bestemmelser, men sænkninger dækker i den hidtidige regulering en lang række forhold, som ikke alle knytter sig til netselskabernes omkostninger, og dermed ikke er relevante for fastsættelse af omkostningsrammens størrelse. Det gælder eksempelvis bindende midlertidige prisnedsættelser og bortfald af indtægter ved driften af den bevillingspligtige aktivitet. Det bør derfor specificeres præcist, hvilke sænkninger der henvises til. I den forbindelse bør der skelnes mellem, om der er tale om en varig eller midlertidig sænkning.

I forbindelse med fastsættelse af omkostningsrammen anvendes begreberne *tilladte indtægter* og *forrentningsloft* uden at være defineret (med mindre Energistyrelsen finder, at *tilladte indtægter* er defineret i (hele) § 57, stk. 5?). Der bør defineres et entydigt begreb for at undgå fejlfortolkning. Dansk Energis forståelse er, at der med forrentningsloftet i § 57, stk. 5 menes det totale beløb, et netselskab i et givet år kan opkræve til driftsomkostninger, afskrivninger og forrentning uden at opnå merforrentning. Dansk Energi anmoder Energistyrelsen om at be- eller afkræfte dette.

Det fremgår i § 57, stk. 5 at: "*såfremt indtægtsrammen tillagt effektiviseringskrav i et reguleringsår er højere end forrentningsloftet, og differencen mellem indtægtsrammen tillagt effektiviseringskrav og forrentningsloftet i året er lavere end effektiviseringskravet, medregnes alene differencen*". Her bør det præciseres, at den difference, der skal medregnes, er differencen mellem indtægtsrammen (uden der er tillagt effektiviseringskrav) og forrentningsloftet.

Det er Dansk Energis forståelse, at Energitilsynet i medfør af § 57, stk. 6 kan udarbejde krav til indberetning af omkostninger til opgaver vedrørende elhandlere og elforbrugere, og at dette er, hvad der menes med ordet *kontoplan*. Dvs. at der ikke er tale om tiltag, hvor netselskabernes interne økonomiregistreringssystemer skal ændres. Energistyrelsen anmodes om bekræfte dette.

I forhold til § 59 henvises til bemærkninger til lignende bestemmelser under bemærkninger til kapitel 5 ovenfor.

Forrentningsramme i første reguleringsperiode (§ 60)

Der anvendes i afsnittet begrebet *aktivbasen*, som ikke er defineret.

I forhold til § 60, stk. 4 er det Dansk Energis forståelse, at netselskabets samlede netaktiver pr. 31. december 2017 udgør beregningsgrundlaget for det samlede forrentningsgrundlag primo første periode. Det samlede forrentningsgrundlag fremskrives og justeres så hvert år, som det fremgår i stk. 5, og dermed opnås det samlede forrentningsgrundlag for hvert år (forrentningsgrundlag anvendes her og i det følgende som det er foreslået defineret i kommentarerne ovenfor til § 2, nr. 5 og 6).

Det samlede forrentningsgrundlag kan så i hvert år dekomponeres i det historiske forrentningsgrundlag og det fremadrettede forrentningsgrundlag. Et års historiske forrentningsgrundlag er bogført værdi af netaktiver aktiveret før 31. december 2017 opgjort i årets reguleringsregnskab. Det fremadrettede forrentningsgrundlag er forskellen på årets samlede forrentningsgrundlag og det historiske forrentningsgrundlag. Det historiske og fremadrettede forrentningsgrundlag forrentes efter henholdsvis § 41 og § 42. Herved opnås forrentnings-

rammen. Dansk Energi anmoder Energistyrelsen om at be- eller afkræfte denne forståelse og foreslår, at § 60 justeres.

Detailkommentarer til ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser (kap. 13)

§ 57, stk. 1: Det fremgår, at omkostningsrammen i første reguleringsperiode udgør de gennemsnitlige omkostninger i årene 2012-2014. Meningen må dog være, at omkostningsrammen i første reguleringsperiode baseres på de gennemsnitlige omkostninger i årene 2012-2014.

§ 57 stk. 1, nr. 2 og 3: Disse bør ændres, så det fremgår eksplicit, hvilke forhøjelser og sænkninger, der skal håndteres og hvordan.

§ 57, stk. 2, nr. 1: Tilladte indtægter er ikke et defineret begreb og vil formodentligt tolkes som indtægtsrammen i et år. Dette begreb bør defineres eller ændres, jf. også bemærkninger ovenfor.

§ 57, stk. 2, nr. 3: Der bør igen tages eksplicit stilling til, hvilke forhøjelser og sænkninger det er meningsfyldt at indregne i omkostningsrammen for første reguleringsperiode.

§ 57, stk. 2, nr. 5: Der henvises til Dansk Energis bemærkninger til § 41.

§ 58, stk. 1: Det er ikke umiddelbart klart, hvorfor der er forskel på beskrivelsen af omkostningsopgørelsen for henholdsvis 2012-2014 og 2012-2016.

§ 60, stk. 5: Det må være en fejl, at der henvises til den beregnede værdi af netaktiverne den 31. december 2017. Denne værdi er opgjort i reguleringsregnskabet og vil således altid ligge fast.

3. Bemærkninger til WACC-bekendtgørelsen

Bekendtgørelsens regler om fastsættelse af WACC er udmøntet på baggrund af elforsyningsloven⁷, der grundlæggende følger de anbefalinger, som det nedsatte WACC-udvalg fremlagde i april 2016.

I loven foretages der dog en justering for, at den risikofri rente er i overensstemmelse med praksis for WACC-fastsættelse hos andre europæiske elnetregulatorer og i overensstemmelse med værdifastsættelse af lange aktiver generelt. Justeringen er dog ikke tilstrækkelig til, at WACC'en opgjort i henhold til anbefalingerne på nuværende tidspunkt ender på et risikojusteret, markedsbaseret niveau. Dansk Energi beregner WACC'en for første reguleringsperiode til at ende omkring 3,65 pct., idet det dog bemærkes, at vi ikke har adgang til alle de data, der lægges op til at benytte. Dette er for lavt til at afspejle den reelle kapitalbindingsomkostning. Særligt er der behov for at justere WACC-udvalgets anbefalinger yderligere, så der korrigeres for de nuværende lave statsobligationsrenter (som Brattle Group for EU-Kommissionen⁸ også anbefaler i forbindelse med WACC-fastsættelse på teleområdet), for regulatorisk/politisk risiko og aktivernes illikviditet.

I forhold til justering af den risikofri rente i henhold til Brattle Groups anbefalinger bemærkes, at Erhvervsstyrelsen i sin nyeste WACC-beregning for teleområdet⁹ også benytter en sådan justering (sammen med en 10-årig risikofri rente).

Det fremgår af § 6, stk. 1, 1 pkt., at der ved fastlæggelse af den risikofrie rente skal anvendes observationer af nulcouponrenter for 10-årige danske statsobligationer. Da det i praksis er forbundet med estimationer at fastlægge nulcouponrenten, og der ikke findes autoritative kilder hertil, foreslås det, at der i stedet anvendes den effektive rente på statsobligationer, der

⁷ Lov nr. 662 af 8. juni 2017 om ændring af lov om elforsyning mv.

⁸ Brattle Group, "Review of approaches to estimate a reasonable rate of return for investments in telecoms networks in regulatory proceedings and options for EU harmonization", 14. juli 2017.

⁹ "Endelig rapport om revidering af WACC-beregningen for telemarkedet i Danmark" 25. august 2017

også bruges i forbindelse med beregningen af gældsrisikopræmien, jf. § 7, stk. 2. Det bemærkes, at Erhvervsstyrelsen også anvender den effektive rente på statsobligationer i forbindelse med fastlæggelsen af den regulatoriske WACC på teleområdet.

Det fremgår af § 6, stk. 1, 1 pkt., at der anvendes en fast beta-egenkapital på 0,7. Denne er baseret på WACC-ekspertudvalgets anbefaling om en aktiv-beta på 0,35, og at forholdet mellem beta-aktiv og beta-egenkapital beregnes ved Harris-Pringles beta-relation, der indeholder gearing. Gearingen er i bekendtgørelsen låst fast til 50 pct., jf. § 8, hvilket også betyder en uændret beta-egenkapital på 0,7 i reguleringsperioden. Da det ikke kan udelukkes, at gearingen på et tidspunkt fremover ændres i forbindelse med en bekendtgørelsesændring, foreslås det, at Harris-Pringles formlen skrives ind i bilag 1, og at det i stedet er aktiv-betaen, der fastlåses i § 6, stk. 1, 1. pkt.

Endeligt foreslår Dansk Energi, at det i § 11, stk. 1 tilføjes, at Energitilsynet i forbindelse med evalueringen af en anerkendt værdifastsættelsesekspert skal få foretaget en "second opinion" af metoden, og om det samlede niveau afspejler en markedsmæssig forrentning af eldistributionsnet. Det bemærkes, at Erhvervsstyrelsen i forbindelse med sin nyeste WACC-beregning på teleområdet også fik foretaget en second opinion af sin metode.

4. Bemærkninger til måler- og it-sikkerhedsbekendtgørelse

Udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om fjernaflæste elmålere og måling af elektricitet i slutforbruget

Udkast til § 9 er affattet således: "§ 9. Energitilsynet kan efter ansøgning forhøje omkostningsrammen midlertidigt for netvirksomheder, jf. § 26 ..." Energistyrelsen bedes bekræfte, at der *ikke* med denne ændring lægges op til en ændring i praksis etableret efter bekendtgørelse nr. 1358 af 3. december 2013 som udmøntet af Energitilsynets afgørelse af 29. september 2015 vedr. model for forhøjelse af reguleringsprisen i forbindelse med netvirksomhedernes investering i fjernaflæste målere.

Det bedes desuden bekræftet, at forhøjelser efter denne § 9 meddeles *både* i omkostningsrammen og i forretningsrammen og ikke alene i omkostningsrammen, som anført i udkastet.

Udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne

Udkast til § 28 er affattet således: "§ 28. Energitilsynet kan efter ansøgning forhøje omkostningsrammen midlertidigt for netvirksomheder, jf. § 26 ..." Energistyrelsen bedes bekræfte, at der *ikke* med denne ændring lægges op til en materiel ændring i praksis set i forhold til den nuværende formulering i bekendtgørelse nr. 515 af 23. maj 2017 om it-beredskab for el- og naturgassektorerne.

Det bedes desuden bekræftet, at forhøjelser efter denne § 9 meddeles *både* i omkostningsrammen og i forretningsrammen, hvor relevant, og ikke alene i omkostningsrammen som anført i udkastet.

---o0o---

Dansk Energi står naturligvis til rådighed i forhold til at uddybe nærværende høringssvar.

Med venlig hilsen
Dansk Energi

Julie Starostka

Nicolaj Mølgaard Jakobsen

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

25. oktober 2017

Høringsvar vedrørende bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder m.v.

Elsektorens effektivitet og evne til at levere stabile ydelser til lave, konkurrencedygtige priser har stor betydning for danske virksomheders konkurrenceevne. Dansk Erhverv er følgelig meget optaget af sektorens effektivitet og det potentiale og ikke mindst de barrierer, der knytter sig til effektivisering af elforsyningen.

Dansk Erhverv støtter de grundlæggende ændringerne af reguleringen af netvirksomheder og den tilhørende indførelse af 5-årige indtægtsrammer, som skal bidrage til at gøre sektoren mere omkostningseffektiv.

Dansk Erhverv mener, at netvirksomhedernes omkostningsramme skal justeres i tilfælde af både opgavebortfald og ekstraordinære omkostninger såsom fremskyndelse af målerudskiftning.

Der bør anlægges en stram fortolkning i behandling af ansøgninger om udvidelse af omkostningsrammen. Herunder må der ske en kritisk vurdering af, om omkostningerne i deres helhed er ekstraordinære eller om en del af omkostningerne kan betragtes som almindelige løbende omkostninger, der ikke kan give anledning til en udvidelse. I forbindelse med overgangen til engrosmodellen er der opgaver til administration og kundekontakt, der er overgået fra net- til handelsvirksomheder, og som derfor skal udgå af netvirksomhedernes omkostningsrammer.

Med venlig hilsen

Søren Büchmann Petersen
Energipolitisk chef

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K
Danmark

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

Sendt pr. mail til
ens@ens.dk
chn@ens.dk

DI's høringsvar vedr. udkast til bekendtgørelser om indtægtsrammer for netvirksomheder, om forrentningssats for netvirksomheders fremtidige aktivbase, og udkast til ændringer af bekendtgørelser om fjernaflæste målere og it-beredskab

DI skal først takke for muligheden for at kommentere på ovennævnte udkast til bekendtgørelser.

DI har alene bemærkninger til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder.

DI bemærker indledningsvist, at en grundpræmis for nedenstående bemærkninger er, at vi får en regulering, der foranlediger, at de nødvendige effektiviseringer i sektoren finder sted, samtidig med at der sikres fortsat høj forsyningssikkerhed og størst mulig stabilitet i tariffene. Dette skal så følges op af et velfungerende tilsyn.

I forhold til effektiviseringer finder DI det afgørende, at disse sker på en ordentlig og saglig måde, ud fra de potentialer der reelt er til stede. DI finder det derfor af afgørende betydning, at den benchmarking, der ligger til grund for de individuelle effektiviseringskrav, er robust og egnet, og at de netselskaber, der udgør den effektive rand i benchmarkingen, som de øvrige netselskaber måles op imod, er repræsentativ for alle netselskaber, således at alle får fastsat et retvisende effektiviseringskrav. Herudover er det vigtigt, at bekendtgørelsen sætter nogen ordentlige rammer for, at de individuelle effektiviseringskrav udmøntes på en måde, så de kan omsættes til faktiske effektiviseringer i netvirksomhederne.

DI finder det i forlængelse af ovenstående positivt, at der er indbygget en fleksibilitet i fastsættelsen og udmøntningen af individuelle effektiviseringskrav, således at Energitilsynet kan udøve (individuelle) skøn, hvis det vurderes, at benchmarkingmodellen ikke er robust og giver retvisende resultater – både for enkeltstående og for alle netselskaber -, hvis det viser sig nødvendigt. DI finder det rigtigt, at Energitilsynet får mandat til at udøve sådanne (individuelle) skøn, men finder også, at netvirksomhederne skal kunne klage over disse skøn.

DI bakker desuden op omkring de evalueringer vedrørende fastsættelse af effektiviseringskrav samt incitamenterne til at effektivisere, der er lagt op til, og henstiller til transparens omkring disse evalueringer.

I forhold til leveringskvalitet bemærker DI, at bekendtgørelsens bestemmelser herom synes at lægge op til at stramme kravene til leveringskvaliteten, og i et eller andet omfang synes at foranledige en søgen efter at levere bedre og bedre leveringskvalitet. Det bemærkes hertil, at vi i Danmark har en af de højeste leveringskvaliteter i Europa, og en endnu højere leveringskvalitet vil være (formentlig uforholdsmæssig) dyr at opnå og opretholde, hvilket i sidste ende vil blive afspejlet i højere tariffer.

DI bemærker herudover, at fristen på 6 måneder fra indberetning af reguleringsregnskab til der skal foreligge en afgørelse, synes uhensigtsmæssig lang at hensyn til netvirksomhedernes muligheder for at indregne eventuelle differencer i tarifferne for det kommende år, og synes således for lang i forhold til DI's ønske om at sikre stabilitet i tarifferne. DI bemærker, at den tilsvarende frist for gasdistributionsselskaberne er 3 måneder. DI undrer sig herudover over, at der ikke foreligger nogen frist for udmelding af foreløbige indtægtsrammer, hvilket heller ikke synes hensigtsmæssigt af hensyn til netelskabernes planlægning. DI skal derfor henstille til, dels at fristen for udmelding af indtægtsrammer på de 6 måneder reduceres, dels at der indsættes en frist for udmelding af foreløbige indtægtsrammer.

Afslutningsvist finder DI i forhold til opkrævning af differencer i selskabernes favør, at Energitilsynet af hensyn til at sikre stabilitet i tarifferne, bør have beføjelser til at kræve en længere afvikling af differencer i netvirksomhedens favør, hvis disse foranlediger markante forhøjelser i tarifferne - også udover første reguleringsperiode.

DI har ikke yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Louise Bank
Chefkonsulent

Casper Hvilsted Nørgaard

Fra: Martin Salamon <msa@fbr.dk>
Sendt: 3. november 2017 15:52
Til: Casper Hvilsted Nørgaard; Energistyrelsens officielle postkasse
Cc: Forbrugerrådet Tænk Hoeringer
Emne: SV: Høring af udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder og udkast til bekendtgørelse om forrentningsssats (WACC) samt udkast til ændringer af bekendtgørelse om fjernaflæste elmålere og bekendtgørelse om it-beredskab

Forbrugerrådet Tænk har modtaget nedenstående fire bekendtgørelser vedr. el- og naturgassektorerne i høring og har følgende bemærkninger:

1 Udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder.

Forbrugerrådet Tænk kan støtte det fremsendte udkast. Vi noterer os, at der på flere punkter er indbygget en øget fleksibilitet for Energitilsynet til f.eks. at håndtere opgavebortfald, der savnes i den nuværende regulering. Udkastet sikrer også netvirksomhederne mod tab ved manglende betaling fra elhandelsvirksomheder. Udkastet indeholder ligeledes stærke incitamenter for netselskaberne til at indrapportere data korrekt og i tide. De foreslåede regler for klageadgang må forventes at nedbringe den usikkerhed, der kan opstå ved lange klageforløb.

2 Udkast til bekendtgørelse om forrentningsssats for netvirksomheders fremadrettede aktivbase.

Forbrugerrådet Tænk kan støtte det fremsendte udkast. Vi skal understrege vigtigheden af den mulighed Energitilsynet, jf. §11, har for at justere metoden til beregning af WACC'en, hvis der sker en u hensigtsmæssig udvikling i eldistributionssektoren. Her tænkes særligt på, om der sker en utilsigtet og urimelig forhøjelse af det mulige afkast, som følge af afvigelsen fra Elreguleringsudvalgets ekspertudtalelse om grundlaget for den risikofri rente.

3 Udkast til ændringer af bekendtgørelse om fjernaflæste elmålere og måling af elektricitet i slutforbruget.

Forbrugerrådet Tænk har ikke bemærkninger til dette udkast.

4 Udkast til ændringer af bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne.

Forbrugerrådet Tænk har ikke bemærkninger til dette udkast.

Den sene fremsendelse beklages.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsøe
Vicedirektør

Martin Salamon
Cheføkonom

Martin Salamon
Cheføkonom / Chief Economist

T +45 7741 7729 / M +45 4194 7905 / taenk.dk
Fiolstræde 17 B / Postboks 2188 / 1017 København K

Fra: Casper Hvilsted Nørgaard [<mailto:chn@ens.dk>]

Sendt: 22. september 2017 13:06

Til: Casper Hvilsted Nørgaard

Cc: Lykke Mulvad Jeppesen; Birgit Gilland; Nikolaj Hvillum Rønsbo; Suzan Pødenphant

Emne: Høring af udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder og udkast til bekendtgørelse om forrentningsats (WACC) samt udkast til ændringer af bekendtgørelse om fjernaflæste elmålere og bekendtgørelse om it-beredskab

Kære høringspart

Hermed fremsendes følgende høringsudkast i ekstern høring:

- 5 Udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder.
- 6 Udkast til bekendtgørelse om forrentningsats for netvirksomheders fremadrettede aktivbase.
- 7 Udkast til ændringer af bekendtgørelse om fjernaflæste elmålere og måling af elektricitet i slutforbruget.
- 8 Udkast til ændringer af bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne.

Høringsfristen er onsdag den 25. oktober kl. 12:00.

Med venlig hilsen / Best regards

Casper Hvilsted Nørgaard

Fuldmægtig / Advisor

Center for Forsyning / Centre for Supply

Mobil / Cell +45 3392 7607

E-mail chn@ens.dk

Danish Energy Agency - www.ens.dk

- part of the Danish Ministry of Energy, Utilities and Climate

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

DOKNR-45-237
Ref.: MJ/fri
E-mail: mj@frinet.dk

25. oktober 2017

Sendt pr. mail

Høringssvar fra Foreningen af Rådgivende Ingeniører til udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder

Foreningen af Rådgivende Ingeniører, FRI, takker for høringen og har følgende bemærkninger til udkast til Bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder.

Det bemærkes, at FRI ikke har bemærkninger til øvrige udkast til bekendtgørelser fremsendt sammen med udkast til Bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder.

Bemærkningerne fra FRI skal læses med udgangspunkt i, at formålet med de seneste ændringer af lov om elforsyning er at fastsætte rammer for en ny økonomisk regulering af netvirksomhederne, der skal sikre en effektiv eldistributionssktor med rimelige priser for forbrugerne og en fortsat høj forsyningssikkerhed. Herudover skal reguleringen understøtte en efterspørgsel af ny og effektiv teknologi.

En effektiv sektor med rimelige priser og en høj forsyningssikkerhed har imidlertid en indbygget modstridende indflydelse på tarifferne. Derfor kræves en nøje gennemtænkt regulering og en klar vision for, hvad høj forsyningssikkerhed er.

FRI mener, at kvalitetsniveauet for høj forsyningssikkerhed, som Danmark har i dag, skal fastholdes. Kvalitetsniveauet for fremtiden bør imidlertid besluttes på politisk niveau, idet sikring af en høj forsyningssikkerhed kræver ressourcer og øget regulering i et mere markedsdrevet energisystem.

§§ 3, 19, 33 og kapitel 4 skal sikre omkostningseffektiv drift med høj forsyningssikkerhed - også i fremtiden

I § 3 stk. 1 er angivet, at indtægtsrammen fastsættes med henblik på dækning af netvirksomhedens omkostninger til effektiv drift af den bevillingspligtige aktivitet og forrentning af den investerede kapital. Dette skal ses i forhold til kravene om leveringskvalitet i bekendtgørelsen kapitel 4.

En forudsætning for, at myndighederne med rettidig omhu kan gribe ind overfor en netvirksomhed, der ikke lever op til et krav om effektivt at udbygge, drifte og vedligeholde nettet, er, at dette opdages af myndighederne.

Et net som gennem en årrække vedvarende har været dårligt vedligeholdt vil have stadig flere og længerevarende afbrud. Dette vil blive opdaget i det nuværende udkast ved opgørelse af den enkelte virksomheds leveringskvalitet. Udfordringen er imidlertid, at

Besøgsadresse:

Industriens Hus
Rådhuspladsen
København V
T: +45 35 25 37 37
F: +45 35 25 37 38
E: fri@frinet.dk
W: www.frinet.dk

Postadresse:

Vesterbrogade 1E, 3. sal
Postboks 367
DK-1504 København V

nettets på dette tidspunkt højst sandsynligt har en standard, hvor en udskiftning og/eller udbygning er uundgåelig. Erfaringsmæssigt vil dette betyde øget omkostninger.

Effektiviseringer kan nås ved en regulering i form af krav til reduktion af driftsomkostninger og begrænsninger af investeringsniveau. I den simple form vil vedligeholdet blive gennemført ud fra aktivernes alder alene. Med en mere intelligent vedligeholdelsesfilosofi prioriteres vedligehold, reinvestering og behov for nyinvesteringer under hensyn til tilstand og kritikalitet for levering til kunderne og andre mål. Erfaringer fra UK viser et stort effektiviseringspotentiale her.

FRI er derfor positiv overfor den foreslåede regulering i §§ 19 og 33, hvor Energitilsynet i ekstraordinære tilfælde kan træffe afgørelse om forhøjelse af omkostningsrammen pba. eksogene faktorer som store infrastrukturprojekter, der ofte vil have lange tilbagebetalingstider samt særlige tilfælde, hvor pludselig opståede hændelser ellers ville påvirke forsynings sikkerheden. Problemet er imidlertid, at denne form for vedligeholdelsesstrategi oftest ikke er den mest omkostningseffektive.

FRI anbefaler derfor, at reguleringen af leveringskvalitet i kapitel 4 udvides til, at selskaberne skal udarbejde og løbende opdatere vedligeholdelses- og investeringsplaner for den samlede aktivbase. Planerne skal sikre/dokumentere, at virksomhederne i sin økonomi har taget højde for optimal og (omkostning)effektiv drift med en høj forsynings sikkerhed på både kort og lang sigt. Energitilsynet, Energinet.dk eller anden bemyndiget vil kunne gennemgå en virksomhedsplan for at se, hvorvidt virksomheden vurderes at have en effektiv drift i forhold til den ønskede leveringskvalitet, herunder hvorvidt virksomheden under- eller overinvesterer.

FRI mener, at vedligeholdelses- og investeringsplaner er et supplement til de øvrige tiltag i bekendtgørelsen, giver en øget sikkerhed for en god anlægsstyring og skaber et grundlag for vurdering af, om en virksomhed i realiteten har en aktivbase, som understøtter kravene til leveringskvaliteten og effektiv drift.

§§ 10 og 33 skal sikre rammer for grøn omstilling og et innovationsmiljø, som fremmer Danmarks rolle som foregangsland for grønne løsninger

FRI hilser velkommen, at udkastets § 10 indeholder en bestemmelse om, at benchmarkingen ikke indeholder udviklings- og demonstrationsprojekter med offentlig medfinansiering.

FRI savner imidlertid et incitament for, at netvirksomhederne har interesse i at indgå i udviklings- og demonstrationsprojekter, som pr. definition er mere risikopræget end kendt teknologi. For ikke at påtage en økonomisk risiko og hermed en belastning af virksomhedens omkostningsramme vil det være nærliggende for netvirksomhederne at kræve betaling og garantier for at indgå i projekternes tidlige faser, hvor der ikke er garanti for succes. For særlig SMV'er kan dette være en udfordring.

Ydermere savner FRI en regulering, som fremmer incitament til at arbejde på tværs af forsyningssektorerne og/eller opnå en optimal samfundsøkonomisk grøn omstilling. På dette område er der projekter, som er samfundsøkonomisk optimale men ikke selskabsøkonomiske.

FRI anbefaler derfor, at omkostningsrammen og benchmarking indeholder et incitament for netvirksomhederne til at indgå i udvikling af ny teknologi og prioritere grønne projekter fremfor projekter med stor CO2-udledning, når disse grønne projekter har en positiv samfundsøkonomi men ikke en positiv selskabsøkonomi.

Tilsyn og transparens

En effektiv regulering kræver et effektivt eftersyn, opfølgning, klageadgang og transparens for offentligheden.

Bekendtgørelsen tillægger Energistyrelsen mulighed for at udøve en række skøn i forbindelse med dennes myndighedsopgave.

FRI anbefaler, at der gives klare rammer for udførelsen af disse skøn, ligesom Energitilsynet skal være forpligtiget til at begrunde grundlaget for et skøn.

Derudover anbefaler FRI, at Energitilsynet skal være forpligtiget til at offentliggøre skøn og grundlaget for det pågældende skøn i anonymiseret form, samt udarbejde vejledninger, som sikrer øget klarhed om reguleringen. Hermed sikres en mere gennemskuelig praksis for aktørerne.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører uddyber gerne bemærkningerne. Kontakt gerne undertegnede på tlf. 3525-3746.

Med venlig hilsen

Majbritt Juul
Chefkonsulent Energi og Byggeri

NOTAT | DEN 25. OKTOBER 2017

25. oktober 2017
Detail & Distribution
17/11548

HØRINGSSVAR VEDRØRENDE UDKAST TIL ÆNDRING AF BEKENDTGØRELSE OM FJERNAFLÆSTE ELMÅLERE

Sekretariatet for Energitilsynet vil gerne kvittere for muligheden for at afgive høringssvar til udkast til ændringer af bekendtgørelse om fjernaflæste elmålere og måling af elektricitet i slutforbruget.

Sekretariatet for Energitilsynet har ingen bemærkninger til det fremsendte udkast til ændring af bekendtgørelse.

**SEKRETARIATET FOR
ENERGITILSYNET**

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 4171 5400
post@energitilsynet.dk
www.energitilsynet.dk

NOTAT | DEN 25. OKTOBER 2017

25. oktober 2017
Detail & Distribution
17/11548

HØRINGSSVAR VEDRØRENDE UDKAST TIL ÆNDRING AF IT-BEREDSKABSBEKENDT- GØRELSE

Sekretariatet for Energitilsynet vil gerne kvittere for muligheden for at afgive høringssvar til udkast til ændringer af bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne.

Sekretariatet for Energitilsynet har ingen bemærkninger til det fremsendte udkast til ændring af bekendtgørelse.

**SEKRETARIATET FOR
ENERGITILSYNET**

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 4171 5400
post@energitilsynet.dk
www.energitilsynet.dk

NOTAT | DEN 25. OKTOBER 2017

25. oktober 2017
Detail & Distribution
17/11548

HØRINGSSVAR VEDRØRENDE UDKAST TIL BEKENDTGØRELSE OM INDTÆGTSRAM- MER FOR NETVIRKSOMHEDER

Indledningsvis vil Sekretariatet for Energitilsynet (herefter "SET") gerne kvittere for muligheden for at afgive høringssvar til udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder.

Høringssvaret er opdelt således, at der indledes med SETs generelle bemærkninger til bekendtgørelsen. Herefter følger specifikke kommentarer til de enkelte afsnit.

Sekretariatet for Energitilsynet har ved besvarelsen lagt til grund, at Energitilsynet i medfør af elforsyningslovens § 69 b, stk. 3, kan fastsætte regler om, hvilke krav og frister netvirksomhedernes eventuelle korrektioner af regnskabsoplysninger i aflagte reguleringsregnskaber skal opfylde, samt i hvilket omfang der kan ske korrektioner af regnskabsoplysninger i aflagte reguleringsregnskaber.

GENERELLE BEMÆRKNINGER

Forsyningsstrategien og regeringens sigte på, at Energitilsynet i højere grad får ansvar for at udforme og implementere den økonomiske regulering, er ikke afspejlet i udkastet til bekendtgørelsen om indtægtsrammer for netvirksomheder. Det følger af en høj detaljeringsgrad, som ikke efterlader plads til en mere sammenhængende tilgang til reguleringsopgaven, som der er lagt op til i Forsyningsstrategien.

SET har i januar 2017 i forbindelse med forslag ændring af lov om elforsyning gjort Energistyrelsen opmærksom på, at lovbemærkningerne har en detaljeringsgrad, der gør det vanskeligt på et senere tidspunkt at inddrage løbende læring og feedback fra Energitilsynet, som er opnået via erfaringer med administrationen af reguleringen – et hensyn som ellers er tillagt vægt i Forsyningsstrategien. Udkastet til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder synes kun at øge detaljeringsgraden yderligere i forhold til lovbemærkningerne, hvilket indsnævrer muligheden for på et senere tidspunkt at foretage selv mindre justeringer af administrationen af den økonomiske regulering af netvirksomheder. Set i forhold til den eksisterende indtægtsrammebekendtgørelse er det SETs vurdering, at udkastet til bekendtgørelsen indsnævrer Energitilsynets mulighed for at foretage faglige vurderinger og udøve konkrete skøn i sine afgørelser. I dette høringssvars specifikke bemærkninger er de konkrete steder i udkastet fremhævet.

Udover at detaljeringsgraden synes at gå imod intentionerne i Forsyningsstrategien, forudser SET en risiko for et fremtidigt behov for gentagne ændringer af be-

SEKRETARIATET FOR
ENERGITILSYNET

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 4171 5400
post@energitilsynet.dk
www.energitilsynet.dk

kendtgørelsen, da det kan være vanskeligt ved indgangen til en helt ny regulering at forudse og beskrive alle elementer ned i mindste detalje. Sekretariatet for Energitilsynet har ikke mulighed for at foretage justeringer af den økonomiske regulering gennem afgørelser. Såfremt bestemmelserne viser sig vanskelige at administrere i praksis, må bekendtgørelsen ændres. Det er endvidere SETs opfattelse, at detaljeringsgraden i nogle tilfælde fører til uklare og komplekse formuleringer.

UDMELDING AF FORELØBIGE INDTÆGTSRAMMER FOR 2018

SET bemærker, at tidspunktet for høring af udkast til den nye bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder er senere end forventet, hvilket vil have en afsmittende effekt på de relaterede processer i implementeringen af ny økonomisk regulering med blandt andet udarbejdelse af ny økonomisk model. Selvom SET naturligvis bestræber sig på at få udmeldt foreløbige indtægtsrammer så hurtigt som muligt, vil det dog af den nævnte årsag ikke være muligt for SET at udmelde foreløbige indtægtsrammer for reguleringsåret 2018 i 2017.

SET lægger til grund, at bestemmelsen i § 4, stk. 2, skal forstås således, at der med udmeldingen af den foreløbige indtægtsramme ikke er tale om en afgørelse i forvaltningsretlig forstand.

HÅNDTERING AF OVERGANGSBESTEMMELSER

SET bemærker, at overgangsbestemmelserne bør fremgå af det selvstændige afsnit sidst i bekendtgørelsen. Der er dog tilfælde, hvor overgangsbestemmelserne er skrevet ind sammen med de generelle bestemmelser. I disse tilfælde bør det overvejes at samle disse med de øvrige overgangsbestemmelser. Et eksempelvis herpå er bestemmelsen § 10, stk. 5.

SPECIFIKKE BEMÆRKNINGER

I dette afsnit følger SETs specifikke bemærkninger til bestemmelser om økonomisk regulering fremsat i udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder.

KAPITEL 1: DEFINITIONER

§ 2, nr. 11. I opstillingen af driftsomkostninger fremgår afskrivninger som det sidste punkt. SET finder, at afskrivninger bør nævnes før driftsomkostninger, således at det fremgår mere klart hvilke omkostninger, der er henholdsvis afskrivninger og driftsomkostninger.

KAPITEL 2: INDTÆGTSRAMME, OMKOSTNINGSRAMME OG FORRENTNINGSRAMME

§ 3, stk. 2, nr. 2. Forrentningen bør formuleres som værende en omkostning, da punktet fremgår i en opremsning af omkostninger, som dækkes af en netvirksomheds indtægtsramme.

§ 3, stk. 2, nr. 3. Da kravet om regnskabsmæssig adskillelse af indtægter og omkostninger forbundet med energibesparelser fremgår direkte af elforsyningslovens § 22, stk. 8, 1. pkt., bør dette krav udgå af bekendtgørelsen.

§ 3, stk. 3, nr. 2. Da kravet om regnskabsmæssig adskillelse af indtægter og omkostninger forbundet med energibesparelser fremgår direkte af elforsyningslovens § 22, stk. 8, 1. pkt., bør dette krav udgå af bekendtgørelsen.

§ 5, stk. 1, nr. 6. SET gør opmærksom på, at der ved henvisning til bekendtgørelse om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder ikke bør henvises til bekendtgørelsens nummer og dato, da dette kan skabe komplikationer i forbindelse med nyudstedelse af energisparebekendtgørelsen. SET gør Energistyrelsen opmærksom på, at der muligvis skal ske konsekvensændringer i forhold til henvisningen i § 21, da denne muligvis bliver ændret i forbindelse med nyudstedelse af energisparebekendtgørelsen.

§ 6, stk. 4. SET finder, at formuleringen ”*tillæg fradrages og fradrag tillægges*” bør omformuleres, da det kan give anledning usikkerhed om metoden.

§ 8, stk. 4. Der bør henvises til § 61, jf. henvisninger til overgangsbestemmelserne i de forrige afsnit.

KAPITEL 3: EFFEKTIVISERINGSKRAV OG BENCHMARKING

§ 9, stk. 2. SET finder, at det vil være mere hensigtsmæssigt at basere det generelle effektiviseringskrav alene på den gennemsnitlige produktivitetsudvikling i den markedsmæssige økonomi over f.eks. en 5- eller 10-årig periode for at tage højde for konjunkturudsving.

§ 9, stk. 3. Bestemmelsen stemmer ikke overens med metoden i bilag 1. Omkostninger til nettab er ikke fratrukket i tælleren i korrektionsfaktoren i metode 1 i bilag 1. SET bemærker, at korrektionsfaktoren alt andet lige vil give incitament til at afholde relativt høje omkostninger til nettab. Det skyldes, at såfremt omkostninger til nettab fremgår i både tæller og nævner i faktoren, vil et større nettab alt andet lige lede til en lavere faktor, hvilket giver et lavere generelt effektiviseringskrav. SET bemærker endvidere, at definitionen af Omk_n i bilag 1 bør ændres til følgende: ”*Omk_n er omkostninger til nettab i de første 4 år af en reguleringsperiode for alle netvirksomheder, dog anvendes 2012-2014 i første reguleringsperiode*” tilsvarende de to øvrige omkostningsdefinitioner. Endeligt fremgår det ikke klart af bestemmelsen, om beregningen af korrektionsfaktorer baseres på data fra samtlige netselskaber.

§ 10, stk. 3, nr. 1. SET gør opmærksom på, at der ved henvisning til bekendtgørelse om energispareydelse i net- og distributionsvirksomheder ikke bør henvises til bekendtgørelsens nummer og dato, da dette kan skabe komplikationer i forbindelse med nyudstedelse af energisparebekendtgørelsen. SET gør opmærksom på, at henvisningen i § 10, stk. 3, nr. 1 til energisparebekendtgørelsens § 21 skaber forvirring. Denne bestemmelse angår midlertidig forhøjelse af reguleringspris eller indtægtsramme med et beløb, der svarer til nettoomkostningerne. Bestemmelsen indeholder derimod hverken grundlag for udregning af nettoomkostningerne til energispareindsatsen, eller en definition heraf.

§ 10, stk. 4. I forhold til loftet for individuelle effektiviseringskrav bør det præciseres, hvorvidt loftet alene skal gælde for første reguleringsperiode eller for alle fremtidige reguleringsperioder.

§ 10, stk. 5 og stk. 6. SET finder, at en generel regel bør beskrives før en specifik regel. SET foreslår derfor, at stk. 6 skal fremgå før stk.5 i § 10. Tilsvarende gør sig gældende i § 11, stk. 2. SET foreslår desuden, at stk. 5 formuleres således, at det fremgår klart for hvilke reguleringsår, Energitilsynet skal foretage en årlig benchmarking. Eksempelvis kan formuleringen ”i reguleringsårene 2018-2021” omformuleres til ”i årene 2018-2021”.

§ 11, stk. 4. SET finder, at bestemmelsen er uforståelig og bør omformuleres. SET foreslår, at bestemmelsen formuleres med udgangspunkt i § 10, stk. 7, for eksempel således: *”Fremsender en netvirksomhed efterfølgende korrektioner til de regnskabsoplysninger, som er brugt til benchmarkingen, vil dette ikke føre til en genberegning af det individuelle effektiviseringskrav til netvirksomheden. Dette gælder dog ikke, såfremt korrektionen opfylder de regler om korrektion af regnskabsoplysninger, som Energitilsynet har fastsat i medfør af elforsyningslovens § 69 b, stk. 3, og at korrektionen fører til en ændring på 10 procent eller derover af det identificerede effektiviseringspotentiale i procent, eller at korrektionen er i forbrugernes favør.”*

§ 12, stk. 2. SET foreslår, at formuleringen ”i 2018” omformuleres til ”for reguleringsår 2018”, så det fremgår klart af stk. 2, at bestemmelsen alene forholder sig til reguleringsår 2018. SET finder, at metoden til beregning af det individuelle tillæg til det generelle effektiviseringskrav i 2018 er en administrerbar metode, men sekretariatet anser ikke et forhøjet generelt effektiviseringskrav som en optimal metode. Det fremgår ikke tydeligt, hvordan beregningen på 0,4 pct. er fremkommet, når der ses på udviklingen i netvirksomhedernes historiske effektiviseringer.

§ 12, stk. 3. SET finder, at bestemmelsen bør ændres, således at benchmarkingmodellen, som Energitilsynet anvender, i udgangspunktet er robust. I stedet bør det specificeres, at modellen kan lede til resultater, der ikke er retvisende for enkelte netvirksomheder, hvorved der for de pågældende netvirksomheder skal fastsættes skønmæssige effektiviseringskrav, som træder i stedet for det individuelle effektiviseringskrav beregnet i modellen.

§ 12, stk. 4. SET ser det som en administrativ svær opgave at vurdere, om der findes et effektiviseringspotentiale, der ikke er indhentet, ud fra en individuel vurdering. SET finder, at Energitilsynet bør tildeles bredere mandat til selv at sætte metoden for vurderingen samt mandat til at kunne ændre metoden til vurderingen.

§ 12, stk. 5. SET finder, at der ikke bør være en øvre grænse for de skønmæssigt fastsatte krav efter stk. 4. SET foreslår derfor at bestemmelsen udgår.

§ 14, stk. 2. SET finder, at det i praksis er svært at administrere og vurdere, hvornår et effektiviseringskrav medfører en uhensigtsmæssig udvikling i sektoren.

Vurderingen bør i stedet være rettet mod, om effektiviseringskravet opfylder sin tiltænkte funktion.

KAPITEL 4: LEVERINGSKVALITET

Kapitel 4 bør struktureres så det følger samme opbygning som kapitel 3, hvorfor afsnittet bør flyttes til starten af kapitlet og omformuleres, så det passer til placeringen. Hertil skal det præciseres, at Energitilsynet skal benchmarke en gang årligt og udmelde krav baseret på mål for leveringskvaliteten forud for en ny reguleringsperiode. I den nye formulering skal der tages højde for, at der for indtægtsrammerne i 2018 og 2019 anvendes metoden beskrevet i bilag 2, afsnit 5, imens der for indtægtsrammerne for 2020 og de efterfølgende år anvendes metoden beskrevet i § 17, stk. 3.

SET finder, at den nuværende struktur i kapitel 4 samt i overgangsbestemmelserne ikke giver et tydeligt indtryk af, hvordan der reelt skal ske fradrag i indtægtsrammerne for reguleringsåret 2020 og frem ved utilstrækkelig leveringskvalitet.

§ 16, stk. 2. Ordet ”vægtet” skal slettes. Der er tale om et ’almindeligt’ (uvægtet) gennemsnit af netvirksomhedernes afbrudsvarighed og afbrudshyppighed i de 5 år, der går forud for reguleringsåret.

§ 16, stk. 3. SET gør opmærksom på, at der er to stk. 3 i afsnittet. SET henviser til bestemmelsen nedenfor som ”stk. 4”. Netvirksomhederne indberetter ikke ’leveringskvalitet’, men afbrudshændelser eller afbrudsstatistik til Energitilsynet. På baggrund af afbrudsstatistik beregner Energitilsynet leveringskvaliteten for netvirksomheden.

§ 16, ”stk. 4”. Ordene ”til enhver tid” bør slettes.

§ 17, stk. 3. Sætningen ”Fradraget opgøres som en procentvis reduktion af indtægtsrammen” skal omformuleres. Ligeledes bør ordene ”procentvise reduktion” i § 17, stk. 3 og i bilag 2, afsnit 4, omformuleres. Der er ingen procentvise reduktioner i indtægtsrammen. Alle reduktioner er beløbsmæssige.

§ 53, stk. 8. SET anbefaler, at mål for leveringskvaliteten fastsættes på baggrund af indberetninger for årene 2013-2017, og at mål for leveringskvaliteten i første reguleringsperiode offentliggøres senest den 15. januar 2019. Det skyldes, at Energitilsynet fortsat skal udmeldes krav ved utilstrækkelig leveringskvalitet efter den eksisterende model. Ligeledes vil første afgørelse, hvor den nye metode anvendes, være i 2019, hvor det er muligt at beregne mål baseret på et nyere 5-årigt datasæt end 2012-2016.

Bilag 2, afsnit 2. SET finder, at den opstillede formel for vægtede afbrud ikke er korrekt gengivet i forhold til den model, som Energitilsynet på nuværende tidspunkt anvender til beregning af kvalitet i levering.

Følgende formler angiver, hvordan Energitilsynet har foretaget sammenvægtning samt endelig fastsættelse af individuelle afbrud (hyppighed og varighed) på aggregeret niveau:

LIGNING 1 | BEREGNING AF VÆGTET AFBRUD

$$\delta_s^i = \sum_{q=1}^Q (afbrud_q^{i,s} \times vægt_q)$$

Hvor

δ_s^i : er vægtet afbrud, for netvirksomhed i på spændingsniveau s

Q : er samlet antal af afbrudsårsager

$afbrud_q^{i,s}$: er samlede afbrud, for netvirksomhed i på spændingsniveau s ved afbrudsårsag q

$vægt_q$: er vægten for afbrudsårsag q

LIGNING 2 | BEREGNING AF INDIVIDUEL VARIGHED OG HYPPIGHED AF AFBRUD

$$\alpha^i = \sum_{s=1}^S \left(\frac{\delta_s^i}{2} \left[\frac{kunder_s^i}{\sum_{s=1}^S kunder_s^i} + \frac{km_s^i}{\sum_{s=1}^S km_s^i} \right] \right)$$

Hvor

α^i : er individuel afbrudshyppighed/-varighed, for netvirksomheds i

S : er samlet antal af spændingsniveauer som afbrud måles på

δ_s^i : er vægtet afbrud, for netvirksomhed i på spændingsniveau s

$kunder_s^i$: er antal af kunder, for netvirksomhed i på spændingsniveau s

km_s^i : er km ledning, for netvirksomhed i på spændingsniveau s

Bilag 2, afsnit 4. SET finder, at forklaringen af gentagende overskridelser af målet ikke matcher formelen for sanktion. En netvirksomhed, der to år i træk har overskredet målet, vil formelmæssigt blive sidestillet med en netvirksomhed, der overskrider første gang. I udkastet til bekendtgørelse er det imidlertid kun beskrevet, at netvirksomheder der overskrider første gang – mindre end to år ($n < 2$) – får en særbehandling.

Formlen og beskrivelse af formlens elementer mangler i -betegnelser for n og a .

”den procentvise nedsættelse” skal omformuleres, så det bliver til beløbsmæssigt fradrag i indtægtsrammen.

KAPITEL 5: JUSTERINGER OG VÆSENTLIGHEDSKRITERIER

§ 24, stk. 2. SET finder ikke behov for præcisering ”med henblik på at sikre, at pristalsreguleringen i videst muligt omfang fortsætter på et tilsvarende grundlag.”

§ 25, stk. 3. SET finder, at bestemmelsen bør slettes.

§ 35. SET finder, at bestemmelsen bør flyttes frem til starten af kapitel 5, eller at der bør henvises til § 35 i de relevante bestemmelser for justeringer, som underlægges væsentlighedskriterierne i § 35. SET forholder sig ikke til væsentlighedskriterierne værdier, da det for sekretariatet er uvist, hvilke nye typer af ansøgninger som bestemmelsen bringer i fremtiden.

§ 35, stk. 2, nr. 1. Under formodning om en ”enten eller”-betragtning i stk. 2, finder SET, at der bør tilføjes ”eller” til slut i sætningen for at undgå uklarheder i opremsningen af væsentlighedskriterierne.

§ 36, stk. 6. Der forekommer en henvisning til stk. 3, som bør rettes til stk. 4. Bestemmelsen er uklar i forhold til, hvad der lægger bag bestemmelsen og de nævnte principper for serielån. SET finder, at bestemmelsen bør slettes.

§ 36, stk. 9. Der forekommer en henvisning til stk. 6, som bør rettes til stk. 7.

§ 39, stk. 1, 1. pkt. Sætningen bør ændres til ”Såfremt en netvirksomheds samlede faktiske omkostninger, der dækkes af netvirksomhedens omkostningsramme, i de første fire år af en reguleringsperiode overstiger netvirksomhedens samlede omkostningsrammer i samme periode med mere end 5 pct., skal ...”. Såfremt bilag 4 ikke skal udgå af bekendtgørelsen, bør der henvises til bilag 4 i bestemmelsen, og notationen i formlen bør præciseres. Tilmed bør faktoren på 1,1 i bilag 4 rettes til 1,05, således at der fremgår det samme af bestemmelse og metoden i bilag 4.

§ 39, stk. 3. SET finder bestemmelsen svær at administrere. Det forekommer at være en vanskelig opgave at sondre mellem en særlig cyklisk omkostningsprofil og en normal cyklisk omkostningsprofil.

§ 39, stk. 5. Sidste pkt. i bestemmelsen bør slettes.

§ 40, stk. 1. SET finder, at bestemmelsen beskriver en generel tilsynsopgave, hvorfor bestemmelsen kan udgå af bekendtgørelsen. SET anmoder om større mandatbeføjelse til selv at kunne iværksætte disse typer af evaluering.

KAPITEL 9: REGNSKAB OG KORREKTIONER

§ 48, stk. 2-4. SET foreslår, at bestemmelserne slettes. SET fastsætter regler om netvirksomheders reguleringsregnskaber, herunder regler om indhold, revision og frister for indsendelse, jf. elforsyningslovens § 69 b, stk. 3. SET har ved besvarelsen som nævnt indledningsvis lagt til grund, at Energitilsynet ligeledes i medfør af elforsyningslovens § 69 b, stk. 3, kan fastsætte regler om, hvilke krav og frister netvirksomhedernes eventuelle korrektioner af regnskabsoplysninger i aflagte reguleringsregnskaber skal opfylde, samt i hvilket omfang der kan ske korrektioner af regnskabsoplysninger i aflagte reguleringsregnskaber. SET forventer derfor, at der i den kommende bekendtgørelse, som Energitilsynet udsteder, vil være be-

stemmelser om netvirksomhedernes mulighed for at korrigere regnskabsoplysninger i aflagte reguleringsregnskaber.

KAPITEL 13: OVERGANGSBESTEMMELSER

§ 58, stk. 1. Sætningen bør ændres til ”Energitilsynet kan efter ansøgning træffe afgørelse om, at perioden 2012-2016 anvendes ved beregning af omkostningsrammer for første reguleringsperiode i stedet for perioden 2012-2014, såfremt en netvirksomhed kan godtgøre, at netvirksomhedens gennemsnitlige omkostninger i perioden 2012-2014 er minimum 5 pct. lavere end gennemsnittet af den årlige sum af omkostninger i perioden 2012-2016 for den pågældende netvirksomhed.”

§ 60, stk. 4. Ordet ”fratrækkes” bør ændres til ”fratrullet”.

§ 61, stk. 2, 2. pkt. Der bør tilføjes ”henholdsvis” for at præcisere, at det er netvirksomhedens årsrapporter for henholdsvis årene 2016 og 2017, som anvendes, når den foreløbige indtægtsramme for henholdsvis 2018 og 2019 skal beregnes.

NOTAT | DEN 25. OKTOBER 2017

25. oktober 2017
Detail & Distribution
17/11548

HØRINGSSVAR VEDRØRENDE UDKAST TIL BEKENDTGØRELSE OM WACC

Indledningsvis vil Sekretariatet for Energitilsynet (herefter "SET") gerne kvittere for muligheden for at afgive høringssvar til udkast til bekendtgørelse om forrentningssats for netvirksomhedernes fremadrettede aktivbase. I det følgende er SETs specifikke bemærkninger til udkastet til bekendtgørelse om forrentningssats for netvirksomhedernes fremadrettede aktivbase, WACC, angivet.

§ 3, *stk. 2*. Det fremgår ikke tydeligt af bestemmelsen, at forrentningssatsen skal fastsættes forud for reguleringsperioden og fastholdes for hele reguleringsperioden.

§ 4. Bestemmelsen bør flyttes hen foran § 10, hvor det er beskrevet, at Energitilsynet foretager en evaluering af WACC'en. Herved starter bekendtgørelsen med at beskrive, hvordan WACC'en (efter skat) beregnes og omregner herefter til en førskat-sats.

§ 6, *pkt. 2*. SET anbefaler, at man anfører "beta aktiv", i stedet for som det fremgår af udkastet "beta egenkapital". Det indebærer, at formlen i bilag 1 skal omskrives, så formel 3 indeholder, hvordan beta aktiv anvendes til at fastsætte egenkapitalomkostningen. Det vil tydeliggøre, at der er anvendt en underliggende antagelse om beta aktiv på 0,35, hvilket er anvendeligt både for øvrige danske såvel som udenlandske regulatorer. Det vil samtidigt gøre det muligt at justere antagelsen om andelen af fremmedkapitalfinansiering. Ved en ændret antagelse om gearingen vil det skulle afspejles i fremmedkapitalrisikoen, hvilket ikke sker, såfremt beta egenkapital fastholdes på 0,7.

§§ 5-9. Det er varierende, hvor detaljeret de enkelte parametre er beskrevet. Beta egenkapital og markedsrisikopræmien er ikke beskrevet, mens tillægget for gebyrer for udstedelse af lån og andre engangsomkostninger, som også fastsættes direkte i bekendtgørelsen, beskrives mere detaljeret.

§ 5, *nr. 1*. Anvendelsen af 10-årige nulkuponrenter er i modstrid med WACC-ekspertgruppens anbefalinger, som anbefalede, at der anvendes en markedsrisikopræmie på 5,5 procentpoint sammen med en beta aktiv på 0,35 og en risikofri rente baseret på 5-årige nulkuponrenter. Der henvises til de af sekretariatet i januar 2017 fremsendte bemærkninger til ny elforsyningslov.

§ 7. Bestemmelsen bør ændres, så den er konsistent med teksten i § 6.

SEKRETARIATET FOR
ENERGITILSYNET

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 4171 5400
post@energitilsynet.dk
www.energitilsynet.dk

§ 7, stk 3. Ordet “*uvægtet*” bør slettes. Alene de steder, hvor der menes vægtet gennemsnit, bør dette specificeres.

Energistyrelsen
Att.: Casper Hvilsted Nørgaard

Radius Elnet A/S
Teknikerbyen 25
2830 Virum
Danmark

Tlf. 70 20 48 00
Fax 99 55 00 11

www.radiuselnet.dk
Cvr-nr. 29 91 54 58

Høringssvar vedrørende høring af 22. september 2017 om udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder og udkast til bekendtgørelse om forrentningssats (WACC) samt udkast til ændringer af bekendtgørelse om fjernaflæste elmålere og bekendtgørelse om it-beredskab

25. oktober 2017

Vores ref. cajbs

cajbs@radiuselnet.dk
Tlf. 99556448

Radius takker for muligheden for at kommentere på:

- udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder (**Indtægtsrammebekendtgørelsen**),
- udkast til bekendtgørelse om forrentningssats for netvirksomheders fremadrettede aktivbase (**WACC-bekendtgørelsen**),
- udkast til ændringer af bekendtgørelse om fjernaflæste elmålere og måling af elektricitet i slutforbruget (**Målerbekendtgørelsen**) og
- bekendtgørelse om it-beredskab for el- og naturgassektorerne (**IT-beredskabsbekendtgørelsen**).

Dansk Energi indsender høringssvar på vegne af branchen, og Radius bakker op om høringssvaret fra Dansk Energi. Vores høringssvar supplerer på en række punkter høringssvaret fra Dansk Energi, og på enkelte punkter nuancerer det holdningen udtrykt i Dansk Energis høringssvar.

Indledende bemærkninger

Formålet med den aktuelle høring er at fastlægge det detaljerede grundlag for den fremadrettede økonomiske regulering af netvirksomhederne. Reguleringen er afgørende for netvirksomhedernes økonomiske forhold, og har desuden væsentlig samfundsmæssig betydning for, om der skabes en fornuftig balance mellem kvalitet og pris for brugen af elnettet på både kort og lang sigt. Det er derfor vigtigt, at reguleringen udgør en klar og robust ramme. Radius har derfor valgt at udarbejde et grundigt høringssvar.

Selv om de overordnede principper for den nye økonomiske regulering i elforsyningsloven, som blev vedtaget i sommer, er simple, er der tale om en meget kompliceret regulering, og det gør det vanskeligt at formulere reglerne i Indtægtsrammebekendtgørelsen og de øvrige bekendtgørelser, som nu er i

høring. Radius ønsker med høringssvaret at bidrage til, at de nye regler bliver så klare og letforståelige som muligt. Erfaringerne med den gældende indtægtsrammeregulering viser, at uklare regler giver anledning til stort ressourceforbrug hos både Energitilsynet, Energistyrelsen, Energiklagenævnet og netvirksomhederne. Det er vigtigt, at de nye regler medvirker til at nedbringe dette ressourceforbrug, og at reglerne udgør et klart grundlag for den kommende økonomiske regulering af netvirksomhederne.

Radius er enig i hovedparten af de principper og tilgange, der er fastlagt i høringsudkastene. Vi vurderer, at indholdet i vidt omfang er udtryk for en loyal implementering af loven og lovbemærkningerne, og det er tydeligt, at der er lagt et stort arbejde i udarbejdelsen af høringsudkastet. Der er dog en del bestemmelser, som er uklare, og heraf flere, som kan udlægges i strid med loven og lovforarbejderne. Det er imidlertid også her Radius' indtryk, at intentionerne er de rigtige, men der er behov for justeringer og præciseringer. Vi har i vores hørings svar bestræbt os på at kommentere de elementer i høringsudkastet, som konkret giver anledning til usikkerhed og tvivl.

Det er en stor opgave at arbejde bekendtgørelserne igennem på baggrund af hørings svarene, og der er en risiko for, at der opstår nye uklarheder og fejl. Derfor opfordrer Radius til, at Energistyrelsen afsætter tid til yderligere dialog med sektoren og Energitilsynet, selv om det haster at få bekendtgørelserne udstedt, fordi de skal træde i kraft 1. januar 2018. Det er vigtigere, at reguleringen bliver så klar og forståelig som muligt, end at reglerne udstedes hurtigst muligt. Radius står til rådighed for dialog.

Radius' hørings svar er disponeret således, at vores budskaber om syv særligt vigtige emner følger i opsummeringen nedenfor: Energitilsynets rolle og beføjelser, effektiviseringskrav, leveringskvalitet, forrentningsrammer, integration af tillæg og fradrag, fjernaflæste målere og væsentlighedskriterier. Budskaberne om disse emner uddybes efterfølgende i punkt 1-6 og 9.4. Vores øvrige kommentarer til de andre bestemmelser følger i kronologisk rækkefølge. Se indholdsfortegnelsen på side 4.

Opsummering

Energitilsynets rolle og beføjelser

Energitilsynet tillægges i bekendtgørelsen en lang række beføjelser til at træffe afgørelse på områder af central betydning. Radius støtter, at Energitilsynet spiller en væsentlig rolle i administrationen af den økonomiske regulering. Især i lyset af Stemmeaftalen om Et Stærkt Forsyningstilsyn, som fremhæver tilsynets rolle som *forbrugernes vagthund*, ser Radius dog et behov for, at bekendtgørelsen indeholder klare rammer for Energitilsynets administrative beføjelser, der sikrer, at også hensyn om samfundsøkonomien mm iagttages, jf. elforsyningslovens formålsbestemmelse. Samtidig er der dog også elementer, hvor Energitilsynet kan overlades friere rammer. Se nærmere i punkt 1.

Effektiviseringskrav

Radius er særdeles skeptisk ift. anvendelsen af effektiviseringskrav – særligt individuelle krav fastlagt på baggrund af benchmarking – fordi de ikke i sig selv har nogen betydning for incitamentet til at effektivisere. Radius har en række forslag til, hvordan rammerne for fastlæggelse af individuelle krav på baggrund af benchmarking styrkes, således at benchmarkingen ikke påfører selskaberne usaglige og urimelige reduktioner i indtægtsrammerne. Der henvises til punkt 2.

Leveringskvalitet

Der er efter Radius' vurdering endnu ikke det nødvendige vidensgrundlag for at fastlægge en ny metode til udmåling og sanktionering af leveringskvalitet. Der er brug for mere tid, således at reguleringen af kvalitet i leveringen kan udformes med en robust, konsistent og retvisende metode, der er langtidsholdbar. Radius foreslår, at indtægtsrammebekendtgørelsen på nuværende tidspunkt fokuseres på at fastlægge de overordnede rammer for regulering af leveringskvalitet. Bekendtgørelsen lægger desuden op til meget kraftige sanktioner ved svigtende leveringskvalitet, som efter Radius opfattelse ikke er proportionale og som risikerer at presse netvirksomhederne til investeringer, der ikke samfundsøkonomisk hensigtsmæssige. Forslagene er uddybet i punkt 3.

Forrentningsrammen

Bestemmelserne vedrørende beregningen af forrentningsrammen er generelt unødigt komplicerede og bør desuden ændres indholdsmæssigt, eftersom den fremadrettede aktivbase opbygges på en måde, der må vurderes at være fejlagtig. Der henvises til punkt 4 for en uddybning.

Integration af tillæg og fradrag

Radius finder, at den foreslåede metode til løbende integration af tillæg/fradrag er unødigt kompleks. Metoden kræver, at Energitilsynet og netvirksomhederne holder styr på, hvornår tillæg/fradrag optræder første gang, og at de kan skelne mellem tillæg/fradrag godkendt i både indeværende og forrige periode. Radius mener, at det kan gøres mere enkelt ved at integrere tillæggene/fradragene allerede efter den første reguleringsperiode. Forslaget er uddybet i punkt 5.

Fjernaflæste målere

Det er helt centralt for Radius, at den nye økonomiske regulering sikrer, at der gives tillæg vedrørende omkostningerne til udrulningen af de fjernaflæste målere i henhold til bestemmelserne i Målerbekendtgørelsen. Ud fra bestemmelserne i Indtægtsrammebekendtgørelsen er det noget uklart for Radius, hvordan indtægtsrammetillæggene i praksis håndteres. Det er dog Radius' forståelse, at fastlæggelsen/genberegningen af omkostningsrammen og forrentningsrammen også gælder for tillæg fra de fjernaflæste målere. Radius opfordrer til, at Indtægtsrammebekendtgørelsen præciseres på dette punkt. Forslaget er uddybet i punkt 6.1.

Væsentlighedskriterier

Radius anser de beløbsmæssigt fastsatte væsentlighedskriterier for urimeligt høje og ude af proportion med hensynene bag bestemmelserne. Der henvises til punkt 9.4 for en uddybning.

Indholdsfortegnelse

Vores ref. cajbs

1.	Energitilsynets rolle og beføjelser.....	5
2.	Effektiviseringskrav (§§ 9-15).....	6
2.1	Generelle effektiviseringskrav (§ 9).....	7
2.2	Individuelle effektiviseringskrav (§§ 10-12).....	8
2.3	Sikring mod dobbelttælling (§ 13).....	13
2.4	Evalueringer (§§ 14 og 15).....	13
3.	Leveringskvalitet (§§ 16 og 17).....	14
3.1	Problematisk at basere mål på historisk gennemsnit.....	16
3.2	Manglende hensyntagen til rammeforhold og fejl i metoden.....	16
3.3	Urimelige sanktioner ved svigtende leveringkvalitet.....	17
4.	Opbygningen af forrentningsrammer (§§ 7 og 60).....	17
5.	Integration af tillæg og fradrag (§§ 6, 7, 26, 36 m.fl.).....	21
6.	Tillæg fra udrulning af fjernaflæste målere, it-sikkerhedstjeneste og omkostninger til myndighedsbehandling.....	22
6.1	Tillæg fra udrulning af fjernaflæste målere.....	22
6.2	Tillæg for tilmelding til en it-sikkerhedstjeneste og betaling for omkostninger til myndighedsbehandling.....	25
7.	Generelle bestemmelser (§ 2).....	25
7.1	Omkostninger, afskrivninger og forrentning.....	26
7.2	Fremadrettet og historisk forrentningsgrundlag.....	26
7.3	Netaktiver.....	26
8.	Omfang og beregning af indtægtsrammer (§§ 3-8).....	27
9.	Justering af rammer (§§ 18-40).....	28
9.1	Omkostninger til nettab (§§ 18 og 19).....	28
9.2	Ændret aktivitetsniveau (indikatorer) (§ 23).....	31
9.3	Ændret aktivitetsniveau (tillæg og fradrag) (§§ 25-34).....	33
9.4	Væsentlighedskriterier (§§ 35, 21 og 22).....	43
9.5	Justering af rammer (§§ 36-38).....	48
9.6	Vedvarende ineffektive netvirksomheder og evaluering (§§ 39 og 40)	52
10.	Fastsættelse af forrentning (§§ 41 og 42).....	54
10.1	Forrentning af den historiske aktivbase (§ 41).....	54
10.2	Forrentning af den fremadrettede aktivbase – WACC-bekendtgørelsen (§ 42).....	55
11.	Værdiopgørelse og afskrivning m.v. (§ 43).....	56
12.	Differencer (§ 45).....	56
13.	Regnskaber (§ 48).....	57
14.	Klageadgang (§ 51).....	58
15.	Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser (§§ 53-61).....	59

1. Energitilsynets rolle og beføjelser

Vores ref. cajbs

Opsummering

Radius mener, at det er væsentligt, at Indtægtsrammebekendtgørelsen indeholder klare rammer for Energitilsynets skønsmæssige beføjelser i forhold til den centrale rolle i administrationen af den økonomiske regulering, som Energitilsynet tillægges. Især i lyset af Stemmeaftalen om Et Stærkt Forsyningstilsyn, som fremhæver tilsynets rolle som forbrugers vagthund, mener Radius, at der er behov for, at det sikres, at der i administrationen af reguleringen anlægges en fornuftig balance, hvor også bredere hensyn om samfundsøkonomien mm iagttages. jf. elforsyningslovens formålsbestemmelse. Radius mener dog, at der også er elementer, hvor Energitilsynet kan overlades friere rammer.

Radius foreslår, at der i de konkrete bestemmelser på en række punkter fastlægges rammer for Energitilsynets udøvelse af skønsmæssige beføjelser ved administrationen af bestemmelserne.

Radius foreslår desuden, at bekendtgørelsen ikke indeholder faste regler om, hvornår og hvor ofte bestemte forhold skal evalueres, samt at Energitilsynet tildeles et større ansvar i relation til udviklingen af en model for leveringskvalitet, end Indtægtsrammebekendtgørelsen lægger op til.

Energitilsynet har en central rolle i administrationen af den gældende økonomiske regulering af netvirksomhederne og kommer til at have det fremadrettet i forhold til den nye økonomiske regulering. Radius støtter dette, men vi er bekymrede i lyset af Stemmeaftalen af 4. oktober 2017 om *Et stærkt Forsyningstilsyn* og pressemeddelelsen herom, hvoraf det fremgår, at Forsyningstilsynet skal være *forbrugernes vagthund* på forsyningsområdet. I forhold til denne fokusering på et enkelt hensyn, er det således væsentligt at påpege, at Elforsyningsloven også har til formål at sikre hensynet til forsyningsikkerhed, samfundsøkonomi og miljø. Hensynet til forbrugerbeskyttelse er således ét blandt flere hensyn, som skal varetages. Det er senest kommet klart til udtryk i Elreguleringsudvalgets rapport og ændringen af den økonomiske regulering i elforsyningsloven tidligere i år. Begge dele havde således fokus på at skabe stabile rammer for netvirksomhederne ved indførelse af en indtægtsrammeregulering, som understøtter nødvendige investeringer og sikrer netvirksomhederne et markedsmæssigt, systematisk risikojusteret afkast.

Radius finder det derfor vigtigt, at de nye bekendtgørelser fastsætter fornuftige rammer for Energitilsynets beføjelser og for administrationen af de forskellige regler. Dette med henblik på at afspejle de hensyn, der ligger bag de forskellige elementer i reguleringen samt herunder at medvirke til, at Energitilsynet ved udøvelsen af sine beføjelser ikke sætter et ensidigt og ubalanceret hensyn til lave forbrugerpriser over de øvrige hensyn. Rammerne skal overordnet sikre, at

netvirksomhederne kan få dækket deres omkostninger og forrentet den investerede kapital. Rimelige betingelser for netvirksomhederne er ud fra en bredere betragtning vigtige for samfundet af mange grunde – herunder ikke mindst forbrugernes interesser på lang sigt i form af bl.a. forsyningssikkerhed.

Vores ref. cajs

Det er dog også vigtigt, at reglerne i bekendtgørelserne ikke begrænser Energitilsynets rolle og beføjelser unødigt. I dette høringssvar fremgår det af de enkelte punkter, hvor Radius mener, at der er behov for klarere rammer, og hvor Energitilsynet bør få friere rammer eller kan overlades yderligere beføjelser. I dette afsnit omtales blot et par eksempler: De individuelle effektiviseringskrav har store konsekvenser for netvirksomhederne, og derfor er klarere rammer i bekendtgørelsen for Energitilsynets udøvelse af skønsmæssige beføjelser meget vigtige. Se nærmere herom i punkt 2. Derimod bør bekendtgørelsen ikke fastsætte faste regler om, hvor ofte bestemte forhold skal evalueres (se kommentarer til §§ 14, 15 og 40). Det må Energitilsynet således være nærmest til at vurdere. Nærmere regler bør afvente den nye lovgivning på baggrund af Stemmeaftalen om Et stærkt Forsyningstilsyn, som fremhæver, at Energitilsynet skal bidrage til løbende regeloptimering og -udvikling. Energitilsynet kan desuden tildeles et større ansvar i relation til udviklingen af en model for leveringskvalitet, end Indtægtsrammebekendtgørelsen lægger op til, jf. punkt 3.

2. Effektiviseringskrav (§§ 9-15)

Opsummering

Radius mener, at benchmarking er en meget vanskelig disciplin, som derfor skal anvendes med stor forsigtighed. Selv når man anvender instrumentet med respekt for udfordringerne, er der en betydelig risiko for at få usaglige resultater, som ikke er tilstrækkeligt fagligt funderet. Hertil kommer, at individuelle effektiviseringskrav krav fastlagt på baggrund af benchmarking ikke i sig selv har nogen betydning for incitamentet til at effektivisere. Hermed risikerer benchmarking at være kontraproduktiv og svække selskabernes interesse i at udvikle og effektivisere sektoren - til skade for forbrugerne og samfundet som helhed.

Radius foreslår en række konkrete ændringer i rammerne for Energitilsynets anvendelse af benchmarking, således at netvirksomhederne ikke påføres usaglige og urimelige reduktioner i indtægtsrammerne, og således at selskaberne er ydet en vis form for beskyttelse i forhold til den bemyndigelse, som Energitilsynet udstyres med. Radius foreslår bl.a. klarere rammer for udmøntning af krav på baggrund af et identificeret effektiviseringspotentiale. Desuden foreslår Radius en styrkelse af rammerne for inddragelse af individuelle dokumenterede rammevilkår for den enkelte netvirksomhed ved, at Energitilsynet bemyndiges til at supplere den overordnede generelle metode for benchmarking med inddragelse af individuelle forhold efter den mekaniske beregning.

Det følger af loven, at Energitilsynet bemyndiges til at fastlægge såvel generelle som individuelle effektiviseringskrav, som pålægges netvirksomhederne. Indtægtsrammebekendtgørelsen udmønter bemyndigelsen ved at fastlægge de nærmere rammer for effektiviseringskravene.

Radius er skeptisk ift. anvendelsen af effektiviseringskrav – særligt individuelle effektiviseringskrav udmøntet på baggrund af benchmarking – fordi de ikke i sig selv har nogen betydning for incitamentet til at effektivisere. Nedenfor fokuseres kommentarerne imidlertid på de fastlagte rammer og deres karakter og balance i forhold til elforsyningsloven.

2.1 Generelle effektiviseringskrav (§ 9)

Radius finder overordnet, at bestemmelserne i § 9 om de generelle effektiviseringskrav udtrykker en acceptabel tilgang i forhold til fastlæggelsen af kravene. Det er rimeligt, at der anvendes et forsigtighedshensyn, og for at eliminere årlige udsving er det ligeledes hensigtsmæssigt, at produktivetsudviklingen baseres på flere års observationer af produktivetsudviklingen.

Radius forstår bestemmelserne således, at det er intentionen, at det generelle krav alene skal udmøntes på driftsomkostningerne fratrukket nettabet (i den gældende regulering kaldet "de påvirkelige" omkostninger) – se punkt 7.1 om behovet for en definition af driftsomkostninger i § 2.

Energistyrelsen lægger desuden op til, at det skal være *den gennemsnitlige andel af de påvirkelige omkostninger i forhold til de totale omkostninger set for samtlige netvirksomheder under ét*, som skal anvendes i beregningen, hvorfor det har været nødvendigt med et bilag med uddybende forklaring og formler. Radius er enig i denne tilgang, men tilgangen øger behovet for at være præcis i beskrivelsen af bestemmelserne, som visse steder er noget uklare.

Den første formel i bilag 1, metode 1, er fejlbehæftet. Beregningen beskrives i § 9, stk. 3:

"korrigeret for andelen af driftsomkostninger fratrukket omkostninger til nettab i forhold til driftsomkostninger og afskrivninger fratrukket omkostninger til nettab"

I den foreslåede formel i høringsudkastet mangler nettabet at blive fratrukket i tælleren, hvorefter formlen kommer til at se således ud:

$$P * (1 - F) * \frac{Omk_d - Omk_n}{Omk_a + Omk_d - Omk_n}$$

Bestemmelsen i § 9, stk. 4, fastslår, at det generelle effektiviseringskrav udmøntes på *omkostningsrammen*. Dette er en uheldig og en misvisende

formulering, fordi det reelt kun er de påvirkelige omkostninger (driftsomkostninger fratrukket nettab) krav udmøntes på, jf. forklaringen i bilag 1, og dermed ikke på afskrivningerne, der også indgår i omkostningsrammen. Bestemmelsen bør omformuleres og gøres klarere.

På samme måde er § 9, stk. 3, vanskelig at forstå. Det gælder særligt formuleringen ”*Korrektionen efter metode 1 i bilag 1 beregnes ens for alle netvirksomheder og gælder for en reguleringsperiode.*” Vi forstår denne formulering sådan, at der menes, at andelen af påvirkelige omkostninger ift. de totale omkostninger beregnes som et gennemsnit for samtlige netvirksomheder og ikke for hvert selskab individuelt. Dette bør skrives klarere. Det gælder i øvrigt også beskrivelserne i bilag 1, hvor det med fordel helt indledningsvis kan beskrives, at andelen beregnes som et gennemsnit over samtlige netvirksomheder.

Radius vil i øvrigt henlede Energistyrelsens opmærksomhed på, at der er behov for at korrigere beregningen af det generelle effektiviseringskrav i første reguleringsperiode for de omkostninger, der bortfalder til Engrosmodellen (se punkt 15 om overgangsbestemmelser for en uddybende beskrivelse).

Ud over ovenstående finder vi, at der er behov for, at det klargøres, hvilken betydning perioder med negative produktivitsudviklinger har i forhold til beregningen af de generelle effektiviseringskrav. Af lovbemærkningernes¹ side 42 fremgår det, at det ikke vil være muligt at forhøje indtægtsrammen, hvis der opstår perioder med negativ produktivitsudvikling, samt at et generelt effektiviseringskrav ikke kan blive lavere end nul.

I forlængelse af dette beder Radius Energistyrelsen bekræfte følgende: For det første at år med negativ produktivitsudvikling medtages i beregningen af det vægtede gennemsnit af de foregående 5-års udvikling, og at disse år således ikke frasorteres ved opgørelsen af gennemsnittet. For det andet at et beregnet negativt generelt effektiviseringskrav, der ifølge lovbemærkningerne sættes til nul, vil blive modregnet i den første efterfølgende periode med positiv generel effektivitsudvikling. I modsat fald vil det generelle effektiviseringskrav samlet blive fastsat højere end produktivitsudviklingen i de anvendte referenceindeks.

2.2 Individuelle effektiviseringskrav (§§ 10-12)

Som fremhævet i vores høringsvar til lovforslaget er Radius særdeles skeptisk over for individuelle effektiviseringskrav udmålt på baggrund af benchmarking. Benchmarking er en meget vanskelig disciplin, og selv når man anvender instrumentet kritisk og med respekt for udfordringerne, er der en risiko for at få resultater, som ikke er tilstrækkeligt fagligt funderet. Hermed risikerer

¹ Der henvises til Lovforslag nr. L 180/2017, når der i høringsvaret henvises til *lovforslaget* eller *lovbemærkningerne*. Dvs. lovforslaget til Lov nr. 662/ 2017 om ændring af lov om elforsyning mm (Økonomisk regulering af netvirksomheder mm).

benchmarking at være kontraproduktive og svække selskabernes interesse i at udvikle og effektivisere - til skade for forbrugere og samfundet som helhed.

Vores ref. cajs

Da det ligger fast, at Energitilsynet bemyndiges til at udmåle individuelle krav på baggrund af benchmarking, er det helt afgørende for Radius, at der defineres klare rammer. Det er således vigtigt, at rammerne for udmåling ikke bliver alt for vide i forhold til den bemyndigelse, som Energitilsynet udstyres med.

I praksis vil der være meget stor usikkerhed forbundet med at måle selskabernes individuelle effektivitet. Dette skal afspejles ved fastlæggelse af benchmarkingens rolle i den samlede regulering herunder ikke mindst den konkrete udmøntning af krav. Det er derfor vigtigt, at bestemmelserne er specifikke i forhold til de krav, som benchmarkingen og den anvendte metode skal opfylde. Metoden skal sikre, at der tages behørig højde for eksogene faktorer, der ligger uden for selskabernes kontrol, så det sikres, at selskaberne sammenlignes på lige vilkår. Desuden skal metoden understøtte, at netvirksomhedernes incitament til at vælge de mest omkostningseffektive løsninger bevares.

Den usikkerhed, der knytter sig til beregningen af den økonomiske effektivitet, tilsiger, at der skal anvendes et *forsigtighedsprincip* i udmøntningen af krav. Det er afgørende, at effektive netvirksomheder tillades et markedskonformt afkast på den investerede kapital, og at benchmarkingen ikke påfører selskabet reduktioner i indtægtsrammerne, som ikke er berettiget.

Overordnet set vurderer Radius, at der i bestemmelserne er en række gode takter om rammerne for Energitilsynets benchmarking. Særligt er Radius tilfreds med, at Energitilsynet pålægges at tage hensyn til individuelle, dokumenterede og fordyrende rammevilkår (jf. § 10, stk. 2), og at Energitilsynet får en mulighed for at suspendere benchmarking for alle eller enkelte selskaber, hvis metoden ikke resulterer i robuste resultater (§ 12, stk. 3). Der er imidlertid samtidigt en række forhold i bestemmelserne, som bør præciseres, ligesom Radius har en række forslag til at styrke rammerne for benchmarkingen.

2.2.1 Benchmarking (§ 10)

I § 10, stk. 3, listes en række omkostninger, som ikke skal indgå i benchmarkingen. Radius mener, listen bør suppleres med "Tab på debitorer" og "Nettab". Begge disse poster ligger i vidt omfang uden for netvirksomhedernes kontrol, hvorfor det ikke giver mening at inkludere dem i benchmarkingen. Nettabets størrelse afhænger af en helt række eksogene forhold og kan kun påvirkes marginalt på lang sigt, hvorfor det i realiteten er usammenligneligt mellem netvirksomhederne. Inkluderes disse poster, vil det blive langt vanskeligere at udvikle en robust model. Desuden bør bestemmelsen præciseres, så der sættes en overordnet ramme for, hvilke data Energitilsynet kan lade indgå i benchmarkingen. Lige nu er bestemmelsens første punktum helt åben uden nogen form for ramme og retningsangivelse for Energitilsynets administration. Det bør fremgå, at de data, der indgår i benchmarkingen,

generelt skal være mulige at påvirke for netvirksomhederne og være egnede til at foretage en sammenligning af netvirksomhedernes økonomiske effektivitet. Det bør herunder også fremgå, at de nævnte poster ikke udgør en udtømmende liste om omkostningselementer, som kan udelades af benchmarkingen.

Det fremgår af § 10, stk. 4, at Energitilsynet skal fastsætte et loft for, hvor stor en netvirksomheds effektiviseringspotentiale kan være i første reguleringsperiode. Hermed lægges der op til, at Energitilsynet overdrages vidtgående beføjelser på denne del. Radius savner som minimum en anvisning af, hvad fastsættelsen af dette loft skal baseres på, men finder i øvrigt at Energistyrelsen bør fastsætte et loft. Et loft over potentialet kan i øvrigt ikke ansues isoleret, men skal ses i sammenhæng med udmøntningen af effektiviseringskrav på baggrund af effektiviseringspotentialet. Hertil kommer, at det i øvrigt bør gælde, at de akkumulerede effektiviseringskrav, der udmøntes til en netvirksomhed, aldrig må kunne overstige det opgjorte effektiviseringspotentiale inden for en reguleringsperiode.

Af § 10, stk. 8, fremgår det, at Energitilsynet forpligtes til at offentliggøre *resultaterne* af benchmarkingen. Det er uklart for Radius, hvad der præcist menes med denne formulering. For Radius er det imidlertid helt centralt, at der er *fuld transparens* i forhold til Energitilsynets benchmarking. Det betyder, at der skal være adgang til såvel data, den anvendte model og beregninger (script med beregningskode, excel-ark mv.) samt til resultaterne (ligesom der er i benchmarkingen i dag). Fuld transparens er nødvendigt for, at netvirksomhederne har mulighed for at vurdere metodens virkemåde og lødighed, hvilket er afgørende for en kvalificeret dialog med Energitilsynet. Energistyrelsen opfordres til at præcisere denne bestemmelse, så der er sikkerhed for denne åbenhed.

2.2.2 Præcisering af rammer for udmøntning af effektiviseringskrav

Radius savner en anvisning af netop rammerne for udmøntning i bestemmelserne. Efter Radius opfattelse er det meget væsentligt, at der fastlægges nogle overordnede principper i bestemmelserne, således at der dermed fastlægges nogle overordnede rammer, som Energitilsynet i sin administration af bestemmelserne kan udøve sine beføjelser inden for i forhold til den konkrete udformning. Særligt er der efter vores vurdering behov for at præcisere følgende:

1. Der må kun udmøntes krav på den del af omkostningerne, som er indgået i benchmarkingen. Det betyder, at der f.eks. ikke kan udmøntes krav på omkostningerne til energispareindsatsen, jf. §10, stk. 3. Men det betyder også, at hvis et selskab har fået godkendt omkostninger som ekstraordinære og undtaget dem fra benchmarkingen, så bør der ikke kunne udmøntes krav på disse omkostninger.
2. Ved omsætningen af et potentiale til et årligt krav skal der fastlægges en indhentningsperiode, som står i passende forhold til, hvad

netvirksomhederne har mulighed for at realisere i praksis. Typisk tager det 5-8 år at realisere et effektiviseringspotentiale, som er knyttet til driften. Men samtidig skal der anvendes en længere periode for indhentning af ineffektivitet tilknyttet CAPEX (fordi investeringerne er sunk cost, og først kan effektiviseres ved reinvestering) end for OPEX.

3. Det bør også præciseres, at fastlæggelse af indhentningsperioden ikke kan bruges som en parameter til at tage forsigtighedshensyn.
4. Som et led i udmøntningen bør det desuden slås fast som et helt generelt princip, at de akkumulerede effektiviseringskrav, der udmøntes til en netvirksomhed, aldrig kan overstige det opgjorte effektiviseringspotentiale inden for en reguleringsperiode.

2.2.3 Beregning af individuelle effektiviseringskrav (§ 11)

I § 11, stk. 3, fremgår det, at Energitilsynet ved beregningen af det individuelle effektiviseringskrav skal benytte et passende forsigtighedshensyn, der afspejler usikkerheden i estimatet for opgørelsen af effektiviseringspotentialet. Dette er en central bestemmelse, som imidlertid har fået en uheldig formulering, idet det sidste komma i formuleringen kan misforstås. I forhold til de individuelle effektiviseringskrav, vil det altid kun være en mindre del af potentialet, der udmøntes. Det bør derfor præciseres, at forsigtighedshensynet kan resultere i, at der kun udmøntes en mindre andel af det beregnede potentiale, end den andel af potentialet, der som udgangspunkt udmøntes i form af effektiviseringskrav. Radius vil desuden opfordre til, at det præciseres, at forsigtighedshensynet skal afstemmes i forhold til, i hvor høj grad der er taget højde for særlige rammevilkår for netvirksomhederne og for robustheden af metodens resultater. Desuden bør det fastslås, at så længe modellen er under udvikling, og det anerkendes, at der er centrale udfordringer, som den anvendte metode endnu ikke tager behørig højde for, så skal der anvendes et udvidet forsigtighedshensyn.

Det følger af § 11, stk. 4, at et beregnet effektiviseringskrav for en netvirksomhed kun kan justeres, såfremt justeringen som følge af en indsendt korrektion af oplysninger vil føre til en ændring på mindst 10 procentpoint af det identificerede effektiviseringspotentiale i procent. Hertil bemærkes, at denne grænse er så høj, at det i praksis formentligt ikke vil være muligt at få gennemført justeringer i de omhandlede situationer. Radius finder, at grænsen bør fastsættes på et niveau, som det vil være realistisk at opfylde, og at grænsen derfor skal være væsentligt under 10 procentpoint. Det bemærkes desuden i forhold til de administrative konsekvenser for Energitilsynet, at gennemførelsen af den beregning, der skal foretages på grundlag af de korrigerede oplysninger med henblik på at vurdere, om grænsen på de 10 procentpoint er opfyldt, vil udgøre størstedelen af det arbejde, der skal foretages, hvis justeringen af effektiviseringskravet blev gennemført.

2.2.4 Fastsættelse af individuelle effektiviseringskrav (§ 12)

Det fremgår af § 12, stk. 3, at Energitilsynet skal vurdere, om den anvendte metode for benchmarking på robust vis kan anvendes til at beregne individuelle effektiviseringskrav. Hvis Energitilsynet vurderer, at metoden ikke på robust vis kan bruges til at fastlægge effektiviseringskrav for enkelte virksomheder, fastsætter Energitilsynet i stedet skønsmæssigt effektiviseringskrav.

Radius er positiv over for denne bestemmelse, men foreslår, at bestemmelsen justeres, så Energitilsynet bemyndiges til at supplere den overordnede generelle metode for benchmarking med inddragelse af individuelle forhold efter den mekaniske beregning. Dette vil give Energitilsynet en mulighed for en bedre inddragelse af særlige individuelle dokumenterede rammevilkår for den enkelte netvirksomhed.

Herved kan individuelle forhold inddrages ved enten:

- at den overordnede generelle metode justeres, så den tager højde for rammevilkåret, eller
- at der foretages en "manuel" justering af det beregnede individuelle effektiviseringskrav for den pågældende virksomhed, eller
- at der anlægges et øget forsigtighedshensyn, jf. bemærkningerne til § 11, stk. 3, eller
- at Energitilsynet fastsætter effektiviseringskravet skønsmæssigt på andet grundlag end benchmarkingen.

Det er vigtigt, at bestemmelsen udformes, så det sikres, at Energitilsynet i sin vurdering altid skal tage højde for særlige dokumenterbare rammevilkår for den enkelte netvirksomhed (jf. § 10, stk. 2) og ikke kun i den situation, hvor Energitilsynet har valgt at fastsætte et effektiviseringskrav til den pågældende virksomhed, der træder i stedet for det individuelle effektiviseringskrav.

§ 12, stk. 3, beskriver, hvad der skal forstås ved robust. Det fremhæves, at en række statistiske test kan anvendes i vurderingen. Radius er enig i, at der kan anvendes test, men mener samtidig, at disse test bør suppleres med andre analyser. Robusthedsvurderingen bør således f.eks. også inkludere en simpel og pragmatisk vurdering af, om resultaterne synes troværdige. Radius vil opfordre til, at bestemmelsen justeres til at afspejle dette, og som minimum bør det fastslås, at de nævnte test ikke udgør en udtømmende liste over forhold, som kan indgå i vurderingen af robusthed.

Bestemmelserne i § 12, stk. 4 og 5, beskriver, hvordan Energitilsynet skal fastlægge krav, som træder i stedet for et individuelt krav fastsat ved benchmarking, hvis resultaterne ikke er robuste, jf. stk. 3. Det fremgår af bestemmelsen i stk. 4, at vurderingen skal tage højde for, om der findes et effektiviseringspotentiale, der ikke er indhentet. Denne anvisning er både ulogisk og uklar, idet situationen, hvor effektiviseringskravet skal fastsættes skønsmæssigt, netop vil indebære, at der er usikkerhed om opgørelsen af

potential. Der vil således næppe kunne fastlægges et effektiviseringskrav på baggrund af et effektiviseringspotentiale, som netop ikke kendes. Det giver heller ikke mening at tage udgangspunkt i et tidligere fastsat potentiale. Særligt bemærkes det, at det ikke i disse situationer bør være muligt for Energitilsynet at basere sit skøn på den gældende benchmarkingmodel – den såkaldte netvolumenmodel, idet denne netop er forladt pga. sine væsentlige mangler. Radius vil opfordre til, at bestemmelserne revideres, så de fastlægger klarere rammer for den metode, Energitilsynet skal anvende. Uden et robust opgjort individuelt potentiale bør det skønsmæssigt fastsatte krav enten fastsættes på baggrund af et gennemsnit af de øvrige netvirksomheders individuelle krav (f.eks. 50% af gennemsnittet) eller ved at forhøje det generelle krav.

2.3 Sikring mod dobbelttælling (§ 13)

Bestemmelsen i § 13 (og tilhørende metode 4 i bilag 1) beskriver, hvordan netvirksomhederne skal beskyttes med dobbelttælling af krav. Bestemmelsen flugter som udgangspunkt med indholdet af lovbemærkningerne på side 50, idet det generelle krav justeres, så det sikres, at det samlede effektiviseringskrav maksimalt udgør det højeste af enten det generelle eller det individuelle effektiviseringskrav.

I lovbemærkningerne er det dog fastlagt, at dette princip *skal* bruges, indtil det nødvendige datagrundlag for anvendelse af en model til korrektion af de generelle effektiviseringskrav med den reelle produktivitetsudvikling, der måles i benchmarkingens effektive frontvirksomheder, foreligger. I bekendtgørelsen pålægges Energitilsynet imidlertid alene at anvende den beskrevne metode frem til 2019.

Bestemmelsen i § 13 bør bringes i overensstemmelse med lovbemærkningerne, således at den i bestemmelsen beskrevne metode skal anvendes, indtil datagrundlaget for anvendelsen af den alternative model, der er beskrevet i lovbemærkningerne, foreligger, hvorefter Energitilsynet så skal bruge denne alternative model. Den ramme, der i lovbemærkningerne er angivet for Energitilsynets administration på dette punkt, bør således afspejles i bekendtgørelsen, så bemyndigelsen ikke står fuldstændig åben.

Det skal bemærkes, at der i bilag 1 metode 3 og 4 synes at være en uheldig dobbeltbrug af samme benævnelse. Således bruges x_i både om det årlige pålagte krav år i (metode 3) og om det individuelle effektiviseringskrav (metode 4).

2.4 Evalueringer (§§ 14 og 15)

Bestemmelserne i § 14 og § 15 fastlægger krav til evaluering af effektiviseringskravene. Radius bifalder en evaluering, men det er afgørende, at evalueringen sker ud fra nogle klare kriterier, hvilket bestemmelserne ikke lever op til efter Radius' vurdering. Det er eksempelvis uklart, hvad der menes med "en uhensigtsmæssig udvikling af eldistributionsektoren".

Endvidere foretages der i § 15 en uheldig og misvisende sammenkædning mellem incitamenter til effektiviseringer og pålagte effektiviseringskrav. Netvirksomhedernes incitamenter til at effektivisere er således ganske uafhængig af pålagte effektiviseringskrav. Dette giver sammenkædningen en forkert forudsætning for gennemførelsen af en evaluering.

En evaluering kunne med fordel bredes ud til at omfatte reguleringen som helhed. Hvis der er ønske om en evaluering med et snævert fokus i forhold til effektiviseringskrav, kunne man i stedet formulere opgaven således, at det, der skal vurderes er, om netvirksomhederne har effektiviseret i takt med effektiviseringskravene, hvilket kunne ske med et primært fokus på at vurdere, om de udmøntede effektiviseringskrav er saglige og rimelige, eller om de skal justeres for bedre at afspejle potentialet og selskabernes mulighed for at indhente dette.

3. Leveringskvalitet (§§ 16 og 17)

Opsummering

Radius mener, at den foreslåede metode til udmåling og sanktionering af leveringskvalitet er problematisk. Der er efter Radius' vurdering ikke det nødvendige vidensgrundlag for at fastlægge en ny metode på nuværende tidspunkt.

Radius foreslår, at Indtægtsrammebekendtgørelsen fokuseres på alene at fastlægge de overordnede rammer for regulering af leveringskvalitet. Den mere detaljerede del bør udskydes og afvente, at myndigheder i samarbejde med branchen har arbejdet videre med udformningen af reguleringen af kvalitet i leveringen, så der kan fastlægges en robust, konsistent og retvisende metode, der er langtidsholdbar. Indtil der er udarbejdet en ny model, foreslår Radius at den nuværende model fortsat anvendes.

Radius mener også, at de foreslåede sanktioner ved svigtende leveringskvalitet er uproportionale og vil presse selskaberne til investeringer, der ikke er samfundsøkonomisk hensigtsmæssige.

Det følger af elforsyningsloven, at der skal fastsættes mål for leveringskvaliteten, og at netvirksomhederne skal pålægges en økonomisk sanktion ved utilstrækkelig leveringskvalitet. Sanktionering af utilstrækkelig leveringskvalitet skal medvirke til at sikre, at et øget fokus på omkostningseffektivitet ikke vil føre til utilstrækkelig leveringskvalitet. Radius er overordnet set tilhænger af måling af leveringskvaliteten, da den er central ift. at måle og vurdere kvaliteten af den service, som netvirksomhederne leverer. Leveringskvaliteten gør det ikke alene, og Radius er principielt tilhænger af, at kvaliteten af netvirksomhedernes service synliggøres, hvorfor dette kunne omfatte flere parametre som f.eks. personsikkerhed, svartider på henvendelser,

tid på tilslutninger, forbrugertilfredshed, selskabernes overholdelse af gældende regler om intern overvågning mv.

Vores ref. cajbs

Ved monitoring af leveringskvalitet og sanktionering af svigtende leveringskvalitet er det imidlertid centralt, at de sanktioner netvirksomhederne kan påføres er proportionale. I den forbindelse bør det anerkendes og afspejles, at leveringskvaliteten i Danmark er blandt Europas højeste, hvorfor det vil ikke være samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt at presse selskaberne til en højere leveringskvalitet.

Bekendtgørelsen indeholder en meget detaljeret beskrivelse af den metode, som skal anvendes af Energitilsynet for beregningen af kvaliteten i levering og tilhørende sanktioner (kap. 4 og bilag 2). Radius har principielt sympati for en tilgang, hvor metoden lægges helt fast, således at Energitilsynet blot skal administrere nogle klare regler, men Radius finder det alligevel stærkt u hensigtsmæssigt med så detaljeret en metodebeskrivelse på dette område. Det skyldes ikke mindst, at der ikke har været gennemført en proces, hvor der har været lejlighed til at fastlægge metoden i samarbejde med branchen. Dette kan aflæses i den foreslåede metode, som efter Radius' vurdering langt fra er robust og tidssvarende.

Radius vil opfordre til, at det i Indtægtsrammebekendtgørelsen undlades at fastlægge en præcis metode, og at dette arbejde udskydes. Det er ikke afgørende for Radius, hvem der efterfølgende får ansvaret for at fastlægge metoden. Energitilsynet har under den gældende regulering været ansvarlig for fastlæggelsen af metoden, og Energitilsynet må vurderes at besidde central viden til fastlæggelse af en ny metode. Det kan derfor overvejes at give Energitilsynet bemyndigelse til at udvikle den nye metode til måling og sanktionering af leveringskvalitet. I givet fald bør udviklingen ske på baggrund af nogle klare overordnede rammer, og det bør fastlægges, at det skal ske i samarbejde med branchen. Monitoring og sanktionering af leveringskvalitet kan med fordel tage sit udspring i den gældende metode.

Hvis Energitilsynet får bemyndigelse til at fastlægge en metode, vil det i øvrigt svare til den tilgang, der er anvendt for den økonomiske benchmarking, hvor det alene er de overordnede rammer, der er fastlagt i Indtægtsrammebekendtgørelsen. Bekendtgørelsen bør således alene fastlægge de overordnede rammer for den metode, Energitilsynet skal udvikle og anvende, herunder bl.a. om hyppighed, datagrundlag og om sanktionernes størrelse, jf. rammerne fra Stemmeaftalen. Bekendtgørelsesteksten vedr. leveringskvalitet bør forenkles, bl.a. ved at bilag 2 med beskrivelse af metoden slettes. I bekendtgørelsen bør Energitilsynet forpligtes til at udvikle en ny metode med udgangspunkt i den gældende i samarbejde med branchen.

Indtil en ny model til måling og sanktionering af leveringskvaliteten er på plads, bør Energitilsynet anvende den nugældende metode, hvilket der i øvrigt allerede er skabt grundlagt for, jf. § 54 i overgangsbestemmelserne.

Bestemmelsen bør udvides, så den fastslår, at den nugældende model anvendes, indtil en ny model er udviklet.

Vores ref. cajbs

Der er en række problemer og uhensigtsmæssigheder i den metode, der er lagt op til at anvende. Nedenfor er der alene anført bemærkninger på et overordnet niveau.

3.1 Problematisk at basere mål på historisk gennemsnit

Der er lagt op til, at målet for netvirksomhedernes leveringskvalitet skal baseres på et rullende gennemsnit af netvirksomhedernes gennemsnitlige historiske leveringskvalitet (§16, stk. 2). Dette er stærkt problematisk og vil lede til, at netvirksomhederne presses til konstant at skulle øge leveringskvaliteten for at undgå krav (placere sig bedre end et gennemsnit). Dette kan resultere i en leveringskvalitet, som er højere end det samfundsøkonomiske optimale, og vil påføre selskaberne og kunderne urimelige omkostninger.

Det bemærkes i øvrigt, at Energitilsynet i den gældende udmåling af leveringskvaliteten forlod denne tilgang med mål baseret på historisk gennemsnit for en række år siden efter kritik fra branchen af metoden. I stedet har Energitilsynet de seneste år anvendt fast tærskelværdi. Det bemærkes desuden, at metoden bør tage hensyn til naturlige stokastiske udsving mellem årene, således at selskaber ikke bliver straffet for et statistisk uheldigt år. Endelig bemærkes det, at prognoser for udviklingen i leveringskvaliteten peger på, at den strukturelle leveringskvalitet i Danmark vil være svagt faldende pga. aldring af anlæggene. Mål for leveringskvaliteten bør tage højde for denne udvikling for at undgå fremskyndelser af reinvesteringer af nettet som ud fra samfundsøkonomiske og selskabsøkonomiske betragtninger ikke er hensigtsmæssige.

3.2 Manglende hensyntagen til rammeforhold og fejl i metoden

I den metode, der er lagt op til at anvende, er der ikke lagt op til at korrigere for rammeforhold. Dette er problematisk. Det er naturligvis ikke ligegyldigt, hvordan kundernes sammensætning er på forskellige spændingsniveauer, ligesom eksempelvis geografi (graden af bymæssighed), antallet af kWh pr kunde og antal af km net pr kunde har en betydning for muligheden for at levere en høj leveringskvalitet. Radius' analyser inden for eget netområde indikerer, at graden af bymæssighed har meget stor betydning for leveringskvaliteten. Det er vores anbefaling, at dette analyseres nærmere, og at resultatet inkorporeres i en ny metode.

Det skal i denne forbindelse nævnes, at den vægtning, der lægges op til i punkt 3.3 (som er den samme som i Energitilsynets gældende metode), IKKE tager højde for rammevilkår. Sammenlægningen er metodisk forkert og må betegnes som en fejl, hvis det har været et forsøg på at tage højde for netop rammeforhold omkring antal kunder og antal km kabel. Sammenlægningen sker nemlig inden for et selskabs eget område og ikke på tværs af selskaberne, som ville være den korrekte tilgang for at fordele SAIFI og SAIDI korrekt.

3.3 Urimelige sanktioner ved svigtende leveringskvalitet

Der er lagt op til anvendelse af meget kraftige sanktioner ved svigtende leveringskvalitet. Sanktionerne, i form af krav som reducerer indtægtsrammen, er således meget højere end det niveau, der kendes fra den gældende metode. Der kan gives en årlig reduktion på op til 4% af indtægtsrammen ved svigtende leveringskvalitet ét år. Straffen stiger progressivt – uden loft – ved flere på hinanden følgende år med svigt. I praksis betyder det, at straffene kan blive meget høje.

Der savnes et rationale for sanktionernes størrelse. Efter Radius' opfattelse er de ikke proportionale, og de vil presse selskaberne til at øge et i forvejen meget højt kvalitetsniveau. Radius finder desuden, at udmøntningen af krav alene skal ske med basis i selskabernes påvirkelige omkostninger, således at f.eks. omkostninger vedrørende energibesparelser og nettab ikke indgår i beregningen af krav vedr. leveringskvalitet.

Elreguleringsudvalget anbefalede, at myndighederne gennemførte en analyse af værdien af leveringskvalitet med henblik på at fastlægge et samfundsøkonomisk optimalt niveau, som kunne anvendes i reguleringen. Energistyrelsen har imidlertid måtte opgive at fastlægge niveauet. Leveringskvaliteten i Danmark er meget høj, og når man ser på niveauerne i andre lande, vi normalt sammenligner os med, er der ingen indikation af, at det vil være samfundsøkonomiske hensigtsmæssigt at presse de danske netvirksomheder på leveringskvaliteten.

Det ligger fast, at der skal være en stigende sanktion, hvis et selskab flere år i træk ikke lever op til en given kvalitet. Radius har forståelse for, at selskaber, som undlader at rette op på en utilstrækkelig leveringskvalitet, skal mødes med faste sanktioner. Omvendt ser Radius ikke noget behov for, at selskaber påføres en direkte økonomisk sanktion, hvis leveringskvaliteten et enkelt år er udfordret. Sanktionen kunne i stedet bestå i et krav om at redegøre for årsagen til en svigtende leveringskvalitet og fremlæggelse af en plan for forbedring. Overholdes planen ikke, og fortsætter selskabet med at have en utilfredsstillende leveringssikkerhed, skal selskabet påføres en økonomisk sanktion.

4. Opbygningen af forrentningsrammer (§§ 7 og 60)

Opsummering

Radius mener, at beskrivelsen af opbygningen af forrentningsrammen generelt er unødigt kompliceret og uklar, og at den desuden opbygges på en måde, der må vurderes at være fejlagtig.

Radius foreslår, at beregningen ændres indholdsmæssigt, så opbygningen af den fremadrettede aktivbase bringes i overensstemmelse med lovbemærkningerne.

Som anført under kommentarerne til definitionerne af det historiske og det fremadrettede forrentningsgrundlag i punkt 7.2 foreslås det, at der byttes om på anvendelsen af betegnelserne "aktivbaser" og "forrentningsgrundlag", således at "aktivbasen" betegner værdien af netvirksomhedens aktiver, og "forrentningsgrundlaget" betegner det beregnede beløb, som udgør grundlaget for fastsættelsen af forrentningen, og som ved at gange forrentningssatsen på beløbet udgør forrentningsrammen.

Derudover er det terminologisk forvirrende og unødvendigt, at den fremadrettede aktivbase (som vi som anført foreslår benævnt *det fremadrettede forrentningsgrundlag*) i § 7, stk. 3, og i § 60, stk. 3, betegnes som en "ramme". I reguleringen anvendes "rammer" således som betegnelse for de tre overordnede økonomiske rammer – omkostningsrammen, forrentningsrammen og indtægtsrammen. Konkret henvises der til forrentningsrammen i § 7, stk. 1 og 10, samt i § 60, stk. 1. Det vil derfor være forvirrende og unødvendigt, hvis betegnelsen "ramme" også anvendes i forhold til aktivbasen, når aktivbasen samtidigt indgår som et element i beregningen af forrentningsrammen.

Vi foreslår, at § 7, stk. 3, i stedet formuleres således:

Det fremadrettede forrentningsgrundlag beregnes efter stk. 4-8.

og § 60, stk. 3, således:

Det fremadrettede forrentningsgrundlag beregnes efter stk. 4-6.

I forhold til beregningen af den fremadrettede aktivbase (som vi som anført foreslår benævnt *forrentningsgrundlaget*) har vi følgende bemærkninger:

Bestemmelserne vedrørende beregningen er generelt unødigt komplicerede og bør desuden ændres indholdsmæssigt, eftersom den fremadrettede aktivbase opbygges på en måde, der må vurderes at være fejlagtig, og som ikke er i overensstemmelse med lovbemærkningerne.

Det fremgår af lovbemærkningerne på side 47 og 48 at:

"Den fremadrettede aktivbase vil blive fastsat på baggrund af en fremskrivning af netvirksomhedens samlede aktivbase fratrukket den historiske aktivbase." (vores understregning)

og

"Den fremadrettede aktivbase forventes [ved overgangen til en ny reguleringsperiode] fastsat med udgangspunkt i netvirksomhedens gennemsnitlige samlede aktivbase i den foregående reguleringsperiode, tillagt 2 pct. omsætningskapital, korrigeret for en nærmere række forhold efter de samme principper som ved fastsættelsen af omkostningsrammen og fratrukket den historiske aktivbase." (vores understregning)

Dette er en forholdsvis enkel og logisk opbygning, som imidlertid på flere punkter ikke er fulgt i indholdet af § 7:

1. Der tages ikke i § 7 udgangspunkt i gennemsnittet af *den samlede aktivbase*, som modsat bemærkningerne til lovforslaget slet ikke anvendes som begreb. Udgangspunktet bygges i stedet op af gennemsnittet af hhv. den historiske og den fremadrettede aktivbase. Komplexiteten øges derved betragteligt af, at der fremadrettet ved overgangen mellem reguleringsperioderne (og ikke kun i den første reguleringsperiode) skal tages udgangspunkt i den historiske aktivbase med henblik på beregningen af den fremadrettede aktivbase. Denne kompleksitet kommer blandt andet til udtryk i § 7, stk. 8, som bør kunne forenkles, herunder gennem anvendelsen af begrebet "den samlede aktivbase". Vi opfordrer til, at der i overensstemmelse med lovbemærkningerne tages udgangspunkt i den samlede aktivbase (som vi som anført foreslår benævnt "*det samlede forrentningsgrundlag*") ved beregningen af den fremadrettede aktivbase. Dette vil dels sikre, at alle omfattede aktiver medregnes, og dels vil det give et enklere grundlag for beregningen.
2. Korrektionen for tillæg, fradrag, indikatorer og prisudvikling i § 7 (jf. § 7, stk. 5) sker først til sidst, efter at den historiske aktivbase er trukket fra. Der vil dermed kun ske korrektion af det fremadrettede forrentningsgrundlag og ikke af det historiske forrentningsgrundlag. Dette vil betyde, at der ikke er mulighed for at opretholde realværdien af de samlede aktiver. Dette stemmer hverken overens med opbygningen i Elreguleringsudvalgets rapport eller i lovbemærkningerne, jf. de citerede passager ovenfor. Begge steder fratrækkes den historiske aktivbase først til sidst i beregningen. Rækkefølgen har stor betydning for beregningen, og det giver en væsentlig reduceret værdi af aktivbasen, at de nævnte justeringer først regnes ind efter, at den historiske aktivbase er fratrukket. Vi opfordrer til, at beskrivelsen af opbygningen af den fremadrettede aktivbase i lovbemærkningerne fastholdes og implementeres i bekendtgørelsen, således at der sker korrektioner for tillæg, fradrag, indikatorer og prisudvikling, inden den historiske aktivbase fratrækkes.
3. Det bør eksplicit fremgå af § 7, stk. 5, at det er den i det pågældende reguleringsår opgjorte historiske aktivbase, der fratrækkes. Med den foreslåede formulering kan der opstå tvivl om dette.
4. I § 7, stk. 6, opgøres et tillæg til den fremadrettede forrentningsbase bestående af de akkumulerede afskrivninger inden for reguleringsperioden på de aktiver, som er idriftsat frem til 31. december 2017, og som ikke er netaktiver. Vi har forstået, at tanken bag dette er, at de omhandlede aktiver som udgangspunkt hverken indgår i den

historiske aktivbase eller i den fremadrettede aktivbase, men at der i takt med afskrivningerne på de omhandlede aktiver vil skulle skabes plads i den fremadrettede aktivbase til at foretage reinvesteringer i den samme type af aktiver og til dækning af forrentningen heraf. Heroverfor bemærkes, at den omhandlede gruppe af aktiver er yderst begrænset, og for mange netvirksomheder vil der formentlig slet ikke eksistere denne type aktiver, idet samtlige aktiver i disse netvirksomheder pr. 31. december 2017 vil udgøres af netaktiver. I lyset heraf samt under hensyntagen til, at bemærkningerne til lovforslaget angiver, at der skal tages udgangspunkt i "den samlede aktivbase", kunne det overvejes, om den foreslåede model med tillæg for de akkumulerede afskrivninger alene skal anvendes i den første reguleringsperiode, hvorefter der fra anden reguleringsperiode tages udgangspunkt i de samlede aktiver, inkl. de aktiver, der måtte tilhøre den omhandlede kategori.

I forhold til § 60 vedrørende beregningen af den fremadrettede aktivbase i den første reguleringsperiode gælder de samme bemærkninger, som ovenfor er anført i forhold til § 7, herunder i forhold til rækkefølgen af beregningen og i forhold til, at der ved beregningen skal tages udgangspunkt i den samlede aktivbase. Dog vil der i forhold til § 60, stk. 4, ikke skulle tages udgangspunkt i *den gennemsnitlige samlede aktivbase i den foregående reguleringsperiode*, men i stedet skal der tages udgangspunkt i værdien af aktivbasen den 31. december 2017, jf. lovbemærkningerne på side 48 i lovforslaget. I stk. 4 bør det i øvrigt ligesom i § 7, stk. 5, præciseres, at det er værdien af den historiske aktivbase i det pågældende reguleringsår, der skal fratrækkes (og som anført skal denne først fratrækkes til sidst i beregningen).

I forhold til bestemmelsen i § 60, stk. 5, må det desuden være en fejl, at der henvises til *"den beregnede værdi af netvirksomhedens netaktiver den 31. december 2017 efter stk. 4."* Der må således ikke være tvivl om, at værdien af netvirksomhedernes respektive netaktiver pr. 31. december 2017 er en fast værdi, som ikke kan beregnes op og ned. Bestemmelsen i § 60, stk. 4, hvortil bestemmelsen i stk. 5 henviser, vedrører da heller ikke en beregning af værdien af netaktiverne pr. 31. december 2017, men udgør en (mellem)beregning af den fremadrettede aktivbase. Det er vigtigt, at disse forskellige begreber ikke sammenblandes, da det indebærer risici for misforståelser. Der henvises desuden til bemærkningerne i punkt 7.3 vedrørende definitionen af netaktiver.

5. Integration af tillæg og fradrag (§§ 6, 7, 26, 36 m.fl.)

Vores ref. cajbs

Opsummering

Radius mener, at den foreslåede tilgang til løbende integration af tillæg/fradrag er unødigt kompleks, da den kræver, at Energitilsynet og netvirksomhederne holder styr på, hvornår tillæg/fradrag optræder første gang, og at de kan skelne mellem tillæg godkendt i både indeværende periode og tillæg fra forrige periode.

Radius foreslår, at forenkle metoden ved at tillæg og fradrag integreres i de generelle niveauer for de økonomiske rammer ved udgangen af den periode, hvor tillæggene/fradragene første gang er givet. Ved integrationen tages udgangspunkt i tillægget i det sidste år af reguleringsperioden, som tillægges gennemsnittet af omkostninger i den øvrige økonomi (altså rensset for periodens tillæg/fradrag).

Ligesom i den gældende regulering skal der i den nye regulering ske en løbende justering af indtægtsrammen (omkostningsrammen og forrentningsrammen), som tager højde for aktivitetsændringer mv. De forhold, som giver anledning til tillæg og fradrag, er beskrevet i §§ 25-34 og kommenteres nedenfor under punkt 6 og 9.

Ved overgangen til en ny reguleringsperiode sikres sammenhæng mellem netvirksomhedernes faktiske omkostninger og deres indtægtsrammer ved, at omkostningsramme og forrentningsramme fastsættes ud fra de faktiske gennemsnitlige omkostninger i den foregående periode. Ved denne genberegning skal der tages højde for tillæg og fradrag i perioden, fordi de er blevet en del af omkostningerne i nogle af årene.

Tillæg og fradrag bør efter Radius' opfattelse integreres så hurtigt som muligt i de økonomiske rammer. I udkastet til bekendtgørelse om indtægtsrammer er der imidlertid lagt op til at anvende en metode, hvor der skal beregnes og holdes styr på tillæg/fradrag i en længere periode, før de integreres i rammerne (jf. § 6, stk. 5, § 7, stk. 8, og § 36, stk. 13).

Radius finder desuden, at den foreslåede metode er unødigt kompleks. Metoden kræver, at Energitilsynet og netvirksomhederne holder styr på, hvornår tillæg er kommet ind første gang, og at de kan skelne mellem tillæg godkendt i både indeværende og forrige periode. Det kan lade sig gøre, men Radius mener, at det kan gøres mere enkelt ved at integrere tillæggene allerede efter den første reguleringsperiode.

Radius foreslår således, at tillæg og fradrag integreres i de generelle niveauer for de økonomiske rammer ved udgangen af den periode, hvor tillæggene/fradragene første gang er givet.

Ved integrationen tages udgangspunkt i tillægget i det sidste år af reguleringsperioden, som tillægges gennemsnittet af omkostninger i den øvrige

økonomi (altså rensat for periodens tillæg). Det henvises i øvrigt til punkt 9.3.10 om midlertidige tillæg for bemærkninger om håndteringen af tillæg/fradrag, som kun gælder i en begrænset periode.

Uanset hvilken metode man vælger, opnår man ikke altid en fuldstændig sammenhæng mellem omkostninger og indtægter, hvilket imidlertid heller ikke er meningen med de 5-årige reguleringsperioder. Omkostningsstrukturen er cyklisk, og der vil være perioder, hvor omkostningerne har en naturlig faldende tendens, og andre perioder, hvor de har en naturlig stigende tendens pga. reinvesteringer.

6. Tillæg fra udrulning af fjernaflæste målere, it-sikkerhedstjeneste og omkostninger til myndighedsbehandling

6.1 Tillæg fra udrulning af fjernaflæste målere

Opsummering

Radius mener, at det er helt centralt, at den nye økonomiske regulering sikrer, at der gives tillæg vedrørende omkostningerne til udrulningen af de fjernaflæste målere i henhold til bestemmelserne i Målerbekendtgørelsen (også bemærket af Radius i høringssvaret til lovforslaget).

Radius foreslår, at bekendtgørelsen ændres, herunder så den klart fastslår, at bestemmelserne i §§ 6-7 – om fastlæggelsen/genberegningen af omkostningsrammen og forrentningsrammen – også gælder for tillæg fra de fjernaflæste målere. Radius opfordrer samtidig til, at der indføres en selvstændig bestemmelse i kapitel 5 for justering af rammerne for udskiftning og opgradering af elmålere til fjernaflæste elmålere i henhold til Målerbekendtgørelsen.

I lovforslaget bemærkes det blot i bemærkningerne, at der forventes at blive fastsat regler om forhøjelse af indtægtsrammer efter den gældende indtægtsrammeregulering.

Af Energistyrelsen høringsnotat fremgik det, at den foreslåede model til fastlæggelse af indtægtsrammer generelt vil være "neutral" i forhold til aktiviteter, som giver anledning til tillæg. Desuden fastslås det, at der er mulighed for en forhøjelse af indtægtsrammen som følge af krav om udskiftning af elmålere til fjernaflæste elmålere (side 14-15). Men igen er det ikke nærmere beskrevet, hvordan denne neutralitet vil blive sikret, ud over at der henvises til, at der vil blive fastsat nærmere regler på bekendtgørelsesniveau (side 17).

Ud fra bestemmelserne i Indtægtsrammebekendtgørelsen er det imidlertid uklart for Radius, hvordan indtægtsrammetillæggene i praksis håndteres.

Muligheden for tillæg som følge af omkostningerne til udrulningen af de fjernaflæste målere er integreret i bestemmelsen i § 26, som imidlertid også vedrører mulighed for tillæg som følge af andre forhold.

I § 36, stk. 15, slås det fast, at bestemmelsen i § 36, som ellers indeholder reglerne om, hvordan de konkrete tillæg til omkostningsrammen og det fremadrettede forrentningsgrundlag beregnes, ikke finder anvendelse på forhøjelser efter Målerbekendtgørelsen. I Målerbekendtgørelsens § 9 slås det til gengæld fast, at Energitilsynet efter ansøgning kan *forhøje omkostningsrammen midlertidigt for netvirksomheder, jf. § 26 i bekendtgørelse nr. x af y om indtægtsrammer for netvirksomheder* ved udrulning af fjernaflæste elmålere.

Radius forstår på denne baggrund, at de tillæg, der er hjemlet i § 26, skal beregnes efter reglerne i Målerbekendtgørelsen.

Ovenstående sammenhæng mellem de nævnte bestemmelser rejser imidlertid en række væsentlige uklarheder, der bør rettes op på.

I Målerbekendtgørelsen § 9 omtales alene muligheden for ansøgning, som kan forhøje *omkostningsrammen*. Det må være en fejl, at *forrentningsrammen* (eller alternativt det fremadrettede forrentningsgrundlag) ikke også er nævnt i § 9. Det er væsentligt, at dette tilrettes, eftersom investeringen i de nye målere udgør en meget væsentlig investering og selvsagt også skal kunne forrentes. Da bestemmelserne i § 36 ikke gælder i forhold til beregningen af tillæggene for målerudrulningen, er det nødvendigt, at bestemmelserne i Målerbekendtgørelsen på alle måder gør op med, hvordan tillæggene skal beregnes både i forhold til omkostningsrammen og i forhold til forrentningsrammen.

Dertil kommer, at anvendelsen af formuleringen "midlertidigt" i Målerbekendtgørelsen rejser unødigt tvivl om, hvorvidt den afgørelse, som Energitilsynet har truffet vedrørende tillæggene for omkostningerne til målerudrulningen, står ved magt. Formuleringen bør udgå, og Energistyrelsen opfordres til at bekræfte, at der ikke med bestemmelsen er tiltænkt nogen indskrænkning i forhold det tillæg til indtægtsrammen, som netvirksomhederne er berettiget til efter den gældende regulering.

Ud over ovenstående rejser bestemmelserne i høringsudkastet af bekendtgørelserne også tvivl om, hvad der gælder ved overgangen mellem reguleringsperioderne og ved beregningen af rammerne. Uanset at der som nævnt er lagt op til, at § 36 ikke gælder, så er det Radius' forståelse, at bestemmelserne i §§ 6-7 også gælder for tillæg fra de fjernaflæste målere. Det betyder bl.a., at der ved beregningen af omkostningsrammen og det fremadrettede forrentningsgrundlag for en ny periode først foretages fradrag for tillæggene, der vedrører de fjernaflæste målere, og derefter foretages tillæg i det omfang, de også gælder for den nye periode. Dog fradrages og tillægges

tillæggene ikke, hvis de har forhøjet omkostningsrammen hhv. det fremadrettede forrentningsgrundlag i alle år i forrige reguleringsperiode (jf. § 6, stk. 5, og § 7, stk. 8). Da § 36 ikke gælder i forhold til tillæg for udrulningen af de fjernaflæste målere, gælder bestemmelsen i § 36, stk. 13, imidlertid heller ikke. Uanset at bestemmelserne i §§ 6 og 7, som anført gælder, rejser dette tvivl i forhold til, hvad der gælder i overgangen mellem perioderne.

Vi vil på baggrund af ovenstående bede Energistyrelsen til at bekræfte,

- At de tillæg, der gives for omkostningerne til udrulningen af de fjernaflæste målere, beregnes efter Målerbekendtgørelsen i overensstemmelse med de principper og metoder, som følger af den afgørelse, som Energitilsynet har truffet om de omhandlede tillæg til indtægtsrammerne efter de gældende regler.
- At tillæggene i forhold til den nye økonomiske regulering både skal beregnes i forhold til omkostningsrammen og forrentningsrammen.
- At tillæggene ved overgangen mellem de 5-årige perioder integreres i omkostningsrammer og forrentningsrammer på samme måde, som gælder i forhold til øvrige tillæg.

Med henblik på at undgå tvivl om ovenstående foreslår vi, at reguleringen af målerstillæggene løftes ud af bestemmelsen i § 26, som i forvejen også omhandler tillæg vedrørende omkostninger til store infrastrukturprojekter og tillæg vedrørende omkostninger til nye krav til netvirksomhederne i ændret lovgivning mm.

Tillæggene for målerudrulningen adskiller sig fra de øvrige forhold, der er omhandlet af § 26, ved at udmålingen af tillæggene skal ske efter Målerbekendtgørelsen og ikke efter reglerne i § 36. Desuden gælder bestemmelserne om væsentlighedskriteriet i § 35 ikke i forhold til tillæggene vedrørende målerudrulningen. Det vil være det mest hensigtsmæssige, hvis der i en selvstændig bestemmelse om tillæggene for omkostningerne til målerudrulningen direkte gøres op med, hvilke af de øvrige bestemmelser i bekendtgørelsen der gælder hhv. ikke gælder. Dette vil således skabe klarhed over, hvad der gælder og ikke gælder i forhold til håndteringen af disse tillæg både for så vidt angår udmåling af tillæggene, væsentlighed, og i forhold til overgangen mellem reguleringsperioderne. Der henvises til bemærkningerne under punkt 9.3.3.

Radius udruller fjernaflæste målere i perioden fra 2016-2020 og dermed både før og efter indførelse af den nye regulering. Beslutningen om investeringerne er truffet i tillid til dækning af omkostningerne via indtægtsrammerne som forudsat i Målerbekendtgørelsen. Det er afgørende for Radius, at den nye indtægtsrammebekendtgørelse ikke kompromitterer forudsætningerne, og at den klart beskriver, hvordan tillæggene vil blive håndteret i den nye regulering,

herunder håndteringen ved beregning af omkostningsrammen og forrentningsrammen i en ny reguleringsperiode.

Vores ref. cajbs

6.2 Tillæg for tilmelding til en it-sikkerhedstjeneste og betaling for omkostninger til myndighedsbehandling

I forhold til tillæg vedrørende dækning af omkostninger til en it-sikkerhedstjeneste er håndteringen af disse tillæg parallel til håndteringen af tillæg vedrørende omkostningerne til udrulning af fjernaflæste målere. Herunder således at beregningen af tillæggene ikke sker efter reglerne om de almindelige omkostninger i Indtægtsrammebekendtgørelsen, men derimod efter reglerne i IT-beredskabsbekendtgørelsen.

Dog involverer omkostningerne til it-beredskabet i modsætning til udrulningen af de fjernaflæste målere ikke investeringer. Det er derfor – modsat Målerbekendtgørelsen - korrekt, at ændringen af § 28 i IT-beredskabsbekendtgørelsen kun henviser til muligheden for forhøjelse af omkostningsrammen og ikke forrentningsrammen.

Uanset denne forskel er der dog tale om, at tillæggene vedrørende omkostninger til målerudrulning og omkostninger til it-beredskab håndteres på samme måde i forhold til de øvrige bestemmelser i Indtægtsrammebekendtgørelsen. Det foreslås derfor, at reguleringen, af hvad der gælder i forhold til tillæggene vedrørende omkostninger til it-beredskab, sker i den samme særskilte bestemmelse, som vi ovenfor har foreslået indført i forhold til reguleringen af målertillæggene.

Med hensyn til tillæg for dækning af omkostninger til myndighedsbehandling, som er det tredje punkt, der er nævnt i bilag 3, er disse tillæg jf. § 36, stk. 15 ikke undtaget fra § 36 modsat tillæggene vedrørende målerudrulningen og tilmelding til en it-sikkerhedstjeneste, hvilket dog muligvis skyldes en forglemmelse. I hvert fald forekommer det mest hensigtsmæssigt, at disse tillæg reguleres på samme måde som målertillæg og tillæg vedrørende it-beredskab.

7. Generelle bestemmelser (§ 2)

Opsummering

Radius mener, at der er behov for en række ændringer i de foreslåede definitioner i bekendtgørelsens § 2.

Radius foreslår konkret, at der indskrives definitioner af driftsomkostninger og forrentning, som begge er væsentlige begreber, der anvendes i en række af de centrale bestemmelser. Desuden bør det præciseres, at anvendelsen af begrebet netaktiver alene er relevant i forhold til aktiver, der er idriftsat inden 2018.

7.1 Omkostninger, afskrivninger og forrentning

I høringsudkastet er der indeholdt en definition af ”omkostninger”, som både omfatter driftsomkostninger og afskrivninger. Derudover er der indeholdt en definition af *afskrivninger*, men der er ikke indeholdt nogen definition af *driftsomkostninger*. Vi mener, at der ud fra indholdet af den øvrige bekendtgørelse er behov for en sådan definition, da ”driftsomkostninger” anvendes i en række forskellige bestemmelser. Således indgår *driftsomkostninger* eksempelvis i bestemmelserne i §§ 9 og 10 om effektiviseringskrav samt i Bilag 1, metode 1. Derudover indgår driftsomkostninger i § 36, som sonderer imellem, hvorledes drifts- og anlægsomkostninger påvirker omkostningsrammen.

Der bør desuden introduceres en definition af *Forrentning*, som angiver, at der ved forrentning forstås den omkostning, der er knyttet til tilvejebringelsen af kapital. Den foreslåede definition af *Omkostninger* risikerer således at kunne udlægges sådan, at forrentning ikke udgør omkostning. Uanset at dækningen af forrentningen teknisk sker via ”forrentningsrammen” og ikke via ”omkostningsrammen”, må der således ikke herske tvivl om, at kapitalomkostninger udgør omkostninger lige såvel som driftsomkostninger og afskrivninger.

7.2 Fremadrettet og historisk forrentningsgrundlag

I forhold til definitionerne af det fremadrettede og det historiske forrentningsgrundlag, finder vi det terminologisk uheldigt og ulogisk, at ”forrentningsgrundlaget” ikke udgør grundlaget for forrentningen forstået som den størrelse, der multipliceret med forrentningsraten danner de to elementer i forrentningsrammen. Dette illustreres også af, at de to definitioner begge henviser værdien af aktiverne, dvs. ud fra en almindelig forståelse til aktivbasen. Vi foreslår derfor, at der byttes om på begrebsanvendelsen af hhv. ”forrentningsgrundlaget” og ”aktivbasen”, således at ”aktivbasen” anvendes i betydningen af værdien af aktiverne, og således at ”forrentningsgrundlaget” anvendes i betydningen af grundlaget for beregningen af forrentningen. Dette vil også stemme bedre overens med lovbemærkningerne.

7.3 Netaktiver

Definitionen af netaktiver bør kun være relevant i forhold til aktiver, der er idriftsat senest den 31. december 2017. Med den foreslåede definition samt opbygningen af forrentningsrammerne bruges definitionen af netaktiver også i forhold til perioden efter 2017. Dette gælder særligt i § 60. Vi vil opfordre til, at bestemmelserne justeres således, at begrebet netaktiver entydigt og alene vedrører de aktiver, der er idriftsat senest 31. december 2017. Værdien af disse aktiver udgør det historiske forrentningsgrundlag (som foreslås benævnt den historiske aktivbase, jf. bemærkningerne ovenfor) og indgår i beregningen af den historiske aktivbase (som foreslås benævnt det historiske forrentningsgrundlag, jf. bemærkningerne ovenfor), men det ændrer ikke på at begrebet ”netaktiver” kun kan have relevans i forhold til aktiver der er idriftsat inden 2018.

Der henvises desuden til kommentarerne vedrørende bestemmelserne om opbygningen af forrentningsrammerne i punkt 4.

Vores ref. cajs

8. Omfang og beregning af indtægtsrammer (§§ 3-8)

Opsummering

Radius mener, at det er afgørende, at §§ 3-8 er helt klare, da det er centrale bestemmelser i reguleringen.

Radius foreslår flere præciseringer nedenfor – fx at begrebet effektiv drift præciseres som i lovbemærkningerne, at Energitilsynets frister suppleres med muligheder for forlængelse, og at det fremhæves, at den foreløbige indtægtsramme kun er vejledende.

I § 3, stk. 1, om fastsættelsen af indtægtsrammerne anføres det overordnet, at rammen fastsættes med henblik på dækning af netvirksomhedens omkostninger ved effektiv drift, hvilket også stemmer overens med lovens § 69. Det bemærkes i forhold hertil, at det fremgår af lovbemærkningerne til § 69 (lovforslagets side 40), at omkostninger, der indeholder et identificeret effektiviseringspotentiale, som endnu ikke er udmøntet som effektiviseringskrav, er omfattet af begrebet effektiv drift. Vi opfordrer til, at denne væsentlige forståelse også reflekteres i bekendtgørelsen.

I § 4, stk. 2, har Energitilsynet en frist på 6 måneder efter modtagelse af reguleringsregnskab til at træffe en afgørelse. Denne frist bør suppleres med en tekst om, at fristen kan forlænges, hvis der er forhold, der fortsat er under afklaring, da vi ikke skal risikere forhastede afgørelser for at overholde § 4. Dette gælder også, hvis der er uafklarede forhold til justeringer jf. §37, stk. 4. Fristen bør ligeledes forlænges, hvis netvirksomhederne indsender korrektioner til reguleringsregnskabet inden for en fastsat frist - jf. punkt 13 hvor Radius anbefaler, at de gældende frister for fremsendelse af reguleringsregnskabet og korrektioner til dette fastholdes. De gældende frister er 31. maj for fremsendelse af reguleringsregnskab og 31. august for fremsendelse af korrektioner til reguleringsregnskabet.

I § 5, stk. 1 kan teksten præciseres ved at supplere den første sætning "hvortil der foretages følgende beløbsmæssige justeringer" med " for at få niveauet for den samlede indtægtsramme".

For kommentarer til nettab (§ 5, stk. 2) henvises til punkt 9.1 om nettab.

Under omkostningsrammen justeres de enkelte års omkostninger inden gennemsnitsberegningen for ændringer i indikatorer og prisudvikling til og med udgangen af foregående reguleringsperiode, jf. § 6, stk. 1, nr. 4. Der er en risiko for, at dette kan fejlfortolkes, så indikatorer og prisudvikling skal "renses" i gennemsnittet i stedet for, at de lægges til, så priser og indikatorer er i et niveau

svarende til udgangen af foregående reguleringsperiode. Et forslag til præcisering af teksten i § 6, stk. 1, nr. 4, er:

Vores ref. cajbs

4) justeret for ændringer i indikatorer og prisudvikling, så de afspejler netvirksomhedens aktivitetsniveau og prisniveau ved udgangen af den foregående reguleringsperiode.

For kommentarer til § 7 om forrentningsrammen henvises til punkt 4.

I § 8, stk. 1, bør det fremgå, at de foreløbige indtægtsrammer for netvirksomhederne kun er vejledende, og det er de endelige indtægtsrammer, der er afgørende i reguleringen. Hvis netvirksomheden forventer, at den endelige indtægtsramme afviger fra den foreløbige indtægtsramme, bør netvirksomheden derfor opkræve indtægter efter den forventede endelige indtægtsramme. Hvis netvirksomheden opkræver indtægter efter de foreløbige indtægtsrammer, kan det resultere i unødige differencer.

I lovbemærkningerne til elforsyningslovens § 69, stk. 7, står følgende om mulighed for forlængelse af den 5-årige reguleringsperiode, som ikke er skrevet ind i bekendtgørelsen:

"Stk. 7. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om, at den 5-årige reguleringsperiode, jf. stk. 2, 2. pkt., kan forlænges for den enkelte netvirksomhed med henblik på at opnå væsentlige og varige effektiviseringer."

Vi opfordrer til, at muligheden om forlængelse af reguleringsperioden fastholdes og implementeres i bekendtgørelsen.

Et par sproglige rettelser i § 5, stk. 1: I nr. 2 anvendes udtrykket *manglende* leveringskvalitet. Det skal ændres til lovens udtryk *utilstrækkelig* leveringskvalitet. Og i nr. 3 skal der stå *bindende midlertidige* i stedet for *midlertidigt bindende*.

9. Justering af rammer (§§ 18-40)

9.1 Omkostninger til nettab (§§ 18 og 19)

Opsummering

Radius mener, at bestemmelserne om fastlæggelse af indtægtsgrundlaget til dækning af omkostninger for nettab er uklare og vanskelige at forstå. Dette er særlig problematisk, fordi nettab udgør en meget betydelig del af netvirksomhedernes samlede omkostninger.

Radius foreslår, at bestemmelserne i bekendtgørelsen justeres, så det bliver tydeligere, at nettabet udgør en selvstændig komponent på linje med omkostningsrammen og forrentningsrammen. Radius foreslår desuden konkrete ændringer for forsimpning af metoden til fastlæggelse af indtægterne til dækning af omkostningerne ved nettab.

Nettabet udgør i praksis en selvstændig komponent i indtægtsrammen, jf. lovbemærkningerne side 50:

Vores ref. cajbs

Med forslaget vil den gældende model for indregning af omkostninger til nettab blive ophævet og erstattet dels af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse, dels af forslaget i stk. 4 om, at omkostninger til nettab vil skulle tillægges indtægtsrammen (vores understregning).

I Indtægtsrammebekendtgørelsens kapitel 2 indgår bestemmelser (§ 5, stk. 2 og 3), som beskriver, hvordan beløbet til dækning af nettab fastlægges mellem reguleringsperioderne. Efter Radius' opfattelse kunne Indtægtsrammebekendtgørelsen med fordel i højere grad afspejle, at nettabet udgør en selvstændig komponent på linje med omkostningsrammen og forrentningsrammen – særligt fordi nettab udgør betydelige omkostninger.

Bestemmelserne i § 5, stk. 2 og 3, er efter Radius' opfattelse vanskelige at forstå. Det samme gælder i øvrigt § 18 om den løbende justeringen af beløbet til nettab. Radius foreslår, at der henvises til en formel for beregningen, ligesom der i høringsudkastet er gjort på andre områder.

Hvis der ses bort fra udviklingen i den leverede mængde elektricitet, så er intentionen, at beløbet til nettab skal fastsættes på baggrund af årets realiserede enhedspris for nettab for netvirksomheden (kr./kWh) ganget med det gennemsnitlige fysiske nettab i forrige reguleringsperiode. Beskrivelsen i § 18, stk. 2, er unødigt kompleks, men giver det samme resultat som den mere enkle tilgang/beskrivelse, hvilket er illustreret i tabellen med det konstruerede eksempel nedenfor.

Tabel 1 Beregning af beløb til dækning af omkostninger til nettab i år 6 før korrektion for udvikling i leveret mængde

	År	1	2	3	4	5		Gns
Nettab, fysisk	kWh	10,0	9,0	8,0	7,0	6,0		8,0
Nettab, omk	kr	6,0	4,5	4,0	3,5	3,0		4,2
Nettab, enhedspris	kr/kWh	0,6	0,5	0,5	0,5	0,5	vægtet	0,5
Nettab/vægtet gns. pris	kWh	11,4	8,6	7,6	6,7	5,7		8,0
Beløb, år 6								
Nettab, enhedspris	kr/kWh	0,4						
ENS metode:	Gns. omk forrige periode justeret for udvikling i vægtet gns pris * årets aktuelle nettabspris							
	Vægtet gns. pris: = $[(6+4,5+4+3,5+3)/5] / [(10+9+8+7+6)/5] = 4,2 / 8 = 0,5$							
	Beløb: = $(6/0,5 + 4,5/0,5 + 4/0,5 + 3,5/0,5 + 3/0,5) * 0,4 = 8 * 0,4 = 3,2$							
Enklere metode:	Gns. fysisk nettab * årets aktuelle nettabspris							
	Beløb: = $(10+9+8+7+6) / 5 * 0,4 = 8 * 0,4 = 3,2$							

I den forenklede beregning beregnes beløbet simpelt ved at gange gennemsnittet af det fysiske nettab i år 1-5 med årets aktuelle enhedspris til nettab (8 kWh * 0,4 kr./kWh = 3,2 kr.).

Det gennemsnitlige fysiske nettab i perioden korrigeres i øvrigt for udviklingen i den leverede mængde. Det betyder, at hvis den leverede mængde i gennemsnit er steget med 1%, så øges det fysiske nettab, som ganges med årets aktuelle pris med 1%. Beregningen er illustreret i udbygningen nedenfor.

Tabel 2 Beregning af beløb til dækning af omkostninger til nettab i år 6 efter korrektion for udvikling i leveret mængde

	År	1	2	3	4	5		Gns
Leveret mængde	kWh	200	185	170	140	120		163
Nettabsprocent		4,76%	4,64%	4,49%	4,76%	4,76%	simpelt vægtet	4,6839%
								4,6784%
År 6								
Leveret mængde	kWh	160						
Ændring i %		-1,8%						
Nettabsramme, fysisk	kWh	7,85						
Nettabsprocent		4,6784%						
Beløb	kr	= 7,85 * 0,4 = 3,14						

I det konstruerede eksempel er den gennemsnitlige leverede mængde i den foregående periode (år 1-5) 163 kWh, mens den leverede mængde i år 6 er 160 kWh svarende til et fald på 1,8%. I eksemplet reduceres det gennemsnitlige fysiske nettab i perioden (år 1-5) på 8,0 kWh derfor med 1,8% til 7,85 kWh, der dermed er den fysiske nettabsramme, netvirksomheden tildeles i år 6. Denne skal så gange med årets aktuelle enhedspris for nettabet for at beregne det samlede beløb, der tildeles for nettab ($7,85 \text{ kWh} * 0,4 \text{ kr./kWh} = 3,14 \text{ kr.}$).

Radius vil bede om en bekræftelse på, at ovenstående forståelse er korrekt og vil i øvrigt opfordre til, at bestemmelserne i § 5, stk. 2 og 3, samt § 18 foresimples ud fra den anviste beskrivelse.

Såfremt ovenstående forståelse er korrekt, finder Radius i øvrigt, at metoden til fastlæggelse af beløbet til nettab som udgangspunkt er fornuftig. Den vil sikre netvirksomhederne mod eksponering for fluktuationer i enhedsprisen for nettab (elprisen mv.), der ligger uden for netvirksomhedernes kontrol og samtidig give netvirksomhederne incitament til at reducere nettabet, som det i øvrigt er påkrævet i loven.

Det bør imidlertid bemærkes, at der knytter sig usikkerhed til opgørelsen af nettabet angivet i kWh, og at netvirksomhedernes årlige opgørelse af nettabet (som angivet i reguleringsregnskabet) ikke nødvendigvis udtrykker det faktiske fysiske nettab for året. Den nuværende måling og afregning af skabelonafregnede kunder bevirker, at det ikke lader sig gøre at opgøre det fysiske nettab for året. Nettabet angivet i reguleringsregnskabet er derfor en beregnet størrelse, som er opgjort med baggrund i saldoafregningen (jf. markedsforskrifterne), og som kan inkludere periodiseringer fra både tidligere og efterfølgende år. En række forskellige forhold kan medføre ganske store periodeforskydninger for det beregnede nettab, herunder upræcise skøn over skabelonkundernes forbrug (andelstallene) og ændringer i residualkurven eller

målefejl på timeaflyste kunder. Ofte elimineres forskydningerne dog i vidt omfang set på årsbasis, og over tid vil det beregnede nettab stemme med det fysiske nettab.

Det skal desuden bemærkes, at når flexafregning er endelig indfaset for alle kunder i 2020, så vil det fysiske nettab for året kunne opgøres helt præcist for det enkelte år. Nettabet vil meget enkelt kunne beregnes time for time som forskellen mellem den mængde, der er leveret til netvirksomhedens net, og den mængde, som netvirksomhederne har leveret til kunderne. Herefter kan det årlige nettab opgøres som summen af nettabet i alle årets timer.

Indtil flexafregningen er på plads, vil der knytte sig en særlig usikkerhed til denne del af reguleringen, hvilket myndighederne bør være opmærksomme på. Det bør overvejes at justere bestemmelserne, så der kan tages højde for denne usikkerhed i særlige tilfælde.

I forhold til bestemmelsen i § 19 finder vi det helt arbitrært og i øvrigt ude af proportion med bestemmelsens sigte, at det kriterium, der anvendes i bestemmelsen, er at en netvirksomhed skal have oparbejdet et væsentligt negativt resultat af den primære drift. Alt afhængig af hvordan netvirksomheden i øvrigt klarer sig i forhold til sine økonomiske resultater, vil det anvendte kriterie set i forhold til de omkostninger, der vedrører nettab være forskelligt fra netvirksomhed til netvirksomhed. Kriteriet i § 19 er desuden gjort så generelt, at en netvirksomhed i den pågældende situation også ville være berettiget til at få tillæg efter § 33. Dette efterlader reelt bestemmelsen i § 19 uden selvstændig betydning, hvilket ikke kan være meningen. Vi opfordrer derfor til, at kriteriet alene sættes i forhold til nettabsomkostningerne, og at kriteriet for at bestemmelsen kan anvendes alene bliver, at en netvirksomheds reelle omkostninger til nettab væsentligt overstiger den compensation, som netvirksomheden ydes gennem de løbende justeringer af tillægget til dækning af nettab.

I forhold til formuleringerne af både § 18 og § 19 bemærkes det i øvrigt, at det bortset fra § 19, stk. 1, 2. pkt., ikke fremgår, at bestemmelserne omhandler omkostninger til nettab, hvilket er lidt usædvanligt.

9.2 Ændret aktivitetsniveau (indikatorer) (§ 23)

Opsummering

Radius mener, at ændringer i indikatorerne skal slå igennem på både det historiske og det fremadrettede forrentningsgrundlag, og ikke kun på det fremadrettede. Radius mener desuden, at formuleringen af den foreslåede bestemmelse kan misforstås i forhold til beregningen af effekten af udviklingen i indikatorerne.

Radius foreslår, at formuleringen af bestemmelsen ændres som foreslået nedenfor.

Det fremgår i § 23, stk. 1, at

Vores ref. cajbs

”Justeringen beregnes således, at 1 pct. ændring i antallet af elmålere henholdsvis netstationer medfører 0,5 pct. ændring af omkostningsrammen henholdsvis den fremadrettede aktivbase (...)”

Formuleringen giver anledning til flere bemærkninger:

For det første skal justeringen ikke begrænses til den fremadrettede aktivbase, men skal gælde både i forhold til den historiske og den fremadrettede aktivbase, og dermed i forhold til den samlede aktivbase (som vi jf. bemærkningerne ovenfor vedrørende beregningen af forrentningsrammen (punkt 4) mener, at det er nødvendigt at indføre som begreb, dog således at der i stedet anvendes betegnelsen ”det samlede forrentningsgrundlag”, da dette er mere retvisende). At justeringen skal foretages i forhold til hele forrentningsgrundlaget følger af, at ændringerne i indikatorerne opgøres i forhold til den procentvise udvikling i det *samlede* antal målere og netstationer. Den relative ændring i indikatorerne er dermed sat i forhold til hele aktivbasen og hele omkostningsrammen.

For det andet giver formuleringen anledning til tvivl om, hvordan justeringen skal beregnes, fordi bestemmelsen alene indeholder et eksempel, som desuden er skrevet på en sådan måde, at beregningen, der skal foretages, kan misforstås. Der må således ikke være tvivl om, at de løbende justeringer skal beregnes således, at den samlede procentvise udvikling i antallet af elmålere og netstationer skal føre til en tilsvarende procentvis udvikling i omkostningsrammen og forrentningsgrundlaget. Det vil sige, at x pct. forøgelse i elmålerne isoleret skal føre til $\frac{1}{2}x$ pct. stigning i omkostningsrammen og forrentningsgrundlaget. Tilsvarende skal y pct. stigning i antallet af netstationer isoleret føre til $\frac{1}{2}y$ pct. stigning i omkostningsrammen og forrentningsgrundlaget. Dermed skal den samlede stigning i både elmålere og netstationer føre til en samlet stigning på $\frac{1}{2}x + \frac{1}{2}y$ pct. i omkostningsrammen og forrentningsgrundlaget. I forhold til fald medregnes dog ikke fald i antallet af elmålere ved de nævnte opgørelser.

På baggrund af ovenstående foreslår vi, at bestemmelsen i § 23 gives følgende ordlyd:

Ved justeringer for ændret aktivitetsniveau justeres der svarende til den årlige ændring i antallet af elmålere og netstationer, som anvendes til brug for den bevillingspligtige aktivitet. Justeringen beregnes således, at den procentvise ændring i antallet af elmålere henholdsvis den procentvise ændring i antallet af netstationer hver især fører til en halvt så stor procentvis ændring af både omkostningsrammen og af det samlede forrentningsgrundlag.

Stk. 2. Ved justering af omkostningsrammen og det samlede forrentningsgrundlag for ændret aktivitet i reguleringsåret, medregnes ikke fald i antallet af elmålere.

Stk. 3. Der justeres ikke efter stk. 1 for ændringer i antallet af elmålere og netstationer, som er omfattet af en forhøjelse af en netvirksomheds omkostningsramme på baggrund af § 27.

I formuleringen af bestemmelsen har vi anvendt begrebet "forrentningsgrundlag" i den betydning, som vi har foreslået i relation til § 7 og § 60, og altså ikke i betydningen, som begrebet tillægges i høringsudkastet § 2, nr. 5 og 6.

9.3 Ændret aktivitetsniveau (tillæg og fradrag) (§§ 25-34)

Opsummering

Radius mener, at det er vigtigt, at den overordnede intention i loven føres igennem i bekendtgørelsen, således at udefrakommende forhold, der genererer væsentlige omkostninger for netvirksomhederne, og som ikke i forvejen er indeholdt i niveauet for de økonomiske rammer, skal give mulighed for tillæg. Radius mener, at det derfor er vigtigt, at de omhandlede bestemmelser ikke bliver for snævre i forhold til deres anvendelsesområde.

Radius mener desuden, at det er vigtigt, at bestemmelserne får et indhold, som er klart, og som ikke gøres unødvendigt kompliceret, samt at der generelt er symmetri imellem forhold, for hvilke der kan gives tillæg og foretages fradrag.

Radius foreslår, at mulighederne for tillæg til dækning af omkostninger vedrørende infrastrukturprojekter og nye forsyningsområder præciseres med henblik på, at anvendelsesområdet dækker de forhold, som konkret kan generere væsentlige omkostninger. Dette indebærer i forhold til infrastrukturprojekter, at kravet om en anlægslov skal udgå, og det indebærer i forhold til nye forsyningsområder, at bestemmelsen også skal kunne dække byudvikling.

I forhold til § 26, foreslås det, at bestemmelsen af hensyn til klarhed opdeles i tre selvstændige bestemmelser, herunder således at tillæg vedrørende omkostninger til målerudrulning, it-sikkerhed og myndighedsbehandling reguleres i sin egen bestemmelse, som skaber den fornødne klarhed om håndteringen af disse tillæg under den nye regulering, jf. også bemærkningerne under punkt 6.

I forhold til § 30 om overdragelse af anlæg til og fra tredjemand foreslås det, at bestemmelsen gøres symmetrisk i forhold til, hvornår der kan opnås tillæg hhv. fradrag, og i forhold til § 31 foreslås det, at forudsætningerne i bestemmelsen blødes op, idet den foreslåede formulering tilsyneladende blokerer for den omkostningsdækning, der har været forudsætningen for Radius' overtagelse af stikledninger fra en større gruppe af kunder.

9.3.1 Ændrede krav generelt (§§ 25 og 26)

Overordnet bemærkes det, at den nugældende bestemmelse om mulighed for indtægtsrammeforhøjelser ved myndighedspålæg (§ 16 i BEK 195/2016) er

blevet fortolket meget restriktivt af Energitilsynet og Energiklagenævnet, således at anvendelsesområdet er blevet indsnævret til kun at gælde i forhold til individuelle forvaltningsretlige pålæg rettet mod den enkelte netvirksomhed. Vi forstår det samlede indhold af §§ 25 og 26 sådan, at det fremover bliver muligt at opnå tillæg ved nye pålagte krav til netvirksomhederne, uanset i hvilken form kravene gives. Dette svarer også til indholdet i lovforslaget, hvor det på side 46 er anført, at omkostningsrammen – og efter omstændighederne også forrentningsrammen – justeres ved ændrede krav til netvirksomhederne. Det afgørende er herefter, om en netvirksomhed får væsentlige mer- eller mindreomkostninger som følge af udefrakommende krav og ikke i hvilken form kravene kommer, hvilket vi hilser velkomment.

9.3.2 Myndighedspålæg (§ 25)

Det fremgår af § 25, stk. 2, 2. pkt., at *ændringer* af myndighedspålæg også kan føre til nedsættelse af en netvirksomheds omkostningsramme og justering af den fremadrettede aktivbase, såfremt netvirksomheden får væsentlig færre omkostninger som følge af ændringen. Vi lægger til grund, at det også er tilfældet, hvis en ændring fører til væsentlige meromkostninger (§ 25, stk. 1). For at undgå tvivl herom, foreslår vi, at 2. pkt. i stk. 2 tilføjes som 2. pkt. i stk. 1.

9.3.3 Ændrede krav (§ 26)

Bestemmelsen i § 26 vedrører reelt tre forskellige forhold, nemlig

- Mulighed for tillæg og fradrag som følge af omkostninger i forbindelse med ændrede krav i love, bekendtgørelser, forordninger og forskrifter udstedt af Energinet.dk (stk. 1 og 2) – se punkt 9.3.3.1.
- Mulighed for tillæg som følge af omkostninger afholdt i forbindelse med store infrastrukturprojekter (stk. 1) – se punkt 9.3.3.2.
- Mulighed for tillæg og fradrag som følge af omkostninger afholdt i forbindelse med de krav til netvirksomhederne, der er givet under den nugældende regulering vedrørende målerudrulning, tilmelding til en it-sikkerhedstjeneste og betaling for myndighedsopgaver (stk. 3 og 4 samt bilag 3) – se punkt 9.3.3.3.

Vi finder, at disse tre elementer er så forskellige, at bestemmelsen bør deles op i tre forskellige paragraffer, som hver især regulerer disse forskellige forhold.

9.3.3.1 Ny lovgivning mv.

Vi foreslår, at den foreslåede bestemmelse i § 26 indsnævres, så den alene omhandler tillæg vedrørende omkostninger som følge af ændrede krav indført ved nye eller ændrede love, bekendtgørelser, forordninger eller forskrifter.

9.3.3.2 Større infrastrukturprojekter

Muligheden for tillæg ved omkostninger i forbindelse med større infrastrukturprojekter bør ikke sammenblandes med nye krav, der stilles til

netvirksomhederne i ændret lovgivning mv. Vi finder det således meget væsentligt, at bestemmelsen om tillæg for omkostninger vedrørende infrastrukturprojekter ikke presses ned i en skabelon, der reelt vedrører noget andet. Væsentlige meromkostninger til større infrastrukturprojekter bør således kunne dækkes via tillæg, uanset om der er en anlægslov om infrastrukturprojektet eller ej. Dette er også i overensstemmelse med bemærkningerne til lovforslaget.

Lovforslaget indeholder således på side 46, 1. spalte, en liste over faktorer, der forventes fastsat regler om omkostningsrammejusteringer om i bekendtgørelsen. Først pind omtaler

"ændrede krav til netvirksomheder som følge af individuelle myndighedspålæg eller ændrede krav i lov eller bekendtgørelse, herunder bortfald af opgaver"

og anden pind omtaler

"store infrastrukturprojekter, der indebærer væsentlige investeringer for en netvirksomhed".

Det fremgår således ikke af lovforslaget, at større infrastrukturprojekter kun skal kunne føre til justeringer, hvis der foreligger en anlægslov om infrastrukturprojektet. Tværtimod omtales muligheden for tillæg for omkostninger vedrørende større infrastrukturprojekter i lovbemærkningerne uafhængigt af mulighed for tillæg som følge af omkostninger afledt af nye lovkrav.

Det er væsentligt, at denne tilgang opretholdes i Indtægtsrammebekendtgørelsen, da store omkostningskrævende infrastrukturprojekter godt kan forekomme, uden at der foreligger en anlægslov. Dette gælder både i forhold til statslige infrastrukturprojekter, hvor finansieringen typisk vil optræde på finansloven, og i forhold til større kommunale anlægs- og infrastrukturprojekter, hvor finansieringen sker via det kommunale budget. Vi har flere eksempler på store kommunale infrastrukturprojekter, hvor der ikke foreligger en anlægslov. Herunder kan nævnes den store trafikomlægning ved Nørreport Station og Israels Plads inkl. opførelsen af nyt underjordisk parkeringsanlæg, som er gennemført inden for de seneste år.

Tilstedeværelsen af en anlægslov bør derfor ikke være det afgørende kriterium for, om infrastrukturprojektet kan føre til justeringer via tillæg. Det afgørende bør i stedet være, om bekendtgørelsens kriterier for væsentlige omkostninger, jf. § 35, er opfyldte, ligesom hvad der gælder i forhold til de øvrige bestemmelser.

Det bemærkes desuden, at der også kan være tale om trafikale infrastrukturprojekter af mindre omfang, som genererer uforholdsmæssigt store

omkostninger til ledningsomlægninger, fordi projekterne rammer "uheldigt" i forhold til den eksisterende ledningsinfrastruktur. Vi er netop ved at vurdere implikationerne af et sådant projekt, hvor etablering af en mindre bro risikerer at forårsage meget store omkostninger til ledningsomlægninger. Sådanne situationer bør også være dækket af muligheden for at opnå tillæg, hvis de afledte omkostninger til ledningsomlægninger er væsentlige.

Endelig bemærkes det, at et infrastrukturprojekt, som genererer store omkostninger til ledningsomlægninger, ikke behøver at være af trafikale karakter. Det forudses således, at der i de kommende år i de større byer vil blive gennemført mange større projekter, der primært vedrører klima- og skybrudssikring, og som i lighed med trafikale infrastrukturprojekter vil kunne resultere i betydelige omkostninger til ledningsomlægninger. Disse projekter bør ligeledes være dækket af muligheden for at opnå tillæg, hvis de afledte omkostninger til ledningsomlægninger er væsentlige.

Radius foreslår på denne baggrund, at den foreslåede § 26, stk. 1, ændres, således at "herunder anlægslov om infrastrukturprojekt," slettes, samt at tillæg vedrørende omkostninger i forbindelse med større infrastrukturprojekter reguleres i sin egen paragraf, som kan formuleres som følger:

§ x. Energitilsynet forhøjer efter ansøgning en netvirksomheds omkostningsramme og justerer det fremadrettede forrentningsgrundlag, såfremt en netvirksomhed får væsentlige meromkostninger som følge af infrastrukturprojekter."

Vi har i ovenstående tekstforslag anvendt udtrykket *det fremadrettede forrentningsgrundlag* i den betydning, som vi har opfordret til at anvende, jf. vores bemærkninger om de generelle bestemmelser (punkt 7.2)

9.3.3.3 Forholdene omtalt i bilag 3 – tillæg for målerudrulning, krav til it-sikkerhed mv.

De forhold, der er omhandlet af § 26, stk. 3 og 4, og som er omtalt i bilag 3, vedrører en helt særlig afgrænset gruppe af omkostninger og tillæg, som udspringer af særlig regulering gennemført inden 2018. Justeringerne, der skal gennemføres som følge af omkostninger knyttet til disse forhold, adskiller sig desuden på et par væsentlige områder fra de øvrige forhold, som er omhandlet af bestemmelsen i § 26.

Således omfattes ingen af forholdene af væsentlighedskriteriet, og dertil kommer, at forholdene vedrørende tillæg efter Målerbekendtgørelsen og IT-bekendtgørelsen jf. § 36, stk. 15, heller ikke er omfattet af § 36, men i stedet udmåles direkte efter reglerne i de nævnte bekendtgørelser.

Som anført under punkt 6 vurderer vi, at de særlige forhold vedrørende disse tillæg bør føre til, at forholdene behandles i en særskilt bestemmelse, hvori der direkte kan gøres op med, hvilke af bekendtgørelsens øvrige bestemmelser, der

gælder hhv. ikke gælder i forhold til de tillæg, der gives i henhold til bestemmelsen.

Vores ref. cajbs

I forhold til tillæggene vedrørende målerudrulninger er der tale om tillæg, som vedrører meget store anlægsinvesteringer, og som gives permanent. Der henvises til bemærkningerne i punkt 6.1 vedrørende sammenhængen med bekendtgørelsens øvrige bestemmelser og om behovet for præcisering af, hvad der gælder herunder i forhold til overgangen mellem reguleringsperioder. Med hensyn til omkostninger til it-sikkerhed og omkostninger til myndighedsbehandling henvises der til punkt 6.2.

9.3.3.4 *Energitilsynets liste omtalt i § 26, stk. 5*

Det fremgår af § 26, stk. 5, at Energitilsynet på sin hjemmeside senest den 1. marts i året efter et reguleringsår offentliggør en liste over ændrede krav ved lov, forordning, bekendtgørelse eller forskrift udstedt af Energinet.dk, som kan give anledning til justeringer for netvirksomhederne for reguleringsåret efter stk. 1 og 2.

Da manglende rettidig indberetning af færre omkostninger som følge af ændrede krav ved lov mm. jf. høringsudkastets §§ 38 og 52, kan straffes med bøde, kan det være hensigtsmæssigt at lade Energitilsynet udarbejde en liste som foreslået med henblik på at skabe klarhed over, hvilke krav i lov, forordning, bekendtgørelse eller forskrift udstedt af Energinet.dk, der er tale om. Bødestraf bør således kun være mulig, hvis manglende rettidig indberetning vedrører krav i lov mm., som fremgår af Energitilsynets liste.

Samtidigt er det dog helt afgørende, at indholdet af listen ikke bør afskære netvirksomhederne fra at få forhøjet deres omkostningsramme og den fremadrettede aktivbase, såfremt de har fået væsentlige meromkostninger som følge af ændrede krav ved lov mm. Det bør således fremgå eksplicit i stk. 5, at adgangen til justering efter § 26, stk. 1, ikke berøres af, at et nyt krav ikke fremgår af listen. Listen bør således alene have oplysende og vejledende karakter over for netvirksomhederne i relation til § 26, stk. 1. For at udarbejde en komplet liste, vil Energitilsynet skulle monitorere nye krav til netvirksomheder i love, bekendtgørelser, forordninger og forskrifter fra Energinet.dk, hvilket kan være en stor og tidskrævende opgave.

9.3.4 Nye forsyningsområder (§ 27)

Der bør ved formuleringen af § 27 også henvises til byudviklingsprojekter, så der ikke er tvivl om, at disse efter omstændighederne kan være omfattet af bestemmelsen på lige fod med nye forsyningsområder. Alternativt kan det i høringsnotatet til Indtægtsrammebekendtgørelsen præciseres, at nye forsyningsområder både kan forstås som *helt* nye forsyningsområder og områder, hvor forsyningen ændres væsentligt i forbindelse med byudvikling. Det kan fx være omlægning af fabriksområder til boligområder, hvor netvirksomheden afholder en række omkostninger til at omlægge forsyningen fra én stor elkunde til mange mindre elkunder.

Endvidere bemærkes det, at et projekt, der vedrører byfornyelse og nye forsyningsområder, godt kan strække sig over flere år og flere etaper. I forhold til væsentlighedsgrænsen i § 35 er det selvsagt afgørende, at et projekt omfattet af bestemmelsen i den sammenhæng fortsat kan ansues under ét.

Der henvises til bemærkningerne vedrørende § 35 i 9.4.

9.3.5 Ændringer på transmissionsniveau (§ 28)

Netvirksomhederne påføres i stigende omfang ekstraomkostninger til anlægsforstærkninger og omlægninger i forbindelse med, at Energinet.dk foretager ændringer i systemstrukturen på transmissionsniveauet.

Ligesom i forhold til omkostninger vedrørende store infrastrukturprojekter og nye forsyningsområder og byudviklingsområder kan et enkelt projekt hos Energinet.dk – eksempelvis en ændring i kabelinfrastrukturen vedrørende elforsyningen af København - give anledning til omkostninger, der er spredt både i tid og geografi. Det er i den sammenhæng afgørende, at et sådant projekt på tilsvarende vis kan ses under ét i forhold til væsentlighedsgrænsen i § 35. Et andet eksempel kan være, at Energinet.dk vælger at foretage en generel udskiftning af en bestemt type komponent i sine transformere, hvilket ligeledes i forhold til væsentlighedsgrænsen må betragtes som et sammenhængende projekt, som forårsager omkostninger, der er spredt i tid og geografi. Der henvises til bemærkningerne under § 35 i punkt 9.4.

Vi foreslår i øvrigt, at formuleringen af bestemmelsen ændres således at "*systemstrukturen på transmissionsniveau*" erstattes af "*system- og transmissionsstrukturen samt system- og transmissionsdriften*", da dette vil være mere dækkende i forhold til de omkostninger, som netvirksomhederne kan blive ramt af.

9.3.6 Anlæg til og fra tredjemand (§ 30)

I § 30 er der en forskel i indholdet mellem stk. 1 og 2. I stk. 1 fremgår det således, at bestemmelsen omfatter situationer, hvor der overtages anlæg, der har karakter af kollektivt elforsyningsnet. I stk. 2 fremgår det derimod, at bestemmelsen omfatter anlæg generelt. Vi mener, at dette er udtryk for en uhensigtsmæssig skævvridning, da der må gælde de samme regler i forhold til forhøjelser og reduktioner.

Det bemærkes, at der i en netvirksomhed løbende indkøbes og afhændes anlæg i takt med driften af nettet og gennemførelse af reinvesteringer mv. Dette illustreres fx af bestemmelsen i § 36, stk. 5, hvor det fremgår – helt i overensstemmelse med virkeligheden – at netvirksomhederne i disse situationer ofte bortskaffer erstattede og overflødiggjorte anlæg. Det følger af bestemmelsen i § 36, stk. 5, at netvirksomhederne i disse situationer kan opnå tillæg til omkostningsrammen på grundlag af omkostninger til bortskaffelse. Der sker således ingen indtægtsrammereduktion i disse situationer som følge af, at et anlæg glider ud af anlægsmasse, men der kan tværtimod opnås et tillæg i relation til bortskaffelsesomkostningerne.

I enkelte situationer sker der så det glædelige, at anlæg, som er blevet overflødiggjort, kan afhændes til tredjemand. I disse tilfælde opnås der en indtægt ved salget, som indgår i de regulatoriske indtægter, og som dermed kommer forbrugerne til gode set i forhold til situationen, hvor et overflødiggjort anlæg bortskaffes. Det ville være helt ubalanceret og urimeligt, hvis der i de situationer, hvor et anlæg kan afhændes, skal beregnes en indtægtsrammereduktion, når det ikke sker i øvrige situationer, hvor et anlæg tages ud af drift og bortskaffes.

Uanset om et anlæg afhændes eller bortskaffes, vil det således typisk være i forbindelse med en reinvestering eller netomlægning, hvor netvirksomheden samtidig investerer i nye anlæg, der ikke gives tillæg for, og som ofte gennemføres af hensyn til at foretage effektiviseringer i overensstemmelse med et af de grundlæggende hensyn i reguleringen. Det kan i disse situationer virke som et modsatrettet incitament, hvis der foretages fradrag i rammerne som følge af afhændede anlæg, som ovenikøbet kommer forbrugerne til gode i form af en ekstraintægt, som alt andet lige vil reducere forbrugernes samlede tarifniveau.

Ovenstående viser efter Radius' opfattelse, at bestemmelsens anvendelsesområde må afgrænses til de situationer, hvor der overtages eller afhændes anlæg, der har karakter af kollektivt forsyningsnet, således som også anført i bestemmelsens stk. 1. Samme formulering bør derfor anvendes i stk. 2.

9.3.7 Anlæg til og fra tredjemand - vedr. stikledninger (§ 31)

Radius finder, at bestemmelsen i § 31, 1. pkt., giver en fornuftig fleksibilitet, som i visse sammenhænge kan være nødvendig i forbindelse med overtagelse af net fra tredjemand.

Bestemmelsens 2. pkt. udgør imidlertid en begrænsning, som i visse situationer kan hindre de muligheder for fleksibilitet, som er sigtet med den første del af bestemmelsen.

Konkret vurderes det, at bestemmelsen vil kunne have utilsigtet betydning i forhold til den økonomi, der er knyttet til de stikledninger, som Radius har overtaget fra en gruppe af sine kunder, og som fra den 1. januar 2016 er lagt ind under Radius' bevillingspligtige aktiviteter.

Energitilsynet har forud for indlæmmelsen af stikledningerne under de bevillingspligtige aktiviteter godkendt Radius' metoder for tarifiering og leveringsvilkår for de kunder, der er med i ordningen. Det fremgår bl.a. af metodegodkendelsen, at den faste årlige betaling fra kunderne, der er med i ordningen, skal dække omkostningerne til stikledningerne, og at der er lagt vægt på, at det ved fordelingen af omkostningerne sikres, at det alene er stikledningskunderne, der bidrager til betalingen af de omkostninger, der vedrører stikledningerne. Der er således tale om en form for kollektiv ordning og økonomi inden for rammerne af den samlede regulerede økonomi.

De nævnte principper kræver, at der løbende gives tillæg til den generelle indtægtsramme, som kan dække de omkostninger, der er afholdt vedrørende stikledningerne. Derved sikres det således, at de kunder, som er med i ordningen, tilsammen bærer de samlede omkostninger.

De omhandlede omkostninger vedrører også afskrivninger og forrentning af de reinvesteringer, der foretages i takt med, at det bliver nødvendigt at udskifte de enkelte stikledninger, og omkostningsniveauet vil derfor kunne ændres løbende.

Radius traf sin beslutning om at integrere stikledningerne under de bevillingspligtige aktiviteter ud fra disse forudsætninger, og det er derfor væsentligt, at der ikke nu indføres en bestemmelse, som afskærer muligheden for, at tillægget til indtægtsrammen (og efter den nye regulering til omkostningsrammen og forrentningsrammen) kan tilpasses i takt med omkostningerne, og herunder også til omkostninger vedrørende reinvesteringer.

Vi foreslår derfor, at bestemmelsens 2. punktum helt udgår eller alternativt, at det præciseres, at den omhandlede forudsætning ikke finder anvendelse i forhold til reinvesteringer i kabellagte net, som er blevet overtaget fra tredjemand, inden bestemmelsen er trådt i kraft.

9.3.8 Bortfald af indtægter (§ 32)

Vi mener, at den foreslåede bestemmelse i § 32 skal udgå af bekendtgørelsen.

Bestemmelsen i § 32 er en reminiscens fra den nugældende regulering, hvor indtægtsrammerne er baseret på indtægtsniveauerne fra 2004. Under dette – indtægtsbaserede – regime, var der behov for, at indtægtsrammen blev reduceret, såfremt der skete bortfald af ”andre indtægter”, som reelt ikke bestod i indtægter fra de bevillingspligtige aktiviteter. I modsat fald ville netvirksomhederne have haft mulighed for at erstatte indtægter fra tredjemand (eksempelvis lejeindtægter) med højere tarifopkrævninger fra kunderne. Da indtægtsrammerne i den nye økonomiske regulering ikke længere er baseret på historiske indtægtsniveauer, men derimod på historiske omkostningsniveauer (i 2012-14), har bestemmelsen imidlertid mistet sin betydning ved overgangen til det nye regime. Det er således væsentligt at bemærke, at de tilhørende omkostninger vedrører og bæres af den bevillingspligtige aktivitet helt ligesom netvirksomhedernes øvrige omkostninger.

Her må det i forhold til mekanismerne i den nye regulering konstateres, at omkostninger kan komme til, og omkostninger kan falde bort, og at dette løbende afspejles i fastsættelsen af rammerne, herunder ved overgangen mellem de 5-årige reguleringsperiode, som fastsættes med udgangspunkt i de gennemsnitlige samlede faktiske omkostningsniveauer.

Her vil det være helt urimeligt, hvis bortfald af omkostninger, der tilfældigvis har genereret ”andre driftsmæssige indtægter”, skulle behandles anderledes end de

øvrige opad- og nedadgående ændringer i omkostningsniveauerne og skulle medføre en direkte og umiddelbar reduktion i omkostningsrammen.

Vores ref. cajbs

Dette ville således indebære en urimelig asymmetrisk forskelsbehandling i forhold til øvrige ændringer i omkostningerne i opad- og nedadgående retning.

9.3.9 Force majeure (§ 34)

I bestemmelsen i § 34 er der til dels anvendt en terminologi, der er bygget op omkring det kontraktretlige begreb "force majeure". Kontraktretligt indebærer force majeure, at en aftalepart bliver fritaget fra sine kontraktlige forpligtelser, hvis der opstår en ekstraordinær situation, som parten ikke har kontrol over, og som gør det umuligt eller urimeligt byrdefuldt for parten at opfylde sine forpligtelser. Partens manglende opfyldelse af kontrakten udgør i denne situation ikke misligholdelse. Kontraktretligt er force majeure altså ikke nødvendigvis knyttet til en meget omkostningskrævende hændelse.

Terminologien om force majeure kommer blandt andet til udtryk ved, at det i bestemmelsen er stillet som forudsætning for, at bestemmelsen kan anvendes, at en netvirksomhed ikke vil kunne varetage sine forpligtelser. Samtidigt er det imidlertid tydeligt, at bestemmelsen sigter til situationer, hvor netvirksomheder får væsentlige meromkostninger som følge af ekstraordinære hændelser. Det er i den sammenhæng desuden et krav, at omkostningerne skal være væsentlige og overstige niveauerne i § 35.

Det er i den forbindelse uklart, hvorfor det er stillet som et krav, at netvirksomheden ikke kan varetage sine forpligtelser. Dette krav er som nævnt en del af det kontraktretlige force majeure begreb, men i denne sammenhæng står det ikke klart, om kravet er knyttet til selve hændelsen – fx at forsyningen i en periode ikke kan varetages til et geografisk område, der er blevet oversvømmet som følge af stormflod, eller om kravet er knyttet til de økonomiske konsekvenser af hændelsen – fx at en virksomhed har måtte afholde så store omkostninger som følge af hændelsen, at netvirksomheden helt generelt bliver ude af stand til at leve op til sine forpligtelser som netvirksomhed. Faktisk er ingen af delene oplagte at stille som krav i den omhandlede kontekst. Hvis der er tale om den førstnævnte mulighed, må det antages at situationen vil være overvundet på det tidspunkt, hvor det ansøges om tillæg. Hvis der er tale om sidstnævnte mulighed, vil den økonomiske situation for netvirksomheden være så alvorlig, at situationen formentlig også vil være omfattet af § 33, hvilket dermed heller forekommer at være en oplagt forudsætning af opstille.

Vi finder, at bestemmelsen først og fremmest handler om, at der skal være mulighed for forhøje omkostningsrammen og det fremadrettede forrentningsgrundlag for netvirksomheder, der har måttet afholde væsentlige omkostninger som følge af ekstraordinære hændelser, som virksomheden ikke selv har haft indflydelse på. Vi opfordrer til, at formuleringen af bestemmelsen præciseres med dette for øje, og at anvendelsen af den kontraktretlige force

majeure terminologi nedtones, herunder således, at kravet om at ”netvirksomheden ellers ikke vil kunne varetage sine forpligtelser efter bevillingen” udgår af bestemmelsen, da det jf. ovenstående ikke giver mening at stille dette krav.

I bestemmelsen er der i øvrigt som eksempler på de omhandlede ”force majeure – situationer” nævnt krig, sabotage og jordskælv. Vi er enige i, at disse eksempler vil kunne udgøre ”force majeure – situationer”. Vi opfordrer imidlertid til, at eksemplerne ændres til eller suppleres med nogle mere relevante eksempler i forhold til danske forhold. Således kunne der med fordel som eksempel nævnes ekstraordinære naturkræfter i stedet for jordskælv, idet ekstraordinære naturkræfter kan udgøres af fx orkaner og stormflod, men også jordskælv. Derudover kunne eventuelt nævnes terror og samfundsfjendtlige handlinger som supplement til eller i stedet for krig. Også arbejdsstridigheder kunne nævnes. Når der i bestemmelsen nævnes eksempler, bør eksemplerne være så relevante som muligt set i relation til danske forhold.

9.3.10 Midlertidige tillæg

Radius har bemærket, at Indtægtsrammebekendtgørelsen (samt Målerbekendtgørelsen og IT-beredskabsbekendtgørelsen) i nogle tilfælde anvender begrebet *midlertidig* om tillæg/fradrag. Begreberne er ikke defineret nærmere og synes ikke at være anvendt konsistent.

Radius vurderer, at begrebet er tiltænkt til at beskrive den tidsmæssige udstrækning af de tillæg og fradrag, der fastlægges. Typisk vil tillæg/fradrag blive fastlagt for justering af forhold, der gælder ”permanent”, men et tillæg kan også gælde for en begrænset periode – typisk ét år. Dette gælder eksempelvis for tillæg, som gives til at dække et beløb til tab på debitorer. Radius anerkender således, at det bl.a. for at sikre, at genberegningen af rammerne bliver gjort korrekt og konsistent, er nødvendigt at skelne mellem tillæg, som gives til permanente forhold, og tillæg, som gives for en begrænset periode.

Radius anbefaler, at bestemmelserne for tillæg/fradrag, som kun gælder i en begrænset periode, præciseres. Begrebet midlertidige tillæg/fradrag er ikke defineret i loven. Hvis begrebet anvendes i bekendtgørelsen, bør det defineres til at dække over forhold, som kun har betydning for netvirksomheden i en begrænset periode (typisk kun ét år).

Med denne definition bør Målerbekendtgørelsen tilrettes, idet ordet ”midlertidig” er blevet indsat i § 9 i udkastet til ændring af bekendtgørelsen. Der er ikke tale om forhold, som kun har betydning for netvirksomheden i en begrænset periode, hvorfor ”midlertidig” bør slettes. Dette flugter med den gældende version af målerbekendtgørelsen, som ikke taler om ”midlertidige” tillæg. Der henvises til bemærkningerne i punkt 6.1.

9.3.11 Formulering ”i det omfang denne ændres”

I §§ 25-34 og i § 36 anvendes i forhold til justeringer af den fremadrettede aktivbase konsekvent formuleringen ”i det omfang denne ændres”. Den fulde

formulering, lyder, at "Energitilsynet (...) justerer den fremadrettede aktivbase, i det omfang denne ændres (...)".

Vores ref. cajbs

Vi mener, at den sidste del af formuleringen bør udgå af de nævnte bestemmelser, da der er tale om en cirkelslutning uden selvstændigt indhold. Den fremadrettede aktivbase justeres således netop kun, hvis Energitilsynet træffer afgørelse herom – og i kraft af selve afgørelsen. Med andre ord sker der ikke nogen ændringer af aktivbasen, før justeringen godkendes.

Vi antager, at hensigten med formuleringen har været at afgrænse de situationer, hvor der kan ske justering af den fremadrettede aktivbase til situationer, hvor der sker ændringer i netvirksomhedens anlægsmasse eller lignende. Dette er imidlertid ikke nødvendigt at nævne i de enkelte bestemmelser om fradrag/tillæg, da det er sikret igennem de fælles bestemmelser om tillæg, nærmere bestemt i § 36, stk. 4 og 6-9.

9.4 Væsentlighedskriterier (§§ 35, 21 og 22)

Opsummering

Radius mener, at de beløbsmæssigt fastsatte grænser i § 35 og i § 21 er urimeligt høje og ude af proportion med hensynene bag bestemmelserne. Uanset at væsentlighedsgrenserne skal varetage et administrativt hensyn, består der således også et hensyn i forhold til at sikre, at netvirksomhederne via tillæg kan få dækning for væsentlige omkostninger, som primært skyldes udefrakommende forhold, og som ikke allerede indgår i niveauerne for netvirksomhedens økonomiske rammer. Dette indebærer samtidigt, at forhold, der reelt hører sammen, ikke skal opsplittes i flere selvstændige forhold, som hver især skal opfylde væsentlighedskriteriet, da dette reelt vil indebære, at væsentlighedsgrenserne sættes endnu højere.

§ 35 rummer desuden en række uklarheder og rejser flere spørgsmål vedrørende den konkrete administration af væsentlighedsgrensen særligt i situationen, hvor omkostninger vedrører et forhold, der strækker sig over flere år.

Radius foreslår, at væsentlighedsgrensen i § 35 sættes ned. Det foreslås desuden, at det er de årlige realiserede omkostninger, der er relevante for vurderingen af væsentlighedskriteriet, eftersom dette vurderes at udgøre den mest administrativt smidige håndtering af omkostninger som strækker sig over flere år. Den absolutte beløbsmæssige grænse kunne da sættes til 1 mio. kr. pr. år. Hvis den foreslåede metode bibeholdes, hvor omkostninger sammenlægges over flere år, foreslår Radius, at den fastsatte beløbsmæssige grænse sættes ned til 3 mio. kr.

Radius foreslår desuden, at der i forhold til situationen med tab pga. manglende betaling fra elhandlere (§ 21) ikke opereres med et væsentlighedskriterie eller alternativt, at væsentlighedskriteriet udformes som en bagatelgrænse på fx 10.000 kr.

Radius mener, at det er vigtigt, at den overordnede intention i loven føres igennem i bekendtgørelsen, således at udefrakommende forhold, der genererer væsentlige omkostninger for netvirksomhederne, og som ikke i forvejen er indeholdt i niveauet for de økonomiske rammer, skal give mulighed for tillæg. Radius mener, at det derfor er vigtigt, at muligheden for tillæg i disse situationer ikke afskæres som følge af en væsentlighedsgrænse, der dels er sat uproportionalt højt, og som dels risikerer reelt at blive endnu højere end de fastsatte grænser, hvis fortolkningen af hvad der udgør sammenhængende hhv. separate forhold gøres unødigt restriktiv.

Det fremgår på side 16 i høringsnotatet til lovforslaget, at

"fastsættelsen af [væsentligheds]kriterierne forventes at ske under hensyntagen til, om der er tale om omkostninger, der ikke kan forventes allerede at indgå i netvirksomhedernes indtægtsramme, samt ud fra administrative hensyn."

Vi opfordrer generelt til, at der i højere grad lægges vægt på det førstnævnte af disse hensyn.

9.4.1 Omkostninger fordelt ud over tid (§ 35)

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at de anførte beløbsmæssige kriterier skal være opfyldte ud fra en beregning af nettonutidsværdien af mer- eller mindreomkostningerne opgjort pr. pålæg, opgave, investering eller overdragelse.

Det følger samtidigt af stk. 1, at det er de *forventede* mer- eller mindreomkostninger for *det reguleringsår*, hvor dokumentationen for ansøgningen eller indberetningen indgår i reguleringsregnskabet og *efterfølgende reguleringsår* er væsentlige.

Vi forstår denne bestemmelse sådan, at en begivenhed, som udløser tillæg eller fradrag, godt kan strække sig over flere år, og at det er de samlede omkostninger hen over en sådan periode, der skal danne grundlag for vurderingen af, om væsentlighedsgrænsen er opfyldt. Vi opfatter desuden bestemmelsen sådan, at der ved aflæggelsen af reguleringsregnskabet for det første år, hvor mer- eller mindreomkostningen forekommer, skal opgøres et skøn over den forventede samlede omkostning.

Dette rejser spørgsmålet om, hvorvidt væsentlighedsvurderingen skal baseres på det forventede omkostningsniveau på dette tidspunkt, eller om det afgørende bliver det realiserede omkostningsniveau, som eventuelt først vil kunne opgøres flere år senere. Dette tidsmæssige perspektiv kan i praksis give anledning til en række udfordringer, og vi vil opfordre til, at der etableres en klar og simpel måde at håndtere disse situationer på, ikke mindst set i lyset af, at et af hovedformålene bag bestemmelsen er at reducere Energitilsynets og netvirksomhedernes omkostninger til administration.

Vi finder det i den forbindelse afgørende, at der ikke skal ske korrektioner af tillæg tilbage i tid, når de samlede realiserede meromkostninger er opgjorte. Dette gælder, uanset om der er tale om, at tillæg, der oprindeligt er givet ud fra forventede niveauer, tilbagekaldes, eller at der gives tillæg flere år tilbage i tid, efter at tillægget i første omgang ikke blev givet, fordi det samlede forventede omkostningsniveau lå under væsentlighedsgrensen. I begge situationer kan der være aflagt og godkendt reguleringsregnskaber for de pågældende år, og der kan i mellemtiden være foretaget ny beregning af niveauet for omkostningsrammerne i forbindelse med overgangen til en ny reguleringsperiode.

Dette efterlader, så vidt vi kan bedømme, to metoder.

- Metode 1: Bestemmelsen udformes således, at det alene er de årlige realiserede omkostninger, der er relevante for vurderingen af væsentlighedskriteriet, også uanset at et omkostningsgenererende forhold strækker sig over flere år. Dette vil indebære, at væsentlighedsgrensene skal nedsættes tilsvarende, herunder således at grænsen på 10 mio. kr. (som, vi for øvrigt, jf. nedenfor, mener er for høj) reduceres til fx 1 mio. kr.
- Metode 2: Væsentlighedsvurderingen afgøres endeligt ud fra det forventede niveau for de samlede realiserede omkostninger allerede ved aflæggelsen af reguleringsregnskabet for det første år, hvor der er afholdt omkostninger. Hvis det forventede niveau således her opfylder væsentlighedskriteriet, vil der skulle gives tillæg både for det første år, og for de efterfølgende år. Dette uanset at det eventuelt så senere måtte vise sig, at de samlede realiserede omkostninger alligevel ikke opfyldte væsentlighedskriteriet.

Metode 2 synes umiddelbart at stemme bedst overens med formuleringen i § 35, stk. 1. I og med at der på dette tidspunkt alene er tale om et forventet niveau, kan omkostningsniveauet i de situationer, hvor omkostningerne afholdes over flere år, imidlertid ikke altid estimeres særligt nøjagtigt på det tidspunkt, hvor der aflægges reguleringsregnskab for det første år, hvor omkostningerne er forekommet. Der kan være tale om usikkerhed i forhold til omfanget af opgaven – eksempelvis i forbindelse med et nyt forsyningsområde, hvor der ikke nødvendigvis er klarhed over en kommunes prioritering og tidsmæssige planlægning af udbygningen af det pågældende område. Der kan også være tale om, at der ved opstarten af et større projekt endnu ikke er klarhed over de konkrete tekniske løsninger, som skal gennemføres i senere faser af et større projekt – eksempelvis i forbindelse med omlægninger af ledningsnettet i forbindelse med et infrastrukturprojekt.

På den baggrund opfordrer vi til, at metode 1 med de årlige vurderinger af væsentlighedsgrensen anvendes, idet dette forekommer at være den mest

enkle model. Det forudsætter dog som anført, at væsentlighedsgrensen reduceres tilsvarende.

Vores ref. cajs

At et enkelt forhold kan generere omkostninger over flere på hinanden følgende år bør i øvrigt også afspejles i bestemmelsen i stk. 3.

9.4.2 Afgrænsningen af en begivenhed, der kan udløse tillæg/fradrag (§ 35)

I forhold til afgrænsningen af de begivenheder, der jf. stk. 4 hver for sig skal danne grundlag for vurderingen af, om væsentlighedskriteriet er opfyldt, opfordrer vi til, at retstilstanden ikke gøres unødvendigt snæver og restriktiv.

Det fremgår som anført på side 16 i høringsnotatet til lovforslaget, at

"fastsættelsen af [væsentligheds]kriterierne forventes at ske under hensyntagen til, om der er tale om omkostninger, der ikke kan forventes allerede at indgå i netvirksomhedernes indtægtsramme, samt ud fra administrative hensyn."

Uanset at væsentlighedskriteriet også skal varetage et administrativt hensyn, er det således vigtigt at være opmærksom på, at der også skal varetages et hensyn til netvirksomhederne og til at justere rammerne, når der opstår omkostninger, som ikke allerede er dækket af niveauet for disse.

Dette hensyn bliver særligt vigtigt i forhold til forståelsen af stk. 4. Såfremt en samlet begivenhed således deles op i flere selvstændige forhold, som hver især falder under væsentlighedsgrensen, vil der kunne blive tale om, at netvirksomhederne kan risikere at skulle afholde betydelige – og væsentlige – omkostninger, som ikke i forvejen indgår i rammerne, uden at der bliver mulighed for tillæg, fordi et samlet forhold, som overstiger væsentlighedsgrensen, deles op i flere mindre, som falder under væsentlighedsgrensen.

Til illustration kan nævnes, at et større infrastrukturprojekt, som anlægget af metroforbindelsen Cityringen, har genereret store omkostninger til kabelomlægninger for Radius. Omkostningerne har dog været spredt både i forhold til tid og geografi, idet omkostningerne er udløst i takt med byggeriet af metroen over en årrække på forskellige lokationer i København og på Frederiksberg. Der bør imidlertid ikke i forhold til væsentlighedsgrensen herske tvivl om, at dette udgør et samlet forhold, som ville skulle vurderes samlet i forhold til væsentlighedsgrensen.

Tilsvarende må det gælde i forhold til et større nyt forsyningsområde eller nyt byudviklingsområde, såsom udbygningen af Københavns Nordhavn eller Københavns Sydhavn, at dette i forhold til væsentlighedsgrensen skal ses under ét, og ikke opdeles i enkelte mindre separate forhold. Dette gælder

uanset, at et sådant projekt – ligesom metroprojektet – kan være opdelt i forskellige etaper, og at omkostningerne kan være fordelt over tid og sted.

Vores ref. cajbs

Samme betragtning må anlægges i forhold til omkostninger, der skal afholdes som følge af ændringer på transmissionsniveau, hvor der kan være tale om, at Energinet.dk foretager en større omlægning af forsyningsinfrastrukturen til København, hvilket kan generere omkostninger for netvirksomheden, som er fordelt over tid og sted i takt med gennemførelsen af den nye struktur. Dette vil ligeledes skulle ses som et samlet forhold i relation til bestemmelsen i stk. 4, såfremt hensynet bag bestemmelsen skal være opfyldt.

9.4.3 De beløbsmæssige afgrænsninger (§ 35)

Derudover er det generelt vores opfattelse, at den fastsatte beløbsmæssige grænse på 10 mio. kr. er urimeligt høj og helt ude af proportion med hensynene bag bestemmelsen. Grænsen bør således sættes ned til fx 3 mio. kr., og bør i hvert fald ikke være højere end 5 mio. kr. Såfremt modellen med de årlige vurderinger af væsentlighedsgrænsen anvendes, jf. bemærkningerne ovenfor under punkt 9.4.1, skal grænsen være tilsvarende lavere – fx på 1 mio. kr. Det er desuden afgørende, at samlede forhold, som genererer omkostninger, ikke splittes op i flere mindre dele, som så hver især falder under væsentlighedsgrænsen, jf. bemærkningerne ovenfor.

9.4.4 Tab på debitorer (§§ 21 og 22)

Radius opfordrer til, at der ikke i forhold til situationen med tab pga. manglende betaling fra elhandlere (§ 21) opereres med et væsentlighedskriterie eller alternativt, at væsentlighedskriteriet udformes som en bagatelgrænse på fx 10.000 kr.

Der vil typisk vil være tale om situationer, der opstår med års mellemrum, hvor det giver bedre mening med en 1-til-1 omkostningsdækning på det pågældende tidspunkt, end at omkostningerne via gennemsnittet ruller ind i den efterfølgende reguleringsperiode. I sidstnævnte tilfælde vil de påvirke rammerne mange år efter, at omkostningen er afholdt, hvilket vil være konsekvensen af den foreslåede bestemmelse for de netvirksomheder, der lider et tab, som falder under væsentlighedskriteriet.

Hvis der opereres med et væsentlighedskriterie, vil det indebære, at situationen, hvor en elhandler går konkurs, håndteres forskelligt i forhold til de berørte netvirksomheder, hvilket må anses som uhensigtsmæssigt. Det vil således være ulogisk og svært forklarligt over for kunderne, at omkostningen i forhold til nogle netvirksomheder dækkes (via et tillæg), når den indtræffer, og i forhold til andre netvirksomheder i stedet indgår i beregningen af omkostningsrammen for den efterfølgende reguleringsperiode, og på den måde påvirker opkrævningsretten flere år frem.

Radius er opmærksom på, at anvendelsen af væsentlighedskriterier til dels er båret af et hensyn til at lette og reducere Energitilsynets administrative opgaver.

Også i forhold til dette hensyn må det imidlertid forventes, at det vil være mere hensigtsmæssigt, at der foretages en ensartet håndtering og sagsbehandling af de berørte netvirksomheders tab end, at der først skal foretages vurderinger af væsentlighedskriteriet ud fra de tre fastsatte kriterier for alle de berørte netvirksomheder, og derefter en forskellig sagsbehandling, som munder ud i forskellige afgørelser alt efter udfaldet af væsentlighedsvurderingen.

Endelig bemærkes det, at også bestemmelsen i § 22 taler for, at der ikke opereres med et væsentlighedskriterie i § 21. Bestemmelsen kan således indebære, at det efterfølgende modtagne beløb til hel eller delvis dækning af et tab, som der er givet tillæg for efter § 21, bringer det samlede tab ned under væsentlighedskriteriet. Hvis det allerede givne tillæg efter § 21, så skal trækkes tilbage, vil det kun give yderligere administration for Energitilsynet og det berørte selskab. På den anden side vil det udgøre en forskelsbehandling mellem selskaberne, hvis tillægget opretholdes.

Radius finder det således ikke rimeligt, hvis der skal være et væsentlighedskriterie for tab på elhandelsvirksomheder, men anerkender, at der jf. lovbemærkningerne side 51 skal fastsættes et væsentlighedskriterie i disse tilfælde. I lyset af lovbemærkningerne foreslår Radius derfor, at der i forhold til situationerne med tab på debitorer indføres et væsentlighedskriterie i form af en bagatelgrænse, således at tabet anses for væsentligt og kan dækkes via tillæg, hvis tabet udgør 10.000 kr. eller derover. Dette vil mindske de fornævnte problemstillinger.

9.5 Justering af rammer (§§ 36-38)

Opsummering

Radius mener, at bestemmelserne i §§ 36-38 generelt er unødigt komplicerede, og at bestemmelserne rummer store risici for fejlforklaringer. Henset til bestemmelsernes centrale betydning, bør der være klarhed over indholdet af disse bestemmelser.

Radius foreslår derfor, at bestemmelserne generelt gennemgås med henblik på at gøre formuleringerne mere klare og præcise.

I det omfang sigtet med § 37 er, at ansøgninger om tillæg skal være en integreret del af reguleringsregnskabet og skal være underkastet revision, opfordrer vi til, at kravene ikke ledsages af rigide krav til dokumentation.

I forhold til bestemmelsen i § 38 foreslår Radius, at der fastlægges en bagatelgrænse for indberetningspligten, da manglende opfyldelse er sanktioneret med bødestraf, hvilket vil være ude af proportion for så vidt angår bagatelagtige forhold.

9.5.1 Beregningen af tillæg og fradrag (§ 36)

Bestemmelsen i § 36 er meget central, idet den regulerer, hvordan indtægtsrammen skal justeres som følge af mer- eller mindreomkostninger til nye opgaver mv. Bestemmelsen er imidlertid meget kompleks og er vanskelig at forstå, hvilket er uheldigt, da det er væsentligt, at netvirksomhederne har klarhed over effekterne af disse centrale bestemmelser, og da usikkerhed om udlægningen af bestemmelserne kan få store utilsigtede konsekvenser.

I det følgende gives der en række eksempler på de usikkerheder, som bestemmelserne rejser.

Bestemmelsen er i forhold til justeringer af omkostningsrammen opdelt i stk. 2 og stk. 3, hvor stk. 2 omhandler justeringer, der vedrører nye eller ændrede anlæg, og stk. 3 omhandler øvrige justeringer af omkostningsrammen, dvs. justeringer, der alene vedrører driftsomkostninger. Stk. 2 kan dog også indebære justeringer med driftsomkostninger, selvom der også vil være tale om afskrivninger. Denne struktur i opdelingen af stk. 2 og 3 forekommer ikke logisk, og bestemmelserne kunne med fordel samles i et stk. Svagheden ved strukturen kommer bl.a. til udtryk i de øvrige dele af bestemmelsen, som i højere grad er opbygget i forhold til de enkelte omkostningsselementer. Således fx i stk. 8, som vedrører driftsomkostninger, men som kun henviser til stk. 3.

I stk. 5, sidste punktum, fremgår det, at der ved opgørelsen af tillægget skal modregnes et beløb, der dækker de omkostninger, som netvirksomheden ville have haft til "drift, vedligeholdelse og fornyelse". Det kunne her være hensigtsmæssigt at anvende termene "driftsomkostninger og afskrivninger", som i øvrigt begge bør være definerede, jf. bemærkningerne til definitionerne i § 2.

Stk. 6 vedrører ændringer af den fremadrettede forrentningsbase ved anlægsinvesteringer. Imidlertid er der i bestemmelsen henvist til stk. 3, som kun vedrører rene driftsomkostninger, der ikke er knyttet til anlægsinvesteringer. Dette må være en fejl, og henvisningen skal i stedet være til stk. 4.

I stk. 8 fremgår det, at der kan anvendes omkostningsækvivalenter til brug for justeringer efter stk. 3 – dvs. i forhold til rene driftsomkostninger. Vi er enige i, at omkostningsækvivalenter anvendes i forhold til driftsomkostninger. Imidlertid kan der også indgå driftsomkostninger i en forhøjelse af omkostningsrammen efter stk. 2, og der bør også kunne anvendes omkostningsækvivalenter i forhold hertil. Bestemmelsen bør derfor også henvise til stk. 2, og det kunne med fordel skrives direkte ind i bestemmelsen, at omkostningsækvivalenterne anvendes i forhold til driftsomkostninger, så der ikke kan opstå tvivl herom.

I stk. 9 er der henvist til "*de aktuelt fastsatte anlægskategorier*" under henvisning til stk. 6. Det fremgår af bestemmelsen, at hvis en netvirksomhed kan dokumentere, at et konkret anlæg falder uden for anlægskategorierne, så kan netvirksomhedens egne dokumenterede omkostninger anvendes i

beregninger efter godkendelse af Energitilsynet. I stk. 6 fremgår det imidlertid, at hovedstolen ved en anlægsinvestering udgøres af de faktiske omkostninger til anlægget. Vi forstår på den baggrund ikke sigtet med bestemmelsen i stk. 9, da det netop i stk. 6 er fastslået, at det er de faktisk afholdte omkostninger, der skal anvendes, hvilket vi i øvrigt kan tilslutte os. Muligvis er der tale om, at stk. 9 i stedet skal henvise til stk. 7.

I stk. 10 fremgår det, at Energitilsynet hvert femte år skal gennemgå standardlevetider, gennemsnitlige omkostninger og anlægskategorier. Så vidt vi kan vurdere, vil ændringer af fx standardlevetider også kunne få konsekvenser for anlæg, som der ikke gives tillæg for. Det forekommer derfor ikke oplagt at bestemmelsen skal placeres i § 36, som omhandler beregning af justeringer af rammer. I forhold til standardlevetider bemærker vi desuden, at det i § 43, stk. 5, fremgår, at afskrivninger på aktiver, der er anskaffet efter 2017, afskrives efter de standardlevetider, der er nævnt i Indtægtsrammebekendtgørelsens bilag 5. Eftersom standardlevetiderne således er skrevet direkte ind i bekendtgørelsen, kræver det en ændring af bekendtgørelsen, hvis standardlevetiderne skal ændres, og det forekommer vidtgående, hvis Energitilsynet hvert femte år skal gennemgå og vurdere disse.

Af stk. 11 fremgår det, at justeringen af omkostningsrammen og den fremadrettede aktivbase tidligst sker fra det tidspunkt, hvor et anlæg idriftsættes. Denne bestemmelse giver imidlertid ikke mening i forhold til de justeringer af omkostningsrammen, som sker efter stk. 3, hvor der slet ikke er tale om anlægsinvesteringer. Bestemmelsen bør henvise til stk. 2, 4 og 5.

Stk. 12 er meget svær at forstå. I første del af bestemmelsen er der beskrevet en situation, hvor en netvirksomhed ansøger om justering af hhv. omkostningsrammen eller den fremadrettede aktivbase efter det reguleringsår, hvor omkostningerne begyndte at påvirke netvirksomhedens omkostninger. Dette er imidlertid normalsituationen, jf. § 37, stk. 1, idet en ansøgning om forhøjelse typisk – sammen med reguleringsregnskabet - vil blive indsendt til Energitilsynet året efter det reguleringsår, hvor omkostningerne er begyndt at påvirke netvirksomhedens omkostningsniveau. Vi gætter derfor på, at situationen, der beskrives, må indebære, at ansøgningen er indsendt til Energitilsynet, efter at omkostningerne har påvirket netvirksomhedens omkostningsniveauer i flere år. Anden del af bestemmelsen indebærer, at Energitilsynet i den situation, hvor bestemmelsen er tiltænkt anvendt, skal tage højde for, at netvirksomhedens omkostningsramme hhv. fremadrettede aktivbase kan indeholde delvis dækning af de omhandlede omkostninger. Dette kan, så vidt vi forstår, kun være tilfældet, hvis der i den mellemliggende periode har været fortaget en genberegning af rammerne ved overgangen til en ny reguleringsperiode, og at de omhandlede omkostninger både påvirker niveauerne før og efter genberegningen. Dette er imidlertid et gæt, da det på ingen måder står klart ud fra formuleringen af bestemmelsen.

I stk. 14 introduceres et nyt begreb – ”*standardværdier*”. Det er uklart, hvad der menes med dette. Det er muligt, at der menes omkostningsækvivalenter og/eller standardlevetider. Dette bør i givet fald fremgå direkte af bestemmelsen.

9.5.2 Ansøgninger om justeringer (§ 37)

Bestemmelsen i § 37 regulerer forhold omkring ansøgninger om tillæg, herunder frister og dokumentationskrav. Det er uklart for Radius, om ansøgningerne skal være en integreret del af reguleringsregnskabet, som man ledes til at forstå ud fra stk. 3 ("*dokumentation for ansøgninger (...) indgår i reguleringsregnskabet*"), eller om ansøgningerne blot skal indsendes "*senest sammen med reguleringsregnskabet*", som det fremgår af stk. 1. Dette bør gøres klart og konsistent i bestemmelsen.

I det tilfælde at ansøgningerne skal være en integreret del af reguleringsregnskabet, vil de skulle underkastes revision, hvilket umiddelbart vil påføre selskaberne en ekstra byrde i forbindelse med ansøgningerne. Radius har forståelse for, at der skal være kontrol (og selvkontrol) med ansøgningerne, og er derfor heller ikke afvisende over for revision af ansøgninger, hvis det vel at mærke vil kunne lette Energitilsynets efterfølgende sagsbehandling. Men samtidig er det vigtigt, at kravet om revision ikke samtidig suppleres med rigide krav til dokumentation. Stk. 3 bemyndiger netop Energitilsynet til at fastlægge dokumentationskrav. Med revision af ansøgningerne bør der være rimelige rammer for form og indhold af dokumentationen.

9.5.3 Indberetninger vedrørende reducerede omkostninger (§ 38)

Bestemmelsen i § 38 regulerer netvirksomhedernes indsendelse af oplysninger ved bortfald af omkostninger. Af stk. 2 fremgår, at netvirksomheden har pligt til at indberette oplysninger om alle forhold, som falder bort, uanset om omkostningerne er væsentlige eller ej. Dette er et meget vidtgående krav uden proportionalitet.

Radius har forståelse for, at der skal være en indberetningspligt, men i praksis vil det være meget vanskeligt at administrere dette for netvirksomhederne (og for Energitilsynet), når alt skal indberettes. Radius opfordrer Energistyrelsen til at fastlægge en bagatelgrænse, som kan afgrænse indberetningspligten.

9.6 Vedvarende ineffektive netvirksomheder og evaluering (§§ 39 og 40)

Vores ref. cajbs

Opsummering

Radius mener, at det er fornuftigt at have særligt fokus på selskaber, der ikke agerer økonomisk rationelt ved fx ikke at effektivisere. Omvendt bør konsekvensen være, at selskaber, der arbejder seriøst med effektiviserings- og dokumentationsinitiativer, bør reguleres mindre restriktivt og med deraf følgende mindre administrativ byrde for selskaberne og regulator. Radius ser imidlertid en risiko for, at mekanismen fanger selskaber, der reelt agerer effektivt, men af den ene eller anden grund oplever stigende omkostninger. Derudover finder Radius det overflødig at pålægge Energitilsynet endnu et kontinuerligt omfattende evalueringsansvar, da vi forstår mekanismen som en undtagelsesmekanisme.

Radius foreslår derfor, at grænsen fastsættes højere end 105 procent, og at Energitilsynets evalueringspligt begrænses til en evaluering inden udgangen af år 4 i anden reguleringsperiode, jf. lovbemærkningerne.

9.6.1 Vedvarende ineffektive netvirksomheder (§ 39)

Radius mener, at den rimelige grænse for, hvornår mekanismen skal træde i kraft ligger et sted mellem 105 og 115 procent, og at den foreslåede grænse i bekendtgørelsesteksten på 105 procent er i underkanten, mens formelen i bilag 4, der viser 110 procent, måske fastsætter en mere rimelig grænse.

Uanset hvad ovennævnte niveau fastsættes til, er det vigtigt, at Energitilsynet efterfølgende foretager en konkret vurdering af den pågældende netvirksomhed. I den forbindelse beder Radius om, at det i § 39, stk. 4, præciseres, at der er tale om to særskilte vurderinger fra Energitilsynet, som begge skal være opfyldt, før en virksomhed kan betegnes som vedvarende ineffektiv: 1) om netvirksomhedens omkostningsniveau skyldes eksogene forhold, og 2) om netvirksomheden har undladt at reagere på reguleringens indbyggede incitamenter. Det betyder konkret, at "men" bør erstattes af "og". Anvendelsen af "men" synes således at lægge en forudsætning ind i bestemmelsen om, at såfremt den første vurdering er opfyldt, så vil den anden forudsætning også være opfyldt, hvilket ikke nødvendigvis er tilfældet.

I forhold til vurdering 2) vedrørende netvirksomhedens reaktion på incitamenter, bør Energitilsynets eventuelle vurdering af en netvirksomhed som "vedvarende ineffektiv" bl.a. indeholde en vurdering af, om netvirksomheden har reageret, uden at det endnu er kommet fuldt ud til udtryk i omkostningerne, og en forklaring af netvirksomhedens incitament til ikke at følge reguleringens incitamenter. Således mener vi, at Energitilsynet skal tage stilling til konkrete effektiviseringsinitiativer, inden en netvirksomhed kan kaldes "vedvarende ineffektiv".

Derudover foreslår Radius, at § 39, stk. 5, omformuleres, så det er klart, at det er ved mindre overskridelser af grænsen på 105/110/115 procent af omkostningsrammen, at Energitilsynet kan fastsætte næste periodes rammer under hensyn til en andel af de pålagte effektiviseringskrav. Det bør være klart, at forrige periodes effektiviseringskrav hverken helt eller delvist bæres med over i næste reguleringsperiode, hvis grænsen på 105/110/115 procent ikke er overskredet.

Desuden bør det i samme bestemmelse tilføjes, at effektiviseringskrav, der er blevet ført med i en ny reguleringsperiode, ikke indgår i næste vurdering (5 år senere) af, om netvirksomheden har effektiviseret tilstrækkeligt til ikke længere at være kategoriseret som "vedvarende ineffektiv". Med udkastets formulering kan en netvirksomhed, der følger med de pålagte krav, alligevel risikere at blive erklæret "vedvarende ineffektiv" på grund af et gammelt effektiviseringsefterslæb.

9.6.2 Evaluering (§ 40)

Radius mener, at kravet i § 40 om, at Energitilsynet i hver reguleringsperiode foretager en evaluering af modellen for identifikation af vedvarende ineffektive netvirksomheder, er en administrativ forpligtelse for Energitilsynet, der ligger ud over den, der beskrevet i lovbemærkningerne. I lovbemærkningerne står, at Energitilsynet skal foretage en evaluering inden udgangen af år 4 i anden reguleringsperiode (altså senest 31. december 2026). Vi mener, at forpligtelsen er overflødig og dermed kommer til at udgøre en unødvendig belastning, der utvivlsomt vil trække ressourcer fra andre arbejdsopgaver.

Samtidig noterer Radius dog, at Energitilsynet altid har muligheden for af egen drift at indstille til ministeren, at der foretages en bekendtgørelsesændring, såfremt Energitilsynet vurderer, at en ændring vil lette Energitilsynets arbejde eller i højere grad afspejle lovens formål. Det bør således overlades til Energitilsynet at vurdere, om der er behov for en evaluering, og i givet fald, hvad denne evaluering bør indeholde.

Vi bemærker desuden, at Energitilsynets rolle og organisering i henhold til Stemmeaftalen af 4. oktober 2017 skal justeres, og at det i det lys vil være mere hensigtsmæssigt at afvente en afklaring, før Energitilsynet pålægges nye forpligtelser, der ligger uden for de forventede kerneopgaver.

Radius mener således, at det bør være et selvstændigt mål at minimere unødvendige forpligtelser – for tilsynet og øvrige aktører.

10. Fastsættelse af forrentning (§§ 41 og 42)

10.1 Forrentning af den historiske aktivbase (§ 41)

Opsummering

Radius mener, at en eventuel forsinkelse i Energitilsynets godkendelse af reguleringsregnskaber, uafklarede sager eller ændringer i tidligere afgørelser ikke skal ligge netvirksomhederne til last i overgangsperioden fra den nugældende regulering til den foreslåede.

Radius foreslår, at formuleringerne i Indtægtsrammebekendtgørelsens § 41, stk. 6, præciseres, således at det bliver klart, at enhver afgørelse, der øger merforrentningens størrelse i årene 2013-2017, kan give anledning til en reduktion af fradraget for merforrentning i henhold til § 41, stk. 3.

Forrentningen af den historiske aktivbase fastsættes til minimum af det nuværende forrentningsloft og selskabernes maksimale forrentning givet ved deres indtægtsramme og omkostningsniveau i 2012-2014. Hertil kommer korrektioner for merforrentning i perioden 2013-2017. Det betyder, at netvirksomhedernes mulighed for gennem merforrentning at få andel i værdien af deres historiske effektiviserings tiltag bortfalder fra 2018. Dermed bliver det meget vigtigt for netvirksomhederne, at de kender deres indtægtsrammer mv. til og med 2017, da en for stor eller for lille merforrentning frem til 2018 har konsekvenser for selskabernes økonomi de næste 40 år.

§ 41, stk. 6, søger at imødekomme en situation, hvor en efterfølgende afgørelse ændrer på forudsætningerne for en netvirksomheds valg af merforrentning i 2013-2017, sådan at en netvirksomhed får mulighed for at korrigere sit valg af merforrentning. Radius mener, at det er fornuftigt og nødvendigt med disse muligheder for efterkorrektion, men mener, at den foreslåede formulering enten er utilstrækkelig eller bør præciseres. Det er således indskrevet som forudsætninger i bestemmelsen, at der skal være tale om "en efterfølgende myndighedsafgørelse" som "forhøjer merforrentningen". Det er uklart, hvad der præcist ligger i disse krav, men det vurderes ikke at være tilstrækkeligt, at korrektionsmuligheden eksisterer i tilfælde, hvor en *afgørelse* bliver lavet om, og at det kun er i tilfælde af, at afgørelsen medfører *forhøjet* merforrentning. Korrektionsmuligheden skal gælde alle situationer, hvor en afgørelse ændrer på en netvirksomheds formodninger om deres indtægtsrammer mv.

Af samme årsag mener Radius, at det er unødvendigt og risikabelt at indsætte en tidsfrist for reduktion af merforrentning (til 2022), da overholdelse af denne forudsætter, at reguleringsregnskaberne til og med 2017 er endeligt godkendt. § 41, stk. 4, omhandler den situation, hvor en afgørelse har givet anledning til en forhøjet merforrentning, som netvirksomheden ønsker at reducere ved at tilbagebetale for meget opkrævet merforrentning i henhold til § 41, stk. 3. Radius mener, at det i den forbindelse vil være hensigtsmæssigt at specificere i

stk. 3 eller 4, at det er den senest opkrævede merforrentning, der tilbagebetales og dermed betales renter af.

Vores ref. cajbs

Vi forstår, at meningen med § 41, stk. 2, er, at den gennemsnitlige *mulige* forrentningssats, jf. stk. 1, nr. 2, reduceres for merforrentning, der *ville have givet anledning* til en indtægtsrammereduktion efter 2014 i den gældende regulering. Da det ikke er entydigt i den foreslåede formulering, opfordrer vi til, at det præciseres. Den samme præcisering bør desuden ske i overgangsbestemmelsen, § 57, stk. 2, nr. 5. Se også vores kommentarer hertil i punkt 15 om overgangsbestemmelserne. Meningen er netop, at der skal være overensstemmelse mellem den gevinst et selskab har ved merforrentning og den straf, som selskabet får i kraft af reducerede fremtidige forrentningsmuligheder.

10.2 Forrentning af den fremadrettede aktivbase – WACC-bekendtgørelsen (§ 42)

Opsummering

Radius mener, at det er fornuftigt, at forrentningssatsen fremover fastsættes ved beregning af en standardiseret WACC for et stand alone elnetselskab, som det er anbefalet af ekspertgruppen med samme formål og i elforsyningsloven. Vi mener imidlertid, at der er enkelte tekniske – men centrale – modelspecifikationer, der er udeladt i bekendtgørelsen. Derudover mener Radius fortsat, at den WACC, som bekendtgørelsen giver anledning til, ikke vil afspejle de faktiske kapitalomkostninger. Særligt ikke med de nuværende lave renter.

Radius foreslår, at det ikke er beta-egenkapital, men beta-aktiv, der fastsættes i bekendtgørelsen, og at der fastsættes en omregningsformel i bekendtgørelsen, jf. ekspertgruppens anbefaling.

Den korrekte beregning af WACC er en forudsætning for, 1) at netvirksomheden får et uforstyrret investeringsincitament, og 2) at forbrugernes priser henholdsvis netvirksomhedernes indtægter over tid afspejler de nødvendige bagvedliggende omkostninger. Radius er bekymret for, at denne bekendtgørelse systematisk vil skævvride incitamentet væk fra at investere og vil underkompensere netvirksomhederne og gøre det meget svært at føre en økonomisk bæredygtig forretning.

Hvad angår den tekniske beregning af WACC består den basalt set af en beregning af en egenkapitalforrentning og en fremmedkapitalforrentning, som sammenvægtes til en enkelt sats. Bekendtgørelsen afspejler generelt ekspertgruppens metodemæssige anbefalinger til dette. På et enkelt punkt mangler der dog en væsentlig mellemregning, idet det i bekendtgørelsen er beta-egenkapital, der er defineret, hvor ekspertgruppens metode er at fastsætte beta-aktiv og ud fra denne værdi *beregne* beta-egenkapital ved hjælp af en specifik omregningsformel, hvori fordelingen mellem egenkapital og

fremmedkapital er den vigtigste parameter. Omregningsformlen afspejler, at jo højere gældsandel, desto større risiko bærer den enkelte enhed egenkapital, og desto større bliver beta-egenkapital. Ved kun at definere beta-egenkapital, er der en risiko for at glemme denne sammenhæng, hvis gældsandelen ved en senere lejlighed ændres fra de foreslåede 50 procent.

11. Værdioppgørelse og afskrivning m.v. (§ 43)

Bestemmelsen i § 43, stk. 2, bør tidsmæssigt afgrænses således, at den vedrører aktiver, der økonomisk er idriftsat i perioden fra den 1. januar 2005 til den 31. december 2017.

12. Differencer (§ 45)

Opsummering

Radius mener, at en strafrente på differencer i kundernes favør skal fastsættes under hensyntagen til netvirksomhedernes muligheder for at have overensstemmelse mellem netselskabets indtægter og indtægtsrammen.

Radius foreslår, at der laves et spænd på differencer i kundernes favør på 5% af indtægtsrammen, hvor strafrenten er WACC, mens differencer ud over dette spænd sættes til WACC+1%.

Radius finder overordnet håndteringen af differencer i § 45 lettere at administrere i forhold til det gældende system, der er unødigt kompliceret for netvirksomhederne og Energitilsynet.

Fra lovbemærkningerne side 52 er det fastslået, at differencer i kundernes favør skal forrentes med en strafrente, og i § 45 om differencer er strafrenten sat til den officielle udlånsrente samt et tillæg på 8%.

Det er en meget høj rente i forhold til, at det er umuligt for netselskabet at ramme indtægtsrammen præcist, og derudover er det umuligt for netselskabet at regulere indtægterne smidigt i løbet af et år.

Den endelige indtægtsramme for et reguleringsår fastsættes tidligst 11 måneder efter reguleringsårets afslutning og er derfor forbundet med usikkerhed i løbet af reguleringsåret. Samtidig opkræves indtægterne i løbet af reguleringsåret og kan ikke reguleres efterfølgende.

Udover at netselskabet ikke kender indtægtsrammen i løbet af reguleringsåret, er det heller ikke smidigt at ændre indtægterne via tariffjerne, da der er varslingsregler, der samtidig skal overholdes. Et netselskab skal varsle prisstigninger på et priselement på minimum 40 kr./måned eller 10% stigning

fire måneder før i datahubben, og alle andre prisændringer skal varsles med minimum en måned. Indtægterne via priserne kan derfor ikke ændres fra dag til dag, men skal estimeres og varsles i god tid.

Netselskabet har en helt naturlig interesse i at opkræve indtægter, der svarer til niveauet for indtægtsrammen. Samtidig har netselskabet en interesse i at undgå prisstigninger, da det er en kommunikationsmæssigt stor opgave og samtidig en administrativ tung proces, der skal planlægges i mere end fire måneder, før de har effekt.

Derfor skal netselskabet balancere mellem at opkræve op til og ikke over indtægtsrammen for at undgå en strafrente og samtidig ikke opkræve for lidt og dermed få en for stor difference i netselskabets favør, da priserne efterfølgende skal sættes op. Endelig er der et generelt ønske om at holde priserne stabile, så de ikke ændrer sig flere gange i løbet af året.

Uanset hvor godt netselskabet end prøver at få indtægterne til at stemme overens med indtægtsrammen, er det umuligt at ramme korrekt. Radius foreslår derfor, at der introduceres et spænd på f.eks. 5% af indtægtsrammen på differencer, som forrentes med WACC'en. Alt inden for denne margin vil være ensbetydende med, at netvirksomhederne har ramt indtægterne rigtigt.

Hvis der opstår differencer i kundernes favør ud over dette spænd, er det rimeligt og bestemt i loven, at kunderne kompenseres for de for meget opkrævede beløb, indtil differencer i kundernes favør er afviklet. 8% er dog en meget høj rente, når der som før beskrevet er en del usikkerhed forbundet med at opkræve de korrekte indtægter, og derfor foreslår Radius at nedsætte renten til WACC+1% for den del af differencerne i kundernes favør, der er ud over spændet.

I § 45, stk. 2, står der, at beløb til afvikling af en differencesaldo ikke indgår i beregningen af årets difference. Radius mener, at beløb til afvikling af differencer fra tidligere år skal indgå i beregningen af årets difference, for at afviklingen af differencer får virkning på differencesaldoen.

13. Regnskaber (§ 48)

Opsummering

Radius mener, at de nuværende frister for fremsendelse af reguleringsregnskabet samt korrektioner er rimelige, men anderkender at Energitilsynet fremover fastsætter fristerne.

Radius foreslår, at korrektioner af reguleringsregnskabet, der ikke skyldes netselskabet, behandles ens, uanset om korrektionen er i forbrugernes eller netvirksomhedens favør.

I den gældende indtægtsrammebekendtgørelse er der dels en frist for fremsendelse af reguleringsregnskabet (31. maj) dels en frist for fremsendelse af korrektioner til reguleringsregnskabet (31. august). Radius mener, at de gældende frister er rimelige i forhold til, at selskaberne kan udarbejde reguleringsregnskabet samt nå at rette op på eventuelle fejl. Radius ville derfor foretrække, at disse frister fastholdes i indtægtsrammebekendtgørelsens § 48, stk. 2, men anerkender, at det fremover er op til Energitilsynet at fastsætte disse frister.

I § 48, stk. 3 og 4, indføres der en asymmetri i forhold til, om en korrektion skal have effekt fra det år, den vedrører (hvis det er i kundernes favør), eller fra det reguleringsår, hvor der endnu ikke er truffet afgørelse (hvis det er i selskabets favør). Radius mener, at dette er rimeligt, i de tilfælde årsagen til en korrektion alene kan henføres til selskabet. Hvis en korrektion omvendt skyldes en ændret udmelding Energitilsynet eller på anden vis ikke kan henføres til selskabet, bør en korrektion i forbrugernes og selskabets favør behandles ens.

14. Klageadgang (§ 51)

Opsummering

Radius er bekymret for, at der i udkastet lægges op til, at netvirksomhedernes mulighed for at klage over afgørelser begrænses.

Radius foreslår, at bestemmelsen i § 51, stk. 2, slettes, således at netvirksomhederne ligesom i dag har fuld klageadgang i forhold til afgørelser om indtægtsrammerne.

Det fremgår af § 51, stk. 2, at netvirksomhedernes mulighed for at klage over afgørelser fra Energitilsynet begrænses i forhold til, hvad der er gældende i dag. Således følger det af bestemmelsen, at såfremt Energitilsynet har truffet afgørelse om et forhold, der indgår i grundlaget for en netvirksomheds indtægtsramme, og dette er sket forud for afgørelsen om netvirksomhedens indtægtsramme for det pågældende reguleringsår, så kan de forhold, som følger af den første afgørelse ikke påklages til Energiklagenævnet efter afgørelsen om netvirksomhedens indtægtsramme.

Bestemmelsen rejser en lang række spørgsmål, og det må overordnet anses for retssikkerhedsmæssigt problematisk, at netvirksomhedernes klageadgang på denne måde kan afskæres, og vi opfordrer Energistyrelsen til at overveje, om der overhovedet er hjemmel til på denne måde at afskære klageadgangen.

En delafgørelse kan vedrøre væsentlige forhold og have konsekvenser, som ikke fuldt ud står klart for netvirksomhederne, før en samlet afgørelse foreligger. Desuden er det ikke ud fra bestemmelsen klart, i hvilket omfang en delafgørelse skal være specifikt rettet mod det pågældende selskab.

Dertil kommer, at det synes at følge af formuleringen af bestemmelsen, at Energitilsynet har mulighed for ikke fuldt ud at følge indholdet af delafgørelsen ved den samlede afgørelse om indtægtsrammen, hvilket forstærker problematikken af den manglende klageadgang.

Vi opfordrer til, at bestemmelsen i § 51, stk. 2, slettes, således at netvirksomhederne ligesom i dag har fuld klageadgang i forhold til afgørelser om indtægtsrammerne.

15. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser (§§ 53-61)

Opsummering

Radius mener, at der er flere elementer i de foreslåede bestemmelser, der ikke fremstår tydelige nok, og som kan give anledning til efterfølgende misforståelser.

Radius foreslår præciseringer af ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelserne som foreslået nedenfor.

Helt overordnet giver det en god struktur i hele bekendtgørelsen at have ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelserne i et kapitel for sig selv, da der er flere områder i overgangsperioden, der skal håndteres anderledes i overgangsperioden end i de efterfølgende perioder.

Da overgangsbestemmelserne fastsætter indtægtsrammen i den første reguleringsperiode, er det dog vigtigt, at bestemmelserne er meget klare, og den foreslåede tekst indeholder flere elementer, der skal præciseres for at undgå efterfølgende misforståelser:

I § 53, stk. 4, er det anført, at alle forhold, som vedrører indtægtsrammer for perioden før 2018, skal behandles efter reglerne i bkg. nr. 195 af 4. marts 2016. Dette kan imidlertid ikke være rigtigt i forhold til perioden inden bkg. nr. 195. Det er således fortsat vigtigt, at hvis der er spørgsmål om indtægtsrammer i årene inden 2018, så skal sådanne spørgsmål afgøres efter de regler, der var gældende på det pågældende tidspunkt. Der bør derfor i bestemmelsen i § 53, stk. 4, indføres regler, som svarer til de nugældende regler i bkg. nr. 195, hvor det i forhold til de enkelte reguleringsår er anført hvilken udgave af bekendtgørelsen, der finder anvendelse.

Bestemmelsen i § 53, stk. 7, fastlægger, at det er årene 2012-2014, der skal lægges til grund for beregning af korrektionsfaktoren, som beregnes til brug for fastlæggelsen af det generelle effektiviseringskrav, jf. § 9. I denne bestemmelse mangler der imidlertid en korrektion for de omkostninger, der bortfalder til Engrosmodellen, jf. § 57, stk. 2, nr. 4, samt § 57, stk. 6. Omkostningerne til Engrosmodellen er en del af driftsomkostningerne i 2012-2014 og bør derfor ikke indgå i de omkostninger, der udmøntes generelle krav på, da de er

bortfaldet i 2018 og korrigeret helt ud af indtægtsgrundlaget.

Vores ref. cajbs

Overgangsbestemmelsen i § 54 om leveringskvalitet bør ikke begrænses til 2018 og 2019, men bør anvendes, indtil en ny model til er udviklet (se også punkt 3).

Teksten i § 57, stk. 2, nr. 5, bør præciseres, så det tydeligere fremgår, hvad der menes. F.eks. at merforrentning opstået i 2017 skal i 2018 give et tillæg på 100% af merforrentningen fra 2017 og i 2019 et tillæg på 67% af merforrentningen fra 2017. For merforrentning opstået i 2016 skal der gives et tillæg på 67% af merforrentningen fra 2018. Og merforrentning i 2015 skal slettes i teksten, da det ikke skal give et tillæg i 2018.

§ 57, stk. 5, er svær at forstå i den foreslåede form. Bestemmelsen lægger sig tæt op ad bestemmelsen i § 57, stk. 2, nr. 1, og der henvises til stk. 5 i stk. 2, nr. 1. I stk. 5 er der dog ikke en henvisning til stk. 2, hvilket ville forbedre forståelsen. Derudover skal det præciseres, at stk. 5 omhandler indtægtsrammen, forrentningsloft og effektiviseringskrav for perioden 2015-2017, da bestemmelsen i modsat fald kan give anledning til tvivl og misforståelser.

I § 57, stk. 6, skal fradraget af engrosmodellen opgøres ved at bytte rundt på de to elementer i beregningen, da fradraget ellers vil blive negativt, således at resultatet bliver positivt. Det vil sige, at fradraget skal være:

De pristalsregulerede omkostninger til opgaver vedrørende håndtering af elhandelsvirksomheder og elforbrugere i 2015 fratrukket de pristalsregulerede omkostninger til opgaver vedrørende håndtering af elhandelsvirksomheder og elforbrugere i 2017.

Radius forstår det således, at fradraget for engrosmodellen beregnes på baggrund af de enkelte netvirksomheders egne omkostninger. Dette er en rimelig model, der tager hensyn til de enkelte netvirksomheders situation, og det bør fremgå tydeligere i § 57, stk. 6, at det er selskabsspecifikke omkostninger, der bruges til beregning af fradraget.

I § 59, stk. 1, bør bestemmelserne justeres, så det fremgår, at det er væsentlige meromkostninger i 2015-2017 set i forhold til 2012-2014, der er afgørende for, om justeringen medtages. F.eks. bør en anlægslov, der er vedtaget i 2014, men først genererer meromkostninger i 2015-2017, også være omfattet af bestemmelsen, og det er den ikke i den foreslåede form.

For bemærkninger vedrørende infrastrukturprojekter i § 59, stk. 1, henvises til punkt 9.3.3.2.

Forrentningsrammen (§ 60) har samme opbygning som i § 7, og dermed fremkommer samme forvirring om begreber og samme kompleksitet i opbygningen i § 60 som i § 7, der efter vores overbevisning er forkert. Der henvises til kommentarerne i punkt 4.

Vores ref. cajs

Radius ser frem til den videre proces. Vi vil naturligvis gerne uddybe bemærkningerne i vores høringssvar, hvis det skulle ønskes.

Med venlig hilsen
Radius Elnet
Cäthe Juul Bay-Smidt

Høringssvar – Udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder samt Udkast til bekendtgørelse om forrentningssats (WACC)

Dato:
25. oktober 2017

SEAS-NVE Net A/S (herefter SEAS-NVE) takker for muligheden for at kommentere på Udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder (herefter Indtægtsrammebekendtgørelsen) samt Udkast til bekendtgørelse om forrentningssats (WACC) (herefter WACC-bekendtgørelsen).

SEAS-NVE tilslutter sig kommentarer anført i Dansk Energis høringssvar til samme bekendtgørelser. Nærværende høringssvar indeholder SEAS-NVEs supplerende bemærkninger.

Høringssvaret er opbygget i et kapitel vedrørende Indtægtsrammebekendtgørelsen henholdsvis WACC-bekendtgørelsen. Hvert kapitel er struktureret således, at SEAS-NVEs overordnede bemærkninger til bekendtgørelsen fremgår indledningsvist, hvorefter SEAS-NVEs bemærkninger til udvalgte områder følger.

Vi har forsøgt at være konkrete og detaljerede i vores kommentering som bidrag til konstruktivt at få fastlagt tydeligere rammer i de endelige bekendtgørelser. Som anført nedenfor foreslår vi, at Energistyrelsen inddrager såvel Energitilsynet som branchen med henblik på at sikre en mere praktisk anvendelse af bekendtgørelserne. Til dette bidrager SEAS-NVE naturligvis gerne.

INDTÆGTSRAMMEBEKENDTGØRELSEN

1. Indledende bemærkninger

Generelt ser SEAS-NVE positivt på, at flere af intentionerne med ny regulering er videreført i Indtægtsrammebekendtgørelsen. SEAS-NVE er dog samtidig bekymret over, at flere af de centrale hensyn opstillet af Elreguleringsudvalget ikke synes afspejlet tilstrækkeligt i nuværende udkast til Indtægtsrammebekendtgørelsen. Det drejer sig særligt om hensynet til forudsigelighed for investor, administrerbarhed samt robustheden i ny regulering.

Vi anerkender det store arbejde, der er lagt i udformningen af Indtægtsrammebekendtgørelsen. Det nuværende udkast bærer dog præg af tidspres og heraf manglende praktiske hensyn.

Det er vores opfattelse, at det nuværende udkast til Indtægtsrammebekendtgørelse ikke er gennemarbejdet i en sådan grad, at den rent praktisk kan anvendes til udmøntning af ny regulering for landets netvirksomheder.

1.1. Kvalitet og struktur

Bekendtgørelsen er rodet, mangler sammenhæng på tværs og indeholder en række uhensigtsmæssigheder. Bekendtgørelsen mangler desuden definitioner af helt centrale elementer i reguleringen, ligesom beskrivelser af flere helt centrale forhold i ny regulering er uklare i en sådan grad, at hensigten og dermed udmøntningen af disse forhold kan tolkes på flere væsentligt forskellige måder.

Disse forhold skaber hverken administrerbarhed eller robusthed i den fremtidige regulering af netvirksomhederne. Det giver derfor anledning til stærk bekymring og utilstrækkelig forudsigelighed for såvel forbrugere og investorer. Dette kan ikke være i hverken Energistyrelsens, Energitilsynets, forbrugernes eller netvirksomhedernes interesse.

SEAS-NVE foreslår derfor, at der foretages en gennemgribende gennemskrivning af Indtægtsrammebekendtgørelsen med fokus på administrerbarhed, herunder struktur, og øvrige ovenfor nævnte forhold. I denne forbindelse kan Energistyrelsen med fordel inddrage såvel Energitilsynet og branchen som de væsentligste interessenter med henblik på at sikre Indtægtsrammebekendtgørelsens praktiske anvendelse.

I forbindelse med en gennemskrivning foreslår SEAS-NVE – udover naturlige fejlrettelser - konkret følgende;

- Definitioner på alle relevante elementer i reguleringen, herunder fx omkostningsramme, forrentningsramme, forrentningsgrundlag mv.
- Sikring af at bestemmelser fremstår så klart, at der ikke skabes tvivl om intentioner og metode
- Sikring af sammenhæng på tværs af bekendtgørelsen

- Øget sammenhæng til Årsregnskabslovens bestemmelser, som pt synes svag
- Sikring af symmetri i reguleringen

Energistyrelsen kan i forbindelse med en gennemskrivning med fordel ligeledes arbejde med Indtægtsrammebekendtgørelsens struktur med henblik på at undgå nuværende udkasts mange henvisninger på tværs af bekendtgørelsen.

1.2. Udvidede beføjelser til Energitilsynet

Som anført i SEAS-NVEs høringssvar til Udkast til forslag til Lov om ændring af lov om elforsyning vækker den udvidede bemyndigelse til Energitilsynet bekymring. SEAS-NVEs bekymring forstærkes med nuværende udkast til Indtægtsrammebekendtgørelse.

Energitilsynet bemyndiges i Indtægtsrammebekendtgørelsen til at foretage skøn i flere sammenhænge, herunder i relation til effektiviseringskrav. Som bemærket i SEAS-NVEs høringssvar til Lov om ændring af lov om elforsyning vil udvidede beføjelser til Energitilsynet kræve væsentligt styrkede ressourcer og kompetencer i Energitilsynet.

Vi er klar over, at der arbejdes på en styrkelse af Energitilsynets ressourcer og kompetencer. Før denne transformation er gennemført, bidrager de udvidede beføjelserne til Energitilsynet sammenholdt med kvaliteten af nuværende udkast til Indtægtsrammebekendtgørelsen dog til u hensigtsmæssig usikkerhed om de fremtidige rammer, som netvirksomhederne vil være underlagt.

2. Mere specifikke bemærkninger

Nedenfor følger SEAS-NVEs bemærkninger til udvalgte konkrete forhold og bestemmelser i Indtægtsrammebekendtgørelsen. Bemærkningerne er struktureret i følgende overordnede temaer med henvisninger til relevante bestemmelser;

- Uklarheder
- Uhensigtsmæssigheder
- Effektiviseringskrav

2.1. Uklarheder

I vores gennemgang af Indtægtsrammebekendtgørelsen er vi stødt på en række bestemmelser, som efter vores opfattelse indeholder fejl og/eller er uklare i en sådan grad, at end ikke hensigten med bestemmelserne fremstår tilstrækkeligt klart;

- Definitioner
 - o Omkostninger
 - o Afskrivning og forrentningsramme
- Omkostningsramme
- Tillæg/fradrag generelt
- Nettab
- Sammenhæng mellem bestemmelser og bilag

2.1.1. Definitioner

I Indtægtsrammebekendtgørelsens kapitel 1 § 2 søges en række væsentlige begreber i reguleringen defineret. Dette går dog efter vores opfattelse galt en række steder, ligesom der mangler definitioner af en lang række væsentlige begreber i reguleringen.

Omkostninger

Udover nedenstående bemærkninger til afskrivninger og forrentningsramme savnes en definition af begrebet **Driftsomkostninger** i lighed med § 2 nr. 5 i gældende bekendtgørelse nr. 195 af 4. april 2016. På nuværende tidspunkt anfører Indtægtsrammebekendtgørelsen en definition af Omkostninger, der indeholder afskrivninger og nettab. Afskrivninger er allerede defineret i § 2 nr. 1 og betegnes normal vis ikke som omkostninger. Med en definition af driftsomkostninger i lighed med gældende bekendtgørelse ville § 6 stk. 1 nr. 1 desuden kunne udelades.

Der savnes ligeledes en definition af **Påvirkelige omkostninger**, som ville kunne anvendes i relation til udmøntning af effektiviseringskrav, jf. afsnit 2.3.

Afskrivninger og forrentningsramme

Definitionen i § 2 nr. 1 af afskrivninger synes meget generel og ikke særlig brugbar i henhold til bekendtgørelsens øvrige bestemmelser, eftersom bekendtgørelsens kapitel 7 anfører, at afskrivninger opgøres forskelligt alt efter idriftsættelsesdato.

Ordlyden af definitionen i § 2 nr. 1 '*Afskrivninger af en netvirksomheds aktiver til brug for den bevillingspligtige aktivitet*' giver desuden indtryk af, at afskrivninger i bekendtgørelsens forstand alene omfatter afskrivninger på det såkaldte fremadrettede forrentningsgrundlag, defineret som '*Værdien af netvirksomhedens aktiver til brug for den bevillingspligtige aktivitet*'. Når det såkaldte historiske forrentningsgrundlag i § 2 nr. 6 defineres som '*Værdien af netvirksomhedens netaktiver*', rummer definitionen af afskrivninger således ikke afskrivninger af disse aktiver. Dette må efter vores opfattelse være en fejl, hvilket vi imødeser en af- eller bekræftelse af.

Betegnelserne Fremadrettet henholdsvis Historisk forrentningsgrundlag anvendt i § 2 nr. 5 henholdsvis nr. 6 er efter vores opfattelse desuden ikke meningsgivende betegnelser for det beskrevne indhold. Et forrentningsgrundlag må alt andet lige være det grundlag, der forrentes. Det er ikke tilfældet i bestemmelsernes nuværende form, da værdierne, som forrentes, er inklusiv 2%.

Betegnelser og misforståelser i forbindelse hermed tydeliggøres desuden i Indtægtsrammebekendtgørelsens **§ 7 om Forrentningsrammen**, eksempelvis stk. 2, hvor '*Den historiske aktivbase udgør det historiske forrentningsgrundlag i reguleringsåret tillagt 2%*'.

Der må efter vores opfattelse konsekvent være byttet om på 'aktivbase' og 'forrentningsgrundlag'. Dette ønskes bekræftet.

Energistyrelsen kan med fordel i forbindelse med en gennemskrivning af Indtægtsrammebekendtgørelsen vælge af definere såvel Historisk henholdsvis Fremadrettet aktivbase som Historisk henholdsvis Fremadrettet forrentningsgrundlag, hvor forrentningsgrundlaget defineres som det reelle forrentningsgrundlag, dvs. aktivbasen inklusiv 2%. Dette ville desuden lette § 7, som pt i sin helhed ikke er meningsgivende og med fordel kan forenkles væsentligt;

I stk. 2 anføres, at '*Den historiske aktivbase udgør det historiske forrentningsgrundlag i reguleringsåret tillagt 2 pct.*'. Med de forslåede definitioner ovenfor kunne denne bestemmelse udgå.

Hvis definitionerne, jf. ovenfor, blev formuleret i stil med '*Historisk aktivbase: Den afskrevne værdi af netvirksomhedens netaktiver idriftsat senest 31. december 2017*' ville der i § 7 ligeledes ikke kunne opstå tvivl om, hvorvidt det historiske forrentningsgrundlag (i henhold til vores definition af forrentningsgrundlag) er den afskrevne værdi. Dette fremgår ikke af bestemmelsen på nuværende tidspunkt.

I stk. 4 fremgår, at der '*tages udgangspunkt i de gennemsnitlige historiske og fremadrettede forrentningsgrundlag i den foregående periode*'. Igen skaber ordet 'forrentningsgrundlag' unødigt forvirring. Vi opfatter bestemmelsen således, at der reelt er tale om et gennemsnit af de realiserede bogførte/afskrevne værdier af netvirksomhedens samlede aktiver, altså såvel aktiver idriftsat før og efter 31. december 2017.

Vi forstår indholdet af § 7 i sin helhed således:

Definitioner

Historisk forrentningsgrundlag: Netvirksomhedens historiske aktivbase tillagt 2%

Fremadrettet forrentningsgrundlag: Netvirksomhedens fremadrettede aktivbase tillagt 2%

Historisk aktivbase: Den afskrevne værdi af netvirksomhedens netaktiver idriftsat senest 31. december 2017

Fremadrettet aktivbase: Den afskrevne værdi af netvirksomhedens aktiver til brug for den bevillingspligtige aktivitet fratrukket den historiske aktivbase

Beregning af forrentningsramme

- 1) Forrentning af netvirksomhedens historiske forrentningsgrundlag justeret for:
 - a. Tillæg/fradrag baseret på afgørelser truffet i henhold til §§ 25-34
 - b. Ændringer i indikatorer og pristalsregulering
- 2) Forrentning af netvirksomhedens gennemsnittet fremadrettede forrentningsgrundlag i foregående reguleringsperiode justeret for:

- a. Tillæg/fradrag baseret på afgørelser truffet i henhold til §§ 25-34
- b. Ændringer i indikatorer og pristalsregulering

Med en lignende formulering undgås desuden misforståelser af bestemmelsens stk. 6, hvoraf det fremgår, at der tillægges '*akkumulerede værdi... af afskrivninger på aktiver*'. Hvis der skal være sammenhæng til opgørelsen af historisk henholdsvis fremadrettet aktivbase (vores definition) må der være tale om afskrevet anskaffelsværdi af disse aktiver.

Uanset om ovenstående foreslåede ændringer tages til efterretning, bør der foretages en gennemskrivning og forenkling af § 7 med henblik på at undgå misforståelser og lette bestemmelsens praktiske anvendelse.

2.1.2. Omkostningsramme

Indtægtsrammebekendtgørelsens **§ 57 om omkostningsrammen** i første reguleringsperiode beskriver generelt opgørelsesmetoden på fornuftig vis. Stk. 1 nr. 2 og 3 angiver korrektioner for tillæg/fradrag til indtægtsrammen efter gældende regler. Den gældende regulering arbejder med såkaldte varige henholdsvis midlertidige tillæg/fradrag. Det fremgår af stk. 1 nr. 2 og 3 dog ikke klart, hvilken type tillæg/fradrag efter gældende regulering, der er tale om. Vores forståelse er, at der er tale om den gældende bekendtgørelses såkaldte midlertidige tillæg/fradrag, da varige tillæg/fradrag alt andet lige bør være afspejlet i det omkostningsgrundlag, som lægges til grund for beregningen af omkostningsrammen. Denne forståelse ønskes af- eller bekræftet.

2.1.3. Tillæg/fradrag generelt

Igennem hele Indtægtsrammebekendtgørelsen anvendes betegnelserne tillæg henholdsvis fradrag i henhold til afgørelser.

Indtægtsrammebekendtgørelsen synes kompliceret af, at tillæg/fradrag justeres i hvert reguleringsår. Der kunne med fordel arbejdes med justering i forbindelse med gennemsnitsberegningerne til fastlæggelse af næste reguleringsperiodes rammer, hvorefter tillæg/fradrag i sidste år af foregående reguleringsperiode anvendes i hele den kommende reguleringsperiode. Dette ville forenkle en lang række af Indtægtsrammens bestemmelser og opgørelsesmetoder.

Derudover kunne det med fordel overvejes, hvorvidt betegnelserne varige henholdsvis midlertidige tillæg/fradrag kunne videreføres i en eller anden form i den kommende regulering og bidrage til en mere enkle bestemmelser og administration.

2.1.4. Nettab

Indtægtsrammebekendtgørelsens § 5 stk. 2 og 3 samt § 18 omhandler beløb til dækning af nettab. Bestemmelserne fremstår uklare og unødigt komplicerede.

Vi opfatter justeringen som anført nedenfor.

Eksempel på justering i 1. år af reguleringsperiode 3:

- For hvert år i periode 2 beregnes en "ny nettabsomkostning" baseret på følgende pris og mængde:
 - o Pris: Realiseret omkostning pr. kWh i sidste år i periode 2
 - o Mængde: Årets nettab i kWh justeret for udviklingen i leveret mængde elektricitet fra indeværende år til sidste år i periode 2
- Der beregnes et gennemsnit af periode 2's "nye nettabsomkostninger"
- Dette gennemsnit justeres for:
 - o Udviklingen i leveret mængde fra periode 2's sidste år til periode 3's første år
 - o Udviklingen i realiseret omkostning pr. kWh fra periode 2's sidste år til periode 3's første år

Bestemmelsen kan dog læses på flere måder, hvorfor ovenfor nævnte opfattelse ønskes bekræftet.

SEAS-NVE bemærker i denne sammenhæng, at der i den foreslåede justering ikke tages højde for øgede omkostninger til nettab som følge af decentral produktion. Med den foreslåede bestemmelse i § 5 stk. 2 og 3 samt § 18 justeres alene for udvikling i den leverede mængde elektricitet. Decentral produktion øger ikke den leverede mængde elektricitet, men den transporterede mængde elektricitet i elnettet. SEAS-NVE skal derfor venligst anmode om en forklaring på, hvordan øgede omkostninger til nettab som følge af decentral produktion dækkes fremadrettet. Hvis disse omkostninger ikke dækkes, vil øget decentral produktion alt andet lige reducere visse selskabers mulighed for realisering af den i henhold til bekendtgørelsen tilladte forrentning.

Jf. afsnit 2.3 forstår vi § 10 stk. 3 således, at nettabsomkostninger ikke nødvendigvis udeholdes af benchmarking. Dette er naturligvis ikke meningsgivende, jf. bemærkninger relateret til effektiviseringskrav nedenfor. I tilfælde af, at nettabsomkostninger ikke udeholdes af benchmarkingen, vil netvirksomheder med høj grad af decentral produktion straffes dobbelt; såvel i form af ej dækkende nettabsjustering samt i benchmarksammenhæng.

2.1.5. Sammenhæng mellem bestemmelser og bilag

Indtægtsrammens § 9 stk. 3 beskriver beregningen af det regulerings generelle effektiviseringskrav. Bemærkninger til indførelsen af et generelt krav fremgår af afsnit 2.3.1 nedenfor. I relation til dette afsnit om uklarheder savnes sammenhæng mellem korrektionen beskrevet i § 9 stk. 3 og metode 1 i Bilag 1 til bekendtgørelsen. I henhold til § 9 stk. 3 fradrages omkostninger til nettab i såvel tæller som nævner i den beskrevne beregning. Af metode 1 i Bilag 1 fremgår fradraget for nettabsomkostningen alene i nævneren i den opstillede formel. Det ønskes bekræftet, at der er tale om en fejl i formlen anført i Bilag 1.

2.2. Uhensigtsmæssigheder

Foruden ovenfor nævnte uklarheder, indeholder Indtægtsrammebekendtgørelsen en række uhensigtsmæssigheder;

- Konsekvent anvendelse af begreber
- Udmelding af rammer og sammenhæng til differencer
- Væsentlighedskriterier
- Asymmetri i regulering
- Vedvarende ineffektive selskaber
- Fusioner

2.2.1 Konsekvent anvendelse af begreber

Der kan i bekendtgørelsen med fordel arbejdes med konsekvensrettelse på en række områder.

Tillæg/fradrag

I gennem hele Indtægtsrammebekendtgørelsen anvendes betegnelserne tillæg henholdsvis fradrag i henhold til afgørelser. Vi bemærker, at der med fordel kan arbejdes med en gennemgående betegnelse for disse tillæg/fradrag. I § 7 stk. 4 anvendes betegnelsen 'udvidelser og indskrænkninger'. Det er vores forståelse, at der er tale om tillæg/fradrag i samme forstand som bekendtgørelsens øvrige bestemmelser. Dette ønskes bekræftet.

Årlige justeringer af indikatorer og pristalsregulering

Såvel Omkostningsramme som Forrentningsramme justeres i henhold til indtægtsrammebekendtgørelsen for ændringer i indikatorer og pristalsudvikling. For så vidt angår Omkostningsrammer og Forrentningsrammer fra 2. reguleringsperiode samt Forrentningsramme for 1. reguleringsperiode foretages justeringen i henhold til de respektive bestemmelser i ovenfor nævnte rækkefølge, dvs. indikatorer, herefter pristalsudvikling.

I henhold til § 57 stk. 1 nr. 4 foretages justeringen dog i omvendt rækkefølge, dvs. pristalsudvikling, herefter indikatorer. Dette er naturligvis ikke meningsgivende og må bero på en fejl. Dette ønskes bekræftet.

2.2.2 Udmelding af rammer og sammenhæng til differencer

Af Indtægtsrammebekendtgørelsens § 53 vedrørende overgangsbestemmelser fremgår en række frister for såvel netvirksomheder som Energitilsynet;

- Ansøgninger om forhøjelser af reguleringspriser efter BEK 195 af 4. marts 2016 skal for så vidt angår år før 2017 henholdsvis året 2017 være modtaget af Energitilsynet senest sammen med årsrapporten (det antages, at der menes reguleringsregnskabet) for 2017 henholdsvis 2018
- Energitilsynet træffer senest 31. maj 2020 afgørelse om ovenfor nævnte forhold

- Energitilsynet udmelder den foreløbige indtægtsramme for 2018 senest 1. juni 2018.

Dette betyder for det første, at netvirksomhederne ikke kender deres foreløbige indtægtsramme for 2018, før halvdelen af året er gået og ikke kender deres endelige indtægtsramme for 2018, før halvandet år efter året er endt.

Branchen har længe efterspurgt en vis forudsigelighed og stabilitet i reguleringen, dels helt grundlæggende i regulering, men ligeledes som konsekvens af, at selskaberne siden 2004 har ageret uden kendskab til endelige indtægtsrammer. Netvirksomhederne står overfor en ny regulering, som i sig selv skaber usikkerhed om fremtidige rammer, men hvor nuværende udkast til Indtægtsrammebekendtgørelsen og kvaliteten heraf tilmed øger denne usikkerhed. Med bestemmelserne i § 53 øges usikkerheden yderligere.

SEAS-NVE skal venligst anmode om en beskrivelse af, hvorledes netvirksomhederne på så usikkert et grundlag;

- 1) forventes at fastlægge budgetter for 2018, der kan godkendes af selskabernes bestyrelser
- 2) forventes at fastsætte meningsgivende tariffer for 2018 og evt. overholde gældende varslingsregler
- 3) forventes at opnå kapital til investeringer

Når der med disse overgangsbestemmelser lægges op til, at netvirksomhederne agerer på så usikkert et grundlag, stiller vi os særdeles undrende overfor Indtægtsrammebekendtgørelsens § 45 om differencer.

Baseret på ovenstående, synes det for det første ulogisk at arbejde med nogen form for begrænsning af differencesaldoen for 2018. For det andet synes det særligt urimeligt, at eventuelle differencer i forbrugernes favør forventes fra 1. juni. En forrentning med så høj en rentesats bør tidligst være gældende fra tidspunktet for udmeldingen af den endelige ramme. Vi opfordrer derfor på det kraftigste Energistyrelsen til at genbesøge § 45 bestemmelse, som minimum vedrørende 2018.

2.2.3 Væsentlighedskriterier

Der arbejdes i Indtægtsrammebekendtgørelsen med en række væsentlighedskriterier i forbindelse med ansøgning om tillæg til indtægtsrammerne. Det er SEAS-NVEs holdning, at der som udgangspunkt ikke bør arbejdes med væsentlighedskriterier, da der er stor risiko for, at en række væsentlige omkostninger ikke opfylder de specifikke kriterier og dermed ikke dækkes. Vi forstår hensigten med de indarbejdede væsentlighedskriterier som et administrativt hensyn. Det er dog vores vurdering, at der generelt ikke ansøges om tillæg for ikke-væsentlige forhold, da en ansøgningsproces med tilhørende dokumentation ligeledes er administrativt tungt for netvirksomhederne.

Energistyrelsen kunne eventuelt med fordel se på praksis i vandsektoren, som efter vores opfattelse arbejder ud fra denne tilgang.

Udover ovenfor nævnte generelle betragtninger finder vi de anførte kriterier betydeligt højere, end hvad der kan anses for væsentligt for selv branchens største netvirksomheder.

I henhold til **Indtægtsrammebekendtgørelsens § 35** er en meromkostning for SEAS-NVEs vedkommende først væsentlig, hvis den overstiger 10 mio. kr. 10 mio. kr. vil i alle tilfælde være betydeligt over, hvad SEAS-NVE anser for væsentlig i meromkostningsmæssig forstand. Bestemmelsens stk. 1 anfører endog, at dokumentationen for ansøgningen/indberetningen indgår i reguleringsregnskabet, dvs. indgår som en del af det reguleringsregnskab, som revideres i sin helhed. Meromkostningen skal således være af uforholdsmæssig stor størrelse og revideres for at der kan søges om tillæg.

Hvis det ikke anses for muligt at håndtere administrative hensyn ved at anlægge samme tilgang til ansøgninger som i vandsektoren, jf. ovenfor, anmoder SEAS-NVE om væsentlighedskriteriet nedsættes betydeligt, til eksempelvis 5 mio. kr.

I henhold til **Indtægtsrammebekendtgørelsens § 21** er tab som følge af manglende betaling fra elhandelsvirksomheder for SEAS-NVEs vedkommende væsentligt, hvis tabet overstiger 2 mio. kr. SEAS-NVE ønsker i den forbindelse bekræftelse af, at der er tale om det samlede tab indenfor et år, og at der ikke er tale om 2 mio. kr. pr. elhandelsvirksomhed, i tilfælde af konkurser hos mere end én elhandelsvirksomhed.

SEAS-NVE er desuden uforstående overfor anvendelsen af væsentlighedskriterie i denne sammenhæng; Under gældende regulering dækkes sådanne omkostninger naturligt fuldt ud uanset størrelse. Den eneste mulighed selskaberne har for at undgå tab og dermed påvirkning af selskabets resultat er at kræve øget sikkerhedsstillelse overfor elhandelsvirksomhederne. Forholdet blev desuden beskrevet specifikt i betænkningen til ændringerne til Lov om elforsyning i 2015. Det synes således ulogisk at foretage så væsentlige ændringer til et forhold, der, allerede én gang inden for de senere år, politisk er taget stilling til håndteringen af.

2.2.4. Asymmetri

Væsentlighed vs. ikke-væsentlighed

I forlængelse af bemærkningerne vedrørende væsentlighed stiller SEAS-NVE sig særdeles undrende overfor sammenhængen til Indtægtsrammebekendtgørelsens § 38; I henhold til Indtægtsrammebekendtgørelsen bestemmelser vedrørende tillæg er der alene tale om at såkaldt væsentlige meromkostninger dækkes, men i henhold til § 38 fradrages alle mindreomkostninger. En sådan asymmetri i reguleringen kan ikke være hensigtsmæssig.

'Ikke væsentlige' mindreomkostninger bør, svarende for mindre-væsentlige meromkostninger, blot indgå i opgørelsen af indtægtsrammerne ved overgangen til en ny reguleringsperiode. Det bør således alene være væsentlige mer- og mindre-omkostninger, der justeres for indenfor en reguleringsperiode

Under forudsætning af, at væsentlighedskriterierne i § 21 og § 35 er implementeres af administrative hensyn, synes denne asymmetri yderligere ulogisk.

Sammenhæng til benchmarking (dobbelstraf)

I forlængelse af anførte bemærkninger vedrørende væsentlighedskriterier og nettab bemærker SEAS-NVE yderligere betydelige uhensigtsmæssigheder i relation til håndteringen af disse omkostninger i benchmarksammenhænge.

Som anført ovenfor vil netvirksomheder med decentral produktion alt andet lige med den nuværende formulering af justeringer vedrørende nettabsomkostninger opleve ikke at blive kompenseret for den meromkostning til nettab, der følger af den øgede decentrale produktion. Tilsvarende vil større netvirksomheder med de væsentlighedskriterier, der med Indtægtsrammebekendtgørelsen er lagt op til alt andet lige opleve ikke at blive kompenseret for meromkostninger under 10 mio. kr. henholdsvis tab på debitorer under 2 mio. kr.

I Indtægtsrammebekendtgørelsens § 10 stk. 3 lægges på trods af dette op til, at disse omkostninger ikke udeholdes af benchmarking. Ovenfor nævnte selskaber vil således, ikke blot opleve et tab som følge af den manglende compensation, men vil tilmed risikere at blive benchmarket på disse omkostninger, som i ingen henseende kan anses for påvirkelige for selskabet. Dette kan ikke være hensigten med reguleringen, og SEAS-NVE imødeser derfor en beskrivelse af rationalet ved denne håndtering.

Benchmarkekspertgruppen har desuden i deres afsluttede rapport fra februar 2017 anført netop tab på debitorer samt nettab som omkostninger, der ikke er meningsgivende i benchmarkingsammenhænge. SEAS-NVE stiller sig således endnu mere undrende overfor, at disse omkostninger ikke fremgår specifikt af § 10 stk. 3.

2.2.5. Vedvarende ineffektive virksomheder

Indtægtsrammebekendtgørelsens § 39 beskriver vurdering af såkaldte vedvarende ineffektive virksomheder og justering af sådanne virksomheders omkostningsrammer.

SEAS-NVE finder det positivt, at der med ordlyden i stk. 3 specifikt tages hensyn til, at virksomheder ikke vurderes som værende ineffektive som følge af eventuelle cykliske omkostninger. SEAS-NVE forstår desuden hensigten med bestemmelsens stk. 1 således, at bestemmelsen først finder anvendelse fra 2. reguleringsperiode. Alternativt vil selskaber, der i perioden 2012-2014 har haft historisk lave omkostninger, defineres som ineffektive allerede 4 år efter, at reguleringen med helt nye rammer er trådt i kraft. SEAS-NVE skal venligst anmode om bekræftelse af denne forståelse.

2.2.6. Fusioner

Indtægtsrammebekendtgørelsens § 49 beskriver håndtering af netvirksomheders indtægtsrammer ved fusion og spaltning. Af bestemmelsens stk. 2 fremgår, at det fortsættende selskabs historiske forrentningsgrundlag (vores definition, jf. ovenfor) forrentes med en gennemsnitlig mulig forrentningssats fastsat ved en forholdsmæssig fordeling i forhold til størrelsen af de oprindelige selskabers historiske forrentningsgrundlag. I tilfælde af, at selskab A med en gennemsnitlig mulig forrentning af det historiske forrentningsgrundlag (vores definition, jf. ovenfor) på eksempelvis 3% opkøber selskab B med en gennemsnitlig mulig forrentning af det historiske forrentningsgrundlag (vores definition, jf. ovenfor) på eksempelvis 0% vil det fortsættende selskab fremadrettet ikke få forrentet de overtagne aktiver.

Hvis det antages, at den regulatorisk WACC opgjort i henhold til WACC-bekendtgørelsen svarer til et markedsmæssigt systematisk risikojusteret afkast, og således det afkastkrav investor (selskab A) vil lægge til grund for et opkøb, vil en fusion aldrig finde sted. Alternativt vil selskab B skulle betale selskab A for overtagelse.

En fusion vil således alene finde sted, hvis der ved fusionen kan realiseres omkostningssynergier på et niveau langt højere end det effektiviseringskrav, som selskab B er pålagt, da det fortsættende selskab ellers ikke vil opnå et markedsmæssigt systematisk risikojusteret afkast. Det bemærkes i denne sammenhæng, at omkostningssynergierne som udgangspunkt skal indhentes indenfor 5 år, da de herefter deles med forbrugere.

SEAS-NVE finder det ulogisk og u hensigtsmæssigt, at Indtægtsrammebekendtgørelsen modarbejder de politiske ønsker og intentioner om tydelige incitamentter til konsolidering i branchen. Med henvisning til Dansk Energis hørings svar vedrørende benchmarkingmodellen kontraintuitive resultater, herunder at en spaltning af selskaber medfører et lavere samlet effektiviseringspotentiale, gør den foreslåede benchmarkmodel tilsvarende.

2.3. Effektiviseringskrav

Som anført i SEAS-NVEs hørings svar til Udkast til forslag til lov om ændring af lov om elforsyning er det vores overordnede vurdering, at effektiviseringer bør sikres gennem en incitamentsbaseret regulering. Dette sikres fx gennem indtægtsrammeregulering, der i sig selv tilskynder en effektiv drift.

SEAS-NVE finder det dog positivt, at der dog trods alt lægges op til anvendelse af forsigtighedshensyn samt sikring imod dobbelttælling, om end følgende bemærkes.

2.3.1. Generelle effektiviseringskrav

I forlængelse af ovenstående bemærkning om incitamentsbaseret regulering ser SEAS-NVE ikke behovet for generelle effektiviseringskrav. Vi finder det desuden ulogisk, at effektive virksomheder pålægges effektiviseringskrav.

Med henvisning til manglende definition af 'påvirkelige omkostninger', jf. afsnit 2.1.1, samt bemærkning til Indtægtsrammebekendtgørelsens § 21 om tab på elhandelsvirksomheder finder SEAS-NVE det desuden ulogisk, at kravet udmøntes på omkostningsrammen. Det antages således, at selskaberne kan effektivisere fx tab på debitorer eller øvrige ikke-påvirkelige omkostninger samt historiske investeringer.

SEAS-NVE finder det dog positivt, at der dog trods alt lægges op til anvendelse af forsigtighedshensyn. Som anført i afsnit 2.1.5 bemærker SEAS-NVE dog i relation til Indtægtsrammebekendtgørelsens § 9 uoverensstemmelsen mellem beregningen i bestemmelsens stk. 3 og metode 1 i Bilag 1.

2.3.2. Individuelle effektiviseringskrav

Indtægtsrammebekendtgørelsens §§ 10-12 individuelle effektiviseringskrav opstiller efter vores vurdering alt for få hegnsplæer for modellen for den økonomiske benchmarking, sikring af modellens robusthed samt anvendelsen og udmøntningen heraf. Vi savner derudover, at Ekspertgruppens anbefaling om anvendelse af en best-off tilgang (to modeller) indføres i bekendtgørelsen. Dette, samt de deraf meget brede beføjelser, der gives Energitilsynet, giver anledning til stor bekymring i SEAS-NVE.

Bestemmelserne giver efter vores opfattelse anledning til alt for store usikkerheder om de fremtidige regulatoriske rammer. Nedenfor anføres mere specifikke bemærkninger til Indtægtsrammebekendtgørelsens bestemmelser på området.

Repræsentativitet og robusthed

I henhold til Indtægtsrammebekendtgørelsens § 10 stk. 2 udarbejder Energitilsynet metoden for benchmarkingen på fagligt anerkendte metoder. Det står desuden anført, at 'metoden skal sikre, at de anvendte benchmarkingydelse i vidt omfang beskriver netvirksomhedens omkostninger, og at der tages passende hensyn til individuelle, dokumenterede og fordyrende rammevilkår.

I henhold til § 12 stk. 3 skal Energitilsynet vurdere, om den af Energitilsynet selv udarbejdede metode er robust nok til at kunne udmønte individuelle effektiviseringskrav. I bestemmelsen står om robusthed anført følgende 'Ved robust vis forstås, at en samlet vurdering af tests for robusthed, f.eks. test af de valgte benchmarkingydelse i modellen, test af korrelationen mellem forskellige beregningsmetoder og test for valg af dataår, er, at metoden giver robuste resultater'.

Vi ved, at der i modellen, som Ekspertgruppen har arbejdet med, har været store udfordringer i forhold til robusthed og repræsentativitet og dermed at kunne forklare

modellens resultater på et helt overordnet meningsgivende niveau. Det giver således anledning til stor bekymring i SEAS-NVE, at bekendtgørelsen ikke sikrer hensyn til disse forhold i tilstrækkelig grad, men lader det være op til Energitilsynet at foretage en vurdering af så væsentlige forhold.

Vores bekymring bestyrkes yderligere af, at Energitilsynet i henhold til § 12 stk. 3-5 ligeledes bemyndiges vidde beføjelser til at fastsætte det effektiviseringskrav, der i tilfælde af manglende robusthed, udmøntes. SEAS-NVE foreslår, at der ved manglende robusthed alene udmøntes generelt krav. Det synes ikke meningsgivende, at Energitilsynet skulle være i stand til at vurdere et selskabs effektiviseringspotentiale, i tilfælde af, at en benchmarkmodel udarbejdet til formålet, ikke kan. Alternativt kan der arbejdes med et forhøjet generelt krav svarende til metoden anvendt for 2018.

Datagrundlag

Af bekendtgørelsens § 10 stk. 3 fremgår, at Energitilsynet vælger hvilke data, der skal indgå i benchmarkingen. I bestemmelsen er der specifikt taget stilling til, at omkostninger til energispareydelse, udviklings- og demonstrationsprojekter med offentlig medfinansiering samt myndighedsbehandlinger ikke indgår.

Som beskrevet ovenfor har Benchmarkekspertgruppen i deres afsluttede rapport fra februar 2017 anført, at omkostninger til tab på debitorer samt nettab ikke er meningsgivende i benchmarkingsammenhænge. SEAS-NVE opfordrer derfor til, at disse omkostninger ligeledes specifikt indgår i § 10 stk. 3. Jf. ovenfor vil selskaber, hvis omkostninger til tab på debitorer samt nettab, som ikke dækkes gennem Indtægtsrammebekendtgørelsens mulighed for tillæg pga. væsentlighedskriterier, straffes dobbelt.

SEAS-NVE finder desuden § 10 og § 11 uklare i relation til det datagrundlag, der anvendes i benchmarkingen. Af § 10 stk. 6 fremgår *'Energitilsynet foretager i en reguleringsperiodes femte år en benchmarking på baggrund af oplysninger, som er indsendt til Energitilsynet for de 5 foregående år'*. Af § 11 stk. 2 fremgår *'... Fra 2023 beregnes de individuelle krav for en hel reguleringsperiode på baggrund af benchmarking foretaget i foregående reguleringsperiodes femte år'*.

SEAS-NVE forstår bestemmelserne således, at der anvendes 5-års data som grundlag for benchmarkingen (§ 10 stk. 6), samt at der med § 11 stk. 2's *'... foretaget i foregående reguleringsperiodes femte år'* blot menes, at benchmarkingen blot gennemføres i dette femte år, men fortsat beregnes baseret på 5-års data. Denne opfattelse ønskes bekræftet.

Forsigtighedshensyn

I forlængelse af ovenstående bemærkninger om repræsentativitet og robusthed ser SEAS-NVE positivt på, at der i Indtægtsrammebekendtgørelsen er indarbejdet bestemmelser om forsigtighedshensyn.

I henhold til § 10 stk. 4 fastsætter Energitilsynet i første reguleringsperiode et loft over størrelsen af det individuelle effektiviseringspotentiale. SEAS-NVE opfatter dette som en form for forsigtighedshensyn. SEAS-NVE undrer sig dog over, at dette alene er gældende i første reguleringsperiode. En benchmarkmodel vil i sagen natur aldrig ramme rigtigt i opgørelsen af effektiviseringspotentialer, og dette forsigtighedshensyn bør således være gældende i alle reguleringsperioder.

SEAS-NVE undrer sig desuden over, at der ligesom for generelle effektiviseringskrav, ikke er anført et specifikt forsigtighedshensyn i § 11 stk. 3. Det giver anledning til bekymring, at Energitilsynet i relation til individuelle krav har så vidde beføjelser. Det bør efter vores vurdering være om end mere væsentligt at arbejde med en konkret forsigtighedshensyn i forbindelse med udmøntning af krav baseret på en benchmarkingmodel, der som anført ovenfor i sagen natur aldrig vil ramme rigtigt i opgørelsen af effektiviseringspotentialer. SEAS-NVE foreslår derfor, at der i § 11 stk. 3 tilføjes et forsigtighedshensyn svarende til hensynet for generelle krav på 25%.

Denne bekymring forstærkes yderligere af, at der i henhold til § 11 stk. 4 alene *'foretages korrektioner til benchmarkingen, såfremt justeringen fører til en ændring på 10 procentpoint eller derover af det identificerede effektiviseringspotentiale i procent'*. Dette niveau synes ikke meningsgivende, og SEAS-NVE skal således venligst anmode om den saglige begrundelse for dette meget høje niveau.

2.3.3. Leveringskvalitet

SEAS-NVE er ligesom Dansk Energi forundret over Indtægtsrammebekendtgørelsens model for leveringskvalitet.

Der er i forvejen meget høj leveringssikkerhed i Danmark i forhold til sammenlignelige lande. SEAS-NVE anbefaler derfor, at det overvejes, hvorvidt det virkelig giver samfundsøkonomisk mening at arbejde på en forhøjelse af en i forvejen (meget) høj leveringssikkerhed. Der vil med den foreslående ordning være risiko for at skabe incitamentet til udskiftning af anlæg, før det samfundsøkonomisk og baseret på øvrige tekniske vurdering giver mening. SEAS-NVE foreslår derfor, at der i stedet arbejdes med et langsigtet samfundsøkonomisk mål.

WACC BEKENDTGØRRELSEN

SEAS-NVE ser positivt på, at metoden for fastsættelsen af forrentningsraten til brug for det fremadrettede forrentningsgrundlag fastlægges i en bekendtgørelse.

SEAS-NVE bemærker dog samtidig en række uhensigtsmæssigheder i WACC-bekendtgørelsens nuværende indhold.

Fastlæggelse for 5-årige perioder

I bekendtgørelsens § 3 fremgår, at WACC fastsættes for en hel reguleringsperiode. Af § 4 stk. 2 fremgår det desuden, at skattesatsen til beregningen af WACC før skat ikke justeres indenfor en reguleringsperiode. Dette virker ikke logisk, da selskaberne således pga. markedsudviklingen henover en reguleringsperiode og i tilfælde af ændringer i selskabsskattesatsen ikke realiserer et overskud svarende til WACC.

Hensyn til nuværende historisk lave renteniveau

Som anført i SEAS-NVEs høringssvar til Lov om ændring af lov om elforsyning finder vi det fortsat problematisk, at der med bekendtgørelsen ikke sikres hensyn til det nuværende historisk lave renteniveau. Den fastsatte WACC vil således ikke svare til et markedsrettet systematisk risikjusteret afkast efter hensigten med risiko for, at nødvendig kapital ikke tiltrækkes og nødvendige investeringer således ikke foretages.

Beta

WACC-bekendtgørelsens § 6 stk. 1 nr. 2 fastsætter 'Beta egenkapital' til 0,7. Dette er i tråd med WACC-ekspertgruppens endelige rapport af 14. april 2016. SEAS-NVE bemærker dog, at niveauet synes lavt, når der kigges på niveauet i brancher med tilsvarende kerneopgaver og i øvrigt på niveauet anvendt i forbindelse med værdiansættelser og i transaktionssammenhænge.

Med venlig hilsen

Carsten Kjær
Afdelingschef
ckj@seas-nve.dk

Carina Nielsen
Reguleringspecialist
caa@seas-nve.dk

Til: Energistyrelsen
ATT: Casper Hvilsted Nørgaard
Sendt på mail til: ens@ens.dk og chn@ens.dk

25. oktober 2017

Høringssvar til udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder

Syd Energi Net A/S takker for muligheden for at afgive høringssvar til udkast til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder (i det følgende Indtægtsrammebekendtgørelsen) og udkast til bekendtgørelse om forrentningssats for netvirksomheders fremadrettede aktivbase (i det følgende WACC Bekendtgørelsen).

Indledningsvist bemærkes det, at Syd Energi Net A/S bakker op om Dansk Energis høringssvar. I det følgende fremhæves enkelte forhold yderligere.

Generelle kommentarer

Generelt er Indtægtsrammebekendtgørelsen skrevet på en måde, som efter vores opfattelse gør den mindre egnet som administrationsgrundlag. Der mangler definitioner på udtryk som anvendes i teksten, f.eks. i §3, stk. 2, nr. 2, hvor ordet "aktivbase" optræder uden en egentlig definition. Det er naturligvis u hensigtsmæssigt og giver udfordringer med opgørelse af meningsfulde indtægtsrammer.

Der er flere passager i Indtægtsrammebekendtgørelsen, som er ekstremt svære at læse. Det øger risikoen for fejltolkninger. Samtidig er det i praksis umuligt at implementere Indtægtsrammebekendtgørelsen uden at gøre antagelser om hensigten med enkelte bestemmelser og lave beregninger på grundlag af disse antagelser. Det burde ikke være nødvendigt i en så vigtig bekendtgørelse, som skal regulere netselskabernes økonomi fremadrettet. Tværtimod er det afgørende, at bestemmelserne er udformet så klart, at der ikke er tvivl om implementeringen i praksis. Underbyggelse med eksempelberegninger vil give et bedre grundlag for implementering, hvorfor vi anbefaler at tilføje eksempler til de enkelte bestemmelser.

Vi støtter op om Dansk Energis opfordring til, at Indtægtsrammebekendtgørelsen gennemskrives med henblik på at højne kvaliteten. Vi ser meget gerne dette sker i en proces med involvering af branchen.

Specifikke kommentarer

I det følgende gennemgås nogle mere specifikke kommentarer til Indtægtsrammebekendtgørelsen.

§10, stk. 3:

Bestemmelsen omhandler individuelle effektiviseringskrav og konkret, hvilke data, der ikke indgår i benchmarking. Umiddelbart er det vores opfattelse, at det beror på en fejl, at omkostninger til tab på debitorer og omkostninger til nettab ikke står på listen over omkostninger, som ikke indgår i benchmarking. Disse bør undtages i benchmarking, således det er de påvirkelige omkostninger der benchmarkes. Som eksempel er omkostninger til nettab meget afhængig af regionale forhold såsom mængden af decentral produktion ligesom priser, afregningstidspunkt og volumener omfattet af VE-godtgørelse kan have indflydelse.

§10, stk. 6:

Det er uklart, om det er hensigten at benchmarke på en 5-årig periode, et gennemsnit over 5 år eller på et enkelt år. Dette bør præciseres og det vil være en fordel med et konkret eksempel.

§10, stk. 8:

Det bør stå i bestemmelsen, at det ikke blot er resultatet af benchmarking, som skal offentliggøres. Også selve modelværktøjet og de anvendte data bør offentliggøres, således der er størst mulig transparens omkring beregningerne.

§11, stk. 4:

Bestemmelsen omhandler det tilfælde, hvor en netvirksomhed fremsender korrektioner til de oplysninger, som ligger til grund for benchmarkingen. Som bestemmelsen er skrevet i udkastet, så bliver effektiviseringspotentialet kun justeret i det tilfælde, at de nye korrigerede oplysninger medfører en ændring i effektiviseringspotentialet på 10%-point eller mere.

Grænsen for hvornår et effektiviseringspotentialer justeres bør ændres, så der tages hensyn til, at Energitilsynet ikke skal genberegne effektiviseringspotentialer ved mindre ændringer. Samtidig skal der tages hensyn til, at netselskaberne kan få justeret deres effektiviseringskrav, når de er blevet pålagt for høje krav som følge af fejlagtige oplysninger.

§28, stk. 1:

I udkastet står:

Energitilsynet forhøjer efter ansøgning en netvirksomheds omkostningsramme og justerer den fremadrettede aktivbase i det omfang denne ændres, såfremt en netvirksomhed får væsentlige meromkostninger som følge af ændringer i systemstrukturen på transmissionsniveau foretaget af Energinet.dk, som nødvendiggør ændringer i netvirksomhedens aktiver, såsom etablering af nye anlæg eller fjernelse af overflødige anlæg.

Denne bestemmelse skal ses i kontekst af en grundlæggende præmis om, at der skal laves den samfundsmæssige mest økonomiske optimale løsning uanset om det er netvirksomheder eller Energinet.dk.

Derudover bør væsentlighedskriterierne i §35, stk. 2 ikke gælde når det er Energinet.dk anlæg som overtages. Der kommer forskellige tiltag fra Energinet.dk som skal efterleves, f.eks. frekvensafloadning og øget overvågning pga. stigende anlægsklassificering. Det vil være ideelt hvis Energinet.dk meddeler SET, at denne opgave er overtaget af netvirksomheden og det skal medføre xx stigning i omkostningsrammen til håndtering af opgaven.

Endelig bør der hurtigst muligt tages hånd om den fordelingsproblematik der opstår, når netvirksomhederne overtager opgaver fra Energinet.dk. Fordelingsproblematikken består i, at når en given opgave ligger hos Energinet.dk, så er alle el-forbrugere i Danmark med til at betale for opgaven gennem Energinet.dk's net-og systemtariffer. Når opgaven flyttes til et netselskab, vil det derimod være elforbrugerne i netselskabets forsyningsområde, der betaler for opgaven gennem netselskabets tariffer. Der vil derfor være langt færre forbrugere til at betale for opgaven¹.

§29:

I udkastet står:

Energitilsynet forhøjer efter ansøgning en netvirksomheds omkostningsramme og justerer den fremadrettede aktivbase, i det omfang denne ændres, såfremt netvirksomheden har gennemført en kabellægning af luftledninger af hensyn til forsynings sikkerheden.

Det er ikke tilstrækkeligt kun at kabellægge luftledningen. For at sikre den korrekte funktionalitet ved en kabellægning er det nødvendigt med det korrekte endeudstyr med tilhørende beskyttelsesudstyr til overvågning af strækningen.

Vi foreslår derfor en tilføjelse til bestemmelsen, der sikrer at ”tilhørende udstyr” ligeledes giver anledning til justering af omkostningsrammen og den fremadrettede aktivbase.

§35, stk. 2:

¹ Det antages, at der er givet indtægtsrammeforhøjelse for opgaven. Hvis ikke, så vil de højere omkostninger materialiseres senere ved en rekalkulering af indtægtsrammen.

Bestemmelsen omhandler væsentlighedskriterier i forbindelse med justering af omkostningsrammen og fremadrettede aktivbase, som følge af ansøgning til Energitilsynet.

Af hensyn til at lette administrationen, finder vi det rimeligt at der er væsentlighedskriterier og dermed et minimumsbeløb som skal opfyldes, inden Energitilsynet behandler en ansøgning. Det er dog samtidig vores helt klare holdning, at de væsentlighedskriterier, som står i udkastet, er alt for høje. Som udgangspunkt vil der være tale om omkostninger, der er eksogent givet, dvs. netselskabet kan ikke påvirke dem, ligesom det er omkostninger, der i forvejen ikke er indeholdt i indtægtsrammen. Væsentlighedskriterierne bør derfor være lavere i den endelige indtægtsrammebekendtgørelse.

§36, stk. 15:

§36 omhandler generelt bestemmelser omkring justering af omkostningsramme og fremadrettet aktivbase, ved ansøgning til Energitilsynet. I stk. 15 står:

Bestemmelsen finder ikke anvendelse på forhøjelser efter bekendtgørelse om fjernaflæste elmålere og måling af elektricitet i slutforbruget [...].

Energistyrelsen bedes præcisere, hvorledes forhøjelser efter bekendtgørelse om fjernaflæste målere og måling af elektricitet i slutforbruget, så skal håndteres.

Udkast til bekendtgørelse om forrentningsrats for netvirksomheders fremadrettede aktivbase (WACC-Bekendtgørelse)

Generelle kommentarer

Den risikofrie rente (R_f) noterer vi er ændret ift. ekspertpanelets rapport fra 5-årig nulkuponrente til en 10-årig nulkupon rente, hvilket vi bifalder.

Der er ikke indregnet noget tillæg som kompensation for det historisk lave renteniveau, som ikke nødvendigvis kan antages at være repræsentativ for perioden.

Vi foreslår, at man indregner et tillæg på 1% point som evt. gradvist udfases ved rentestigninger.

Specifikke kommentarer

§6, punkt 2):

Det antages at være den gearede beta der er 0,7, svarende til en ugearet beta på 0,25. Energistyrelsen bedes bekræfte dette.

§8:

Debt/Equity ratio mener vi er konservativt på de 50/50.

Dette skal ses i kontekst af reguleringen for gasdistribution, hvori den regulerede WACC fra energitilsynet antaget en Debt/Equity ratio på 70/30.

Efter vores opfattelse bør debt/equity ratio i højere grad afspejle gasdistribution.

§11 stk. 2:

Vi antager, at der er tale om fremadrettede korrektioner, ikke bagudrettede.

Energistyrelsen bedes for god ordens skyld bekræfte, at vores antagelse er korrekt.

Syd Energi Net står naturligvis til rådighed, såfremt der er behov for at uddybe dette hørings svar.

Med venlig hilsen
SYD ENERGI Net A/S

Lasse Pilsmark Kaldahl

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Dato

Ref.

Direkte tlf.nr.

Dok.nr.

Cvr.nr.

20 80 63 97

Hørings svar til bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder - TREFOR El-net A/S

TREFOR ELnet A/S afgiver nedenfor sine bemærkninger til det fremsendte udkast til bekendtgørelse, og kan udover vores egne vurderinger fuldt ud tilslutte os hørings svar udarbejdet af Dansk Energi.

Overordnet er vi af den vurdering, at udkast til bekendtgørelsen savner klarhed over begreber og definitioner. Bekendtgørelsen vil være meget vanskelig at omsætte til praksis. Begrebsmæssigt er det f. eks uklart, hvad der menes med netstation, er det en station uanset spændingsstyrke, her tænkes f. eks på 60/10 kV og 10/0,4 kV stationer, der er væsentlig forskellige i økonomi og drift.

Smart Grid omtales efter vores opfattelse meget lidt. Det er alene i det omfang, at der er offentlig medfinansiering, at Smart Grid kan holdes udenfor benchmarking. Det er efter vores vurdering for snævert, da det betyder, at mange gode initiativer vil blive fravalgt, da de ikke kan finansierers.

Det er vores opfattelse at den benchmarkingmodel, som skal anvendes, skal være en veldokumenteret model ud fra princippet om "Best off more - model". Vi ser gerne, at det specifikt fremgår af bekendtgørelsen, at det er målet, at der udarbejdes en DEA- og en SFA-model.

Vi mener ikke, at nettab skal indgå som en del af benchmarkingen. Årsagen er, at det er meget lokalafhængigt, hvorledes nettab udvikler sig. Der bør i stedet sikres, at omkostninger til nettab opgøres på en ensartet måde. Det har vist sig, at netvirksomhederne ikke opgør omkostningerne til nettab ens. Dette skyldes bl.a. manglende beskrivelse af, hvordan netvirksomhederne skal opgøre omkostningerne.

I målinger for kvalitet i levering anvendes der efter vores vurdering en for kort tidshorisont. Netvirksomheder er infrastrukturselskaber med en investeringshorisont på 20-50 år og endda i enkelte tilfælde længere. Derfor virker en 5 års vurderingsperiode alt for kort, hvor forbedringer m.m. ikke kan nå at slå igennem.

Problemstillingerne for forhold fra gammel regulering, der ikke er afklaret ved overgangen til ny regulering, ser vi ikke behandlet, således at det er muligt at administrere efter.

Kravene i §21 og §35 ser vi gerne vurderes niveaumæssigt i forhold til de enkelte net selskabers størrelse. Vi er af den opfattelse, at der bør ikke være grænser for tab på debitorer, da netvirksomhederne reelt ikke har mulighed for at påvirke dette.

Som det sidste vil vi udtrykke bekymring for netvirksomhedernes mulighed for at kunne øge muligheden for at reinvestere i nettet. Netvirksomhederne står med et aldrene net. Vi har svært ved at se, hvorledes stigende reinvesteringer i nettet behandles, blandt andet for at opretholde den nuværende høje leveringssikkerhed, sammenholdt med de modrettede krav i benchmarkingen.

Såfremt der måtte være spørgsmål eller behov for uddybning af vores høringssvar, står vi gerne til rådighed.

Med venlig hilsen
TREFOR El-net A/S

Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

Dato: 24-10-2017

Brev nr.: 17098

Deres ref.:

Vor ref.:

Sagsbehandler: Morten Hjort

Direkte nr.: +45 96 26 75 01

Mobil nr.: +45 22 21 32 50

E-mail: nmh@vestjyskenet.dk

Høringssvar vedrørende ”Bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder”

Vestjyske Net 60 kV A/S takker for muligheden for at fremsende høringssvar vedrørende behandlingen af ”Bekendtgørelse om indtægtsrammer for netvirksomheder”. Vestjyske Net 60 kV A/S støtter som medlem af Dansk Energi det herfra særskilt fremsendte høringssvar i sin helhed, og anmoder på egne vegne, samt på vegne af selskabets ejerkreds, Energistyrelsen om at tage nedenstående, supplerende bemærkninger til efterretning i det videre arbejde.

Leveret contra transporteret mængde

I forbindelse med behandlingen af lov om ændring af lov om Elforsyning fremsendte Vestjyske Net 60 kV A/S høringssvar, der redegjorde for den øgede transportforpligtelse for 60 kV selskabet, som kunne henføres til den lokale udbygning af VE-anlæg i perioden 2004 til i dag. Transportørens forpligtelse til at dække nettabet, og den heraf følgende omkostningsbyrde herved, var den primære bevæggrund for Vestjyske Net 60 kV ønske om at udviklingen i nettabet skulle relateres til *transporteret* og ikke *leveret* elektricitet.

Af bemærkningerne til lovens §69 fremgår det, at transporteret mængde kan danne grundlag for beregning af nettab beroende på en nærmere analyse af indikatorens anvendelighed.

Vestjyske Net 60kV transporterer i dag ca. 60% mere elektricitet end tarifgrundlaget (leveret elektricitet), og en væsentlig del af den konstaterede stigning i nettabet kan derfor henføres til stigningen i decentral produktion, som ledes ud af området. Udviklingen i omkostninger til nettab har således ikke direkte sammenhæng med mængden af leveret elektricitet, men er derimod afhængig af den transporterede elektricitet, hvilket bør afspejles i reguleringen. Det er i øvrigt fortsat Vestjyske Net 60 kV A/S opfattelse, at nettabsomkostninger bør fordeles nationalt.

Det er således fortsat Vestjyske Net 60 kV formodning, at anvendelse af forskydninger i mængden af transporteret elektricitet vil give en større forklaringsgrad i forhold til omkostningerne til nettab. Henset til den betydelige omkostningsbyrde, som nettab udgør for Vestjyske Net 60 kV, er det derfor bekymrende at konstatere i §5, stk 2, at muligheden for at benytte transporteret mængde som nettabsindikator ikke er nævnt i det foreliggende forslag til indtægtsrammebekendtgørelse.

Vestjyske Net 60 kV vil anmode Energistyrelsen om at bekræfte, at der fortsat arbejdes på udmøntningen af en nettabsindikator på baggrund af transporteret mængde, jævnfør bemærkningerne til elforsyningsloven, herunder at en sådan indikator vil kunne implementeres i den første reguleringsperiode.

Bekendtgørelsestekstens kvalitet og klarhed

Vestjyske Net 60 kV bemærker, at formuleringen af §5 og §18 efterlader nogen tvivl om hvorledes beregningen skal foregå i praksis. I Vestjyske Net 60 kV optik er affatningen af bestemmelserne i §5, stk 2 og §18, så uklar, at mening og metode ikke fremgår, hvorfor Energistyrelsen anmodes om at omskrive teksten, så meningen fremgår tydeligere.

Det skal hertil tilføjes, at det er af stor vigtighed for selskabet, at omkostningsdækningen for nettab tager udgangspunkt i et robust beregningsgrundlag. Det anbefales, at der tages afsæt i de reviderede reguleringsregnskaber 2014-16 som et fastlåst datasæt, der ikke påvirkes af evt. senere korrektioner.

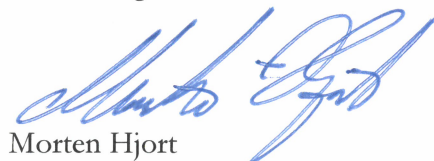
Det er ligeledes afgørende for bekendtgørelsens implementering, at overgangsbestemmelserne fremstår robuste og enkle at fortolke i praksis. I relation til overgangsbestemmelserne er der eksempelvis tvivl om hvorvidt §57, stk. 1 nr. 2 samt §57, stk. 2 nr. 3 også omfatter nødvendige nyinvesteringer indtil 2012, mens indholdet af §57, stk. 2 nr. 5 og §57 stk. 5 overordnet fremstår vanskeligt forståelige.

Individuelle effektiviseringskrav

I relation til bekendtgørelsens afsnit omhandlende *individuelle effektiviseringskrav*, bemærkes det, at rene 60 kV selskaber adskiller sig fra øvrige distributionsvirksomheder ved ikke at have opgaver forbundet med kundeforvaltning. Navnlig i Vestjyske Net 60 kV tilfælde er det vanskeligt at få øje på andre selskaber, som er repræsentative for os at sammenligne os med, hvorfor en anvendelse af kundegrundlag som costdriver vil udgøre et forkert fastsættelsesgrundlag.

I overensstemmelse med Benchmarking gruppens anbefalinger fra februar 2017 er det således Vestjyske Net 60 kV opfattelse, at alene virksomhedsrelevante parametre skal indgå i fastsættelsen af selskabets benchmarkgrundlag, samt at der skal kunne udvises et øget forsigtighedshensyn i forbindelse med udmøntning af individuelle effektiviseringskrav. Der refereres her til Benchmarkingrapportens afsnit 10.3.3 side 132.

Med venlig hilsen

Morten Hjort
Adm. Direktør / CEO

Kopi til Vestjyske Net 60 kV ejerkreds:

NOE Net A/S

Vestforsyning Net A/S

Struer Forsyning Elnet A/S

Thy-Mors El-net A/S

R.A.H. Net A/S

Ikast Værkerne Net A/S

GEV El-Net A/S